

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,
Szávay István, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb	
Az ülésnap megnyitása.....	32313	
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	32313	
Napirend előtti felszólalók:		
Orbán Viktor miniszterelnök.....	32314	
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32322	
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32325	
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	32328	
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	32331	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	32333	
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	32336	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	32341	
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	32343	
Dr. Hadházy Ákos (LMP).....	32345	
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	32346	
Szászfalvi László (KDNP).....	32348	
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	32349	
Németh Szilárd István (Fidesz).....	32351	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	32353	
Volner János (Jobbik).....	32354	
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	32355	
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:		
Hiszékeny Dezső jegyző.....	32357	
Bejelentés államtitkári megbízatás megszűnéséről és új államtitkár kinevezéséről:		
/Tasó László helyett dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, Tasó László, a Miniszterelnökség államtitkára/ Dr. Szűcs Lajos jegyző.....		32357
Döntés az Országgyűlés 2017. évi tavaszi ülészakának munkarendjéről.....	32358	
Döntés házszabálytól való eltérés tárgyában:		
Hiszékeny Dezső jegyző.....	32359	
Az ülés napirendjének elfogadása.....	32359	
Ügyrendi kérdésben felszólaló:		
Volner János (Jobbik).....	32359	
Bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra.....	32360	
Személyi javaslat:		
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	32360	
Mentelmi ügyek:		
/Pócs János (Fidesz)/ Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....		32361
Interpellációk		
Dr. Hiller István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A magyar műemlék- védelem sötét napja: január 12.” címmel.....		32363
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....		32364
Viszónválasz:		
Dr. Hiller István (MSZP).....	32365	

Határozathozatal	32366
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A magyar háztartások örökre megszabadulnának a hálapénztől.” címmel	32366
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32367
Viszonzás:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	32369
Határozathozatal	32369
Dr. Hadházy Ákos és dr. Szél Bernadett (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Szijjártó Péter miért falaz évek óta Kiss Szilárdnak?” címmel	32370
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32371
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	32373
Határozathozatal	32373
Kucsák László (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hány alagútban tűntek el a metrópénzek? A metródoszié és ami mögötte van.” címmel.....	32374
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32375
Viszonzás:	
Kucsák László (Fidesz)	32376
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Már a rendvédelmi szerveknél is trükköznek a béremelésekkel!” címmel	32377
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	32378
Viszonzás:	
Gúr Nándor (MSZP)	32379
Határozathozatal	32379
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A minimálbér, garantált bérminimum emelését kompenzálja-e az állam az önkormányzati feladatfinanszírozásban?” címmel	32380
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32381
Viszonzás:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32382
Határozathozatal	32382
Harrach Péter és dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen változásokat hoz az idei év a családok életében?” címmel	32383
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32384
Viszonzás:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	32385
Dr. Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért hoz a Kormány olyan helyzetbe egy önkormányzatot, hogy eladja a falu egészségét?” címmel	32386
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32387
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	32387
Határozathozatal	32388
Halász János (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az adócsökkentéseknek milyen hatásai lesznek 2017-ben?” címmel.....	32388
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32389
Viszonzás:	
Halász János (Fidesz)	32391
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért ítélik halálra a beteg, munkanélküli embereket? Miből éljen az, aki ahhoz elég beteg, hogy munkát ne kapjon, de ahhoz nem, hogy az állam elismerje egészségügyi problémáját?” címmel	32391
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32392

Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	32394
Határozathozatal	32394
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Újabb enyveskező fideszes államtitkár?” címmel	32394
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	32395
Viszonzválasz:	
Kulcsár Gergely (Jobbik)	32397
Határozathozatal	32397
Dr. Hadházy Ákos és Ikotity István (LMP) - a belügyminiszterhez - „Meddig lesz még ihatatlan az ivóvíz Baján?” címmel	32397
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	32398
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	32400
Határozathozatal	32400
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi az oka annak, hogy minden egyes szünetidőben tízezrek maradnak ki az ingyenes étkeztetésből? Miért lopja el a kormány a rászoruló gyermekeknek szánt pénzt is?” címmel	32400
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32401
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	32403
Határozathozatal	32404
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Így már igazi sikertörténet a szociális ágazat bérrendezése, ugye?” címmel	32404
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32405
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	32406
Határozathozatal	32407
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32407
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Mesterházy Attila (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért hagyta figyelmen kívül, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal két esetben is súlyos kockázatot tárt fel Kiss Szilárd átvilágításával kapcsolatban?” címmel	32408
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32409
Viszonzválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP)	32410
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	32410
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	32410
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kilövendő problémák az út szélén?” címmel	32411
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	32412
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	32412
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	32413
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32413
Boldog István (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mit jelent valójában a jobbikos érpataki-modell?” címmel	32415

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	32416
Viszonzválasz:	
Boldog István (Fidesz).....	32416
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	32417
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Lehallgatási botrányból, újabb ügyészségi botrány?” címmel.....	32417
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	32418
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	32419
Dr. Belovics Ervin , a legfőbb ügyész helyettese	32419
Mirkóczy Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mivel az sem igaz, amit kérdeznek, a Pharaon-ügyben képesek-e egyszer őszintén beszélni?” címmel	32420
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter válasza	32421
Viszonzválasz:	
Mirkóczy Ádám (Jobbik)	32421
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter.....	32422
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Kinek az olimpiája” címmel	32423
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter válasza	32424
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	32424
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter.....	32425
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	32426
Gógös Zoltán (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért állnak az uniós és nemzeti támogatás kifizetései?” címmel	32426
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	32427
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	32428
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkára.....	32428
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	32428
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	32429
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének vitája	32429
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	32429
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	32431
Szilágyi György (Jobbik).....	32432
Mirkóczy Ádám (Jobbik) előterjesztői válasza	32433
A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetek és díjak megszüntetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	32434
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32434
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	32435
Egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	32436
Balog Zoltán (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	32436
Felszólalók:	
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32439
Dr. Mátrai Márta , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	32441

Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32442
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	32446
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32449
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	32450
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32453
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32454
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	32457
Ikotity István (LMP)	32457
Balog Zoltán (Fidesz)	32458
Szászfalvi László (KDNP)	32459
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32460
Burány Sándor (MSZP)	32461
Ikotity István (LMP)	32462
Gúr Nándor (MSZP)	32464
Balog Zoltán (Fidesz)	32466
Burány Sándor (MSZP)	32470
Ikotity István (LMP)	32471

Napirend utáni felszólalók:

Vágó Sebestyén (Jobbik).....	32472
Magyar Zoltán (Jobbik)	32474
Ander Balázs (Jobbik).....	32475
Szávay István (Jobbik)	32477
Ikotity István (LMP)	32479

Az ülésnap bezárása	32482
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
1. ülésnapja
2017. február 20-án, hétfőn
(13.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem, hogy az elmúlt időszakban négy **volt képviselőtársunk hunyt el.**

Kocsenda Antalt az 1990. évi országgyűlési választásokon a Független Kisgazdapárt Bács-Kiskun megyei területi listáján választották országgyűlési képviselővé. 1990-94 között tagja volt a Külügyi bizottságnak. A párt polgári tagozatának szervezője, 1990-től országos alelnöke volt. 1992-1994 között az Egyesült Kisgazdapárt képviselőcsoportjának tagja volt. Politikai pályája mellett a Mahartnál eltöltött harminc év alatt a hajózás speciális gépészeti fejlesztéseivel foglalkozott. Életének 88. évében hunyt el.

Torgyán József 1990-2002 között országgyűlési képviselő, 1998-2001 között földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter volt. Az első szabad országgyűlési választáson a Független Kisgazdapárt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei területi listájáról szerzett mandátumot. Több mint tíz éven át, 1991-től 2002-ig volt az FKGP elnöke. 1990 és 1994 között az Alkotmányügyi, törvény-előkészítő és igazságügyi bizottság alelnöke, de tagja volt a Gazdasági és az Alkotmány-előkészítő bizottságoknak is. Politikai-közéleti szerepe mellett több mint harminc évig ügyvédként dolgozott. Életének 85. évében érte a halálát.

Erkel Tibor 1998-tól 2002-ig volt a MIÉP frakciójának országgyűlési képviselője. A párt országos listájáról szerzett mandátumot. Dolgozott az Egységügyi és szociális bizottságban, valamint a Kulturális és sajtóbizottságban. Politikusi pályája mellett zongoraművész, zenei rendező volt, 1964-től ötven éven át tanított a Zeneakadémián, 1969-től mint tanszékvezető egyetemi tanár. Munkássága elismeréseként 1986-ban megkapta az Erkel-díjat, 2012-ben a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét. Erkel Tibor 83 évet élt.

Katona Kálmán 1990-1994 között, majd 2006-2010 között országgyűlési képviselő, 1998-2000 között közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter volt. Az 1990-es országgyűlési választásokon Budapest 8. számú egyéni választókerületének első szabadon választott országgyűlési képviselője volt az MDF színeiben. Első ciklusában a Közlekedési, hírközlési

és vízügyi albizottság elnöke, a Gazdasági bizottság alelnöke volt. A 2006-os országgyűlési választásokon az MDF budapesti területi listájáról szerzett mandátumot, ezt követően a Környezetvédelmi bizottság elnökeként dolgozott. Katona Kálmán 69 éves volt.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársaink emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunytak emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az LMP képviselőcsoportja Szél Bernadett képviselő asszonyt 2017. február 15-étől a képviselőcsoport vezetőjének, Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt pedig 2017. február 16-ától frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta.

Továbbá bejelentem, hogy a Jobbik képviselőcsoportja Gyöngyösi Márton képviselő urat 2017. február 20-i hatállyal frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta.

Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében frakcióvezető asszonynak és frakcióvezető-helyettes úrnak és asszonynak eredményes munkát és sok sikert kívánjak. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr. Megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Kezdődő országgyűlési ülészakánk elején, alkotmányos szokásainknak megfelelően a kormány beszámol arról, mit végzett a legutóbbi ülészak óta. Ma négy dologról kell beszélnem.

Először is tájékoztatom önöket, hogy számos, 2016-ra vonatkozó adat és információ áll már rendelkezésünkre, a kormány ezeket áttekintette, és megvonta a 2016. év gazdasági és politikai mérlegét.

Másodszor: hatályba lépett a 2017. év költségvetése, a kormány az Országgyűlés döntésének megfelelően elkezdte annak végrehajtását.

Harmadszor: a kormány elkészítette a 2017. évre vonatkozó politikai és gazdasági tervét.

Negyedszer: a kormány a 2017-re vonatkozó kockázatokat felmérte, a veszélyforrásokat beazonosította.

Tisztelt Ház! Az elmúlt év végén 74 százalékra csökkent a GDP-, vagyis nemzetiössztermék-arányos államadósság. Az államháztartás hiánya tavaly 848,3 milliárd forint volt, ami 388,9 milliárd forintos csökkenés az egy évvel korábbihoz képest. 490 milliárd forintra csökkent az adó és járulékokból a költségvetésbe. Jó okunk van, hogy elismerésünket fejezzük ki azoknak a magyaroknak, akik dolgoznak és befizetik az adójukat. Jó okunk van arra is, hogy megköszönjük a Nemzetgazdasági Minisztérium és Varga miniszter úr munkáját.

A januári államháztartási egyenleg 123,4 milliárd forintos többletet mutatott, ami az elmúlt 17 év legkedvezőbb első havi eredményét jelenti. A XXI.

században ilyen jó teljesítmény januárban még nem alakult ki, és a következő hónapokban is pozitív folyamatokra számítok. A 2017. évben, úgy látom, egyértelműen teljesíthető a 2,4 százalékos hiánycél.

(13.10)

2016-ban 2 százalékkal bővült a magyar nemzeti össztermék. Ez a növekedés meghaladja az Unió 1,9-es és az eurózóna 1,7-es átlagát. A tavalyi növekedés megítélésekor érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy a külső és a belső egyensúly is tovább erősödött a növekedés mellett. Hiszen régi, jól ismert baja volt a magyar nemzetgazdaságnak, hogy a növekedés gyakran romló pénzügyi egyensúllyal és növekvő költségvetési hiánnyal, vagyis növekvő államadósággal párosult, vagyis a gazdaság egyszerűen szólva eladósodásból növekedett. Ezt a bajt orvosoltuk. Ma a gazdasági növekedés nem eladósodásból, hanem valóságos gazdasági teljesítményből történik.

A kormány 2017-ben 4,1 százalékos, 2018-ban pedig 4,3 százalékos gazdasági növekedéssel számol. A növekedés gyorsulására számít az Európai Bizottság most közzétett téli előrejelzése is. A novemberi becslésüket megemelték: 2,6 százalékról 3,5 százalékra javították, és ha igazuk lenne, mi ennél is jobbra számítunk, de ha csak nekik lesz igazuk, akkor is ez lenne a negyedik legjobb eredmény az Európai Unióban; 28 tagország között ez nem rossz eredmény. Az esélyek jók, most már csak be kell őket váltani.

Rekordévet zárt a magyar külkereskedelem 2016-ban. Soha nem fordult elő olyan a magyar gazdaság történetében, hogy egy év alatt 10 milliárd eurónyi külkereskedelmi többletet tudtunk előállítani. 2016-ban az előző évhez viszonyítva a kivitel euróértéke 3,1 százalékkal, a behozatalé 1,7 százalékkal bővült, a külkereskedelmi többlet 10 milliárd euró volt. Ez arra hívja föl a figyelmet, hogy érdemes árnyaltan és kellő alapossgal közelítenünk a szabadkereskedelem kérdéséhez.

Szeretném önöket emlékeztetni, hogy a magyar gazdaságpolitika másik gyötrő gyengesége az volt, hogy amikor növekedett a gazdaságunk, akkor elromlott a külkereskedelmi egyensúlyunk. Most erre is találtunk megoldást. Úgy tűnik, ezen a korszakon is sikerült túllépnünk.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy az év végi zárásban azt tapasztaltuk, hogy 71 nagyvállalat döntött magyarországi beruházások mellett, és ezzel 3,2 milliárd eurónyi működő tőke érkezett Magyarországra.

Tisztelt Ház! A 2016. évi utolsó negyedévben a munkanélküliek száma 205 ezer főre mérséklődött, így a munkanélküliség éves alapon - egyébként 54 hónapnyi folyamatos csökkenést követően - rekord-alacsony szintnek számító 4,4 százalékon áll. Nincs messze, azt is mondhatom, hogy karnyújtásnyira van a teljes foglalkoztatottság.

A 2010-es kormányváltás óta több mint 700 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma, ami döntően a hazai versenyszférában következett be, ahol 486 ezer fővel nőtt a munkában állók száma, időarányosan tehát jól állunk a tíz évre vállalt egymillió új munkahelyet illetően.

A legfrissebb tájékoztatók szerint a kiskereskedelmi forgalom 4,5 százalékkal nőtt 2016-ban. Ez azt jelenti, hogy két év alatt, '15-ben és '16-ban 10 százalékkal vásároltak többet a magyarok, mint korábban.

Tavaly átalakítottuk és ügyfélközpontúvá próbáltuk tenni a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal összesen 12 793 milliárdnyi bevételt hozott, és ez 31 milliárd forinttal haladta meg a költségvetés által elvárt összeget.

Tisztelt Ház! 2016 decemberében a külföldi vendégek által eltöltött éjszakák száma 21, a belföldi vendégek által eltöltötté 8,6 százalékkal emelkedett, és a kereskedelmi szálláshelyek árbevétele 17 százalékkal nőtt, ez pedig azt jelenti, hogy 2016-ban összesen 27,7 millió vendégéjszakát regisztráltak. Ez 7 százalékkal több, mint 2015-ben volt, az összes árbevétel pedig több mint 9 százalékkal nőtt, és meghaladta a 402 milliárd forintot. Gratulálhatunk a turisztikai szakembereknek és az ágazatban dolgozóknak. Munkájuk a nemzetgazdaság szempontjából is egyre fontosabb.

(13.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én most itt számso-rokat ismertetek önökkel, amelyek - mint a számok általában - sterilek, de mindannyian tudjuk, hogy minden javuló mutató mögött sok milliós ember kemény munkája van. A magyar emberek megdolgoztak az eredményeinkért, és gondolom, pártállásra való tekintet nélkül jó érzés látni, hogy fokozatosan beérik a munka gyümölcse. Kellő szerénységgel, de annyit biztosan mondhatok, a gazdaság tényei 2016-ban azt mutatták, hogy a magyar modell működőképes. Összegezve tehát jelentem a tisztelt Háznak, hogy Magyarország a 2016-ra kitűzött gazdaságpolitikai céljait elérte.

Ami a 2017-es költségvetés végrehajtását illeti, az a legfontosabb, hogy most már nemcsak a teljes foglalkoztatás került elérhető közelségbe, hanem azt is célul tűzhattük ki, hogy jobban megérje dolgozni Magyarországon. Ezért kötöttünk megállapodást év végén a munkáltatókkal és a munkavállalókkal. Ennek eredményeképpen 2017 januárjában nőttek a bérek és csökkentek az adók. 5 százalékponttal csökkentek a munkaadói adók, és 9 százalékra csökkent a társasági adó. 15 százalékkal nőtt januárban a minimálbér, 25 százalékkal pedig a szakmunkás-minimálbér. Jövőre tovább 8 és 12 százalékkal nőnek a legalacsonyabb keresetűek bérei.

Januártól számos ágazatnál valósult meg béremelés. A felsőoktatási dolgozók béremelése a második üteméhez ért, a tavalyi átlagos 15 százalékos

emelés után januártól újabb 5 százalékkal nőtt. 2017. január 1-jétől a kormányhivatalok megyei szintjén foglalkoztatott mintegy 16 ezer fő állami tisztviselővé vált. A megyei szinten foglalkoztatottak esetében 10 és 35 százalék közötti differenciált béremelés valósult meg. Január 1-jétől további 5 százalékkal emelkedett a katonák illetménye, s a rendőrök, az Országgyűlési Őrség tagjai és az Információs Hivatal alkalmazottjai is újabb 5 százalékos béremelésben részesültek. Januártól 7 százalékos béremelésben részesült minden nevelést és oktatást segítő alkalmazott, további 3 százalékos emelés pedig munkáltatói döntés alapján és teljesítményalapon történhet.

Januártól a felsőfokú végzettséggel rendelkező bölcsődei dolgozók is csatlakoztak a pedagógus-életpályához. Sor kerül a szociális ágazatban dolgozó felsőfokú végzettségűek berendezésére is, és emelkedett az állami és önkormányzati fenntartású kulturális intézmények közalkalmazottainak fizetése is. Januárban az egészségügyben tovább nőttek a bérek, az orvosok után az ápolók helyzete is javult. Náluk tavaly is volt már béremelés, az idén újabb 12 százalékkal nőttek a bérek, 2018-ban és 2019-ben pedig újabb 8-8 százalékos emelés lesz. Megállapodtunk az állami vállalatoknál dolgozók szakszervezeteivel is. Több évre szóló megállapodást kötöttünk, és három év alatt mintegy 30 százalékkal emelkednek a bérek. A mai statisztikai hivatali jelentés szerint a versenyszférában tavaly decemberben a nettó keresetek 7,3 százalékkal haladták meg a korábbiakat. Ez azt jelenti, hogy az átlagkereset a mai statisztikai jelentések szerint 305 ezer forint bruttóban, ami nettó 203 ezer forint.

Tisztelt Ház! Fontos, hogy miközben gőzerővel dolgozunk az ország jövője érdekében, ne feledkezzünk meg azokról, akik évtizedeken keresztül kemény munkájukkal a hátukon cipelték az országot, vagyis a szüleinkről és a nagyszüleinkről. Ezért nőttek januárban a tervezettnél nagyobb mértékben a nyugdíjak, ezért kaptak az idős Erzsébet-utalványt, és ezért csökkent a legfontosabb élelmszerek áfája is, hiszen ez a nyugdíjasok számára a legfontosabb.

Januártól bővült a családi kedvezményre jogosultak köre, emelkedett a két gyermek után járó családi kedvezmény. 2017-ben egy gyermek esetén havi 10 ezer, két gyermek esetén havi 30 ezer, három vagy annál több gyermek esetén mintegy 100 ezer forintot írhatnak le az adójukból. Fontos, hogy a magyar társadalom azt tartja igazságosnak, ha a támogatások mindig összekapcsolódnak a munkával. Ezt a szabályt fogjuk követni 2017-ben is.

Tisztelt Ház! A 2017-es év az otthoneremtés éve is. Az otthoneremtést nemzeti ügynek tekintem, mert azt tartjuk jónak, hogy minden magyar családnak lehessen saját otthona. Amikor bevezettük az új otthoneremtési programot, egyszerre több célt is szolgálni akartunk. Először is el akartuk kerülni a devizahitelek rémálmát. Nem engedhetjük meg, hogy a magyar családokat még egyszer ilyen csúnyán

rászedjék. Olyan programot indítottunk, amely segíti a lakásépítést, egyúttal pörgeti a gazdaságot, közben munkahelyeket teremt, és a gyermekvállalást is ösztönzi. Ma azt mondhatom önöknek, annyi látszik, hogy 36 ezer család igényelt otthoneremtési támogatást több mint 87 milliárd forint értékben. Az építési engedélyek száma az előző évihez képest két és félszeresére nőtt, és ebben az évben - Varga miniszter úr erőteljes munkájának köszönhetően - még több forrást biztosítottunk az otthoneremtésre, egészen pontosan 211 milliárd forintot.

2017-ben végre az élhető környezet is kiemelt figyelmet kaphat. Sokat várunk Révész Máriusz kormánybiztos úr munkájától. 2016 december végén átadtuk az első támogatott elektromos autót. Szándékaink szerint 2020-ra Magyarországon legalább 30 ezer elektromos jármű közlekedik majd. Együttműködési megállapodást írtunk alá Budapesttel, és a megállapodás eredményeképpen mintegy 250 töltőoszlop és 500 töltőhely létesülhet mintegy 600 millió forint értékben.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy 105 milliárd forinttal megemeltük a gazdaságfejlesztési és innovációs programunk keretösszegét, így 2017-ben a magyar gazdaságot ösztönző pénzügyi keret 2430 milliárd forintba emelkedett. Amióta nem találkoztunk, a kormány elfogadta a magyar digitális startup stratégiát - jó lenne, ha a nyelvészek kiötlénének valami magyar kifejezést -, elrendeltük a koordinációs és módszertani központ felállítását, a vállalkozói életforma népszerűsítését és oktatását, az ipar és a startupok közötti együttműködés fejlesztését, és a „Startup Budapest” program kidolgozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Továbbra is azt gondolja a kormány, hogy az az ország, amelynek nincsenek határai vagy nem tudja azokat megvédeni, az nem is ország. Éppen ezért megállítottuk az országra nehezedő migrációs nyomást, felépült a déli határszakaszon az ideiglenes biztonsági határzár, és ennek a fejlesztése folyamatosan zajlik. Világossá tettük, hogy a legfontosabb a magyar emberek biztonsága, ezért senki nem léphet be illegálisan Magyarország területére. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag megdupláztuk a védelemben részt vevő katonai és rendőri erők létszámát a csongrádi és a Bács-Kiskun megyei határszakaszon. Megtörtént a határvadászképzés első ütemében részt vevő állomány eskütétele - 532 fő - még decemberben. A magyar határra nehezedő nyomás a következő években nem fog megszűnni, ezért a határvédelem továbbra is kiemelt fontosságú nemzetbiztonsági ügy. Nagyon úgy néz ki most a helyzet Európában, hogy egyre többen osztják a magyarok véleményét a migráció ügyében. De hát ilyen a mi életünk, nekünk magyaroknak nem igazunk van, hanem igazunk lesz.

Tájékoztatom önöket, hogy a legutóbbi miniszterelnöki csúcson egyre többen támogatják az Unión kívüli menekülttáborok létrehozását, ami magyar javaslat volt, és a brüsszeli korábban hallani sem akartak róla. Teret nyert az Európai Unióban az a

nézet, miszerint az Európai Unió területén kívül kell menekülttáborokat létrehozni. Még nincs szó többségi álláspontról, de az események ebbe az irányba haladnak.

(13.30)

A migránsügy egészében megfigyelhető, hogy a korábban kiátkozott, lebecsült, sőt megvetett álláspontok lassan közös állásponttá válnak, a korábbi feketebárányok pedig átminősülnek a higgadt előrelátás embereivé.

Tisztelt Ház! A visegrádi országok vezetői is találkoztak februárban. Megerősítettük: a határokat továbbra is védeni kell; akik bejöttek, azokat ki kell vinni, akik pedig be akarnak jönni, azokat az Európai Uniótól kívül kell őrizni és különválogatni. Továbbra is ez az a három pillér, amelyen a visegrádi 4-ek álláspontja nyugszik.

Tisztelt Ház! A kormány öt olyan veszélyforrást nevesített, amellyel 2017-ben szembe kell néznünk. Ezek a következők. Először a rezsicsökkentés brüsszeli betiltása; másodjára az illegális migráció; harmadszor a külföldi befolyásolási kísérletek; negyedszer a magyar adócsökkentéseket érő brüsszeli támadások; és ötödször a munkahelyteremtő programjainkat célzó brüsszeli támadások.

Tisztelt Ház! Bizonyára emlékeznek még, hogy Brüsszelben nagy vita alakult ki a magyar rezsicsökkentés körül, a nagy nemzetközi cégek Brüsszelen keresztül akartak arra kényszeríteni bennünket, hogy visszavonjuk a rezsicsökkentést. A független energiapolitika erős eszköz a nemzetek kezében polgáraink javára. Mi megértjük, hogy több tagállam is európai szinten szabályozott energiaellátást akar. Rendben van, megértjük, de ragaszkodunk ahhoz a jogunkhoz, hogy mi magunk határozzuk meg az energiaárakat. Ez a jogunk nem költöztethető Brüsszelbe, itt kell maradnia, ebben az épületben.

Másodjára: hiába az elkésérítő véres valóság és a borzasztó tények, tisztelt Ház, Brüsszelben sokan még mindig támogatják az illegális bevándorlást. A migrációt támogató országokat és a brüsszeliakat lépésről lépésre feltartóztatjuk. Németország és most Olaszország is, ha lassan is, de fordul. Ezért most az önvédelem egy újabb kérdését kell elővenni, ez pedig az idegenrendészeti őrizet kérdése. A kérelmet benyújtó migránsokat ügyük jogerős elbírálásáig a kormány javaslata szerint őrizetben kell tartani, szemben a mostani helyzettel, amikor szabadon mozoghatnak, nemcsak Magyarország területén, hanem az egész schengeni övezetben. A mai terrorveszélyes időkből ez egész egyszerűen nem engedhető meg.

Harmadszor: az utóbbi években egyre több országban jelent problémát, hogy rejtetten, külföldi pénzekkel, nemzetközi hálózatokkal, szervezeten akarják befolyásolni egy-egy ország politikáját. Ezeknek a hálózatoknak semmi közük a civil szervezetekhez, ezek nemzetközi szervezetek magyarorszá-

gi lerakatai. Láthatták az Egyesült Államok választási kampányának befolyásolásáról szóló vitát, és láthatják, hogy ez a vita most már folyik Franciaországban is. Úgy tűnik, itt a nyugati demokráciák egyik általános problémájáról van szó. Mi, magyarok a történelem során többször is bizonyosságot adtunk arról, hogy képesek vagyunk dönteni a saját sorsunkról, ezért nem érdemes hagynunk, hogy a mi döntéseinket külföldről pénzelt szervezetek befolyásolják, nem fogjuk hagyni, hogy a globális tőke döntsön a magyar emberek helyett. Átláthatóságot, nyilvánosságot és elszámoltathatóságot akarunk éppúgy, mint a politikai pártok esetében. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

Tisztelt Ház! Úgy látom, 2017-ben Brüsszel kísérletet tesz majd arra, hogy újabb gazdaságszervezési és gazdaságirányítási jogszabályokat vonjon magához a nemzetállamoktól. Brüsszelnek ez a törekvése a magyar adószabályokat sem fogja kímélni. Azt kérem önöktől, hogy ehhez ne járuljanak hozzá, álljanak ellen, és együtt védjük meg a sikeres magyar adórendszert.

És végül ötödjére: mint önök előtt is ismert, számos ország döntött az Európai Unióban munkahelyvédelmi támogatások bevezetése mellett. Magyarország is alkalmazza a közmunkát, a munkahelyvédelmi akciótervet és az egyedi munkahelyteremtő és -megőrző beruházásokat, illetve beruházástámogatásokat. Brüsszel folyamatosan támadás alatt tartja ezeket. Így volt ez eddig, és így lesz ezután is. Azt javaslom, ne hagyjuk, hogy elvegyék a nemzetek jogát arra, hogy munkahelyteremtő támogatásokat adhassanak.

Nos, tisztelt Ház, tisztelt elnök úr, ennek az öt támadásnak az elhárítására kidolgozott lépéseket nevezi a kormányzat új nemzeti politikának. Szándékaink szerint azt új nemzeti politika megvédi Magyarországot, megvédi nemzeti érdekeinket és az eredményeket, amelyeket közös erővel kiküzdöttünk az elmúlt évek során. A sikeres védekezéshez legelőször is egyetértésre van szükség. Minél szélesebb és teljesebb egyetértésre, annál jobb. Ezért szokásunkhoz híven első lépésként ezekben a kérdésekben nemzeti konzultációt indítunk, és bízunk abban, hogy ismét sikerül kialakítanunk a cselekvéshez, sőt, a nemzetközi cselekvéshez szükséges egyetértési pontokat.

Abban is bízom, hogy a Magyar Országgyűlés, az aktuálpolitikai csörtéken túl, fel tud sorakozni a magyar választópolgárok oldalán országunk függetlensége és nemzetünk szuverenitása védelmében.

Végezetül, tisztelt elnök úr, tisztelt Ház, bár ez a mai jelentésem a 2016. és 2017. évekkal foglalkozik, de mindannyiunkat érdekel, hogy ami történik Magyarországon, az hogyan mutat, mennyit ér és mit ígér történelmi távlatban. Erre a következő választ tudjuk adni.

Magyarország a XIX. század végétől a mostanáig tartó bő 120 év alatt egymáshoz sok tekintetben hasonló fejlődési korszakokat élt át. A sorsa mind-

egyiknek hasonló volt: konszolidációval kezdődtek, majd egy rendkívül eredményes felívelő szakasz következett, amit megszakított az éppen aktuális hazai vagy nemzetközi válság. A mögöttünk hagyott 100 évben legalább négy ilyen korszakot tudunk azonosítani. A jelentős gazdasági sokkok erősen hatottak a gazdasági növekedésre és a pénzügyi egyensúlyra egyaránt.

De ennél is súlyosabb következménye volt a mögöttünk hagyott 120 év válságainak, hogy az egymást követő válságok nemcsak megállították a fejlődést, hanem meg is semmisítették az elért eredmények egy részét. Az okozott válság következményeit pedig ismét csak évekig tartó konszolidációval lehetett felszámolni. Mindez együtt oda vezetett, hogy mondjuk, 1900 és 2010 között az egy főre jutó nemzeti össztermék, tehát a GDP átlagos éves növekedése ebben az 1900-2010 közötti időtávban csak 1,5 százalékot mutatott évente.

Ez pedig elmarad a fejlett országok, valamint a sikeres felzárkózást mutató európai országok fejlődési ütemétől. Vagyis nekünk, magyaroknak a felzárkózási kísérleteink rendre sikertelennek bizonyultak. Magyarország 110-120 év alatt csak megközelíteni tudta, átlépni nem a tartós gyarapodást jelentő határvonalat.

Az újabb esélyt 1990-ben a rendszerváltással és a piacgazdasági fordulattal kapta meg az ország. A történet önök előtt is ismert: nem tudtuk végrehajtani az ország számára oly fontos gazdasági kitörést. Ellentétes irányokat mutató gazdaságpolitikák, költségvetési sokkterápia és az eladósodás váltogatása, elhibázott lépések sokasága, és végül kiszolgáltatott helyzetben érte az országot az újabb nemzetközi sokk, a 2008-ban bekövetkezett magyar pénzügyi összeomlás és a 2008-2009-es pénzügyi világválság.

Ez is szükségessé tette 2010-ben egy új korszak elindítását. A magyar gazdaságpolitika irányát és irányítót kapott. 2010 óta ebben a dimenzióban a történelmi felzárkózás tekintetében az mondható, hogy a magyar nemzeti össztermék növekedési üteme Magyarországon évente átlagosan 1 százalékponttal magasabb volt 2010 óta, mint az eurózónáé. A fogyasztás Magyarországon 1,2 százalékkal gyorsabban nőtt, mint az eurózónában; 2016-ban ez Magyarországon 5 százalék volt, míg az eurózónában csak 2 százalék. Ez pedig összességében azt eredményezte, hogy Magyarországon az egy főre eső nemzeti össztermékben, GDP-ben kifejezve összesen 5 százalékkal zárkóztunk föl az eurózónához.

Ami a felzárkózást a munkaerőpiac tekintetében illeti, az mondható, hogy 2010 óta több mint 700 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma (*Közbeszólás az ellenzéki pádsorokból: Nem igaz.*), ez 19 százalékos növekedés, és ez a legmagasabb Európában, Luxemburg és Málta mutat ehhez hasonló növekedést.

2010 óta 55 százalékról 67 százalékra nőtt a foglalkoztatási ráta, és ez már magasabb, mint az euró-zóna átlaga. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Mind-

ezek olyan tények, amelyek azt ígérjük, hogy sikerülhet elérnünk a gazdasági áttörést.

(13.40)

Kérem, hogy a 2017-es parlamenti évadban ezeket a történelmi dimenziókat is vegyék figyelembe, amikor a frakciók kialakítják politikájukat. Magyarország régen nem látott esélyt harcolt ki magának 2010-16 között. Ne játsszuk el, inkább váltsuk valóra! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miután miniszterelnök úr felszólalása meghaladta a 20 percet, a képviselőcsoportok vezetőinek, illetve helyetteseiknek frakciónként 8-8 perc áll rendelkezésükre hozzászólásuk elmondására. Vona Gábor, a Jobbik képviselőcsoportjának frakcióvezető-helyettese jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kezdjük először is az olimpiával, én azt gondolom, és mondjuk ki azt, hogy miniszterelnök úr, ezt ön nagyon-nagyon elrontotta. Elrontotta, és hiába próbál mutogatni az olimpiai aláírásgyűjtés kapcsán arra a mozgalomra, amelyik most hirtelen szárba szökken, ugyanis ez a mozgalom okozat, és az ok ön, miniszterelnök úr. Hiába próbálja a fővárosra áttolni a felelősséget, hiába próbál nyuszi módjára Tarlós István szoknyája mögé bújni, a felelősség, miniszterelnök úr, az öné. És azért mondom én, hogy ön az ok, és öné a felelősség, mert mit is tett maga, miniszterelnök úr? Azt tette, hogy egy olimpiai lázban égő országban néhány hónap alatt elérte, hogy szinte polgárháborús állapotok uralkodtak, emberek verekedtek az aluljáróban egymással. És hogyan érte el ezt ön, miniszterelnök úr? Önzőséggel és kapzsisággal érte el. Azzal az önzőséggel, amivel ön nem az országnak akar dicsőséget az olimpia kapcsán, hanem saját magának és a saját pártjának. Azzal a kapzsisággal, amelyet az emberek megéreztek: önnek az olimpia nem elsősorban az aranyérmek miatt fontos, bár elhiszem önről, hiszen sportrajongó, hogy az aranyérmek miatt is, hanem sokkal inkább fontos volt önöknek és önnek is személy szerint az aranyrudak, a lopott pénz miatt - nem az aranyérmek, hanem az aranyrudak. És ezt az emberek megérezték, miniszterelnök úr.

Úgyhogy, amikor az olimpia kapcsán majd keresik az okokat, akkor megmondom, mi ennek az oka, miniszterelnök úr: Magyarországon az emberek imádják az olimpiát. Magyarország képes is volna megrendezni egy olimpiát, Magyarországon az emberek nem az olimpiára mondtak nemet, hanem ugyanúgy, ahogy a kvótás népszavazás idején, önre mondtak nemet, miniszterelnök úr. Ön ismét, ahogy a kvótás népszavazás esetén is, egy nagy társadalmi

egységet szinte lenullázott. Egy nagy társadalmi ügyet szinte tönkretett. A saját akarnokságának a vermébe esett most is, és az embereknek elege lett ebből. Nemet mondtak az emberek erre, és nemet mondanak arra a földesúri mentalitásra is, amit az ön vezetésével az egész országban láthatunk. Döbrögik, kiscsömböcök, „csak a Fidesz” szlogen, mindenhol ezt látni, és közben pedig nincs érdemi kormányzás.

Az látszik, miniszterelnök úr, hogy önt kizárólag csak a pénz és a foci érdekli, és úgy tekint Magyarországra ebben a helyzetében, mintha Magyarország az ön személyes tulajdona lenne, tulajdontárgya, és a magyarországi emberek az ön szolgálói. Szeretném az ön figyelmét felhívni, miniszterelnök úr, hogy Magyarország nem az öné, nem az ön tulajdona. Magyarország a magyaroké, a magyar népe, a magyar társadalomé, és legkésőbb 2018-ban az lesz a feladat, és ezt végre is fogjuk hajtani, hogy Magyarországot visszaadjuk az ön tulajdonából a magyar embereknek, akiket megillet. *(Taps a Jobbik soraiából.)*

És ha már azt a kérdést feszegetjük, hogy kinek is a tulajdona Magyarország, vagy ki gondolja azt magáról, hogy Magyarország tulajdonosa, akkor ugye, itt lóg a levegőben továbbra is Mészáros Lőrincnek a kérdése, amiről nem nagyon hallottunk. Mészáros Lőrinc kapcsán talán én voltam az első, aki feltettem az egyértelmű kérdést itt önnek az Országgyűlésben, hogy kicsoda Mészáros Lőrinc, hogy az ön strómanja-e; hogy ez az ember annak köszönheti-e azt a sok dolgot, amit megnyer Magyarországon, mert annyira tehetséges, annyira szorgalmas és annyira tisztességes, vagy egyszerűen azért, mert ön kijelölte őt a pénztárosának. Miniszterelnök úr, ajánlok önnek egy kísérletet: a Századvég Intézetet, ami önökhöz közel álló közvélemény-kutató cég, szerintem bízva meg azzal a kérdéssel, kérdezzék meg a magyar állampolgárokat: önök elhiszik-e azt, hogy Mészáros Lőrinc nem „pénztáros” Lőrinc? És higgye el, az emberek nem hiszik el. Az emberek meg vannak arról győződve, miniszterelnök úr, hogy Mészáros Lőrinc nem ért a turizmushoz, nem ért az utépítéshez, nem ért azokhoz a pályázatokhoz, amiket megnyer. Mészáros Lőrinc egy dologhoz ért: önnek gyűjti a pénzt.

Ne nézze az embereket ostobának, miniszterelnök úr! Kílóg a lóláb, vagy akár azt is mondhatnám, hogy kílóg a gázcső. *(Derültség a Jobbik soraiából.)* Az a politika, az a földesúri mentalitás, amiről itt beszéltem, ez elől menekül el több százezer magyar ember Magyarországról. A szocialisták idején külföldi érdekek helytartói uralták ezt az országot, vették el az emberek szabadságát és anyagi biztonságát. Ebből elege lett a magyar embereknek, aztán jöttek önök. És mi történik? Megint elveszik az emberek szabadságát, megint elveszik az emberek anyagi biztonságát, de hazai földesurak. És ön nem beszélt itt a számok nagy bővületében az elvándorlásról. Pedig az elvándorlás egyértelmű bizonyítéka az önök

kormányzási kudarcának. És nem kalandvágyból mennek el, miniszterelnök úr, ezek az emberek, miniszterelnök úr, ezek az emberek nem kalandvágyból, ahogy ön azt állította, és állítja is. Ezek az emberek menekülnek innen. Ma a kalandvágy: itthon maradni. Miniszterelnök úr, ez az elvándorlási probléma családi tragédiákat okoz, gazdasági és társadalmi problémákat, számtalan ágazatban pedig óriási munkaerőhiány lépett föl. Egyetlenegy épkezésként megoldást lehetne kijelölni, nem hallottunk erről sem a célkitűzések között, egy versenyképes gazdaság és a bérek európai szintre történő felemelése.

Ennek viszont vannak alapfeltételei. Például hadd mondjak csak a teljesség igénye nélkül néhányat! Az egészségügyet meg kéne erősíteni, kellene egy erős oktatás, és nullára kéne redukálni a korrupciót. És mit csinálnak önök? Pontosan az ellenkezőjét: tudatosan szétrombolják az egészségügyet, tudatosan szétrombolják az oktatást, és tudatosan maximumra járatják a korrupciót. Az ön egyik főtanácsadója elmondta egyébként a korrupció kapcsán, hogy amit az ellenzék korrupciónak hív, az lényegében az önök politikájának a lényege. Tehát le is hullt az álarc, le is kopott a smink, elmondta, hogy az önök politikájának a lényege a korrupció.

Nem is lehet persze mást mondani, amikor Mészáros Lőrinc az ön egyik rokonának érdekébe tartozó céget 3,2 milliárd forinttal segít ki; konzerveket vásárol. Vagy nem lehet mást mondani akkor, amikor kiderül, hogy a nemzetközileg is körözött, a terrorizmus támogatása miatt körözött Pharaon úr, aki már, ugye, nem él, de azért mégiscsak önnel szeretett volna találkozni itt az Országgyűlésben; vagy amikor az ISIS bázisától nem is olyan messze irodát nyitnak letelepedési kötvények árulására, és kiderül, hogy a kötvények között számtalan fiktív kötvény létezik, és a kötvénybiznisz profitja offshore-cégekben landol. Miniszterelnök úr, milyen ország ez?!

A Jobbik-kormányának az első intézkedése az lesz, hogy az elszámoltatást, a valódi elszámoltatást megvalósítja. Nem fog a lopás örökké tartani, miniszterelnök úr, hiába hiszi azt. És a legfontosabb és elsőrangú célunk pedig a versenyképes gazdaságnak a megteremtése és az európai szintű béreknek a biztosítása a magyar embereknek. Ön a minimálbéremelést is úgy hajtotta végre, hogy a kis- és középvállalkozásoknak, a magyar vállalkozásoknak szinte lehetetlen helyzetet teremtett, miközben a multiknak pedig túlzott kedvezményeket adott. Szeret nagyon a multik ellen beszélni, de azért emlékeztessük önt a CETA-val kapcsolatos álláspontjukra. Ön egyetlenegy európai uniós csúcson sem tette még szóvá azt a szakadékat, ami a kelet-közép-európai munkásoknak a bére és a nyugat-európai munkások bére között fennáll, miközben az árszínvonal kiegyenlítődt. Ön ezzel szemben Szaúd-Arábiában azzal bátorította az ottani vállalkozókat Magyarországra jönni, hogy itt olcsó munkaerőt kapnak majd. Sőt, ön a napi.hu oldalon az egyik interjújában azt mondta, hogy önt az ilyen európai bérek összehasonlítása nem érdekli.

Miniszterelnök úr, lehet, hogy önt nem érdekli, de szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a magyar embereket meg igenis érdekli, hogy mekkora a béruk, és abból mennyit tudnak vásárolni. És pontosan ebből a célból a Jobbik egy európai polgári kezdeményezést indít. Kelet-Közép-Európában kerestünk szövetségeseket, szakszervezeteket, egyesületeket, pártokat, hogy azt a történelmi igazságtételt, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér járjon Európában, elérjük, hogy ezt a küzdelmet felvállaljuk, amit ön soha nem vállalt föl, mert ön az olcsó munkaerőre építette a gazdaságpolitikáját az elődeivel egyetemben, hogy azt, amit önök elrontottak, elárultak, azt helyrehozzuk.

Miniszterelnök úr, mivel már csak néhány másodperc maradt az időből, hadd ismétljem meg azt önnek, hogy nem fog semmi örökké tartani, és az ön lopásra és korrupcióra épülő kormányzása sem fog örökké tartani, hiába hiszi azt. És ha a Jobbik 2018-ban kormányra kerül, valódi elszámoltatás lesz. Miniszterelnök úr, önnek egy éve van, egy éve van, kezdje el vágni a centit, és készüljön fel arra, hogy személyesen kell felelnie Pharaonért, Mészáros Lőrincért, a kötvényért és mindenféle piszkos ügyért. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most pedig Tóth Bertalan frakcióvezető úr következik, az MSZP képviselőcsoportja nevében. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterelnök Úr! Meghallgattuk a termelési értekezletet és a történelemórát, csak most már azt nem értem, hogy a magyarok többsége, közel 60 százaléka mégis miért érzi úgy, hogy a dolgok rossz irányba mennek, és hogy az ő életük nehezebb.

(13.50)

Ön egy elefántcsonttoronyban ül urizáló barátaival, és csak statisztikai számokat lát. Ön statisztikai számoknak nézi az embereket. Találkozik ön emberekkel? Ön egy olyan új nemzeti politikáról beszél, amely csak az ön fejében létezik, mert a valóságban nem létezik. Összeesküvés-elméleteket gyárt, háttérhatalmokról beszél. Ugyan már! Én is szeretem a sci-fit és azokat a filmeket, amelyek erről szólnak, de miniszterelnök úr, a valóság egész más! Miközben fiktív háborúkat indít, felszámolja a sajtószabadságot, felszámolja a civil társadalmat, a szólásszabadságot, putyinabb akar lenni Putyinnál, bár egy magyar humorista azt mondta, hogy csak „Disney Putyin”.

De beszéljünk inkább a valóságról, miniszterelnök úr, az igazi Magyarországról! A valóság az, miniszterelnök úr, hogy az emberek félnek a betegsegtől, mert tartanak attól, hogy nem gyógyítják meg

őket. Fizetik a hálapénzt, holott tisztességgel fizetik a járulékot. A valóság az, miniszterelnök úr, hogy az emberek aggódnak a gyermekeikért, aggódnak, hogy az iskolában nem szerzik meg a megfelelő tudást boldogulásuk érdekében, és aggódnak amiatt, hogy elhagyják az országot. A szülők fizetik, tisztességgel fizetik az adókat, de különórákra járatják a gyermekeiket, mert félnek attól, hogy nem kapják meg a megfelelő tudást. A valóság az, miniszterelnök úr, hogy ha elromlik egy mosógép egy családban, nem tudják azt kicserélni, holott a magyar emberek keményen dolgoznak, de kevés fizetést kapnak.

Miniszterelnök úr, a magyar embereknek nem stadionokra, nem olimpiára és nem méregdrága atomeróműre van szükségük, hanem a magyar emberek biztos megélhetést akarnak, ezért nyújtottuk be azt a javaslatcsomagot, amely azonnal segítené a magyar családok biztos megélhetését. Azt javasoltuk, hogy legyen nettó 100 ezer forint a minimálbér, de úgy, hogy a magyar kis- és középvállalkozások terhei ne növekedjenek. Miniszterelnök úr, önök úgy emeltek minimálbért és úgy csökkentették a multiknak adót, hogy a magyar kis- és középvállalkozások egyértelmű versenyhátrányba kerültek, és kínkeservesen tudják kigazdálkodni azt a mérhetetlen adóterhet, járulékkerhet, ami a minimálbért terheli.

Miniszterelnök úr, ön nagy számokat mondott, hogy mennyivel jobban fejlődik a magyar gazdaság, de arról nem beszélt, hogy a versenyképességi mutatókban Magyarország hogy áll. Lehet, hogy a makromutatók szépet mutatnak, de a magyar vállalkozások versenyképessége messze elmarad a környező országokétól. Varga Mihály miniszter úr, akit ön többször kiemelt és megdicsért, pont ő mondta, hogy még 5-6 évre van szükség, hogy Szlovákiát utolérjük versenyképesség tekintetében.

Ennek a javaslatcsomagnak, amit említettem, a második pontja az volt, hogy emeljék tisztességgel a nyugdíjakat. Miniszterelnök úr, ez megalázó, hogy még az inflációt sem éri el az a nyugdíjemelés, amelyet önök most elfogadtak, és emlékszem Rétvári államtitkár úr mondataira, amikor azt mondta, hogy reálértékben folyamatosan növekedett a nyugdíj - ez lesz az első év, amikor reálértékben csökken majd. *(Dr. Semjén Zsolt: De nincs infláció! - Moraj, közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Ne haragudjon, a Magyar Nemzeti Bank előrejelzése szerint több mint 2 százalékos infláció lesz, ehhez képest 1,6 százalékos a nyugdíjemelés! Követeljük, hogy térjen vissza a kormány arra a nyugdíjszámítási modellre, amely alapján most 3,2 százalékkal emelkedhetnének a nyugdíjak, és legyen a minimálnyugdíj 50 ezer forint!

Miniszterelnök úr, örülök, hogy szóba hozta a rezsiharcot, mert beszéljünk végre őszintén az energiaárakról! Miniszterelnök úr, a rezsit, a rezsicsökkentést nem megvédeni kéne, hanem csökkenteni kellene az energiaárakat. Ha most nem lenne az az árszabályozási képlet, amiről ön beszél *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)*, ma ol-

csöbb lenne az energia Magyarországon, mint a korábbi időszakban, hiszen a nemzetközi piacon több mint felével csökkent az energiahordozók ára, ehelyett a magyar fogyasztók ugyanannyit fizetnek. Ha a piac most engedi, miért nem csökkentik az energiaárakat? Miért van az, hogy több mint 106 ezer háztartás van kikapcsolva a szolgáltatásokból, több, mint a tavalyi évben? Többen tartoznak gázzámlával, mint a tavalyi évben. Hol van akkor az eredmény? Most lehetne csökkenteni, ezért követeljük, hogy csökkentsék átlagfogyasztásig 20 százalékkal a gáz árát, 10-10 százalékkal a villany és a távhő árát.

Beszéljünk az alapvető élelmiszerek áfájáról is, miniszterelnök úr, amit mi helyeslünk, hogy azt csökkenteni kell, csak mi azt mondjuk, hogy valóban az alapvető élelmiszerek áfáját kellene csökkenteni, és minden alapvető élelmiszer áfáját. Miniszterelnök úr, ki eszik ma Magyarországon vadhúst? Önök meg az önök vadász barátai és urizáló fideszes barátai. *(Moraj a kormánypartok soraiban.)* Hát nehogy már! A vadhús áfájának csökkentése fog majd segíteni a kisnyugdíjasoknak? Ez fog segíteni a magyar átlagembereknek? Miért nem a kenyér áfáját csökkentik? *(Közbeszólások a kormánypartok sorából. - Orbán Viktor: Nincs is csökkentve a vadhús áfája.)* Miniszterelnök úr, ez az az intézkedéscsomag, amely a valóságról szól, és amely azonnal segítené a magyar emberek biztos megélhetését.

Néhány gondolatot a biztonsági kérdésekről: a szocialista frakció minden olyan intézkedést támogat, amely alkotmányos, amely valóban a magyar emberek biztonságáról szól, de amely a humánúmról is szól. De szeretnénk egyet hangsúlyozni: mi hiszünk a közös európai megoldásban, megoldásokban *(Kósa Lajos: Ami nincs!)*, nyilván az ön feladata az Európai Tanácsban ezt képviselni, hiszen ne áltassuk magunkat, a menekültáradat ott csökkent vagy ott szűnt meg, amikor az Európai Unió megegyezett Törökországgal. Ez is egy közös európai megoldás volt *(Moraj, közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)*, és nem az együttműködést kellene szétfeszíteni, hanem konkrét javaslatokkal segíteni és a közös európai megoldásra törekedni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterelnök Úr! Végezetül hadd emeljem ki, hogy jöjjön ki az elefántcsonttoronyból, beszéljen az emberekkel, és az emberek valós problémáit helyezze az új nemzeti politika célkeresztjébe, és ne különböző háttérhatalmakat, megfoghatatlan ellenséget! A probléma legyen az új nemzeti politikai célkeresztjében, és a problémákat oldja meg az Országgyűlés, és tegyen javaslatokat a kormány!

Mi, szocialisták a tavaszi ülészakán azért fogunk dolgozni, hogy az emberek valós problémáira találjunk megoldást, ezért fogjuk benyújtani a javaslatainkat, Magyarországot, közös jövőnkért. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt megadnám Szél Bernadett frakcióvezető asszonynak a szót, felhívnám képviselőtársaim figyelmét, hogy sok ember félhangos megjegyzése zajongásnak tűnik az elnöki pulpitusról, és szeretném, ha a továbbiakban is türelemmel hallgatnák a felszólalókat. Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Érdeklődéssel hallgattam a kormány problémáit több mint 20 percen keresztül. Én sokkal inkább a magyar emberek problémáiról szeretnék beszélni és azokról a megoldásokról, amik itt vannak és léteznek, csak úgy tűnik, hogy nincsen meg a kormányban az akarat, hogy valóban foglalkozzon velük.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azért előtte hadd jegyvezem meg, hogy ön megint elővette a csodafegyvert, ezt a nemzeti konzultációt. Énszerintem az elmúlt hetekben a magyar emberek teljesen világosan kifejezték, hogy milyen nemzeti konzultációt akartak, ezt úgy hívják, hogy olimpiai népszavazás. Mi az üzenete ennek a népszavazásnak? Egyértelműen az, hogy a Fidesz-KDNP egy olyan helyzetbe lavírozta magát, hogy 3000 milliárd forintot már senki nem bízna rájuk ebben az országban, és ezt nagyon jól is teszik, mert pontosan tudjuk, hogy kik lennének ennek az olimpiának a gazdasági értelemben vett aranyérmesei, és én azt gondolom, hogy ezek az emberek már eleget szedtek a zsebükbe bele az elmúlt években, nem kell az adófizetők pénzéből még egy jó adagot oda beletenni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön itt a makroszámokat sorolta. Azért engedje meg, én nem akarok tiszteletlen lenni, de az én gyerekkoromban hallhatunk ilyenfajta országgyűlési fölszólalásokat, és a helyzet az, hogy nem nagyon kívánom vissza azt a korszakot, de most elég furcsa időhurokba kerültem, hogy egy ilyen után kell önnek reagálnom. A Fidesz se így indult egyébként - sajnálom, hogy itt tart.

De mindenesetre, visszatérve a makroszámokra, ha még impresszívek is ezek a számok, azért mindig az alapvető kérdés a magyar emberek szempontjából az, hogy mi jut belőle az embereknek. Én azt gondolom, ha egy olyan minimálbérünk van, amely még mindig sereghajtó a visegrádi négyekben, és azt látjuk, hogy az átlagbér még mindig 30 százalékos lemaradásban van az Európai Unióban, merthogy azzal egyáltalán nem foglalkoztak az elmúlt időszakban, akkor azt gondolom, jogosan merül föl a kérdés, hogy ha itt nagyplakátokon olvashatjuk, hogy itt valós gazdasági növekedés van, akkor miért nem jut belőle mindenkinek.

Az egyik válasz egyébként az adórendszerben rejlik, tehát itt jó helyen kapiskál miniszterelnök úr, csak nem Brüsszeltől kéne ezt megvédeni, hanem a Fidesztől, merthogy az egykulcsos adórendszer nem működik.

A helyzet az, hogy 2010-ben még ön is így gondolta. Megint elővettem azt a HVG-interjúját, ahol hosszasan fejtegette, hogy szolidaritásra van szükség

az emberek között, és az bizony többkulcsos adórendszerként jelent. Most egy olyan adórendszerünk van, amelyben - tisztelt miniszter úr, hallom, hogy ön is buzgón mondja Orbán Viktor helyett a dolgokat - az a helyzet, hogy egy olyan adórendszerünk van, ahol mindenki rosszul jár, aki átlagbér alatt keres, és a magyar dolgozók többsége, háromnegyede az átlagbér alatt keres. Egy olyanfajta perverz újraelosztást a jövedelmekben, amit a Fidesz megcsinált, hogy aki szegény, attól átcsoportosítunk oda pénzeket, aki gazdag, ezt az ország nem viseli el. Ebben mindannyian megnyomorodunk.

(14.00)

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön mondott egy olyan furcsa félmondatot, amire azért felkaptam a fejemet. Azt mondta, hogy árnyaltan kell közelíteni a szabadkereskedelem kérdéséhez. Na, ez a Fidesz árulása. Ez a Fidesz árulása, az egyik a CETA, a másik meg a TTIP kapcsán; mondjuk, a TTIP-et most Donald Trump egy kicsit zárójelbe tette, de hogy ez a nemzeti szuverenitás feladása. Nincsenek megbízható számítások arra vonatkozóan, hogy ha belép Magyarország a CETA-ba, abban az esetben ez milyen gazdasági következményekkel fog járni. Ami van számítás, és amit ismerünk, az arról szól, hogy a magyar kis- és középvállalkozások ezzel rosszul fognak járni.

Innentől elkezdve hadd mondjak még egy olyan megjegyzést is, hogy egy miniszterelnöktől azt várnám, hogy nem mítoszokkal foglalkozik, hanem tényekkel. Ez a teljes foglalkoztatás most már egy olyan mítosszá kezd válni, ami, azt gondolom, sokunk számára egyet jelent azzal, hogy London, Berlin, Ausztria és az összes többi ország után ahogy a magyar emberek kimennek külföldre, Magyarországon valóban vannak munkahelyek azért, mert nincsenek itthon azok a magyar emberek, akik el tudnák látni ezt a munkát, mert olyan rosszul élnek itthon, hogy elmennek külföldre. Eközben az ön kormánya volt az, amely júniusban fogta magát és átvitt egy olyan törvényt a Magyar Országgyűlésen, hogy ide viszont bárki jöhet külföldi vendégmunkás, Nepálból, innen-onnan jöhetnek Magyarországra és dolgozhatnak helyettünk, mert mi már külföldön vagyunk. A Fidesz tényleg átjáróházat akar csinálni Magyarországból? Mert ha igen, az sikerült, de azt gondolom, nem ez kellett volna hogy legyen a cél.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azt mondta, hogy az otthoneremtés egy nemzeti ügy. Én ezzel egyetértek. Ez így van, az otthoneremtés egy nemzeti ügy. De akkor hol van a szociális bérlakásszektor? Hol vannak azok a lehetőségek, amelyek a kispénzű magyar emberek számára elérhetőek, a fiatalok számára elérhetőek, ha ilyen rossz bérek vannak, mint Magyarországon vannak, akkor el tudják indítani a közös életüket azzal, akit szeretnek, hogy gyermekeik lehessenek, hogy életük lehessen. Miért küldi ezeket

az embereket a miniszterelnök úr külföldre? Miért mondja azt romantikus okokból, hogy ott majd kipróbálják magukat, aztán ha akarnak, akkor hazajönnek? Volt már ilyen miniszterelnök, aki így beszélt, nem lett túl jó vége.

És ott van ez az élhető környezet napirendi pont. Miniszterelnök úr, én Révész Máriusz képviselőtársunknak, kormánybiztos úrnak nagyra becsülöm a képességeit, de az elektromos autók nem az élhető környezet legfontosabb pontja. Itt vagyunk most Budapesten, merthogy a parlament Budapesten van, de egy csomó magyarországi nagyvárosban szmog van. Nem tudom, tudja-e, miniszterelnök úr, hogy Budapesten tíz évvel kevesebb ideig élnek az emberek, annyira rossz a levegő. Én azt gondolom, egy ilyen helyzetben Magyarország miniszterelnökének egy dolgot kellene tenni, olyan tömegközlekedést kellene csinálni ebben a városban, és segíteni annak, aki ezt ambicionálja, hogy ki tudjanak az emberek szállni az autójukból, bármilyen autó is legyen az, és tudjanak tömegközlekedéssel menni. Hozzáteszem azt is, hogy a Paks II.-es történet, amit ön a politikai agendájának az élére vett, ez sem arról szól, hogy élhető környezetet teremtünk, merthogy a világon nincs még egy olyan hely, ahova az atomszemeteket biztonsággal el lehetne temetni.

Tehát, miniszterelnök úr, ha ön ide kiáll és elmondja nekünk azt, hogy ön élhető környezetet szeretne, akkor lehetőség szerint azonnal mondja fel a paksi bővítést, kezdjen megújuló energiákat Magyarországon telepíteni, szigetelje le ezt az országot, ne hagyja, hogy Lázár János 130 milliárd forintot elvigyen a magyar családoktól, amiket szigetelésre kellett volna adni, és fogja magát és Budapestnek biztosítsa azokat a lehetőségeket, hogy normálisan tudjunk élni ebben a városban.

Kicsit szorongásosnak is tűnt az az öt veszély, amit felsorolt itt miniszterelnök úr. Nekem személyesen is, és azt gondolom, a fél országnak elege van a rettegésből és a rettegetetésből. Én nem öt veszélyről akarok hallani, hanem öt lehetőségről és öt feladatról, amiket meg fogunk csinálni, mert ez az ország érdeke.

Mondok én önnek öt ilyen feladatot. Az első napirendi pont legyen az, hogy aki 8 órát ebben az országban ledolgozik tisztességgel, az tudjon belőle megélni. Ez most nincs így. 1440 milliárd forintot ehhez persze át kellene rendezni a költségvetésben, és ön biztos nem tudna a Várba költözni, de mondjuk, lenne egy-két ember, akinek lenne olyan lakása, amely komfortos és ahova gyerekeket tudna vállalni, és egyáltalán jóérzéssel tudná a munkáját végezni, hogy megbecsüljük a munkáját anyagilag is.

A másik az oktatás kérdése. A helyzet az, hogy ez, ami most működik Magyarországon, a jövőnk tönkretétele az oktatás terén. Mi azt mondjuk, hogy 100 költségvetési forintból 20 forintot az oktatásnak kell adni egész egyszerűen azért, mert ezzel tudjuk azt a fajta felzárkóztatást, amit ön is mondott, meglépni. Magyarországon a magyar emberek jobbat ér-

demelnek annál, mint hogy ilyen oktatást kapjanak. Én nem tudom, hogy ön miért tart fenn egy olyan oktatási rendszert, amely rossz a gyermekeknek, rossz a tanároknak és rossz a szülőknek is. Ezt meg kell fizetni, oda kell a pénzt tenni, miniszterelnök úr.

Az egészségügyről: jelenleg egy olyan országban élünk, ahonnan naponta három orvos és két ápoló távozik, és én azt látom, hogy hiába a tegnapi meg a tegnapelőtti nyilatkozatok, ez a trend nem fog megfordulni. Miniszterelnök úr, mit fog ezzel csinálni?

Szeretnék utoljára egy nagyon fontos napirendi pontot itt megemlíteni, a tiszta kormányzat kérdését. Személyesen tölt el engem rossz érzéssel az a tudat, hogy itt milliárdos meg helikopteres miniszterek között ücsörgők, miközben az ország fele éhezik és rosszul megy a sora. Azt gondolom, nem véletlen az, hogy kétszer 3000 milliárd forintot nem kéne Paksra meg olimpiára költeni. Azt gondolom, a vidéket, a magyar vidéket kellene helyzetbe hozni, és végre meg kellene csinálni az offshore-talánítását ennek az országnak, nem kellene hagyni azt, hogy akik nem vállalnak velünk adóközösséget, azok itt nyereszkeszessenek az adóforintokon.

Miniszterelnök úr, ezek a feladatok. *(Közbeszólás az LMP soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Most pedig a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének, Harrach Péter képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kedves képviselőtársaim! Nem irigyeltem a másodiknak és harmadiknak felszólaló ellenzéki képviselőtársaimat, akik megpróbálták túltenni Vona Gáboron demagógiában, legfeljebb döntetlenre tudták ezt a mérkőzést megvívni. Egy mondatot idézek az előbb elhangzottakból. Az ország fele éhezik; vagy: az energiaárak csökkentéséről annak a pártnak a képviselője beszélt, akiknek kormányzása idején többszörösére emelték az árakat. Hitelesek ezek a mondatok?

De térjünk vissza a miniszterelnöki beszédre, hiszen most arról van szó! A gazdasági növekedést örömmel fogadjuk, de engedjék meg nekem, hogy elsősorban annak társadalmi hatásáról szóljak, mert örülünk az államadósság csökkentésének, az államháztartási többletnek, a külkereskedelmi többletnek, a működési tőke beáramlásának, de talán még jobban örülünk annak, hogy ennek megvan a hatása a társadalomra.

Elsősorban a foglalkoztatás növekedéséről van szó, hiszen a szegénység egyes számú kockázatát jelenti a munkanélküliség, és ha csökken a munkanélküliség és nő a foglalkoztatás, akkor nyilván az emberek jobban élnek.

Itt hadd hívjam fel a figyelmet arra, amit sokan nem szeretnek, a közfoglalkoztatásra. Az, hogy ma segély helyett munkabért kapnak több százezren, az eredmény. Az is eredmény, hogy egy részük, nem is jelentéktelen részük visszakerült a normál munka-

erőpiacra, és ezzel családok élete került egyenesbe. Örülünk a kiskereskedelmi forgalom növekedésének, ami azt mutatja, hogy a béremeléseknek megvan a hatása. Itt megint csak hadd emeljek ki két olyan csoportot, amit mi fontosnak tartunk, az ápolók és a szociális ágazat dolgozóinak bérnövekedését, hiszen ez a két terület meglehetősen el volt maradva, és fontos az orvosok kétszeres százalékos bérnövekedése, de ugyanúgy fontos a nővérek bérének a növekedése is.

Az élelmiszeráfa-csökkentéséről is szó volt. Ez megint csak azoknak jelent komoly előrelépést, akik kisjövedelműek, hiszen amikor a szegénységről beszélünk és próbáljuk meg ezt talán az adatokra építve tárgyilagosan tenni, akkor azt kell mondanunk, hogy a kisjövedelműek, a különböző társadalmi juttatásra szoruló, a hátrányos helyzetűek különösen megérik az élelmiszerek, az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentését.

Örömmel fogadtuk a turizmus fejlesztéséről szóló híreket is, és itt két-három mondat erejéig az olimpia kérdésére is engedjék meg, hogy rátérjek. Kétségtelenül fővárosi hatáskörrel van szó, de nemzeti érdekről. Miért tartom én ezt nemzeti érdeknek? Azért, mert az országimázs szempontjából ennél jobb lehetőség nem adódik. Akkor, amikor világhiállítás-tól kezdve sok mindenről lemondanak egyesek, akkor látnunk kell azt, hogy ez nem elsősorban gazdasági kérdés, bár a gazdasági hatásai is jelentősen megvannak, hanem Magyarország hírnevének, Magyarország bemutatásának, vagy ha úgy tetszik, Budapest bemutatkozásának egy nagyon jó eszköze.

(14.10)

Biztos vagyok benne, hogy vannak az aláírók között jó szándékú emberek *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem hazaárulók?)*, akik meg akarták ezt a kérdést vitatni, de abban is biztos vagyok, hogy a kezdeményezők között sokan vannak, akik direkt politikai szándékkal tették ezt.

Menjünk tovább! Akkor, amikor társadalmi hátrásról beszélünk, akkor a családokra is gondolnunk kell, ezért a családi adókedvezményről - amit mi, kereszténydemokraták rendkívül fontosnak tartunk, és ha hosszú évtizedekre visszatekintünk, a programunkban ott találjuk ezt - azt kell mondanunk, hogy a kétgyermekesek adókedvezményének növekedése megint csak a családok helyzetét javítja, ugyanúgy, mint a CSOK 36 ezres igénybe vevőinek száma. Fontos kérdés az, hogy az otthonteremtést hogyan segítjük elő egy olyan időszakban, amikor a devizahitelek problémája a nyakukba szakadt az embereknek, mert nemcsak a hitelcsapdából kell kiségiteni az embereket, hanem hozzásegíteni ahhoz, hogy tudjanak új, tiszta lappal indulni.

Szóba került többször is a miniszterelnök úr szavait követően az élhető környezet kérdése. Engedjék meg, hogy most szubjektív legyek és egy személyes élményre hadd hivatkozzam! Választókerületemhez

tartozik a Börzsöny. Ez a hegység önmagában véve nagyszerű lehetőségeket kínál Budapest közelségével, egy rekreációs lehetőség. A Börzsöny hegységben az utóbbi években igen komoly fejlesztések voltak. Beleértem a kisvasutak fejlesztését (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ajjaj! - Felcsút?*), beleértem a turisztaházak fejlesztését vagy például a kilátók építését, tehát azoknak a turistáknak, legtöbbször bakancsos turistáknak a kiszolgálását, amit az állami erdészet képviselői valósítottak meg.

És végül érdemes néhány szót szólnunk az önvédelem kérdéséről is. Mindig azt mondtuk, hogy a tényleges menekülteken segíteni kell. A segítség módja az a támogatás, amit a kibocsátó országokban valósítunk meg. De természetesen másodszer felelősségünk van a saját nemzetünk iránt is, hiszen az önvédelem kötelez minket, elsősorban azokat, akik a politika képviselői.

Befejezésképpen hadd mondjam el azt, hogy amikor szuverenitásunk egy részét közösen gyakoroljuk, az nem jelenti azt, hogy a maradék részt hagyjuk veszélyeztetni. Ha hasonlatot akarok mondani, talán azt lehetne mondani, hogy hasonlít minden más együttműködéshez és közösséghez, akár a házassághoz is, hisz ott is lemondunk szuverenitásunk egyéni gyakorlásáról, hogy közösen gyakoroljuk azt, jobb esetben közösen.

Úgy gondolom, hogy az önvédelemnek ez is része, Magyarország függetlenségének a megóvása. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A válaszadás sorában végezetül Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezetőjének adom meg a szót. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Nincsen könnyű helyzetben az ellenzék ma a parlamentben, és ennek nem csak az az oka, hogy lassan több az ellenzéki szervezet, mint ahány parlamenti hely jut nagyjából az ellenzéknek, és ilyenkor mindig nehéz arra gondolni, hogy vajon a megegyezés hogyan alakul ki.

De azért sincsen könnyű helyzetben az ellenzék, mert napnál világosabb, hogy akkor, amikor Magyarország erősödik, akkor, amikor ezt a számok alátámasztják... - amit egyébként az ellenzék sem vitat, hiszen ők sem mondták azt, hogy nem igaz, nemhogy nőtt a foglalkoztatás, hanem csökkent. Ők sem mondták azt, hogy nőtt az adósságállomány, ők sem mondták azt, hogy csökken a GDP és nem nő. Bár tudnák ezt mondani, de ennyire még ők sem bátrak. (*Derűltég a kormánypartok soraiban.*) Ezért aztán nyilvánvalóan valahonnan máshonnan kell megfogni a magyar valóságot, a magyar életet, mert az, hogy Magyarország egyre erősödik és egyre jobban teljesít, az vitathatatlan.

Az, hogy nő Magyarország gazdasági teljesítménye, vitathatatlan. Az, hogy olyan célokat tudunk

megfogalmazni ma már hihetően... - amit 2010-ben, emlékszünk rá, hogy mit kaptunk a fejünkre, mikor először mondta Magyarország akkor megválasztott miniszterelnöke, hogy tíz éven belül egymillió új munkahelyet kell teremteni. 2017 elején 700 ezer körüli az új munkahelyek száma, és ennek a nagyobbik része piaci munkahely, amelyet nem az állami elosztás hozott létre. (*Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*) Ezt nem lehet eltagadni, vagyis el lehet, de azért ezzel nem érdemes kísérletezni.

Ezért nyilvánvalóan, amikor a kormányt azért mégiscsak támadni kell, mert az ellenzék mégsem mondhatja azt, hogy ennél azért ők sem tudtak volna sokkal többet tenni, nyilván mással kell előállni. És akkor olyan félmondatokkal találkozunk, ami viszont már mutatja, hogy az ellenzék mégiscsak bátor, mert hajmeresztő adatokat nem ismernek el. A rezsicsökkentés előtt - csak egyet mondok, mert Tóth Bertalan képviselőtársam, frakcióvezető-társam mondta, nemhogy csökkent volna, hanem nőtt a kintlévőség -, a szocialisták kormányzása után 136 milliárd volt a magyar lakosság rezsikintlévősége. Most 28 milliárdnál tartunk. (*Taps a kormánypartok soraiban.*) Lehet erre sok mindent mondani, a szocialistáknál ez a növekedés. Isten őrizzen, hogy ők csökkentsék majd a kintlévőséget, mert akkor ez az ország számára elviselhetetlen lesz! (*Derűltég a kormánypartok soraiban.*)

Amivel mégis külön kell foglalkoznunk, az néhány fontos kérdés. Nem tudom, hogy amikor figyelték az ellenzék frakcióvezetőjét, akkor feltűnt-e önöknek valami. Mert nemcsak az az érdekes, hogy miről beszélnek, hanem az is, hogy miről nem. És az a csoda esett meg, hogy miközben mindenki az ellenzék részéről a korrupcióról beszélt, a korrupció rettenetes voltáról, egyetlenegy sem említette meg közülük a valaha volt legnagyobb korrupciós botrányt, a 4-es metró ügyét. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeciáltások a kormánypartok soraiból: Úgy van!*) Természetesen nem szeretném Kovács Béla Sándort megfosztani az érem lehetőségétől (*Derűltég.*), de az ő teljesítménye, amit a Jobbik oldalán mutatott, mégiscsak összecsúsztatásában jóval szerényebb, mint az, amit a balliberális erők a 4-es metró kapcsán összehoztak, ami Magyarországot egyrészt azzal fenyegeti, hogy 59 milliárd forintot az Európai Uniónak kell visszafizetni, egyébként a költségvetés teljes vesztesége, az a pénz, amit elloptak, 167 milliárd forint. (*Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.*) Tehát az ellenzék, amikor a korrupcióról beszél, akkor meglehetősen szelektív az érzékelése. A 4-es metró nekik nem az a szint, ami megérne akár egy félmondatot is.

Természetesen, amikor vagdalkozni kell mindenfajta alap nélkül, akkor természetesen nagyon bátrak, és mindenféle teljesen megalapozatlan kijelentésekre ragadtatják magukat. De hadd mondjak egy másik dolgot, amit szintén nem említettek meg, pedig a korrupció kapcsán „jó barát” elvtárstól tud-

juk, Goodfriend úr, amikor kiállt és azt mondta, hogy Magyarországon azért elviselhetetlen a korrupció, mert óriási a be nem szedett adó, főleg az áfa, akkor nézzük már meg a számokat! Az az intézkedéssorozat, amit a kormány a Fidesz és a KDNP támogatásával hét év alatt megvalósított, a kint maradt áfát csökkentette 70 százalékkal. Több mint 600 milliárd forintot tudtunk úgy behozni az adóbevételekben, hogy bevezettük az online pénztárgépeket, az elektronikus útnyilvántartási rendszert. *(Gőgös Zoltán: Meg a kaszinók! A lejárt lemezzel mi van? - Bangóné Borbély Ildikó: Andy Vajna!)* Számptalan apróbb lépéssel, a fordított áfák rendszerével tudtuk csökkenteni a korrupciót, és továbbra is ezen a szinten vagyunk, és az a feltett szándékunk, hogy Magyarországon a feketegazdaság és a korrupció a korábbi, a szocialisták kormányzását idéző szint alá csökkenjen jelentősen. Ezért aztán mindenképpen a leghatározottabban eljárunk a 4-es metró ügyében, még akkor is, ha konkrétan a 4-es metró az ellenzék nem vette észre.

(14.20)

Még két dologról szeretnék beszélni. Megint megkaptuk azt, amit már számtalanszor, hogy az európai uniós tagságunk óta hányan dolgoznak magyarok Európa különböző országaiban, és hogy ez a kormány hibája, ha egyáltalán ezt ilyen értelemben lehet kezelni. Azért a számok itt sem érdektelenek: 2004-ig, 1990-től 2004-ig 244 ezer magyar dolgozott - ez a szám a nullától idáig növekedett - az Európai Unió országaiban; 2004-től 2016-ig ez a szám felment 360 ezerre, ebből 110 ezer napi ingázó. Ha összevetjük az arányait, akkor azt kell látnunk, hogy ez a szám és ez az arány az európai uniós tagságnak egyfajta velejárója, minden európai ország rendelkezik olyan munkaerővel, amelyik nem otthon dolgozik. A kiáramlás, idézőjelbe téve, Angliából arányában nagyobb, mint tőlünk, de a legnagyobb számban a németek dolgoznak nem a saját országukban, márpedig nehéz lenne elhinni azt, hogy az az 1,2 millió német, aki nem Németországban dolgozik, hanem máshol, a rettenetes nyomor, a kilátástalanság, a gazdasági reménytelenség, az éhezés és a biztonság hanyatlása miatt ment el; a biztonság hanyatlása sajnos ma már elképzelhető, hogy jelentős.

Végül szeretnék egy valamire visszatérni. Újra meghallgattuk azt az ellenzékétől, hogy vissza kell térni a kétkulcsos adórendszerre, és hadd mondjam mindig el... *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Három!)* Jó, most már háromkulcsos adórendszerre, csak gratulálni tudunk hozzá. Ez olyan brutális adóemelést jelent a magyar emberek számára, ami biztos, hogy elviselhetetlen lesz. Az egykulcsos adó bevezetésénél az első évben a magyar embereknek 400 milliárd forinttal több maradt a zsebében az adókulcs és a családi adókedvezmények miatt. Önök ezt a pénzt egyszerűen el akarják venni a magyar

emberektől *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!),* mi nem fogjuk hagyni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérdzem a miniszterelnök urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Orbán Viktor jelzésére:)* Akkor megadom viszonzválaszra a lehetőséget. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Magam is gondolkodom, hogy kell-e igazából reagálnom, mert ami elhangzott, az a mondandóm érvényességét nem érintette; ráadásul úgy látom, hogy bár látszólag felénk, sőt fizikai mivoltukban felénk fordulva beszélnek, de egymáshoz beszélnek. Ha jól látom, itt nem rólunk van szó, hanem egymással futnak versenyt, futnak az életükért, be akarnak kerülni a következő parlamentbe. MSZP, LMP és Jobbik versenyfutást látunk, mi ehhez csak kísérleti tárgyként szolgálunk. Nem akarom őket ebben akadályozni, tehát ha demagógiában szeretnének versenyezni, akkor mi ennek nem állunk az útjába. Azt tudom mondani, hogy ha valaki végigfigyelte ezt a vitát, azt láthatta, hogy Magyarországon van egy dolgozó és felelős kormány, és van egy felelőtlen ellenzék; ez itt a helyzet, tisztelt hölgyeim és uraim. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Ráadásul többször kell elmondanom, hogy az ország eredményei, bár még nagyon sok tennivaló van ebben az országban, nem a kormány eredményei. Természetesen nem ártana az országnak egy működőképes kormány, aki tudja, hogy mit csinál, van egy programja, vannak döntései, azokat végrehajtja, az sosem baj, de alapvetően a siker mégsem ebből fakad, ez csak egy szükséges előfeltétel. Magyarország sikerei annak köszönhetőek, hogy Magyarországon az emberek az elmúlt években rengeteget dolgoztak, hajlandóak voltak változtatni, hajlandóak voltak újragondolni az életüket, hajlandóak voltak még több munkát végezni, hajlandóak voltak hozzáigazítani a saját terveiket az Európa előtt álló jövőhöz.

Megértették, hogy miben kell jobbnak lenniük nekik is, ha azt akarjuk, hogy az ország előrejusson. Szerintem jól döntöttek, és jól dolgoztak, és amikor önök bennünket próbálnak támadni, akkor nem tudom, miért nem veszik észre, hogy a magyar embereket sértik meg, őket nézik le, őket becülik le; amikor elvitatják azt az eredményt, amit tízmillió ember közösen ért el ebben az országban, akkor nem a kormány sikereit vitatják - önök ezt nem látják? -, hanem megsértik az embereket, akik dolgoznak nap mint nap. Szerintem ez egy buta politika; nem az én dolgom, hogy tanácsokat osztogassak az ellenzéknek, de higgyék el, ez nem vezet sehova.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt szeretném kérni önöktől, hogy becsüljék meg jobban a magyarok munkáját; Szel Bernadett asszonytól meg azt kérem, hogy különösképpen ne sértegesse a pedagógusokat,

több tiszteletet érdemelnek, mint ami az ön hozzájárulásából kihangzott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van azonban egy-két komoly, konkrét ügy, amiről azt gondolom, talán nem árt, ha a viszonzásban szó esik.

A minimálbér. A minimálbérről szóló döntésre bár nagyon büszkék vagyunk, és örömmel vennénk, ha azt mondhatnánk, hogy mi ezt egyedül hoztuk meg, de a valóság nem ez. Ez egy közös siker: a minimálbérről szóló emelést a munkaadókkal és a munkavállalókkal kötött megállapodásban szabályoztuk. Aki tehát azt állítja, hogy az rossz a gazdaságnak, az nem tudja, mit beszél, hiszen a gazdaság szereplői kötötték meg ezt a megállapodást; az beszéljen a kamarával és beszéljen a VOSZ-szal, vagy beszéljen a Kereskedelmi és Iparkamarával, az ÁFEOSZ-szal, azokkal, akik aláírták ezt, a szakszervezetekkel. Ők pontosan tudták, hogy mit írnak alá, hiszen ők tárgyalták ezt ki, ők tették a javaslatokat. Tehát azok a felvetések, hogy ez majd a gazdaság egyik részének rossz lesz, meg így-úgy, egész egyszerűen nem érintik a kormányt, részben nem valóságos felvetések, másfelől ezeket a kérdéseket mind megvizsgálták a gazdaságot valóban működtető szereplők, és ezek után kötöttek egy megállapodást, és nekünk az a dolgunk, hogy ezt hajtsuk végre. Rossz helyen kopogtatnak, ha azt akarják állítani, hogy azok a bérmegállapodások, amelyek megszülettek, elhibáztak és a kormány felelősségi körébe tartoznak.

Szerintem ezek jó megállapodások egyébként, büszkék lehetünk rájuk, büszkék is leszünk a következő években. Én személyesen is, szemben azzal, amit itt a jobbikosoktól hallottam, szeretném elmondani, hogy nem ismerek egyetlen olyan kormányt sem, pedig mindegyiket láttam a rendszerváltás óta, amelyik olyan mértékben emelte volna a béreket, mint a kereszténydemokraták és a Fidesz közös kormánya. (*Taps a kormánypartok soraiban.* - Gúr Nándor: *A bruttóját!*)

A szocialisták frakcióvezetőjének szeretném azt mondani, csökkenő, de azért még mindig meglévő tisztelettel (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*), hogy amikor a nyugdíjasokról beszél, említse már meg legközelebb, legyen kedves, hogy önök voltak azok, akik elvették tőlük a 13. havi nyugdíjat. (*Közbeiktatások az MSZP soraiból.* - Gógös Zoltán: *És ki adta nekik?*) Említsék ezt meg, ha már szóba hozzák a nyugdíjasok kérdését, ami szerintem helyes, mert fontos ügy. Mi lenne, ha elmondanák azt is, mielőtt megszólalnak: szeretnék elmondani, hogy mi voltunk az a párt, amelyik elvette a nyugdíjasoktól a nyugdíjat. Ráadásul van egy ténybeli tévedés is abban, amit hallhattunk, ugyanis Magyarországon ma van egy törvényes rend, a törvényes rend garantálja, hogy a nyugdíjnak sohasem szabad kisebb mértékben növekedniük, mint az infláció mértéke. Ezt törvény garantálja, ezt megkapják, minden egyes fillért a nyugdíjasok megkapnak, ami őket megilleti. Tehát aki azt állítja, hogy a nyugdíjasok az inflációnál kevesebb nyugdíjat fognak kapni, az egész egy-

szzerűen nem mond igazat, mert a törvény éppen az ellenkezőjét garantálja.

Hasonlóképpen állunk az energia kérdéssel is. Örülök, hogy hirtelen mindenki rezsiharcos lett, üdvözöljük önöket a klubban, de ha már megszólalnak, esetleg nem kéne elmondani: mi voltunk az a párt, amelyik tönkretett sok százezer magyar családot a rezszi emelésével, és mi voltunk azok, akik azt ígértük a választás előtt, hogy nem lesz gázáremelés - majd utána felemelték úgy, hogy belerokkantak a családok? Azok nem önök voltak, tisztelt szocialista pártiak? (*Gógös Zoltán: Kevesebbet fizettek, mint most!*) Tisztelt szocialista pártiak, nem önök voltak? Ha már szóba hozzák ezt az ügyet, és egy komoly és méltányos vitát akarunk lefolytatni, nem kellene ezt esetleg megemlíteni?

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, szeretném világossá tenni, hogy Magyarország mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a közös európai energiapolitika keretében is az energia árának meghatározása a Magyar Országgyűlés és a magyar kormány kezében maradjon, a nemzeti szuverenitásunkat e tekintetben ne érje sérelem. Titkon reménykedem abban, hogy van önök között néhány ember azért, aki ezt átlátja, esetleg ebben támogat is majd bennünket, dacára annak, hogy ellenzéki padsorban ülnek.

Az LMP hozzászólásából csak annyit szeretnék kiemelni, hogy a nepáli vendégmunkásokat most még nem érzem azonnali fenyegetésnek (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*), amint aktuális lesz a felvetésük, szívesen foglalkozom azzal.

Vona képviselő úrnak kell még azt elmondanom, aki azt mondta, hogy ne bújjak Tarlós főpolgármester úr szoknyája mögé, hogy nem szoktam én, illetve nem én szoktam más férfiak szoknyája mögé bújni. (*Derűtség és taps a kormánypartok soraiban.*)

Ami a minimálbér kérdését illeti, hogy mennyi a nettó meg a bruttó, szeretném világossá tenni, hogy Magyarországon a szakmunkás-minimálbér nettó értékben számolva 107 ezer forint, és a minimálbér esetében, amelyik nem a szakmunkásokat illeti meg, azt tudjuk mondani, hogy akik gyermeket nevelnek, azoknak is eléri a minimálbére a nettó 100 ezer forintot.

(14.30)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontosnak tartom a valóságról szóló vitát, bár mindig furcsán érzem magam, amikor egy magamfajta vidéki embert akarunk kioktatni a valóságról itt a Parlament épületében, de mégis, ha megengedik, néhány tény szeretnék közölni önökkel, nem makrogazdasági számokat, tisztelt Szél Bernadett frakcióvezető asszony, hanem mikroszámokat. Tehát, ha azt a kérdést tesszük föl, hogy 2010-től 2015-ig... - mert összesített adataink '16-ról még nincsenek, csak '15-ről vannak, de zárójelben jegyzem meg, hogy a '16-os gazdasági fejle-

mények fényében azok a számok majd jobbak lesznek, mint a '15-ösök, ezt, gondolom, mindenki látja - a magyar családoknak 2010-ben 24,5 százalékát fenyegette az, hogy nem tudja kifizetni a hiteltörlesztéssel vagy a lakásával kapcsolatos egyéb hátralékot. Ez 2015-re 19 százalékra csökkent. Ez is sok, de jóval kevesebb, mint 2010-ben volt.

2010-ben a magyar családok 74 százaléka szenvedett attól, hogy váratlan kiadásokra nem volt fedezete. Ez 74 százalékról 2015-re lecsökkent 50 százalékra, ami még mindig magas, de jelentős csökkenés. *(Gógös Zoltán: Ez kizárt dolog! - Gúr Nándor: Nem elég leírni a papírra! - Bangóné Borbély Ildikó: Ez nem igaz!)*

2010-ben a KSH idevonatkozó elemzése szerint 23 százaléka volt a magyaroknak, akik anyagi okokból nem rendelkeztek személygépkocsival. Ez most 20 százalék, ami még mindig magas, de jelentős csökkenés.

Évi egyhetes üdülés hiánya jellemezte a családjainkat 2010-ben, a családjaink 66 százalékát. Ez lecsökkent 2015-re 50 százalékra, ami még mindig magas, de jelentős csökkenés.

A kétnaponta történő húsételfogyasztás hiánya jellemezte 2010-ben a magyar családok 29 százalékát. Ez ma 19 százalék. Még mindig magas, de jelentős csökkenés.

A lakás megfelelő fűtésének hiánya jellemezte a magyar családokat 2010-ben 12 százalékban, és 2015-re ez lement 9 százalékra. Még mindig magas, de már sokkal jobb, mint hat évvel ezelőtt volt. *(Gógös Zoltán: És mennyien fagytak meg?)*

És azoknak az embereknek, akiket az anyagi problémákból legalább négy egyszerre sújtott, azoknak az aránya 2010-ben 23,5 százalék volt, most meg 16,2 százalék. *(Gógös Zoltán: Ki hazudta ezt a statisztikát?)* Még mindig sok, de már sokkal jobb, mint korábban volt. Erre mondom én, hogy ne vitassák el azokat az eredményeket, amiket a magyarok maguk az elmúlt években elértek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bár híve vagyok a stílusban tartott vitáknak, de úgy vagyok azért vele, hogy a fogadjistennek mégiscsak hasonlatosnak kell lenni az adjonistenhez, ezért a Jobbik elnökének szeretném mondani, hogy én értem, hogy ön itt kiabál meg dühösködik, merthogy bajban van - így szoktak járni azok, akik eladják a pártjuk lelkét, bajban vannak -, de ne rám haragudjon ezért! Jó lenne, ha Magyarország egy olyan ország lenne, amelynek én vagyok az egyetlen problémája! *(Bangóné Borbély Ildikó: Az viszont elég nagy!)* Ezt kívánom mindannyiunknak. De a helyzet az úgy áll, hogy ne rám legyen dühös! Ön csinált egy antiszemita pártból egy filozemita pártot; ön csinált egy EU-ellenes pártból egy EU-barát pártot; ön csinált egy bevándorlásellenes pártból egy bevándorlás pártot - persze, hogy haragszanak magára az emberek! Ne rám haragudjon, erről önök tehetnek, tisztelt hölgyeim és uraim, és ön személy szerint, tisztelt elnök úr!

Ami a magántermészetű üzleti ügyeket illeti, ott azt tudom mondani, hogy a kormány eddig sem és ezután sem foglalkozott és foglalkozik ezekkel. Viszont azt fontosnak tartanám, hogy önök is tartsák be a törvényeket; az érpataki modellt ne alkalmazzák országosan, az a kérésem. Azért, amit önök csinálnak Érpatakon, azt a lakásmaffia is megirigyelheti. Azt kérem, hogy a szegény emberekkel szemben az önök helyi képviselői ne folytassák azt a politikát, amit elkezdtek. Vagyis azt akarom kérni, hogy tartsák be a törvényeket.

És emlékeztetném magunkat arra az egyszerű tényre is, hogy ma azért jut pénz fejlesztésekre és béremelésekre, mert nem engedjük, hogy az önközhöz hasonló alakok ellopják. Magyarország ma azért erősödik, mert önöket, korrupt jobbikos politikusokat sikerül ellenzékben tartani. És addig lesz Magyarország pénz, amíg önök ellenzékben vannak, és nem férnek a kasszához. *(Gyöngyösi Márton: Ez papírból hiteles volt!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Vona Gábor képviselő úr neve jelent meg a monitoromon. Vona Gábor úr, miután ügyrendi hozzászólást nem tehet a házszabály értelmében *(Orbán Viktor távozik az ülésteremből.)*, egyetlen indoka lehet jelentkezésének, amit informálisan meg is osztott velem, hogy ő úgy érzi, személyes megtámadtatás érte, és erre szeretne válaszolni. Ez még egyébként a szokás hasonlat viszonzása után történt meg, a monitor szerint. Én sem akkor, sem azóta nem érzem úgy, hogy Vona Gábor frakcióvezető urat bármilyen olyan méltánytalan személyes támadás érte volna, amely meghaladta... *(Felzúdulás a Jobbik padsoraiban.)* azt a stílust, tónust, amelyet az ellenzéki képviselők engedtek meg maguknak *(Z. Kárpát Dániel tapsol. - Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*, illetve ami indokolná egyáltalán objektíve a személyes megtámadtatás okán való szót kérést. Tehát én a magam részéről ezt nem látom indokoltnak.

A házszabály ilyen esetekre úgy rendelkezik, hogy ebben az esetben a plénum, az Országgyűlés kézfelemeléssel, vita nélkül határoz, ezért megkérdem a tisztelt Házat, hogy a napirenden kívüli felszólalások végén kíván-e Vona Gábornak személyes megtámadtatás okán szót adni. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Szavazás.)* Az utóbbi a látható többség. Úgyhogy Vona Gábor képviselő úr... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Éljen a demokrácia!)* Kérem tisztelettel, a demokrácia általában szabályokon keresztül él, és én ezeket a szabályokat igyekszem betartani.

Úgyhogy eszerint akkor áttérünk a napirend előtti hozzászólások előre bejelentett sorára.

Elősként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP frakciójából adnám meg a szót, aki „Az embertelenség minisztériuma” címmel fogja elmondani napirend előtti hozzászólását, miután kevésbé érdeklődő képviselőtársaink csendben és

nagyon gyorsan elhagyják az üléstermet. *(Rövid szünet. - A képviselők egy része távozik az ülésterebről.)* Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Több mint 730 napja kellene működnie annak a szegényeket támogató programnak, amire az Európai Unió 30 milliárd forintot adott. Ez nagyjából egytizede egy olimpia költségének, és körülbelül százezerszerese egy kismama egyévi gyesének, és annyi, amennyit egy évben a kormány az önkormányzatoknak ad arra, hogy a legszegényebbeket segíezzék. Szóval rengeteg pénz.

Sajnos a magyar kormány, amelyik, ha kell, egy nap alatt átírja az Alaptörvényt, vagy egy nap alatt átnyomja azt a törvényt, amely lehetővé tette, hogy Tiborcz István és a miniszterek szülei és gyerekei is indulhassanak közbeszerzéseken, arra nem képes, hogy két esztendő alatt beindítson egy rászorulókat támogató programot. Egyre inkább úgy tűnik, hogy a rászoruló személyeket támogató operatív program is egy pénzlenyúló projekt lett.

A kormányt teljesen hidegen hagyja a szegénységben élők helyzete, a szociális érzéke nulla. Vagy rossz szakemberek dolgoznak ezeken a helyeken, vagy borzalmas a vezetése ezeknek a szervezeteknek. Hogyan lehetséges az, hogy legalább ötször hirdettek ki a programról szóló kormányhatározatot, egy olyan programról, amiben tízezer családnak akarnak élelmiszer-csomagot kiosztani? Önök akartak olimpiát rendezni, amikor egy 30 milliárdos programot sem képesek két év alatt elindítani? Súlyos a helyzet, államtitkár úr.

Balog Zoltánt egyértelműen nem érdekli ez az egész terület, most is elment. Rétvári Bence ügyeletes polihisztor államtitkár pedig annyira beletanult elődjének, Halász Jánosnak a szerepébe, hogy akkor is valótlanosságokat beszél, ha nyilvánvaló tényekkel szembesítik. Előre szólok, most ne tegye, államtitkár úr, az emberek nem hülyék. A dolgozó szegények is tudják, hogy a bérük azért csökkent, mert a minimálbért adókötelessé tették a szuperigazságosnak hazudott egykulcsos adórendszerben. A gyermeket nevelő családok tudják, hogy önök az elmúlt hét évben egy fillérrel sem emelték a családi pótlékot, a gyest, a gyetet, az anyasági támogatást, a nyugdíjminimumot. Ez legalább 40 százalékos értékcsökkenést jelent. A rokkantak tudják, hogy önök a rögtönítélő bíróságaikkal emberek tízezreitől vették el vagy csökkentették az ellátásukat. A legszegényebb családok tudják, hogy önök törölték el a lakásfenntartási támogatást, a méltányossági közgyógyellátást, ápolási díjat, a rendszeres szociális segélyt.

(14.40)

A legszegényebb családok, azon belül kiemelten a nyomorgó gyermekek élelmiszerét és ruházását

segítő programot a kormány ígérete szerint 2015-ben el kellett volna indítania.

Az önök becslése szerint a 0-3 éves gyerekek körében a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők száma 55-60 ezer fő, tehát ennyi gyermek életéselyein rontott a kormány. Ezek a gyermekek ma már elmúltak 3 évesek, így nem lehetnek részesei a programnak. Ilyenkor elgondolkozhatnának azon, hogy életekkel és sorsokkal játszanak.

Orbán rendszere folyamatosan újratermeli a reménytelenséget, pedig első körben a kiemelten rászoruló régiókban, Borsod, Szabolcs és Hajdú-Bihar megyében kellene 10 ezer gyermeket segíteniük. Az ő élelmiszer-csomagjaikra ugyan már kiadták a közbeszerzési eljárást, ám ez a mai napig nem zárult le.

A szociálisan rászoruló, megváltozott munkaképességű emberek, valamint a rendkívül alacsony jövedelmű idősök élelmiszer-csomagja sem tart még sehol sem. Ez utóbbiaknak a nagy sikerű Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal a felelőse, amelynek a legfontosabb tevékenysége az elmúlt években a rokkantak kigolyózása, az ellátásuk elvétele, csökkentése volt. Őket kérték meg, hogy most azokon segítsenek, akiket ez a hivatal tett tönkre, taszított szegénységbe.

De ilyen abszurdumok voltak az előkészítés során is. 2015-ben volt egy időszak, amikor azok a várandós anyák voltak a célcsoport tagjai, akik lakásfenntartási támogatásban részesülnek, miközben ezt a támogatást önök akkor már megszüntették. Egy nem létező ellátást akartak jogosultságnak kikötni. Komolyan: maguk már ennyire hülyék? *(Derűtség az MSZP padsoraiból.)* Lövésük sincs erről, semmiről, összevissza beszélnek, és képtelenek szakmailag megfelelni és a maguk alkotta bürokráciának is megfelelő programot összerakni, államtitkár úr!

A legfelháborítóbb az mindeközben, hogy megint csak a mutyizás megy. A közbeszerzések részbeni eredménytelensége egy dolgot jelent: azt, hogy eredménytelen volt a tolvajcasting, vagyis a Fidesz nem találta meg azt a strómant, aki a támogatások egy részét ellophatná és alkotmányossági költségként a Fidesz-kasszába befizetné. A Fidesz ugyanis csak akkor hajlandó odaadni a rászorultaknak a pénzt, ha már eldöntötték, hogy ki lophatja el az összeg felét. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Ki a felelős? *(Taps az MSZP padsoraiból.)* Szeretném megkérdezni, hogy Balog miniszter úr mikor fog erre a kérdésre válaszolni...

ELNÖK: Képviselő asszony, lejárt az ideje!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...és ha nem tudnak válaszolni, mondjanak le!

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Amikor a szocialisták szolidaritásról beszélnek, amikor a szocialisták nehéz körülmények között élő emberek megsegítéséről beszélnek, akkor mindig eszembe jut a Szocialista Párt által szervezett éhségmenet, amelyet úgy szerveztek, hogy közben annak a zsebében, aki az éhségmenetet szervezte, egy több száz millió forintos egyenleget mutató bankszámlakivonat lapult. Úgy vezette az éhségmenetet, hogy igazából nem tudta, melyik osztrák bankból melyik osztrák bankba utalja azokat a pénzeket, amelyeket korábban soha, semmilyen kötelező nyilatkozatában nem tüntetett fel. Így szerveztek a szocialisták éhségmenetet, és ez a hitelessége a szocialisták rászorulóknak való irányságának.

De arra is emlékszünk, tisztelt képviselő asszony, amikor ön érzéktelenségről vagy embertelenségről beszél, ön is úgy kezdte a politikai karrierjét, hogy óriásplakátokon mondott nemet a határon túli magyarokra. Akkor valahogy nem volt érzékeny a határon túli magyarokra, akkor nem akart velük egy közösségbe kerülni. Akkor ez a fajta emberiség, emberi hozzáállás valahogy nem volt önre jellemző, hanem csak nagyon *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)* karakánul, nagyon határozottan, Gyurcsány Ferenc első hívásának engedelmességgel rögtön az arcát adta ahhoz, hogy elutasítsa a határon túli magyarokat.

Utána pedig most, a parlamentben arról beszél, hogy azon program kapcsán, amelyben Magyarország az Európai Unió más országaihoz képest nagyon elől jár, és ezt az Európai Unió úgy is elismerte, hogy az illetékes főigazgatóság vezetője itt volt akkor, amikor ez a program elindult, és az első ételcsomagokat, az első ételleket megkapták azok a hajléktalankok, akik ezáltal hetente többször ételhez juthatnak, meleg ételhez juthatnak *(Bangóné Borbély Ildikó folyamatós közbeszólásai.)*, akkor ő is részt vett ezeken az osztásokon, hogy pontosan lássa, ez miként alakult ki. Nyilván ő is elégedett volt azzal az eredménnyel, amelyet Magyarország elért, és ezért jött el ide, hiszen kevés másik európai uniós országba tudott elmenni, hogy ott is ott legyen ennek az ételcsomagprogramnak a nyitányánál.

Szerencsére Magyarország az elsők között jutott túl részben ezen az óriási bürokrácián, hiszen ön is tudja, hogy ez egy európai uniós támogatás a maga bürokratikus útvesztőivel egyetemben. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hol van a pénz?)* És azt hiszem, fontos elismerés Magyarországnak, fontos elismerés a magyar embereknek, hogy ebben a programban az elsők között lehettünk, és ezt az uniós részvétel is megerősítette. *(Bangóné Borbély Ildikó: Persze, annyira szegények vagyunk...)*

De emlékszünk a szolidaritásra a szocialista időkben, amikor önök mindent megtettek azért - idézőjelben mondom -, hogy a rászoruló embereken segítsenek - hangsúlyozom az idézőjelet -, amikor

önök az egészségügyet fizetőssé akarták tenni, hogy ne menjenek olyan sokan kezeltetni magukat, se a házi orvoshoz ne menjenek, se a kórházban ne maradjanak ott, inkább fizessenek kórházi napidíjat, meg fizessenek vizitdíjat. Azokban az időszakokban bocsátottak el önök egészségügyi dolgozókat vagy zártak be oktatási és egészségügyi intézményeket - akkor a rászorulóknak segítése valahogy nem volt ilyen fontos. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)*

Nem volt ilyen magasan a szocialisták szociális érzéke akkor sem, amikor a minimálbért kellett emelni, hiszen évente csak fele-harmadakkora összeggel emelték a minimálbért, mint az őket megelőző, akkori első Orbán-kormány vagy a második vagy a harmadik Fidesz-KDNP-kormányzás idején. Tehát jóval kisebb mértékben emelték a leginkább keveset keresők béréit. Akkor kellett volna talán szolidárisnak lenni és segíteni ezeknek az embereknek, már csak azért is, mert volt mire költsék ezeket a pénzüket, hiszen önök mind az áramnak, mind a gáznak kétszeresére és háromszorosára emelték az árát. Akkor talán jobban oda kellett volna figyelni ezeknek az embereknek a segítésére, de nem ment. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hol a 30 milliárd?)*

Ugyanúgy nem ment a nyugdíjasokra való odafigyelés. Tőlük is elvettek egyhavi bért, ahogy elvették az ápolóktól, elvették a rendőröktől, elvették a közszolgáltatóktól és mindenki mástól, aki a közszférában dolgozik, egyhavi bért vontak meg önök.

Ismételtelen az egykulcsos adórendszer ellen szólt ön, képviselő asszony. Jól tudjuk, mit jelent ez, ha a szocialisták támadják az egykulcsos adót. Ez azt jelenti, hogy több kulcsot szeretnének. Ez azt jelenti, hogy magasabb kulcsokat szeretnének. Ez azt jelenti, hogy több pénzt vonnának el azoktól az emberektől, akik dolgoznak, akik bérből és fizetésből élnek, a magyar emberektől vonnák el a pénzt. Tudjuk, hogy korábban miért tették. Azért, hogy bizonyos külföldi vállalatoknak viszont, akár a közszolgáltatók terén, akár máshol, hatalmas, magas profitot biztosítsanak, amit ők az országból akár étkezési-jegy-forgalmazóként, akár közműszolgáltatók tulajdonosaiként áramárban, gázárban vagy más árban ki tudtak vinni az országból.

Önök elvették ezt a pénzt a magyar emberektől, vagy azért, mert kevesebb bért adtak nekik, vagy azért, mert magasabb adóval sújtották őket *(Gúr Nándor közbeszólása.)*, viszont szabadon hagyták, hogy a külföldi vállalatok kivigyék az országból ezeket az összegeket. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)*

De előbb-utóbb mindegyik ügyük kiderült, ahogy az OLAF-jelentésből a legnagyobb korrupciós ügyük is kiderült a saját időszakukból. Azt hiszem, nagyon sok elszámolnivalójuk lesz, hogy azok a tíz-milliárdok, amelyek itt elhangzottak, vagy akár a százmilliárd forint fölötti összeg, amely eltűnt a 4-es metró beszerzése kapcsán, amiből *(Az elnök a csendő megkocogásával jelzi az időkeret lejártát.)* egy szuperkórházat fel lehetett volna építeni, vajon hol

landolt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hol van a 30 milliárd? - Gúr Nándor közbeszólása.)*

ELNÖK: Most Hadházy Ákos képviselő úr következik, az LMP nevében: „Mit üzen a 266151 aláírás?” címmel. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az elmúlt hét végén megtudtuk, hogy sikerült annyi aláírást összegyűjteni, amennyi szükséges ahhoz a népszavazáshoz, amelyik az olimpiáról fog szólni vagy kellene szólnia.

Az LMP ennek nagyon örül, hiszen az LMP volt az a parlamenti párt, amelyik ennek az ötletnek a legeleje óta ellenezte ezt az ötletet, meglehetősen egyértelmű indokokkal. És nagyon örülünk ennek az eredménynek, hiszen úgy gondoljuk, ez a józan ész győzelme.

Nagyon sokat fogunk még beszélni erről a témáról, nyilvánvalóan kell majd még beszélni. Egyetlen szempontot szeretnék kiemelni, ez pedig az, hogy a közvélemény-kutatások néhány hónapja még azt mutatták, hogy az emberek 50-50 százaléka még támogatta vagy ellenezte ezt az olimpiát, talán még egy picit a többsége ellenezte. Azonban miután megismerték ezeket a tényeket, amiket mi is elmondtunk és nagyon sokan elmondtak, akkor a közvélemény-kutatások alapján az emberek többsége ma már ellenzi az olimpiát. Ez egy nagyon-nagyon fontos közvélemény-kutatási eredmény, és egy nagyon-nagyon fontos üzenete van számunkra, az ellenzék számára és a kormány számára is.

Ugyanis ebben a témában láttunk egy hatalmas propagandakampányt, több milliárd forintot elköltött már a kormány azért, hogy népszerűsítse a hazai olimpia rendezését - ez nem volt sikeres. Ez azt mutatja, hogy jelenleg van még annyi sajtó, van még annyi független sajtó, ahol megjelenhetnek az észérvek, és bizony át lehet fordítani az emberek gondolkodását; rájöhetnek olyan dolgokra, amiről azt szeretné a kormány, hogy ne jöjjenek rá. Ilyen például a korrupció témája is. Minden közvélemény-kutatás azt mutatja, hogy a magyar emberek egyre inkább tudatában vannak annak, hogy mekkora a baj; tudatában vannak a korrupció szintjének; tudatában vannak annak, hogy nem volt még soha akkora, mint amekkora ma Magyarországon - ezt a közvélemény-kutatások is megmutatják, illetve mindannyian érezzük ezt.

(14.50)

Önök is érzik ezt, hogy ma még van sajtó, ma még van hangja a józan észnek, de ezt nem szeretnék. A parlamentbe bejönni ma már túl sok értelme nincsen, hiszen a törvényeket gyakorlatilag úgy hozzák, hogy egyik nap behozzák, másnap meg már meg is lehet szavazni.

Mindenki tudja, nincs értelme annak, hogy itt bármilyen észérvet elmondjunk, úgy is meg fogják szavazni, de néha vannak még dolgok, amiket hallunk, és azt érdemes meghallani. Például azt, amikor azt mondja nekünk egy fideszes képviselő, hogy 2017-ben a miniszterelnök csendet akar. Csendet akar, nem akarja azt, hogy szó legyen a korrupcióról; ne legyen szó a kellemetlen témákról a kormánynak. Nyilvánvalóan tovább fognak folytatódni azok a folyamatok, amelyek a sajtó bedarálását, a sajtó felvásárlását piszkos pénzekből vagy pedig kormányzati pénzekből folytatják.

Folytatódik az a propaganda, az az ordító sikerpropaganda, amelyet hatalmas plakátokon hirdetnek, csak nagyon sokszor a kis apró betűs részek, a csillagozott részek elmaradnak, például az, amikor azt mondják, hogy 1 millió munkahely teremtődött, csak éppen nem írják oda, hogy az az 1 millió nem Magyarországon teremtődött.

Ezek a propagandaköltések, a propagandaminisztérium propagandaköltései gyakorlatilag a hűtlen kezelést jelentik, hiszen a magyar reformok például vagy működnek, vagy nem működnek. Viszont ha működnek, akkor nincs értelme reklámozni ezt, ha pedig nem működnek, akkor meg pláne nincs értelme reklámozni ezeket. Magyarországon a propaganda ma olyan sebességgel zajlik, mint a Rákosi-rendszerben, a kommunista rendszerben. Ott is azért ordított a propaganda, hogy csendet szeretnének elérni, de ott se tudták elérni. Itt sem fogják elérni a csendet, azonban az mindenképpen elmondható, hogy amikor a 2018-as választásról beszélünk, akkor az a választás nem lesz tisztességes, hiszen az a rendszer, amelyben sok-sok milliárd forintot elkölt a kormány hűtlen kezeléssel, mint mondtam, a propagandára, a sikerpropagandára, az ellenzéknek pedig jóval kevesebb pénze van erre, az a választás ugyanúgy nem tisztességes, mint ahogy nem tisztességes az a választás, ahol több százezer magyar embernek nem engedik meg a levélben szavazást, pedig ugyanolyan magyar emberek azok, akik Erdélyben vagy Délvidéken vannak, de nem engedik meg nekik a levélben szavazást.

Mindent meg kell tenni ez ellen a propaganda ellen. De azt is elmondjuk, ha így marad, akkor sem lesz csend, ahogy nem volt csend Rákosi idejében sem. Az emberek elmondták maguknak, hogy mi az igazság, ugyanúgy elmondjuk mi is, hogy mi az igazság, és az emberek most is el fogják mondani, hogy mi az igazság. Ha véletlenül csend lesz, az semmi más nem lesz, mint a vihar előtti csend. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Azzal a megállapításával, miszerint Magyarországon működik a sajtószabadság, én messzemenőig egyetértek, s arra szeretném kérni önt, hogy tájékoztassa erről a

többi baloldali képviselőt is, mielőtt azok újra elmenneek Brüsszelbe feljelentgetni Magyarországot.

Engedje meg ezeken túl, hogy a felszólalását egységes baloldali álláspontnak tekintsem. Azért teszek így, mert mint ismert, ön is jár a közös baloldali egyeztetésekre, még ha a párttársait erről nem is mindig tájékoztatja. Egyébként meglehetősen szimpátiával beszél Botka László miniszterelnök-jelöltéről. Ez egyet jelent azzal, hogy ha önön múlna, akkor bevinné az LMP-t a nagy baloldali összeforrulásba, és beáldozná az egyébként szebb reményekkel indult LMP-t.

Ami az olimpia kérdését illeti: engedje meg, hogy rendhagyó módon egy idézettel kezdjek. Az idézet így hangzik: „A budapesti olimpia összekötheti az embereket, egy nagyon erős katalizátora lehet a gazdaságunknak és a hitünknek. Kell, ami újra optimistává teszi a magyarokat, ami nem pártpolitikai kérdés. A sport nemzeti minimum lehet, az olimpia ügye is ezt szolgálja.” Nem más mondta ezt, mint Kunhalmi Ágnes, az MSZP budapesti elnöke, és mivel ezt nem röhögte végig, ezért abból indulok ki, hogy komolyan gondolta. Más baloldali vezetők ki hasonlóképpen nyilatkoztak.

A baloldal, tisztelt képviselő asszony, nemcsak szavakban, hanem tetteiben is támogatta az olimpiát. A pályázatról a Fővárosi Közgyűlés döntött, és a kormány ehhez minden támogatást megadott. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy amikor a szavazásra került sor, a baloldal szinte kivétel nélkül támogatta ezt a pályázatot. Egy konszenzus jött létre, egy olyan konszenzus, amely alapján be lehetett nyújtani a pályázatot, a politikai konszenzus ugyanis minden olimpiai pályázat előfeltétele. Ezt a konszenzust azonban a baloldali pártok felrúgták, 180 fokos fordulatot hajtottak végre, és egy nemzeti ügyből pártpolitikai ügyet faragtak.

Eközben a párizsi és az amerikai pályázat mellett minden ottani közéleti szereplő egyöntetűen kiállt. Ez a baloldali 180 fokos fordulat azt eredményezte, hogy a budapesti pályázat esélyei radikálisan lecsökkentek. Ebben a helyzetben kell most mérlegelni a további teendőket. Szeretném egyértelművé tenni, hogy a kialakult helyzetért a baloldalt terheli az egyértelmű felelősség, a baloldálnak kell most megmagyaráznia, hogy miért támadták meg azt a pályázatot, amit korábban ők is támogattak.

Ami pedig az ország helyzetét illeti - mert erről is ejtett pár szót -, engedje meg, hogy pár dolgot kiemeljek, azért is, mert az ellenzéki pártok ezeket az intézkedéseket, fejleményeket rendre kifejejtik a hozzászólásukból. A gazdaság erős lábakon áll, és az idén 4 százalékos is lehet a gazdasági növekedés. Folytatódnak a béremelések, 15 százalékkal nőtt januárban a minimálbér, 25 százalékkal a szakmunkás-minimálbér, az orvosok 207 ezer forintos béremelést kapnak több lépcsőben, az ápolók bére pedig 65 százalékkal emelkedhet. Egyébként a hét végén volt az ápolók napja, innen is nagy köszönetet szeretnék mondani minden ápolónak a kemény és áldo-

zatos munkáért. Az adócsökkentések is folytatódnak, ezért csökkent jelentősen a társasági adó, a munkaadói adó, ezért csökkent jelentősen a legfontosabb élelmiszerek áfája és az internetezés áfája is. Csak halkán mondom egyébként, képviselő úr, hogy a baloldal és az önök pártja ezeket az adócsökkentéseket nem szavazta meg.

Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálom, hogy amikor az ország helyzetéről beszél, elvitatja ezeket az alapvető intézkedéseket, amelyek egyébként milliók életében jelenthetnek érdemi segítséget, és sajnálom, hogy azokhoz csatlakozik, akik pártérdekből felrúgnak nemzeti konszenzusokat. Még egy ok arra, hogy ketős erővel küzdjünk tovább Magyarország erősödéséért. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Szászfalvi László következik „Reformáció 500” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 1517. október 31-én Luther Márton a wittenbergi vártemplom kapujára szegezte ki 95 tételét, és ezzel elindult az a lelki és társadalmi megújulási folyamat, amelyet reformációnak nevezünk. Ebben az évben emlékezünk a reformáció 500 éves történetére, mozgalmára, kiemelkedő személyiségeire; emlékezünk és ünneplünk. Ám ebben az ünnepi jubileumi évben szeretnénk új erőket is venni, felemelni a fejünket, a lelki és a társadalmi megújulás esélyét megragadni, és a jövőbe reménységgel is tekinteni. Emlékezés és értékörzés tehát, de egyúttal emlékezés és jövőépítés is.

Tisztelt Ház! A reformáció az az alaphoz visszavezető lelki és társadalmi megújulási mozgalom, amely mély nyomot hagyott mind az európai és világtörténelemben, mind pedig a Kárpát-medencei magyarság történelmében. Az egészen nyilvánvaló, hogy a reformáció lényege teológiai, hitbeni üzenetében ragadható meg. A legtömörebben talán az úgynevezett öt solában: Sola Fidei, Sola Scriptura, Solus Christus, Sola Gratia és Soli Deo Gloria. Mind ebből fakadóan a reformáció egyszerre hordozta magában a személyes hit istenélményét és a társadalmi megújulás lehetőségét. Egyéni hitbeli spiritualitás, és ezzel együtt, ebből következően közösségi, társadalmi, közéleti felelősség. A reformációnak olyan társadalmi, politikai, gazdasági és kulturális hatása volt, amely a mai napig meghatározza és befolyásolja gondolkodásunkat, értékrendünket, kultúránkat, sőt az intézményi, a szervezeti rendszereinket és a gazdasági életünket is. Nem véletlenül jut el Alistér McGrath teológus Kálvin című könyvében odáig, hogy Kálvint és a reformációt mint a nyugati kultúrát és társadalmat formáló erőt tételezi.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A reformáció rendkívül gyorsan elterjedt Magyarországon már a XVI. század első felében, és olyan radikális változást, megújulást hozott, amely - nyugodtan

állíthatjuk - a magyarság megmaradásában játszott alapvető szerepet: magyar anyanyelvünk, nemzeti kultúránk, könyvkiadásunk, iskolarendszerünk, nemzeti identitásunk és önállóságunk, nemzeti szuverenitásunk megőrzésében és megvédelmezésében.

(15.00)

Elég csak azokat a magyar reformátorainkat megemlíteni, akik elkötelezett és elszánt munkájukkal szolgálták a lelki megújulást, a magyar anyanyelvi kultúra megeremtését és magyarságunk megmaradását. A teljesség igénye nélkül: Szilveszter János, Károli Gáspár, Huszár Gál, Sztáray Mihály, Szenczi Molnár Albert vagy akár Dévai Bíró Mátyás. A reformáció mindmáig tartó nemzeti és értékörző erejét, jelentőségét a legtömörebben talán a katolikus vallású Illyés Gyula foglalta össze „A reformáció genfi emlékműve előtt” című versében. Idézem: „Hiszsed, hogy volna olyan-amilyen / magyarság, ha nincs - Kálvin? / Nem hiszem.”

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A KDNP-frakció nevében örömmel üdvözlöm és köszönjük a kormánynak azt az elkötelezettségét, amellyel ezt a jubileumi évet előkészítette, létrehívta a Reformáció Emlékbizottságot, amely az egész Kárpát-medencében számtalan országos, regionális és helyi programot valósított és valósít meg, és ezeket támogatja, segíti. A kormány, az emlékbizottság az egyházakkal együtt munkálkodik azon, hogy a reformáció 500. emlékéve ne elválasson, hanem összekössön minden olyan magyar embert és közösséget, hogy összekössön és fölerősítsen minden olyan erőt, akik és amelyek Magyarországon és a Kárpát-medencei magyarság lelki és közösségi megújulását mint a nemzet megmaradásának zálogát kívánják szolgálni.

Hisszük és kívánjuk azt, hogy ebben a szellemben a reformáció fél évezredes emlékéve töltse be küldetését, töltse be hivatását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy katolikusként válaszoljak az ön napirend előtti felszólalására, és rögtön katolikusként egy Luther Márton-idézettel kezdjek: „A szentírás olyan, mint a gyögynövény, minél többet dörzsölsz, annál jobban illatozik.”

Ahogy ön is utalt rá, tisztelt képviselő úr, 500 évvel ezelőtt, 1517-ben Luther Márton fiatal szerzetesként teljesen új utat teremtett egész Európának vagy az egész világnak, hiszen olyan világméretű változást indított el, amelynek köszönhetően később

virágzásnak indult a magyar nyelv, jelentősen gazdagodott a magyar kultúra és sok más európai nemzet kultúrája is. Sokan tűzték zászlajukra Luther előtt is a katolikus egyház megújítását, elég akár a ferencesekre is gondolni, de évszázadok után Luther Márton is ebbe a munkába fogott.

Mindazon hitbéli állásfoglalások, amelyeket ő 500 évvel ezelőtt kiszegzett a wittenbergi templom ajtajára, kihatnak az ember mindennapjaira, gazdálkodására, családi és közösségi életére, munkájára, hivatására és kultúrájára. Az új eszmék Magyarországra kereskedők, diákok, papok közvetítésével érkeztek és terjedtek el, először a felvidéki szabad királyi és bányavárosokban, majd az erdélyi szász területeken, később egyre több területén az országnak. A reformáció egyik nagy érdeme Magyarországon az anyanyelven történő prédikáció és a nemzeti nyelvű szentírásfordítások elkészítése, ami nagy hatással volt az oktatásra is.

Sylvester János új testamentum-fordítása, Károli Gáspár teljes bibliafordítása, a vizsolyi biblia lehetővé tették Isten igéjének közvetlen és szabad tanulmányozását egyre több ember számára. A reformáció hatására lendült fel a nyomdászat, a nyomtatott művek nagyban hozzájárultak az irodalmi magyar nyelv megszületéséhez, a helyesírás egységesítéséhez, valamint jelentős képzőművészeti értéket is képviseltek. A korszak jellemző vonása, hogy minden nagy református egyben nagy író is volt.

A jubileum kapcsán fontos hangsúlyoznunk a reformáció kora óta eltelt időben folyamatosan fennálló protestáns kollégiumoknak, mint a debreceni, pápai vagy sárospataki kollégiumnak a magyar és az egyetemes művelődéstörténetben betöltött, a magyar kultúra megtartásában és virágzásában játszott kiemelkedő szerepét, szellemi központként történő működését. Azt a kulturális, szellemi, lelki és tudományos többletet, amit a reformáció kiváltotta társadalmi, gazdasági és további változások hoztak Európa és a világ számára, tudatosítani kell a magyar társadalomban is. Tudatosítani kell a hívő közösségek tagjaiban, az egyházi világ periferiáján lévő tömegekben, de a kereszténységtől távolabb állókban is.

Ez nem csupán az istenkereső egyén ügye, ez nem csupán az Isten igéjét hirdető egyházak ügye. Ez a teljes magyar társadalom, a nemzet közös ügye és felelőssége. Európa arculatát, kultúráját, polgárosodását nagyban meghatározta a reformáció, amelynek 500 éves jubileuma hazánk számára is kiemelten fontos alkalom és lehetőség a keresztyén, keresztény és nemzeti múltunk legteljesebb megismerésére, valamint ezen értékekre alapozott jövőnk építésére. A reformátorok munkássága nemcsak a teológiára korlátozódott, hanem a művelődés, a politika, a gazdaság, a zene és a jog területén is éreztette és mind a mai napig érezteti hatását.

Az Európa és a világ társadalmi-gazdasági életét jelentősen meghatározó reformáció nagymértékben hozzájárult nemzeti identitásunk, kultúránk megeremtéséhez is. Magyarországon a XVI. században, a

török uralom korszakában terjedtek el a reformáció eszméi, a magyar nyelvű istentiszteletek és bibliafordítások óriási szerepet vállaltak a magyar nyelv, így a magyar nemzet fennmaradásában. Természetesen a reformáció is, mint minden megújulást vagy változást hozó folyamat, sebeket ejtett és fájdalmakat okozott. Az 500 éves jubileumi megemlékezés komoly küzdelmekről is szól, háborúkról, hitvitákról, véres eseményekről és szakadásokról is.

De örömeinkre szolgál, hogy az egyházak kölcsönös bocsánatkéréssel, megbánással fordulnak ma egymás felé, és megtalálják azokat a többségben lévő pontokat, amelyek összekötik őket, és együtt tudnak hálát adni a tisztulásért, a megújulásért. Ferenc pápa több megnyilvánulásában hasonlóan értékelte a reformációt, amely ma nem a szétválásról, hanem a közös megújulásról és az összefogásról szól, aminek kisugárzása egész hazánk, népünk javára szolgálhat.

Ezért hirdette meg a kormányzat a reformáció emlékévé az 500 éves évfordulón. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. „A rezsicsökkentés nemzeti ügy!” címmel most Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz-frakció tagja fogja elmondani napirend előtti felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Az imént és az éwertékelő beszédben is azt hangsúlyozta Orbán Viktor miniszterelnök, hogy 2017-ben egy új nemzeti politikára lesz szükségünk. Az éwertékelőn még hozzátette azt is, hogy már az év első felében Brüsszel meg akarja tiltani a rezsicsökkentést, tervük már az asztalon van, az országok független energiapolitikája helyett központi szabályozást akarnak, amivel elvennék a tagállamok ármegállapítási jogát. A kérdés az lesz majd, hogy megvédjük-e a rezsicsökkentést, ragaszkodjunk-e ármegállapítási jogunkhoz, vagy fogadjuk el Brüsszel döntését, és bízunk ismét a nagyvállalatokra a rezsicím megállapítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekből a mondatokból is jól érzékelhető, hogy nagy viták és csaták várhatóak, ezért össze kell fognunk az emberekkel. Tudnunk kell, hogy a magyarok mit akarnak, és olyan új nemzeti politikát kell folytatnunk, amelyben továbbra is a magyar emberek és Magyarország érdekeit képviseljük, akár a brüsszeli bürokratákkal, akár a nemzetközi nagytőkével szemben.

Ezért a Fidesz-KDNP-frakció visegrádi ülésén arról döntöttünk, hogy nemzeti konzultációt indítunk a miniszterelnök éwertékelő beszédében említett öt legfontosabb nemzeti ügyről, amit itt szintén hallhattunk: a munkahelyteremtési állami támogatásokról, az adócsökkentés politikájáról és annak nemzeti hatáskörben tartásáról, az illegális bevándorlók-ról, illetve az illegális bevándorlók Európába özönlését segítő külföldi ügynökök befolyásolási ténykedé-

séről és a rezsicsökkentés megvédéséről is. Ezekben a nemzeti ügyekben a magyarság létkérdéseiben mindenféleképpen érdemes valamilyen közös konszenzust, valamilyen véleményegységet kialakítanunk Magyarországot polgáraival. Talán emlékszik rá az Országgyűlés, hogy 2013-ban az első rezsicsökkentés után brutális támadás érte a rezsicsökkentés politikáját. Néhány hónappal a 10 százalékos, akkor még 10 százalékos bejelentés után a magyar bíróság gyakorlatilag a külföldi nagytőkének adott igazat.

(15.10)

Akkor a „Magyarország nem hagyja magát” aláírás-akcióval - amit két és fél millió ember jegyzett a nevével és címével rendkívül bátran, felvállalva a közös ügyet - sikerült megvédeni az akkor 10 százalékos rezsicsökkentést, és akkor ez még csak három területet, a gáz, a távfűtés és az áramellátás területét jelentette. Azóta egyébként sokkal nagyobb a tét, hiszen a rezsicsökkentés három szakaszban történt meg, 25 százalékkal lett olcsóbb a lakossági gáz-, víz- és áramszolgáltatás, és ehhez még hét rezsicsökkentést hajtottunk végre hét különböző ágazatban, emlékeznek rá, a víz- és csatornadíjak, a szennyvízzipantás díja, a palackos gáz díja, a szemétszállítás és a most már teljesen ingyenessé tett kéményseprés területén. Tehát most sokkal, de sokkal nagyobb a kockázat.

S egyébként itt van az az új támadás, ami Magyarországra vár, hiszen Brüsszel bejelentette, hogy gyakorlatilag nem fogja engedni egyetlen tagállamnak sem, hogy használja az ármegállapítás jogát, hogy nemzeti hatáskörben tarthassa azt a lehetőséget, amivel egyébként a teljes rezsicsökkentést végre tudtuk hajtani az elmúlt négy évben, és fenn is tudtuk tartani. Bármit mondanak itt a szocialista képviselők, nemcsak az a probléma, hogy az ő idejükben 206 százalékkal nőtt a gáz ára, 97 százalékkal az áram ára, tizenötöszer adtak lehetőséget arra, hogy emeljék, hanem az is probléma, hogy azok az emberek beszélnek egyébként, akik az egész emelést lehetővé tették, és azok próbálnak most világszerte árakra hivatkozni, akik a 2008-as meredek csökkentéskor a legjobban emelték Magyarországon az árakat. Ők most is Brüsszel politikáját folytatják. Most is, ha kimegyünk Brüsszelbe, azt halljuk, hogy a szocialista képviselők vagy a DK-s képviselők amellet érvelnek, hogy Magyarországtól az ármegállapítás jogát, a hatósági ár jogát, amit az egyetemes szolgáltatásban használunk, elvegyék.

Mi arra kérjük a kormányt, hogy a rezsicsökkentés politikáját és annak legfontosabb eszközét, a nemzeti hatáskörben tartott ármegállapító politikát továbbra is ilyen erősen képviselje Brüsszelben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a válaszára a lehetőséget. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt években sok szó esett a rezsicsökkentésről, és talán a fülünk meg is szokta ezt a fogalmat, és nem igazán kapjuk fel a fejünket, amikor erről van szó.

Engedjék meg, hogy néhány, sokszor elmondott, de talán már megszokott fogalmat megismételjek! Így van, 2010 előtt a szocialista kormányok háromszorosára emelték a gáz, duplájára az áram árát, és ezzel sok százezer, egyébként kiszolgáltatott helyzetben lévő kisfogyasztó háztartást, kisfogyasztó családot hoztak lehetetlen helyzetbe. Ezen kellett 2010 után változtatni. Ezeket a változtatásokat hívjuk mi most összefoglaló módon rezsicsökkentésnek. Hogy ez a fogalom mit jelent? Tisztelt Képviselőtársaim! 2013. január 1-je és 2016. december vége között mintegy 910 milliárd forintot takarítottak meg a magyar háztartások, tehát közel ezermilliárd forintot tartottunk a magyar háztartások büdzséjében.

A rezsiköltségek csökkentése a korábban felhalmozott tartozásokra is igen jó hatással volt, sok százezer háztartást nyomasztott a rezsiköltség elmaradása, a kikapcsolás veszélye. Mind a tartozások összege, mind a hátralékos fogyasztók száma jelentősen csökkent az elmúlt években. A földgáz-, a villany- és távhőszámla-tartozások összege 2012-ről '16-ra 48 százalékkal, közel a felére esett vissza - ma már elhangzott ez a mondat -, ez még mindig sok, de azért még mindig a fele annak, mint ami korábban volt. A jelzett időszakban mintegy 45 százalékkal csökkent a késedelembe esett háztartások és 31 százalékkal a kikapcsolt felhasználók száma is.

A kormány azóta is következetesen és megszakítás nélkül mondja, hogy az egyik legfontosabb célunk a rezsicsökkentés eredményeinek megőrzése. További célunk az egyébként, hogy ne csak megőrizzük, hanem csökkentsük ezeket a költségeket. Csak hogy mit jelent ez az európai országokhoz viszonyítva: az Európai Unióban a villamos energia és a gáz fogyasztói ára 2010 és '15 között átlagosan 20 százalékkal emelkedett. Csak azokban az országokban csökkent az energiaár, amelyekben hatóságiár-szabályt alkalmaznak, ilyen például Málta, Szlovákia, Ciprus, illetve Magyarország. Ezt egyébként az Európai Unió energiaunióért felelős alelnöke is elismerte. Itt szeretném megjegyezni és felhívni elsősorban szocialista képviselőtársaim figyelmét, hogy legalább a saját energetikai szakértőiket kérdezzék meg, amikor az árakat viszonyítják egymáshoz, és ne mindig a pillanatnyi spotárakat mondják összehasonlításul, hanem a közép- és hosszú távú energiaárakat. Hallatlanul felelőtlen dolog egy pillanatnyi tőzsdei árhoz viszonyítani több év áralakulási trendjét, legyen az emelkedő vagy csökkenő mértékű.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlen, hogy Németh Szilárd képviselőtársam felhozta, és a mai miniszterelnöki expozéban is kiemelten, az első helyen szerepelt az, hogy meg kell védeni a rezsicsökkentés eredményét. Az Európai Unió azzal, hogy

uniós hatáskörbe kívánja vonni az árszabályozást, gyakorlatilag megfosztja a nemzetállamokat attól a lehetőségtől, hogy a saját társadalmuk számára meghatározó energiaárszinteket meghatározzák.

Ezért a magam részéről és a kormány részéről is azt kérem, hogy az ezzel kapcsolatos akciókban vegyenek részt, és segítsenek a kormánynak abban, hogy az Európai Uniónak ezt az egész magyar társadalmat hátrányosan érintő szándékát megghiúsítsuk. Köszöntöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr, a lehetőségért. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások mai sorát Volner János frakcióvezető úr zárja, a Jobbik részéről: „Milyen országot épít a Jobbik a 2018-as választások megnyerését követően?” címmel. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt rövid időszakban két komoly kudarc érte a kormányt, két komoly kudarcot szenvedett el személyesen Orbán Viktor miniszterelnök úr is. Az egyik kudarc akkor érte, amikor egy össznemzeti ügyből, amit a magyar emberek 98 százaléka támogat, a migrációskvótánépszavazásból sikerült egy érvénytelen, közjogilag érvénytelen népszavazást csinálnia, elérnie azt, hogy a magyar emberek Orbán Viktorra mondjanak nemet, és nem a migrációra.

A második ügy pedig az olimpiai kezdeményezés ügye volt, ahol a szintén erősen olimpiapárti magyar lakosság mondott nemet személyesen Orbán Viktorra és az általa vezetett kormányra egyszerűen azért, mert a magyar emberek attól tartottak, hogy ha megrendezik az olimpiát, akkor a Fidesz ugyanúgy szét fogja lopni az olimpiát, mint eddig az összes hasonló nagyberuházásnál, ahogy tobzódtak a korrupciós ügyekben.

Nagyon fontos rögzíteni azt, hogy ne csodálkozzon a kormány akkor, ha a paksi bővítés kérdése lesz a következő kampánytémája a baloldali politikai erőknél, és ebben is egy sikeres népszavazást fognak csinálni. Ezt is csak magának köszönheti a kormány, mert önök voltak azok, akik titokban mentek ki Moszkvába tárgyalni erről a megállapodásról, szakmai egyeztetések nélkül, az ország háta mögött kötöttek erről megállapodást, majd pedig titkosították a magyar gazdaság legnagyobb megrendelésének számító gigaprojekt gyakorlatilag ötven részletét. Ha ez bekövetkezik, és a baloldal ismét össze fog állni egy paksi bővítés elleni népszavazásnál, ezt is magának köszönheti a kormány, mert ennél is attól tartanak az emberek, hogy szét fogja lopni a Fidesz ezt a bővítést, ha megvalósul.

(15.20)

Ez az a politika, amely elűzi Magyarországról a fiatalokat. E miatt a politika miatt fordulhat elő az,

hogy 2010-hez képest több mint kétszeresére nőtt a kivándorlási kedv, és hogy elmennek az embereink adót fizetni, értéket teremteni Nyugat-Európába, mert Magyarországon a fiatalok számára úgy tűnik, hogy egyre inkább élehetetlenek az élet feltételei.

Fontos, hogy rögzítsük: milyen országot is szeretnénk mi. Először is egy olyan országot szeretne a Jobbik, ahol nem Habony Árpádok, Mészáros Lőrincsek, Garancsi Tiborok és nem a kormányfő közvetlen baráti, üzleti, rokon érdekeltségeibe tartozó emberek gyarapodnak a leggyorsabb mértékben, nem ők halmoznak fel szupermilliárdokat egymás után, hanem azok az emberek, akiket valóban a vállalkozói tehetségük juttat abba a pozícióba, ahol vannak, és nem a kormányzati hátszél. Egy olyan országot szeretnénk, ahol a miniszterelnök gyermeke nem megy el Bahreinbe olaj- és gázügyekről tárgyalni mindenféle felhatalmazás nélkül, ahol ez nem fordulhat elő. Egy olyan országot szeretnénk, ahol nem járhatja úgy a bunkóságot és a korrupciót csúcsra a kormány, mint ahogy azt önök teszik, államtitkár úr. Milyen dolog lebuizni a legfőbb politikai ellenfelüket? Ez az alpári stílus a Magyar Országgyűlésben, a magyar politikában egészen addig, amíg az önök főnöke, Orbán Viktor nem aljasította el a politikai közéletet (*L. Simon László: Micsoda? Ki?*), nem volt divat. Ilyet nem tettünk. Senki. Még a szocialisták sem tettek ilyet, mert nem volt hozzá gusztusuk, nem volt hozzá orruk. Önök olyan mélyre süllyedtek, mint a magyar politikában eddig senki nem tette. (*Zaj a kormánypárti padsorokban.*)

Fontos az, hogy legyen elszámoltatás végre. Ugyanis látható a 4-es metró ügyéből is, hogy semmiféle elszámoltatást magától a kormány nem hajlandó végrehajtani. Most már Brüsszelből koppan-tanak a fejükre, hogy a tolvajokat megpróbálják felelősségre vonni egyáltalán. Fontos látni azt, hogy meg kell csinálni a korrupcióellenes ügyészséget, végre kell hajtani az elszámoltatást.

Még egy nagyon fontos dolog, államtitkár úr. Tudom, hogy önök nem kis részben aktív kormányzati, parlamenti segítséggel törvényesítették a korrupciónak nem egy válfaját. Ezért mondom, hogy törvényes megoldást kell arra teremteni, hogy akár egy oligarchaadó formájában az elmúlt években meggazdagodott kormányközeli fideszes milliárdosoktól visszavegyük azt a pénzt, amit az önök kormányzati hátszele meg a parlamenti fideszes képviselők segítségével tudtak szerezni. Meg kell adóztatni ezeket az embereket úgy, hogy belefeketedjenek, és azt a pénzt, amit ilyen módon vissza fogunk szedni, a nép céljaira, az oktatásra, az egészségügyre, a kisnyugdíjasokra, a jövőre fogjuk fordítani. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is

nagyon kíváncsian hallgattam a felszólalását, már csak azért is, mert az ön pártelnöke valóban azt mondta korábban, hogy elvette a párt lelkét, és az ember kíváncsi arra, hogy milyen javaslatokat tesz egy olyan párt, amelyiknek nincs lelke.

Nem tudjuk, milyen világ jönne egy Jobbik-kormányzás idején, de az adócsalók biztosan vágyakoznak rá. Mégiscsak van egy jobbikos vezető, aki jelentős köztartozással adott túl a cégein úgy, hogy senki nem vonta felelősségre őt ezért. Talán itt lehetne elkezdni az elszámoltatást. Nem tudjuk, milyen világ jönne egy Jobbik-kormányzás idején, de feltételezzük, hogy önök az érpataki modellre valóban építenének.

Mert önök megállapodást kötöttek egy olyan polgármesterrel, aki ellen azért nyomoznak, mert félrevezető szerződésekkkel és trükközésekkel szerzett meg ingatlanokat. Nem tudjuk, hogy milyen világ jönne, de akár még a lakásmaffia is megirigyelhetné, valóban. Azt csak reméljük, hogy egy jobbikos kormányzás idején a polgármestereknek nem kellene félmeztelenül ülniük az irodájukban, ahogy tette azt az ózdi polgármester, azóta sem tudjuk, hogy miért.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Amikor egy magát felelősnek tekintő párt a jövőbeni terveiről beszél, illik komolyan venni, illik meghallgatni, megvizsgálni, hogy ezek az előterjesztések, javaslatok mennyire megalapozottak. Egy felelős, elvi alapokon álló párt esetében ez lenne a helyzet. De ezek a feltételek a Jobbik esetében sajnos nem adóttak. Gyakorlatilag tele van a padlás azokkal az esetekkel, amikor a Jobbik felülírta saját korábbi elveit. Csak pár példa a teljesség igénye nélkül.

A Jobbik volt az, amelyik korábban földosztást ígért, majd erőből támadta a „Földet a gazdáknak!” programot. (*Gógös Zoltán: Mert az nem az volt!*) A Jobbik volt az, amelyik kivonta magát a kvótanépszavazási kampányból. Ha önök, amint mondta, valóban a kvótanépszavazás sikerét akarták, akkor mondja már meg, hogy miért nem kampányoltak. Akkor miért van az, hogy amikor egyértelmű, 98 százalékos volt (*Dr. Gyüre Csaba: Te kampányoltál, Csaba?*) a népszavazás eredménye, akkor miért nem szavazták meg az ebből fakadó alkotmánymódosítást? És úgy nem szavazták meg, hogy korábban az alaptörvény-módosítás meg nem szavazását hazaárulással tekintették egyenrangúnak. (*Dr. Gyüre Csaba: Az állam pénzét költöttétek, nem a tiéteket!*) A Jobbik volt az egyébként, amely rendre a magyar vállalkozásokra hivatkozik, de az elnöke tavaly év végén nem szavazta meg az adócsökkentési intézkedéseket, amelyeknek köszönhetően csökkent többek között a társasági adó és még egy sor további adó-nem. Hogy folytassam a sort: önök beszéltek arról, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye, majd egy jobbikos önkormányzat elfogad egy iszlámmellenes rendeletet. A Jobbik beszél egyébként átláthatóságról úgy, hogy megtűr egy kémet a soraiban.

De hogy még egy aktuális beszédes példát mondjak: a maguk pártja írt kedveskedő levelet

hanuka alkalmából úgy, hogy még most is itt ülhet az önök soraiban az a képviselő, aki beleköpött a Dunaparton a cipőkbe, és utána még másokat is erre biztatott. Az MSZP meg hallgat ebben az ügyben. Nem csoda, ha a Jobbik tagsága ezek után teljesen összezavarodott. Ezt az elváltozást már az önök tagjai sem értik, ezért oszlanak fel az alapszervezetek Vámosmikolától Újfehértón át Nagybörzsönyig. Ez a következmény.

Tisztelt Frakcióvezető úr! Teljesen egyértelmű, hogy a Jobbik egy olyan párt lett, amely a pénzért és a hatalomért mindenre képes és annak az ellenkezőjére is. Naponta írják felül korábbi elveiket, miközben a pártelnök legnagyobb teljesítménye az, hogy egy bakmacskával szelfizget. Ez tinédzserkorban talán még elmegy, de egy néppárt vezetéséhez édes kevés. Mindenesetre jó munkát kívánok önöknek a tavaszi ülészakára, kevesebb cicás szelfit és több lelket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napi-
renden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Szávay István, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szakács László, MSZP; Harrach Péter, KNDP; Sallai R. Benedek, LMP; Bánki Erik, Fidesz; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bejelentem, hogy a 199 országgyűlési képviselőből és 13 szószólóból határidőben valamennyi képviselő és szószóló leadta saját, illetve hozzátartozói vagyonynyilatkozatát. A vagyonynyilatkozatok a képviselők és a szószólók esetében nyilvánosak, és az Országgyűlés honlapján megtekinthetők. Bejelentem, hogy az Országgyűlés valamennyi tagja és a szószólók gyakorolhatják jogaikat.

Tisztelt Ház! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkári megbízatás megszűnéséről és új államtitkárok kinevezéséről** szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse ezeket.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és

az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 54. §-a alapján a miniszterelnök javaslatára megállapítottam, hogy Tasó Lászlónak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának e megbízatása 2017. február 7-ei hatállyal megszűnik. Egyúttal az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 200. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján a miniszterelnök javaslatára 2017. február 8-ai hatállyal dr. Homolya Róbertet a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, Tasó Lászlót a Miniszterelnökség államtitkárává kineveztem. Budapest, 2017. február 6. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak az államtitkár uraknak, és sok sikert kívánjak a munkájukhoz.

Tájékoztatom önöket, hogy Demeter Márta képviselő asszony 2017. február 1-jei hatállyal kilépett az MSZP képviselőcsoportjából, és független képviselőként folytatja munkáját.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés **2017. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt.

(15.30)

A munkarendet képviselőtársaim a honlapon megismerhették.

Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 13. § (7) bekezdése értelmében a vita tárgyát képező kérdés ismertetését követően képviselőcsoportonként egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb 3 perces hozzászólásra jogosult. Megkérdem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, kérem, foglalják el helyüket, ellenőrizték a kártyájukat.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a tavaszi ülészaká javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 111 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül a munkarendre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány benyújtotta a tavaszi ülészaká törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton megismerhettek. Az Állami Számvevőszék ehhez előterjesztette ajánlását, amely ugyancsak itt elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság ülésén valamennyi frakció egyetértett abban, hogy a korábbi gyakorlattal megegyezően az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokat és az interpellációs

időszakban a kérdéseket érintően fogadjon el **házsabálytól való eltérést**.

A házsabálytól eltérésre tett javaslatot H/14053. számon a honlapon megismerhetik. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, ismertesse ennek lényegét.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2017. évi tavaszi ülésszakán, ha több hétre fogadja el napirendjét:

1. a képviselőcsoportok napirenden kívüli felszólalásra az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosultak legyenek. A felszólalási szándékot legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt kell bejelenteni.

2. a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Házat, hozzájárul-e a H/14053. számú házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház a házsabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot 153 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége **a napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi jelentkezőként Volner János képviselő úr neve van a monitoron. Kérem, hogy terjessze elő ügyrendi javaslatát, amennyiben ez a szándéka.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Azt indítványozom, hogy elnök úr hívja össze a Házbizottságot annak érdekében, hogy átbeszéljük, hogy mennyire fér bele a magyar politikai kultúrába, amit miniszterelnök úr a pártelnökömre, Vona Gáborra mondott *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Nem rá mondta, általában mondta, legfeljebb magára vette!)*, és ezzel kapcsolatos állásfoglalást kérünk a Házbizottság ülésén *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, hiszen meggyőződésem szerint sértő és a magyar politikai hagyományoktól eltérő lebuizni a politikai ellenfele-

inket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nézze, frakcióvezető úr, én természetesen össze fogom hívni a Házbizottság ülését, még hozzá az interpellációs időszak végére, annak ellenére, hogy nem egészen értem, hogy miről beszél. *(Szávay István: Pedig elég egyértelmű!)* Semmi olyan nem hangzott el miniszterelnök úr válaszában, ami szó szerint ne hangzott volna el Vona Gábor úr felszólalásában.

De vitassuk meg! Ha önöknek Vona Gábor nemi identitásának a megtárgyalása politikai értelemben előnyös, akkor én nem leszek ennek akadálya. *(De-rültség és taps a kormánypartok soraiban. - Szilágyi György közbeszól.)*

Én nem hallottam ilyet, képviselő úr. Tehát, ha üvöltözik, attól még nem változik a helyzet. Meg fogjuk nézni a jegyzőkönyvet, hogy szó szerint mi hangzott el, aztán megtárgyaljuk, aztán ki-ki vonja le a maga következtetését ebből. Az önök dolga eldönteni, hogy önöknek mi jó politikailag, én a házsabályhoz igyekszem ragaszkodni. Összehívom a Házbizottságot, ahogy önök kérték, aztán majd meglátjuk, hogy mi kerekedik ki ebből.

No tehát, tisztelt Országgyűlés, házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés az agrárgazdaság 2015. évi helyzetéről szóló, B/13320. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot a B/13320. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 113 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az indítványt.

Most személyi javaslatokról döntünk. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/14074. számú **személyi javaslat** tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: 1. pont: az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V. 6.) OGY-határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Külügyi bizottságba, Demeter Márta - független - korábban megüresedett tagsági helyére Velez Árpádot - MSZP - a bizottság tagjává megválasztja.

2. pont: ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a S/14074. számú személyi javaslatot, ahogy az imént elhangzott. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 155 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta a javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügyek** megtárgyalása és határozathozatala.

Tájékoztatom önöket, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság az 1.Bpk.33.832/2016/2. számú végzésében Sallai R. Benedek LMP-s országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben. Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak. A bizottság megállapította, hogy a magánvadás tárgya a képviselői felelősségmentesség hatálya alá tartozik, ezért nem nyújtott be a mentelmi ügyvel kapcsolatban határozati javaslatot.

Tájékoztatom önöket, a Jászberényi Járásbíróság a 13.Bpk.926/2016/2. számú végzésében Pócs János fideszes országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben. Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak. A Mentelmi bizottság H/14029. számon határozati javaslatot terjesztett elő Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imrének, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni 5 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jászberényi Járásbíróság az előtte 13.Bpk.926/2016. szám alatti ügyben 2. számú végzésével indítványozta Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt, Pintér Ferenc magánvádas feljelentése alapján. A feljelentő azt sérelmezte, hogy a Magyar Demokrata országos hetilap XX. évfolyama 38. számában Pócs János olyan nyilatkozatot tett, amely feljelentő szerint valótlan, személyére és korábbi közmegbízására tekintettel pedig sértő.

A Mentelmi bizottság az ügyet a 2017. február 15-i ülésén megtárgyalta. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével, és ebben a vonatkozásban nem vizsgálta a tényállást.

(15.40)

A magánvádas ügyekben követett mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlata a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani. A Mentelmi bizottságban a szavazás során nem kapott többséget a mentelmi jog felfüggesztésére vonatkozó indítvány, ezért az a határozati javaslat született, hogy az Országgyűlés Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Megkérdezem Pócs János képviselő urat, esetleg kíván-e a megszólalás lehetőségével

élni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Így tehát a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Az országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a képviselő úr mentelmi jogát 20 igen szavazat mellett, 135 nem ellenében, 3 tartózkodással nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Jászberényi Bíróság a 13.Bpk.969/2016/2. számú végzésében Pócs János fideszes országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta magánvádas ügyben. Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak, amely H/14030. számon terjesztett elő határozati javaslatot ebben az ügyben.

Erről is vita nélkül határozunk, de erről is szólni kíván a bizottság elnöke, akinek megadom a szót. Parancsoljon, Vejkey képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jászberényi Járásbíróság az előtte 13.Bpk.969/2016. szám alatti ügyben 2. számú végzésével indítványozta Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt Vajda Attila magánvádas feljelentése alapján.

A feljelentés szerint Pócs János országgyűlési képviselő 2016. év szeptember 30. napján Jászkiséren a művelődési házban és az előtte levő közterületen állítólagosan azt hangoztatta, hogy a feljelentő börtöntöltelék, és azért jött Jászkisérrre, hogy kirabolja a rendezvény megtartására összegyűlt embereket. *(Zaj.)*

A Mentelmi bizottság az ügyet a 2017. február 15-i ülésén megtárgyalta. A Mentelmi bizottság szavazása során nem kapott többséget a mentelmi jog *(Zaj. - Az elnök csenget.)* felfüggesztésére vonatkozó indítvány, ezért az a határozati javaslat született meg, hogy az Országgyűlés Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

ELNÖK: Tehát, tisztelt Országgyűlés, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy felfüggeszti-e Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 21 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett Pócs János képviselő úr mandátumát ebben az ügyben sem függesztette fel.

Most, tisztelt képviselőtársaim, 15 óra 44 perccor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésében kiterjesztett jogkörével élve Egyed Zsolt képviselő úr K/13470. számú írásbeli kérdését visszautasította, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„A magyar műemlékvédelem sötét napja: január 12.”** Hiller István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Miniszter Úr! 2017. január 12-e sötét napként vonul be a magyar műemlékvédelem történetébe. Ezen az éjszakán egy csőtörés következtében mintegy 1500 dokumentumot ért károsodás, jórészt visszafordíthatatlan. Mindez a budai Várban történt, a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ épületének pincéjében, a Táncsics Mihály utca 1. szám alatti épületben. Ez az az épület, ahonnan az örökségvédelem legfőbb állami szervezetét kitessekelték, szerintem idő előtt, és az a kormányzati döntés született, hogy ebbe a patinás épületbe költözik a Nemzetgazdasági Minisztérium, de az ideig nem költözött.

Így aztán az a helyzet állt elő, hogy az egykori Forster Központ munkatársait egy korábbi katonai ruharaktár épületébe vezényelték át, a magyar műemlékvédelem dokumentációjának nem kis része azonban ott maradt a Várban. Szakértők el, dokumentum marad. A csőtörés meg a hideg miatt nem volt hajlandó megvárni, amíg a minisztérium felköltözik a Várba. Így aztán az említett dokumentumok, a magyar kulturális örökség fontos részei, tervek, fényképek úgy eláztak, hogy alig maradt belőlük valami.

Tisztelt Miniszter Úr! A magyar műemlékvédelem kitűnő elődeink, mint Rómer Flóris, Ipolyi Arnold, Henszlmann Imre iránymutatásai alapján a XIX. század utolsó harmadától példaértékű és magas színvonalú munkát végzett. A szörnyű időkben, amikor ágyúk dörögtek vagy bombák csapódtak be, a magyar nemzeti örökség számos páratlan dokumentuma pusztult el, igazi kár. De békeidőben ilyen pusztulás emberemlékezet óta nem történt. A magyar műemlékvédelem békeidőben ilyen kárt nem szenvedett.

Javasolom, hogy ennek a pusztulásnak az okát ne abban keressük, hogy télen hideg van. Számos, a műemlékvédelemmel, az örökségvédelemmel foglalkozó szakember fordult hozzám, hozzánk, hogy itt, a parlament és az ország nyilvánossága előtt lehetőleg az első országgyűlési napon tegyük szóvá ezt a kérdést, és próbáljunk választ kapni arra, hogy mi tör-

tént, ezért azt kérdezem a tisztelt miniszter úrtól, hogy mi történt.

Azt kérdezem, hogy mit tettek a magyar műemlékvédelem számára fontos dokumentumok pusztulásának megelőzésére. Azt kérdezem, hogy hogyan fordulhat elő, hogy 1867 óta először békeidőben 1500 magyar dokumentum egy pincében szétázik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összességében milyen kár érte a magyar kulturális örökséget kormányuk Várba költözési tervei kapcsán? Megtisztelő választát várom. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy is, mint volt kultuszminiszter, komolyan véve a kérdését és mint olyan miniszter, akit szintén aggodalom töltött el január 13-án az események után, a következőkről szeretném önt tájékoztatni.

Kérdésének két része van, illetve a szakma érdeklődésének két része van: az örökségvédelem sorsa a háttérintézmények átalakítása után, és a konkrét káresemény. Január 12-éről 13-ára virradóan valóban a melegvíz-cső eltört, és a Táncsics utca 1. szám alatt egy olyan pincében, ahol tíz esztendeje, több mint tíz éve 16 ezer dokumentum tárolására került sor, 1500 dokumentum sérült meg.

Az 1500 dokumentumból 90 százalékot várhatóan sikerül megmenteni restaurátorok bevonásával, s 200 olyan dokumentum van, amely végérvényesen megsemmisült. A 200 dokumentum származási ideje 1974 és 2015 közötti dokumentum. Kollégáim most mindent megtesznek annak érdekében, hogy más gyűjteményekből vagy digitális archívumokból ezt a dokumentációt, amely 1974 és 2015 közötti építkezésekhez kapcsolódik, megpróbálják visszagyűjteni.

A kár valóban jelentős. Ezt egyáltalán nem vitatom, talán a felelősségünket árnyalja, hogy a problémát érzékeltük, mármint hogy tíz éve áldatlan körülmények között vannak a dokumentumok, és megkezdtük a Forster Központ átköltöztetését a Daróczi utca 1-3. szám alá, ahol egy 1,6 milliárd forintos beruházás eredményeképpen egy örökségvédelmi központ jön létre, ahol a dokumentumok méltó kezelésére is sor kerülhet, ami természetesen tűzvédelmet, vízvédelmet biztosít és a dokumentumok megmaradását is lehetővé teszi.

Ez az egyik válaszom, tehát próbáljuk enyhíteni a kárt. Illetve egy új épület építésébe és átalakításába kezdtünk bele nem olyan régen, a Forster Központ, a

korábbi gyűjteményi központ dolgozóinak részvételével.

(15.50)

Másrésről szeretném megnyugtatni korábbi miniszter urat a tekintetben, hogy a kulturális örökségvédelem ügye azzal, hogy a Forster Központ beintegrálódott a Miniszterelnökségbe, nem gyöngül, hanem erősödik. Én azt gondolom, azzal, hogy kulturális örökségvédelmünk miniszteriális intézmény lesz, és a minisztérium államtitkársága és helyettes államtitkársága lett a két korábbi főosztály egy az egyben, személyi állományát illetően bejött és minisztériumi tisztviselők lettek a háttérintézmény dolgozóiból, ez nem a gyöngülésnek, hanem az erősödésnek a jele. Ehhez szeretném kérni az ön támogatását és minden, a szakmáért aggódó támogatását. Együttműködést felajánlva kész a kormány növelni az örökségvédelemben dolgozók létszámát, és készek vagyunk a szakmai föltételek javítására is. Meggyőződésem szerint jobb, hogyha egy minisztériumi struktúrában, államtitkári, helyettes államtitkári és világos kormányzati felelősség van az örökségvédelem ügyében, ahol a gyűjteményi főosztály és a műemlékeket fölügyelő főosztály is ugyanazzal a személyi körrel és ugyanazzal a gondossággal igyekszik végezni a munkáját, mint ahogy végezte az elmúlt évszázadokban is, illetve az elmúlt évtizedekben is, ahogy ezt miniszter úr idézte.

Még egyszer szeretném jelezni, meggyőződésem szerint ezt a munkatársaink tevékenységi körén kívül eső káresemény okozta, nincs összefüggésben szerintem a költséssel. Azzal van összefüggésben, hogy a Daróczi úti épület építése elhúzódott, és nem valószínű, hogy határidőben. Ezért természetesen én magam is vállalom a felelősséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Kérdezem képviselő urat, alelnök urat, elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Válasza korrekt, de magyar országgyűlési képviselő olyan választ, amely tartalmában akár korrekt, de beismeri, hogy a magyar örökségvédelem 200 dokumentuma elpusztult, nem fogadhat el. Sem ellenzéki, sem kormánypárti. Ezek a dokumentumok, ha valamilyen módon pótolhatók is, akkor is tönkrementek. Az nem önökön, nem a kormányon, nem is ott a helyben lévő embereken múlt, hogy ez 1974-es vagy 1914-es dokumentum, ami szétázott. Kettőszáz darab. Békeidőben ilyen nem fordult elő. Ezért a választ nem fogadom el.

A kormányzati struktúrára tett megjegyzése, mint ahogy minden miniszterelnöknek saját döntési kompetenciája, olyan struktúrában kormányoznak, amilyen, szerintem nem jó. Ezt sem fogadom el. Így

a válasz egészét nem, miközben a mondanivalóját korrektnek tekintem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen szavazattal, 39 nem ellenében, egy tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A magyar háztartások örökre megszabadulnának a hálapénztől.”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai magyar egészségügy egyik talán legviszatasztóbb eleme nem más, mint az egészségügy mindennapi korrupciója, a hálapénz. A hálapénz olyannyira a mai egészségügyi rendszerünknek az egyik jellegzetessége, hogyha megkérdezzük bárkitől Magyarországon, hogy mi is a magyar egészségügynek az egyik ismertetőjele, azt fogják mondani, hogy a hálapénz az, ami megkülönbözteti a többi európai egészségügytől. Így teljesen biztos az is, hogy a hálapénznek már semmi köze nincs a hálához, az elvégzett vizsgálatokért és gyógyításért érzett hálához, sokkal inkább a félelem bére. A jelenlegi jogi szabályozás a hálapénzt éppen ezért sajnálatos módon legalísnak tartja abban az esetben, hogyha ezt utólag adják, és az intézmény vezetője erre lehetőséget ad. Ezzel a szabályozással persze nemcsak legalizálja a kormány a hálapénzt, hanem kiskapukkal utat nyit az illegális hálapénznek, a tarifák alkalmazásának is.

Tekintettel arra, hogy a hálapénz a mai modernnek mondott egészségügy egyik fontos kérdése, a Jobbik a 2016. év elején azért indította el a valódi nemzeti konzultációt, és azért kérdezte meg a háztartások legnagyobb többségét, hogy mi a hálapénzről alkotott véleményük, mert kíváncsi volt arra, hogy mi a nép hangja, és mit gondol a nép a hálapénzről. Az emberek világossá tették, a válaszadók 90 százaléka világossá tette, hogy a hálapénzzel le kell számolni, és a válaszadók 90 százaléka teljesen egyértelműen jelezte, rossz irányba halad a kormány, ami a hálapénz megítélését illeti.

A Jobbik azért is kérdezte meg a véleményüket, mert éppen lépten-nyomon azt tapasztalni, hogy az egészségügy mindennapi korrupciójától már szabadulnának nemcsak a betegek, hanem a dolgozók is, de a kormány, önök semmilyen érdemi lépést nem tesznek a felszámolás érdekében. A valódi nemzeti konzultáció eredményei világosan jelzik: az emberek elsőpró többsége elutasítja a hálapénzt, és annak kikényszerítését büntetendővé is tenné, változást

szeretne. A Jobbik, ha megkapja a választóktól a felhatalmazást, a nép pártjára fog állni. Fel fogjuk számolni a hálapénzt: rövid időn belül Magyarországon tilos lesz hálapénzt adni, hálapénzt elfogadni. Az ehhez szükséges három lépést, ami a bérfelzárkóztatást, a munkakörülmények javítását és az intézmények adósságának a megszüntetését jelenti, rövid időn belül meg fogjuk valósítani. A Jobbik abban látja Magyarország jövőjét, hogy nem kell a hálapénzzel tovább foglalatatoskodnia az embereknek. A Jobbik, ellentétben a kormánnyal úgy gondolja, hogy Magyarország jövőjéről, az egészségügyről ne a földesurak, ne a helytartók, ne az orvosbárok és ne az ő hűbéreseik döntsenek, hanem a nép. Nincs rájuk szükség, a hálapénzre, a hűbértokokra az egészségügyben.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat: miért nem tesz semmit a kormány annak érdekében, hogy a hálapénzt azonnal meg tudjuk szüntetni? Mit kíván tenni annak érdekében, hogy felszámolja azokat az eseteket, amikor a hűbértokokat üzemeltető orvosok munkaviszony nélkül járnak be dolgozni, szimplán csak a hálapénz elfogadása végett? Megtisztelő válaszát előre is köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Meglep engem, képviselő úr, hogy a Jobbik-frakció tagjaként egy ózdi civil szervezet által indított, sponzán, a Jobbiktól teljesen független konzultációs kérdőív tartalmáról ön mennyire jól tájékozott. Hihetetlen, hogy ez a civil szervezet, amely pártfüggetlen, mennyire jól megsejtette azt, hogy a Jobbiknak mire van szüksége, de nem kellett volna Simicska Lajos köreihez milliókért, tízmilliókért vagy százmilliókért kuncsorogni, hogy egy ilyen konzultációnak a költségét ez a civil szervezet, amely a Jobbiktól teljesen független, végre tudja hajtani, hiszen teljesen egyértelmű, hogy mindenki visszautasítja Magyarországon a hálapénzt.

Tisztelt képviselő úr, mindenki szeretné, ha ez kivezetésre kerülne, csak vannak olyan politikai erők, akik tesznek azért, hogy Magyarországon megszűnjön ez a hálapénzrendszer, és vannak, akik nem tesznek; vannak persze olyanok is, akik ezt a rendszert szívesen üzemeltetik és fenntartják. Ennek a hálapénzrendszernek a gyökere a kommunista időszaknak a derekára nyúlik vissza, amikor minden diplomást, minden értelmiségit ellenségnek tekintett az akkori rendszer. Az orvosok bérét is azért igazította a szakmunkások akkori béréhez, hogy ezáltal is küzdjön egy ilyesfajta reakciós csoport, az értelmiségiek orvos csoportja ellen. Ugyanakkor az emberek

tudták, hogy az, amit az orvosok végeznek, és az egészségüket, életüket menthetik meg, az azért ennél sokkal értékesebb munka, éppen ezért alakult ki sajnálatos módon a hálapénz rendszere, és Magyarországon az 50-es évektől kezdve görgeti ezt az egész ország maga előtt.

Hogy ezt ki kell vezetni, hogy ezt fel kell számolni, ezt meg kell szüntetni, ez mindenki számára megalázó, méltánytalan és igazágtalan, abban minden magyar ember egyetért, ahogy mondtam, nem kellett volna ezért a civil szervezetnek ilyen jól informálnia a Jobbikot.

A magyar embereknek a 60 százaléka is úgy gondolja, hogy ennek az egyik megoldása lehet, hogy az általuk alulfizetettnek tartott egészségügyi dolgozóknak a bérét emeljük. Ezért a kormányzat erre az útra is lépett, és elkezdte már 2012-13-ban az egészségügyben dolgozóknak, mind orvosoknak, mind ápolóknak, összességében 95 ezer embernek a bérét emelni. Az első forrás, ami erre teremtődött, az a chipsadóbevétel volt, népegészségügyi termékadó, az egészségtelen élelmiszerek után beszedett különadóból tudtunk milliárdokat és tízmilliárdokat visszaforgatni évről évre az egészségügybe, évente körülbelül összességében akár 70 milliárd forintot is azért, hogy az egészségügyben dolgozók bérét 27 százalékkal emeljük. Ez volt az első ütem.

2014-ben folytatódott azzal, hogy a mozgóbéremelemeknek, tehát ügyeleti, túlmunkapótlékoknak a mértékét ugyanígy 27 százalékkal emeltük, ahogy az alapbért emeltük, és a tavalyi évben, amikor a gazdaság erősödése nyomán, Magyarország erősödése nyomán már egy újabb béremelési hullámra nyílt lehetőség, akkor a kormányzat a pedagógusok után az egészségügyben is folytatta a béremelést. Ön is tudja, ön is ismeri, tisztelt képviselő úr, az adatokat, hogy miként nőttek az elmúlt évben az orvosok és az ápolók bérei. Tavaly szeptember 1-jétől az orvosoknak 107 ezer forinttal nőtt a bére, jövőre további 100 ezer forinttal nő; az ápolóknak múlt év szeptember 1-jén nőtt a bére 26,5 százalékkal, az idei évben ez folytatódik 12 százalékkal, majd 8-8 százalékkal. Négy év alatt 65 százalékkal nő a bérük, ami összességében 2012-19 között egy 100 százalékos bérnövekedést, bérmegduplázást jelent.

(16.00)

Felhívnam a figyelmét a rezidenstámogatási programra is, amelyre 4,5 milliárd forintot költött a kormány, és ezért a 100, 150 vagy 200 ezer forintos ösztöndíjért azt is vállalták a fiatalok, hogy nem fogadnak el hálapénzt. Immáron ez 3500 fiatal orvost jelent.

Persze, a Jobbiknak másfajta megoldási javaslatok voltak - idézőjelbe tenném a megoldást -, itt a parlamentben egyik javaslatot sem támogatta, semelyik béremelést nem támogatta. Ön pedig, tisztelt képviselő úr, azt az utat mutatta az orvosoknak, hogy

menjenek Írországba, menjenek külföldre, az önök családi cége akkor jól jár ebből a kiközvetítésből, akár több tucatszámnyi orvost vagy ápolót is elvitt Írországba, és őket innen, a magyar betegek elől elvitte oda. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Az egészség nem üzlet, tisztelt képviselő úr, sem a Jobbiknak, sem önnek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Lukács László György képviselő urat illeti a szó, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Bizonyára nem fog meglepetést okozni, hogy nincs módomban elfogadni, nem áll módomban elfogadni az ön választát. Az viszont okozhat meglepetést, hogy van ma Magyarországon egy olyan kórház, amit úgy hívnak, hogy Szigetvári Kórház, és ez a Szigetvári Kórház az, aki úgy gondolta, hogy hálapénz nélkül fog működni, viszont van ennek olyan osztálya, egy szülészet-nőgyógyászata, ahol a dolgozók külön kérték azt, hogy hadd szedjenek hálapénzt, hadd dolgozzanak hálapénzzel.

Nos, ha végignézzünk ezen a listán, hogy kik vannak ott, egy beszédes nevet mégiscsak találunk ezen a listán, egy Rétvári nevezetű doktor *(Szilágyi György: Hoppá!)* szülészet-nőgyógyászként úgy gondolta, hogy mégis szükséges kihasználni a szülésre várakozó édesanyúkat, illetve leendő édesanyákat. *(Dr. Rétvári Bence: Ez már a Hír TV-nek se jött be! - Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)* Ugye, nem az van, államtitkár úr, hogy önnek esetleg az ismerőse miatt nem áll módjában megszüntetni a hálapénzt? Ugye, nem az van, államtitkár úr, hogy ön abban érdekelt, vagy esetleg abban nem érdekelt, hogy a hálapénzt Magyarországról kivezessék?

Államtitkár úr, hogyha ez bebizonyosodik, és önnek van esetleg köze *(Dr. Rétvári Bence: Ez már a Hír TV-nek se jött be!)*, és most nyugodtan elmondhatja és nyomogathatja a gombját, nyugodtan elmondhatja, van-e köze ahhoz a Rétvárhoz, ki ő, ki ő önnek, ismerőse *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, családtagja-e *(Az elnök ismét jelzi az idő leteltét.)*, és esetleg van-e személyes befolyásoltsága abban, hogy nem mer keményebben fogalmazni a hálapénz megszüntetése érdekében. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, köztük: Idő! - Lejárt az idő!)* Államtitkár úr... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, megvonom a szót. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence államtitkár úr ügyrendi kérdésben kért szót. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy közvetlenül az interpellációkat követően áll módomban a házszabály alapján szót adni.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos és Szél Bernadett, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a külgazdasági és külügyminiszterhez. Szél Bernadett képviselő, frakcióvezető asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Kérem, hogy a mikrofonját legyen kedves valahogy megigazítani.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Nekem működik.

ELNÖK: Igen, rendben van, most már igen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt miniszter úr - akit nem látok itt az illetékes zsölyékben, és ezt én nagyon sajnálom, merthogy ezt az interpellációt személyesen Szijjártó Péter miniszter úrnak címeztem volna, hiszen ő az a miniszter, aki elment a felelősség vállalása elől, és nem tett följelentést akkor, amikor egyébként törvényi kötelezettsége lenne arra, hogy amikor bűncselekmény a tudomására jut, akkor ezt a feljelentést megtegye. Most látom, hogy az államtitkárát küldte maga helyett harcba. Nagyon bátor miniszterek vannak a Fidesz-KDNP-ben, ha csak erre telik, hogy amikor helyzet van, akkor ők elmennek valahova, hogy az államtitkár álljon helyt helyettük. *(Dr. Rétvári Bence: A frakció-társai hol vannak? - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Persze, soha ennyi államtitkár nem dolgozott még a magyar parlamentben, mint amennyi most van *(Zaj a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)*, de kérdés az, hogy tényleg erre valók-e az államtitkárok, hogy amikor a minisztert felelősségre kell vonni, akkor elvonuljon. Nem akarom itt a miniszter úrnak és a frakcióvezető elnök úrnak a párharcát tovább folytatni, de a lényeg az, hogy nem ilyenkor kellene bujkálni az ellenzéki képviselők elől.

A következőről van szó: itt egy brutális ügy ment az elmúlt években, ennek a központi figurája egy bizonyos Kiss Szilárd, akinek a neve most már sokat mond sokunk számára, és a Lehet Más a Politika volt az, aki elhatározta, hogy a végére járunk ennek a történetnek. Nem volt egyszerű.

Az a külügyminiszter, aki most elbújt a felelősségre vonás elől, az a külügyminiszter elvégeztetett egy belső vizsgálatot Kiss Szilárd viselt dolgaival kapcsolatban, és utána ezt fogta és megpróbálta el-

süllyeszteni; erről szól nagyjából ez a történet. 2013. december 5-én készült el az a belső jelentés, amely feketén fehérén, töviről-hegyire leírta azt a moszkvai magyar konzulátuson zajló esetet, amely gyakorlatilag rámutatott arra, hogy maffiamódszerekkel, az ott dolgozó, a konzulátuson dolgozó emberek megfélemlítésével Kiss Szilárd közbenjárt azért, hogy különböző alvilági figurák Oroszországban schengeni vízumokhoz jussanak.

Nekem a Kúriáig kellett elmennem, másfél évet dolgoztam azért, hogy ezt a belső jelentést kicsikarjuk a minisztériumból, mert annyira megpróbálta Szijjártó miniszter úr ezt eldugdosni, hogy végül a legmagasabb szintig el kellett mennem. Most azért szeretném leszögezni, hogy bármit állítanak itt Németh Szilárd úr meg az összes többi, Lázár miniszter úr meg bárki más, azért ez egy olyan nemzetbiztonsági kockázat, amit a Fidesz-KDNP rászabadított Magyarországra, amely nem áll meg az ország határainál, hanem gyakorlatilag elmegy egész az Európai Unióba, bárhova. A schengeni övezeten belül gyakorlatilag egy teljes kockázatos állapotot hoztak létre.

Egyébként Szijjártó Péter duplán is érintett, mert amikor ez zajlott, akkor ő a Miniszterelnökség külügyi és külgazdasági államtitkára volt. Ugye, nem gondolják komolyan, hogy akkor nem tudott erről, hogy mi zajlik a konzulátuson, és a magyar-orosz gazdasági kapcsolatokért felelős miniszteri biztos is volt. De itt a lényeg a következő: ha egy miniszter a magyar kormányban megtudja, hogy bűncselekmény zajlik a moszkvai magyar konzulátuson, mit csinál? Egyszerűen lerázta magáról ezt a történetet azzal, hogy fogta magát és azt mondta, hogy átadta a rendőrségnek ezt a belső jelentést.

Miért nem tett feljelentést a miniszter úr? Államtitkár úr, mondja meg a főnöke helyett, miért nem tett feljelentést. Mondja meg azt is, hogy miért rejtegetik ezt az embert, miért rejtegetik Kiss Szilárdot.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Magyar Levente államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Igyekszem teljes körű választ adni erre az információáradatra, illetve vádáradatra, ami elhangzott az utóbbi néhány percben.

Először is, miniszter úr külföldi elfoglaltságával kapcsolatban annyit szeretnék közölni, hogy csak az elmúlt héten, bruttó öt nap alatt megjárta Tokiót, Sydneyt, Canberrát, Wellingtont és Aucklandt, öt nap alatt. Megnézném, hogy az LMP frakciójában ki van olyan mentális és fizikai állapotban, hogy ezt utána tudná csinálni, miután ma hajnalban továbbutazott New Yorkba. (Zaj.) Azt gondolom, tisztelt képviselő asszony, hogy mielőtt a külügyminisztert megvádolja azzal, hogy nem hivatali teljesítése és nem hivatali kötelezettségei miatt van távol a parla-

menttől, esetleg kérje ki az agendáját, ez nyilvánvalóan örömmel kiadható.

Tisztelt Képviselő Asszony! Néhány tényt szeretnék rögzíteni annak érdekében, hogy az LMP is meg tudja tenni azt a lépést, amit az ellenzéki sajtó nagy része már meglépett, és ami azt jelenti, megértették, hogy Kiss Szilárdnak és Szijjártó Péternek a világon semmi köze nincsen egymáshoz. Remélem, hogy ezek a tények, amelyek itt most rögzítésre kerülnek, az LMP-nek is segítő jobbot nyújthatnak az ezen felismeréshez vezető úton, hiszen soha nem késő, kedves képviselő asszony.

Szijjártó Péter soha, semmilyen szervezetben nem dolgozott együtt Kiss Szilárddal, legelőször is ezt a tényt szeretném rögzíteni az összes további feltételezés elkerülése érdekében. A moszkvai konzulátuson történt visszaélések ügyében az akkori külügyminiszter és az akkori közigazgatási államtitkár 2013-ban rendelt el vizsgálatot, majd zárta le az ügyet, miután azonnali korlátozó és szigorító intézkedéseket hozott a vizsgálat által megállapított eredmény alapján. Tehát 2013-at írunk. Szijjártó Péter 2014 második felében lett külgazdasági és külügyminiszter, semmilyen intézményi hivatalos kapcsolatban akkor a Külügyminisztériummal nem állt, nem volt a Külügyminisztérium alkalmazásában.

Még egyszer, 2013-ban az akkori közigazgatási államtitkár lezárta a dossziét, és a sok százezer más akta és levéltári anyag mellé bekerült abba a hatalmas leltárba, amit a Külügyminisztérium vezet évtizedek óta a hivatalos ügyeiről. Tehát semmilyen módon, amikor 2014 végén Szijjártó Péter miniszter lett, ő ezzel hivatalból nem találkozott, mert nem is találkozhatott, ugyanis, tisztelt képviselő asszony, ez a dosszié, életszerűtlen volna azt feltételezni, hogy magától, vagy kiemelve a többi dosszié közül, egyszer csak a külügyminiszter asztalára kerül, miután kinevezik miniszternek. Életszerűtlen és értelmetlen azt feltételezni, hogy a miniszter minden, a minisztérium ügyét, a minisztérium korábbi dokumentumait tartalmazó iratot átolvas, miután kinevezik.

(16.10)

Amikor a rendőrség azonban 2015-ben megkezdte a tárcát, akkor ez a jelentés ügy, ahogy van, átadásra került. Tehát jóval azelőtt, tisztelt képviselő asszony, hogy önt ezt a Kúriától állítólag kiperelte volna, ezt a jelentést a Külügyminisztérium a megfelelő módon eljuttatta az illetékes nyomozó hatóságnak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nem politikai, hanem jogi és teljes egészében közigazgatási kérdésnek tekinthető ez az egész ügy. Nem is értjük azt a feltételezést, hogy miért kellett volna ezzel az ügygel hivatalból foglalkozni, mielőtt az bármilyen módon a hivatalos szervek eljárása keretében mint feladat, mint kérés megfogalmazódott volna a külügyminiszter irányába.

Pontosan annyi köze van Sziijártó Péternek Kiss Szilárdhoz és az egész ügysző, mint önnek, kedves képviselő asszony. Kérem - sokadszorra mondjuk el ezt - lassan tudomásul venni ezt az igazságot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Igen.)* Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Hát, a Fidesz új stílusa azért nem semmi! Már voltak homofób megjegyzések, most meg szimplán lehülyézik az embert. *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Államtitkár úr, én nem tudom, önök milyen diplomaták ott a Külügyminisztériumban. Nem egymás szellemi képességével, hanem politikai érvekkel kellene egymást meggyőzni. Erre, látom, hogy nem képes.

Nézze meg: „a hatóság tagjai és az a hivatalos személy, továbbá ha külön törvény előírja, a köztestület köteles a hatáskörében tudomására jutott bűncselekményt feljelenteni. A feljelentéshez csatolni kell...” pam, pam, pam.

Tisztelt Államtitkár Úr! A helyzet az, hogy Sziijártó Péter ezt nem csinálta meg. Innentől elkezdve én aztán értékelném, ha miniszter úr abba hagyná az utaztatást *(Zaj, felzúdulás, közbekiáltások a kormánypártok soraiból.)*, és számot adna a magyar parlamentben arról, hogy miért nem teljesítette azt a kötelezettségét, amelynek segítségével egy bűnözőt ki tudott volna vonni a rendszerből. Ez a bűnöző most orosz diplomatarendszerű autót furikázik.

És hogy egyébként mi az életszerűtlen? Ne haragudjon, orosz-magyar gazdasági kapcsolatokról felelős megbízott volt! Mit tudott akkor a miniszter úr az orosz vagy a gazdasági kapcsolatokról, ha azt nem tudta, hogy Kiss Szilárdot jogerősen elítélték Oroszországban, és egy ilyen büntetett előéletű ember az önök minisztériumai között továbbra is...?

ELNÖK: Képviselő asszony, a választát várom tisztelettel.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ha jól érkelektem. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 34 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kucsák László, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Hány alagútban tűntek el a metrópénzek? A metródoszié és ami mö-**

götte van.” címmel. Kucsák László képviselő urat illeti a szó.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy mindaz, ami a 4-es metró építésének körülményeiről az OLAF-jelentésnek köszönhetően nemrég nyilvánosságra került, az párját ritkítóan arcpirító. Az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala, amely az uniós pénzek elköltését és a szabálytalanságokat vizsgálja, nem kevesebbet állít, mint hogy - idézem - „a súlyos irányítási szabálytalanságok és hibák az egész projektre kihatással voltak. Ezen ügyek egy része nagyon súlyos, úgymint érdekellentét, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és az ajánlattevők vonatkozásában az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, illetőleg ezek egy része csalásnak tekintendő.”

A vizsgálat igen alapos volt, hiszen négy éven keresztül zajlott, és 400 milliárd forintnyi szerződést vizsgált. Ebből a szabálytalanságokkal érintett összeg az OLAF véleménye szerint 272 milliárd forint, ebből 167 milliárd forint esetében bűncselekmény, csalás, visszaélés és szabálytalanság gyanúja merülhet föl. A 167 milliárd forintból 59 milliárd forint az Európai Unió által biztosított forrás; 77,7 milliárdot a magyar állam a magyar adófizetők pénzéből biztosított, a Fővárosi Önkormányzat pedig 30 milliárd forinttal járult hozzá a kivitelezéshez. Számunkra az ügy egyik legmegdöbbentőbb részlete az, hogy sajtóhírek szerint a baloldali városvezetés idején nyílt titok volt, hogy a városháza egy szocialistákhoz köthető szereplője a 2008-2009-es időszakban 40 százalékos kenőpénzt követelt a beruházásban részt vevő egyik konzorciumtól. Hogyha tényleg ilyen mértékű volt a korrupció, miért csodálkozunk azon, hogy a metró-beruházás teljes költsége mintegy négyszeresével haladta meg az eredetileg tervezettet?

Tisztelt Ház! Mi a következménye mindennek? A főváros most abba a lehetetlen helyzetbe került, hogy hatvan napja van a jelentéssel kapcsolatos álláspontja kialakítására, és amennyiben nem vitatja a jelentést és a benne foglalt szabálytalanságokat, úgy a fővárosnak az Európai Unió részére 59 milliárd forintot vissza kell térítenie. A kormány a szükséges vizsgálatokat már elrendelte, reméljük, hogy ennek eredményeként választ kapunk az eddig még tisztázatlan kérdésekre. Azt talán ezen a ponton fontos tisztázni, hogy a jelenlegi fővárosi vezetést nem terheli felelősség a jelentésben foglalt megállapításokban, hiszen 2010 előtt Tarlós István vezetésével az akkori ellenzék is mindent megtett annak érdekében, hogy ez a beruházás átlátható, transzparens legyen, és a főváros ne lássa kárát.

Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen semmi biztosat nem jelenthetünk ki azelőtt, hogy a vizsgálatok hitelt érdemlően bizonyítanak, hogy pontosan mi is történt. De a közvéleménynek joga van megtudni az igazságot. Ezért kérdezem: hány alagútban

tűntek el a metrópénzek? Mivel szembesült a kormány a 2010-es kormányváltás után a 4-es metró projektjével kapcsolatosan, és minek köszönhető, hogy noha kevés remény volt rá, mégis megépült a metró? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Milyen lehetőséget lát a kormány arra, hogy az OLAF-jelentésben szereplő *(Az elnök ismét csenget.)*, az Unió által visszakövetelhető 59 milliárd forintot minimalizálja, nem megfélemlítve a büntetőjogi *(Az elnök ismét csenget.)* és kártérítési aspektusokról? Köszönöm a türelmet. Várom a választ. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni az interpellációra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az utóbbi években sokan és sokszor feltették a kérdést, hogy szükség volt-e egyáltalán Budapesten a 4-es metróra. Gyakran kritizálták ezt a beruházást, hogy rendkívül költséges építészeti megoldásokat tartalmaz. Felemlítették, hogy két olyan megállója van, amelyek között mindössze 378 méter a távolság. Felvetődött az, hogy 2007-ben miért egy 10 éves megvalósíthatósági tanulmány alapján kezdtek a munkákhoz.

A metródosziéból, amelyre ön interpellációjában utalt, azonban ennél keményebb és számszerűbb kérdések vetődnek fel. Az OLAF-jelentésből látszik, hogy nemcsak az EU-s pénzeknél történt csalás, hanem a magyar államkasszából közvetlenül folyósított forrásoknál is. A nyilvánosságra hozott iratok alapján egyértelmű, hogy a felelősség a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányokat és a Demszky Gábor-féle MSZP-SZDSZ-es fővárosi vezetést terheli. Az elmúlt héten egyébként mindnyájuknak lett volna lehetősége, hogy az Országgyűlés Gazdasági bizottsága előtt tisztázzák szerepüket és személyüket, azonban ezzel a lehetőséggel sajnálatos módon nem éltek.

Az OLAF-jelentésben részletezett, büntett alapos gyanújára okot adó cselekményeket jelenleg a nyomozó hatóság vizsgálja. A rendelkezésre álló adatok szerint - interpellációjában felvetette azt a kérdést, hogy hol határolható el a 2010-es váltásnál a felelősség. A jelentés egy alkalmat említ 2010 után. A 2010 után átvizsgált dokumentumok tapasztalatai alapján a kormány és Budapest főpolgármestere azzal szembesült, hogy vagy leállítják a félkész beruházást, ezzel vállalva, hogy a kivitelezést végző vállalkozók szerződéseik alapján felső korlátot nem ismerő kártérítési igényeket nyújtanak be, vagy megpróbálják ezeket szerződésmódosításokkal minimalizálni. A főváros és a kormány ezt az utat választotta, és jelentős megtakarítást tudott elérni:

az akkor még több mint 450 milliárdos prognosztizált beruházási összköltséget 400 milliárd forint közelébe csökkentette.

A nagyobb összeget kitevő, bűncselekmény gyanúját felvető ügyeken kívül az OLAF-jelentésben foglalt megállapítások zömmel közbeszerzési szabálysértésekre vonatkoznak, amelyet a kormány az Európai Bizottsággal szemben vitathat, meggyőződésem szerint esetenként vitatnia is kell.

Ha bebizonyosik, hogy valamely ügyben ténylegesen bűncselekményt követtek el, akkor a Magyarország és a főváros költségvetését ért kár miatt az azt okozó személyeknek és gazdasági társaságoknak kell helytállniuk. Reméljük, hogy ez mielőbb tisztázódik, és ha kell, erre sor kerül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

(16.20)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Köszönöm államtitkár úr válaszát. Úgy vélem, elengedhetetlenül szükséges, hogy kiderüljön az igazság, és valóban kézzelfogható bizonyosságot szerezzünk arról, hogy hova kerültek a metrópénzek, már csak azért is, mert nem említettem, de most szóba hozom - ön is utalt rá -, hogy vélhetően a korábbi kormányokat is komoly felelősség terheli, így a Medgyessy-, Gyurcsány- és Bajnai-kormányokat. Sőt, a jelentés utal arra is, hogy a baloldali kormányok idején a dokumentum szerint tiltott pártfinanszírozás is megvalósulhatott, így az MSZP pártkasszájába is kerülhettek pénzek, s akár az MSZP pártpénztárnokához is vezethetnek szálak. Rendkívül fontos, hogy tisztázódjon ez a kérdéskör, hiszen a rendszerváltás utáni magyar történelem legnagyobb korrupciós botránya bontakozott ki ezen jelentés alapján.

Tisztelt Államtitkár Úr! Annak reményében, hogy minél több érvet és kézzelfogható bizonyosságot szerzünk, ennek köszönhetően és ennek tekintetében a választ tisztelettel elfogadom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Már a rendvédelmi szerveknél is trükköznek a béremelésekkel!”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr képviselőtében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016 novemberében hat és fél év után, hál' istennek, mondhatjuk, sikerült végre egyszer egy olyan minimálbér- és garantáltbérminimum-emelést csinálni, ami valamelyest az emberek javát is szolgálja. A kormány ki is hirdette mindezt, és ez nagyjából rendben is van. A szakszervezetek törekvései, de a politikai pártok törekvései is részben érvényesültek, igaz, megkésve, és nem olyan mértékben, mint ahogy szükségszerű lett volna, hiszen az elmúlt hat-hét esztendő történése alátámasztja ezt: mennyien hagyták el az országot, és azt is, hogy öt-hat éven keresztül meg kevesebb vásárlóerő-értékű pénzhez jutottak hozzá a minimálbéres emberek.

A rendőrségi közalkalmazotti körben, gyakorlatilag ahol a javadalmazás alapvetően két részből tevődik össze, egyrészt az úgynevezett táblaszintű, másrészt meg nyilván a munkáltató döntése alapján történő illetményből, ez gyakorlatilag olyan változást hozott magával az elmúlt időszakban a hírek, információk szerint, hogy amennyivel csökkentették a munkaadói, a munkáltatói döntésen alapuló illetményt, annyival növelték a másik oldalon a táblaszintűt. Magyarul: olyan bérfejlesztést csináltak, hogy egy részét elvették, ami megvolt, majd azt odaadták más címszó alatt, és ez a bérfejlesztés. Gyakorlatilag ezzel tartják be a garantált bérminimum szintjére történő emelést. Magyarul: elvettek olyan juttatásokat, amelyeket a korábbiakban odaadtak az embereknek, és ezeket a korábban odaadott juttatásokat építették be a garantált bérminimum elérése tekintetében.

Ilyen praktikákra miért kényszerülnek rá a munkáltatók, a munkaadók? Vélhetően vagy azért, mert a kormányzat a maga által jóváhagyott, a hetedik évre keservesen kikínlódott nettó béremelés tekintetében vállalt kötelezettségeit nem finanszírozza meg, vagy nem tudok mást elképzelni, mert a munkáltatónak nem állhat szándékában az, hogy megcsönkítsa anyagi értelemben vetten a munkavállalóit. Azt akarom mindezzel mondani, hogy ha és amennyiben ez így van - márpedig ismereteim szerint több ezer ember a jogorvoslat irányába mozdult e tekintetben -, akkor a kormány álljon helyt egyrészt anyagiilag, másrészt nevezze meg, kik a felelősök a tekintetben, hogy ez bekövetkezett vagy bekövetkezhetett, harmadrészt pedig azokat a gyakorlati lépéseket, praktikusságnak mondható kormányzati lépéseket, amelyek az embereket csönkítják anyagi értelemben, felejtsek el. Legalább a saját döntéseikért próbáljanak meg helytállni, az emberek érdekében tegyék meg azt, amit meg kell tenni, s ne csak szavakban, hanem cselekedetekben is!

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném határozottan visszautasítani azt az állítást, amelyet az interpellációs címben megfogalmazott, konkrétan, hogy már a rendvédelmi szerveknél is trükköznek a béremelésekkel. Nem trükköznek a rendvédelmi szerveknél a béremelésekkel. A Belügyminisztérium és az általa irányított szervek a jogszabályoknak megfelelően járnak el. Az illetmények megállapítása során a minimálbér és a garantált bérminimum emelését követően is a törvény alapján a közalkalmazotti garantált illetményként legalább a kötelező legkisebb munkabérnek vagy a garantált bérminimumoknak megfelelő összeg illeti meg. A Belügyminisztérium, illetve az irányított szervek valamennyi foglalkoztatottjának illetménye 2017. január 1-jei hatállyal ennek megfelelően került megállapításra, illetve rögzítésre.

A rendvédelmi szervek munkáját segítő közalkalmazottak illetményemelésének első üteme 2015. július 1-jén megtörtént. Ez a béremelés 5 százalékos mértékű volt. A béremelés második ütemeként 2016. január 1-jétől további 5, összesen 10 százalékos emelést kaptak a közalkalmazottak. Tehát a Belügyminisztérium irányítása alatt álló rendvédelmi szervek közalkalmazottai összesen 10 százalékos illetményemelésben részesültek. Ehhez külön jogcímen járó pótlékként az alapilletményen felül továbbra is megilleti a foglalkoztatottakat.

Szeretnék kitérni arra a rendvédelmi szervek hivatásos állományát érintő, 2015. július 1-jén az új szolgálati törvény hatálybalépését követően életbe lépett illetményemelésre, amely közel 60 ezer rendvédelmi hivatásos illetményét emeli föl 2019. július 1-jéig átlagosan 50 százalékos mértékben. Ez az első ütemben 2015. július 1-jén átlag 30 százalékos illetményemelést jelentett, s 2016. január 1-jén és 2017. január 1-jén is további 5-5 százalékos átlagos illetményemelést foglalt magába. Jelenleg 40 százalékos átlagos illetményemelésnél tartunk, és ez 2018. január 1-jén és 2019. január 1-jén is további 5-5 százalékos emeléssel fog járni, ami összességében lehetővé teszi, hogy 2019. január 1-jén átlagosan 50 százalékos illetményemelés valósuljon meg a rendvédelmi hivatásos állományánál. Még egyszer mondom, ez közel 60 ezer főt jelent.

Emellett megvalósítottuk az életpályamodell két másik elemének a létrehozását is. Létrehoztuk a lakhatási támogatási rendszert. Ennek forrásaként 2017-ben 2 milliárd 815 millió forint áll rendelkezésre a belügyi hivatásos állományúak lakhatási feltételeinek javítása érdekében, és 2017. január 1-jétől bevezettük az egészségkárosodási ellátási rendszert, amely a rendvédelmi hivatásos életpálya során bekövetkező rendkívüli események, élethelyzetek, baleset vagy betegségek miatti hivatásos szolgálatra, illetve adott szolgálati beosztásra való egészségügyi alkalmatlanság hatékony kezelését szolgálja. Ez is bizonyítja, tisztelt képviselő úr, hogy az ígéretünket telje-

sítjük, és a rendvédelmi életpálya mindhárom modelljét működtetjük.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2002 és 2010 között nem nagyon találkozhattunk a képviselő úr felszólalásával, amely a hivatásos állomány illetményemelése érdekében tette volna szóvá, hogy emelni kell 2002 és 2010 között a hivatásos állományúak illetményét, sőt azzal sem találkoztunk, hogy a törvény szerint járó pótlékot, például a tűzoltók műszakpótlékát - ami 2004. május 1-jétől, az uniós csatlakozástól 2007. december 31-ig járt volna nekik -, ezt a 7,2 milliárd forintot a 6500 tűzoltónak megfizetésre javasolta volna.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérem, fogadja el a választomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, ezt a választ nyilván nem lehet elfogadni, mert egy része badarság, a másik része pedig igaztalan dolgokon alapul. Nézze, önök életpályamodell-ígéretet sokaságával jöttek már elő, ebből sok tekintetben semmit nem csináltak meg. Egyébként ehelyett kézbe kell forrást, pénzt, fizetést adni az embereknek, és azt az illetményt, amit megígérnek, odaadni, hogy a boltba bemelve vásárolni tudjanak az emberek. Ot-hat éven keresztül, mondhatjuk nyugodt lelkiismerettel, meglópták a legkisebb jövedelemmel bíró embereket, merthogy a minimálbér bruttóját emelték az egekig, a vásárlóerő-értéke meg kevesebb volt, mint az azt megelőző években.

(16.30)

Nem véletlen, hogy 600 ezer ember elhagyta ezt az országot, elüldözték ezeket az embereket ebből az országból. Ezeket az embereket nagyon nehéz visszahozni, hogy itthon majd produktumot termelők legyenek. Na, egy szó mint száz, nem a választás előtti esztendőben kell nyalókákat adni az emberek szájába. Fizetést kell adni nekik, olyat, aminek több a vásárlóértéke, mint a korábbi időszakban.

Államtitkár úr, kapaszkodjanak meg egy kicsit, ebben lépjenek előre! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, Szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nem-

zetgazdasági miniszterhez: „**A minimálbér, garantált bérminimum emelését kompenzálja-e az állam az önkormányzati feladatfinanszírozásban?**” címmel. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem tudom, hogy az államtitkár urak közül ki fog válaszolni, mert a Miniszterelnökséghez nyújtottam be a kérdést.

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! 2016 végén született meg az a megállapodás, amelynek eredményeképpen a minimálbér összege 127 ezer, míg a garantált bérminimum 161 ezer forint lett. Mindez kétségkívül kedvezően érinti többek között az önkormányzatok hivatalainál dolgozó köztisztviselőket csakúgy, mint a költségvetési intézményekben dolgozó közalkalmazottakat. Ugyanakkor tudvalévő, hogy ügyintézőként eddig 33 évet kellett dolgozni, hogy valaki többet kereshessen, mint a garantált bérminimum. Na, ez most már 37 év lett. Így a női munkavállalók gyakorlatilag egész életükben, 40 éven át minimális juttatásért dolgoznak, hogy aztán minimális nyugdíjat kapjanak.

Úgy gondolom, hogy ez a hazai közigazgatás siralmas állapotának hú tükre. Tavaly novemberi megállapodás valamicskét enyhít a köztisztviselők és közalkalmazottként dolgozók dolgozói szegénységén, ugyanakkor a törvény szerinti kötelező bérnövekedés jelentős terhet ró az egyes önkormányzatokra. Már csak azért is, mert a kormányzat nagyvonalú gesztusával egy időben elfelejtette a költségvetési törvény 2. mellékletében szereplő működési támogatásokat megfelelő nagyságrendben emelni, illetve a törvény ilyen értelmű módosítását kezdeményezni. Az évek óta változatlan nagyságú normatívák így most már vajmi kevéssé fedezik a valós költségeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A köztisztviselők, közalkalmazottak bére megalázóan alacsony marad minden emelés ellenére is. A Jobbik országsszerte kezdeményezte, hogy azon önkormányzatok, amelyek ezt helyiadó-emelés nélkül megtehetik, ott saját hatáskörben megemeljék a köztisztviselői alapilletményt. De meggyőződésünk, hogy a közszolgálatban dolgozók bérét jelentősen és az értékállóság biztosításával a költségvetési törvény szintjén kell megemelni a lehető leghamarabb. Ugyanakkor az őket foglalkoztató helyhatóságoknak is segítséget kell nyújtani.

Ezért tehát kérdezem, mikor emelik meg végre a közszolgálatban dolgozók bérét, és miként kompenzálja a minimálbér és garantált bérminimum emelését az állam az önkormányzati feladatfinanszírozásban is. Kérem egyben államtitkár urat, hogy a 1058. kormányhatározatban biztosított 7,5 milliárd forint-

tot meg se említse a válaszában, mert ez a tényleges kiadásnövekedésnek maximum egyötödét fedezi. Köszönöm, és várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy február 13-án az NGM-hez lett az interpelláció benyújtva, csak a pontosság kedvéért. Államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Ígérem, a 7,5 milliárd forintot meg sem fogom említeni. *(Derűtség a kormánypárti padosorokban.)* Ugyan a tavaly novemberben megkötött hatéves bérmegállapodás eredményeként talán mondhatjuk azt, hogy történelmi jelentőségű bérfeljlesztés valósul meg Magyarországon. Ennek köszönhetően nemcsak a magyar polgárok anyagi megbecsülése nő érdemben, hanem a hazai versenyképesség is új lendületet kaphat.

A bérintézkedések természetesen a magán- és a közzférát egyaránt érintik, tehát a kormánynak nem volt célja egyes területek kizárása. Tárcánk előtt is ismert, hogy a bérintézkedések az önkormányzatok működését jelentős mértékben befolyásolják. Az ezzel kapcsolatos számítások a tényleges illetményadatok alapján készülnek, ahol természetesen minden releváns szempontot figyelembe kell és figyelembe fogunk venni. Mindenekelőtt hangsúlyozandó, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum emelését, a munkaadók terheit enyhítendő, a szociális hozzájárulási adó 5 százalékpontos csökkentése kíséri. Tehát egy jelentős mértékű megtakarítás is jelentkezik, mind a versenyszféra munkaadóinál, mind pedig az önkormányzatoknál. Így az önkormányzatokra mindkét terület vonatkozik, mind a minimálbér és a garantált bérminimum emelése, mind pedig az adócsökkentés.

Természetesen a kormány kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a meghozott intézkedések feltételrendszere a közzféra minden szereplőjénél, ideértve az önkormányzatokat is, biztosított legyen. A települések esetében az illetményszámfejtési adatok ismeretében az előzőekben jelzett elvek mentén lehet meghatározni az esetleges többletforrás igényét. Általánosan azt lehet elmondani, hogy a központi költségvetés ott nyújthat segítséget, ahol a béremelésből fakadó többletkiadások meghaladják a szociális hozzájárulási adó csökkentéséből adódó megtakarítások összegét, valamint a település gazdasági helyzete a különbözet kigazdálkodását nem vagy nem teljes egészében teszi lehetővé. Ugyanis egyenlőségjelet önkormányzat és önkormányzat közé nem lehet tenni.

A kormány mindig a költségvetés biztosította lehetőséget szem előtt tartva hozza meg az életpályák kialakítására, a béremelésekre, illetményemelésekre vonatkozó döntéseit. Ezt mutatja, hogy 2017-ben is

újabb szintre lépett a rendvédelmi és honvédelmi dolgozók, a pedagógusok, az állami tisztviselők, a NAV foglalkoztatottjainak életpályája, folytatódik az egészségügyi, a szociális, az igazságügyi, a felsőoktatási béremelés, valamint kulturális bérfeljlesztésre is sor kerül. Nem szeretném felsorolni, hiszen már sokszor hallottak és olvashattak arról, hogy milyen területeken történtek béremelések. A pedagógusok, egészségügyi dolgozók, rendvédelmi dolgozók, állami tisztviselők béremelését lehetne megemlíteni.

Végezetül tájékoztatom, hogy a különböző érdekegyeztető fórumokkal, így többek között az Országos Közzszolgálati Érdekegyeztető Tanáccsal a kormány folyamatosan egyeztet, tehát a résztvevők minden szükséges és releváns információ birtokában lehetnek. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a tapasztalatokat, a számokat, a tényeket összegyűjtve kell majd megvizsgálni azt, hogy kell-e önkormányzatoknál kiegészíteni a költségvetési forrásokat a béremelésekből adódóan. Abban az esetben, amikor az információk rendelkezésre állnak, akkor lehet majd érdemben döntést hozni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Semmiképpen nem tudom elfogadni, államtitkár úr. És hadd segítsek már önnek, mert ha az NGM-nek két és fél hónap alatt nem sikerült kiszámítani azt a teljesen nyilvánvaló tény, amit egyébként minden önkormányzat tud, és adatszolgáltatásban nyilván el is küldtek önnek, illetve a MÁK-nak, ez mintegy 40 milliárdos elvonást jelent az önkormányzatoktól. Ön történelmi léptékű döntésekről beszélt az Orbán-kormány kapcsán, ez valóban történelmi léptékű elvonás az önkormányzati szférától, illetve történelmi léptékű teher. Nyilván ön előtt sem ismertek a saját kormányának egyes döntései, mert igen, az általam említett kormányhatározat pont ezt a szférát érintené és pont ezt a problémát, csak sajnos nem igazán sikerült ezt orvosolni.

És arra a kérdésemre meg semmiképpen nem kaptam választ, hogy a köztisztviselői alapilletményt mikor kívánja végre a kormányzat emelni. Tudjuk, hogy 2008-ban a Gyurcsány-Bajnai-kormány kötötte meg az IMF-fel azt a szerződést, ami ezt befagyasztotta. Önök hű szolgájaként a Gyurcsány-kormánynak, továbbra is végrehajtják.

ELNÖK: A választ várom, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári

választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter és Vejkey Imre, a KDNP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen változásokat hoz az idei év a családok életében?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

(16.40)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A tavaszi parlamenti időszak kezdetén időszériú számba venünk az előző év végéig eltelt eredményeinket és az elkövetkező időszakra kitűzött terveinket itt, az Országgyűlésben is. Éppen ezért az egyik, ha nem a legfontosabb témában szeretném tisztelt államtitkár úr tájékoztatását kérni a tisztelt Ház előtt, nevezetesen a családtámogatási rendszer eredményeiről, az idei változásokról, valamint a közeljövő terveiről.

Az elmúlt évben a kormány számtalan intézkedéssel fejlesztette a családtámogatási rendszert. Ez természetesen találkozik a kereszténydemokraták legfontosabb célkitűzéseivel, mely szerint a család mint nemzetmegtartó egység támogatandó attól a ponttól, amikor két fiatal összeköti az életét a gyermekvállaláson és a gyermeknevelésen át a többgenerációs nagycsaládokig. Az ország anyagi erejéhez mérten a lehető legnagyobb támogatást kell hogy nyújtsuk a családok számára, hiszen a családok fennmaradása, a gyermekvállalás ösztönzése, a demográfiai folyamatok megfordítása nemzeti sorskérdés. Minden ma befektetett forint ezerszer térül meg ezen a területen. Az adókedvezményeken és más, kifejezetten a családok mindennapjait segítő támogatásokon keresztül a kormány évente egyre több pénzt hagy a családoknál. Elég csak arra gondolnunk, hogy az OECD-országok átlagának közel kétszeresét, a GDP 4,7 százalékát fordítjuk a családok támogatására úgy, hogy közben számottevően csökkennek a rezsi kiadások, és folyamatosan növekszik a reálbér, rendkívül alacsony infláció mellett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Több célunkat már elértük. Jelentős családtámogatási folyamatokat indítottunk el, de még mindig sok az előttünk álló feladat. Éppen ezért kérdezem tisztelettel államtitkár urat, az idei évkezdet milyen változásokat hozott, illetve hoz a családok életében, mekkora plusztámogatás áll a rendelkezésükre. Milyen további intézkedéseket tervez a kormány a családok támogatása, életkörülményeik javítása érdekében? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypárti padso-rokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormányának kiemelt célja a családok megerősítése, és fontos, hogy Magyarország erősödése a családok mindennapjaiban is érezhető legyen. Azt hiszem, egyértelmű volt, hogy az első pillanattól kezdve, amikor ez a kormányzat munkába állt, a családokat tekintette a legfontosabb nemzeti erőforrásnak, és amikor bármelyik esztendőben költségvetési törvényt nyújtott be, vagy törvényi változások voltak, akkor minden évben kedvezőbb helyzetbe hozta ez a kormány a családokat, mint amilyen helyzetben az előző esztendőben voltak.

Nem volt még olyan év, amikor ne bővült volna a családtámogatások rendszere. Így van ez idén is, 2017-ben is, hiszen összességében a költségvetésben 1741 milliárd forint támogatást adunk a családoknak, amely 155 milliárd forinttal, 10 százalékkal több, mint amit 2016-ban, tavaly kaptak. A pénzügyi támogatások összege is emelkedett 32 milliárd forinttal. Ha összességében nézzük, hogy 2010 óta mennyivel maradt több a családoknál, akkor azt mondhatjuk, hogy összesen 1350 milliárd forint az, ami a családoknál maradt 2010 és '17 között, ennyivel lennének szegényebbek, azaz 1,1 millió család Magyarországon, ha nem a Fidesz-KDNP alakít kormányt 2010-ben. A családtámogatásra fordított összeg tehát 42,7 százalékkal több ma, mint amennyi volt 2010-ben a kormányváltáskor.

Azt hiszem, sokan tudják, sokan ismerik, hogy egy újabb bővítés lépett életbe a kétgyermekesek kedvezményei, adó- és járulék kedvezménye kapcsán, hiszen négy év alatt 2019-ig ezt megduplázzuk, 40 ezer forint lesz. Most 30 ezer forintnál tartunk az első két emelés után, és még két további emelés is előttünk áll.

Újdonság 2017-ben, hogy a friss házásoknak a most már két évig járó adókedvezményét párhuzamosan is igénybe lehet venni a családi kedvezményrel. Tehát ha valakiknek korán születik gyerekük, a korábbi években egy éven belül, most két éven belül a házasságkötéshez képest, akkor nem szűnik meg az állami nászajándéknak, a friss házások adókedvezményeinek a folyósítása, azt is megkapja folyamatosan, hónapról hónapra, és mindemellett pedig szintén élhet a gyermek után járó adókedvezménnyel a gyermek 3 hónapos kora után.

Szintén fontos változás idéntől, hogy új bölcsődetípusok jöttek létre, mini bölcsőde, családi bölcsőde és munkahelyi bölcsőde, amely olyan helyekre, olyan településekre, olyan településrészekre is el tudja vinni a napközbeni gyermekellátást, ahol korábban a szigorú szabályok mellett ezt nem tudták megtenni, de a rugalmas szabály már a családok igényeihez igazodik. Éppen ezért bízunk benne, hogy főleg a kistérségeken jelent ez sokaknak segítséget, akik a gyermekvállalás mellett minél hamarabb, a gyermek 3 éves kora előtt munkába is szeretnének állni. Most nemcsak fél év után van lehetőség arra,

hogy a családtámogatást egyszerre vegyék igénybe a munkavégzéssel és a munkabér felvételével, hanem a gyermekfelügyeletnek is kibővült a rendszere.

Fontos, hogy a felsőfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelőknek 2016-tól másfélszeresére nőtt a fizetésük, idén január 1-jétől pedig 6600 középfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelő bére nő 12 százalékkal, amelynek a másfél milliárdos fedezete ott van a költségvetésben.

A CSOK az egyik legfontosabb újítás, 111 ezer család érdeklődött, 26 ezer család kérelmét már be is fogadták, 76 milliárd forint értékben kaptak támogatást. Fontos, hogy családi ház építéséhez az adóvisszatérítési támogatásról se feledkezzünk el, ami 5 millió forintot is jelenthet. Ezzel 5 ezer család élt 2 milliárd forint értékben. A 10 millió forintos, kedvezményes kamatozású kölcsönt pedig 4 ezren vették fel 33 milliárd forint értékben, de havonta kétezer ember az, aki a CSOK-ban, a támogatásokban részesül és folyamatosan, évről évre, hónapról hónapra bővül ez a kör havonta legalább kétezer családdal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem Vejkey Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm megtisztelő válaszát. Válaszából kiderült, hogy a családtámogatás 47,2 százalékkal nőtt a 2010. évhez képest. Kiderült az is, hogy a családi otthonteremtési kedvezményt már 35 ezren vették igénybe, így valóban a 2016-os év az otthonteremtés éve volt. A kereszténydemokraták köszönettel konstatálják, hogy a kormány elkötelezett a program folytatása mellett annak érdekében, hogy idén is a családok tízezrei juthassanak saját, új lakástulajdonhoz.

Fontos intézkedés volt, hogy a friss családok elsőházas adókedvezményt kaphattak, továbbá az is, hogy nőtt a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díj, valamint bevezettük a gyed extrát, amelyet tavaly már 70 ezren igényeltek. Mindezek alapján, államtitkár úr, megtisztelő válaszát köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a miniszterelnökhöz: „**Miért hoz a Kormány olyan helyzetbe egy önkormányzatot, hogy eladja a falu egészségét?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr képviselőletében Fónagy János államtitkár úr válaszol. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben önök stadionokat építenek és több ezer milliárdos olimpiarendezésről álmodoznak, egy 2500 fős községben az önkormányzat arra készül, hogy a lakott külterület közvetlen szomszédságában körülbelül 10 ezer négyzetméteres önkormányzati területet eladjon az ELMŰ-nek transzformátorállomás létesítése céljából. Az önkormányzat azért akarja eladni a területet, hogy a gyerekeknek tornatermet építsenek, mert Pilisszántón, mint ahogyan még jó néhány magyar településen, nincs tornaterem.

Pilisszántón az iskola pincéjének egykori széntárolójában tornáznak a gyerekek. Ha a falu tornatermet akar, akkor fel kell adnia az egészséges környezethez való jogát. Önök ezt elfogadhatónak és tisztességesnek tartják? Ráadásul a transzformátorállomás létesítése nemcsak az egészséges környezettől foszthatja meg a gyerekeket, hanem a faluban is békétlenséget szül. Megosztja a települést, hogy tornaterem vagy transzformátorállomás legyen.

(16.50)

A telekért ígért 65 millió forintból kezdenék meg a tornaterem építését.

Államtitkár Úr! Miért teremt a kormány olyan helyzetet, hogy a tornaterem megépítése érdekében méltatlan alkuba kényszeríti az önkormányzatot és a helyi lakosokat? Tudják-e, hogy egy ilyen transzformátorállomás és a távvezetékek az egészségre ártalmasak? Az állandó elektroszmog hosszú távon károsíthatja egész szervezetünket és rákkeltő hatású, ezek ismert dolgok, önök mégsem tesznek semmit, sőt végignézik, hogy egy települést a pénzhiány rákényszerítsen a transzformátorállomás befogadására, pedig arra nincs is szüksége.

A központi költségvetésben évek óta szerepel a tornaterem-építési program évente 3 milliárdos kerettel, miközben önök stadionépítésekre évente sok tíz milliárdot folytatnak el, egy részét magánzsebekbe. 2016-ban azonban még ezt a 3 milliárdot is sajnálták az iskoláktól, a gyerekektől, hogy legyen tornatermük, ugyanis az év végén a 3 milliárdból a kormány 1,2 milliárd forintot átcsoportosított, elvett a keretből. Focipályákra és stadionokra bezzeg van évi 45 milliárd, a magyar gyerekekre nincs.

Azt kérjük, hogy a kormány oldja meg a pilisszántói tornaterem ügyét, ne engedje, hogy a helyi emberek egészségét veszélyeztető transzformátorállomás legyen a tornaterem ára. Ezt a helyzetet az önök önkormányzatokat kivéreztető politikája és a társadalom teherbíró képességét bőven meghaladó, fölösleges foci- és stadionőrület idézte elő. Most vállalják a felelősséget, és biztosítsák a forrást a pilisszántói tornaterem megépítéséhez! Ugye, a gyerekek és az önkormányzat számíthat erre?

Szeretném megtudni, hogy milyen konkrét lépéseket fognak tenni az ügyben. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha a „kis párt nagy hanggal” effektustól eltekintünk, akkor engedje meg, hogy a kérdésére, a lényegre válaszoljak: a kérdésben még nincs döntés.

Részben vitatni szeretném azt, hogy nincs szükség a transzformátorállomásra. Van szükség, mert a Pilisben is használják a villamos energiát, és úgy gondolom, világításra, a hűtőszekrényekben ott is kell az áram. Ezzel együtt az ELMŰ - egyébként Pilisszántó polgármester asszonya által megerősített - tárgyal a trafó helyszínéről, és ott helyben az a kialakult álláspont, hogy amennyiben szükséges, akkor az önkormányzat helyi népszavazást ír ki a transzformátorállomás szükségességéről, illetve annak a helyéről.

Egyébként abban tökéletesen egyetértünk, hogy meg kell találni az egyensúlyt az emberek mindennapi életéhez szükséges műszaki fejlesztések és a természet, az emberi egészség védelme tekintetében. Tehát ez nincs eldöntve, tárgyalnak úgy, ahogy kell, és nagyon remélem, ha kell, egy helyi népszavazás közbeiktatásával, megtalálják a megfelelő megoldást.

Az már egy más kérdés, hogy ön a kérdésében vitatja azt, hogy például a kormány az elmúlt években 1300 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat, ezt kivézetetésnek nevezni, úgy gondolom, még a politika szótárában is erős túlzás.

Beszél a tornatermekről. Magyarországon 3200 település van, a köznevelési programunkban az a célunk, hogy mindegyikben legyen tornaterem, ehhez azonban idő kell. 2014-ben indítottuk útjára ezt a programot, a program első ütemében 25 tornaterem épül meg, ebből már 6 elkészült. A közeljövőben további tornatermeket adunk át, és kérem, itt hadd osszam meg önnek elsőként ezt az információt: készül a további 25-nek a listája, és a közeljövőben abban is döntés születik, hogy ezek hol épülnek meg. Természetesen nemcsak tornaterem-, hanem tanuszoda- és tanteremfejlesztések is történnek ebben a körben.

Összességében tehát bízom abban, hogy Pilisszántó és az ELMŰ megtalálja a közös megoldást, és Pilisszántó is mielőbb tornatermet kap. Kérem, hogy válaszat értékelni szíveskedjék. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát, és megkérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, nem tudom elfogadni az államtitkár úr választát. Engedje

meg, hogy néhány gondolattal azért reagáljak az államtitkár úr felvetésére. Találkoztam falubeli emberekkel, olyanokkal, akik úgy gondolják, hogy a falunak nincs szüksége transzformátorállomásra, és egyébként valószínű, hogy az egész falu így gondolja, de a falu azért megosztott, mert a falu lakosai felének van gyermeke, akik a gyerekeknek tornatermet akarnak, tehát gyakorlatilag a tornaterem építésének a szüksége osztja meg a falut.

Azt gondolom, és azt gondoljuk, a kormány nem kényszeríthet rá így önkormányzatokat, hogy az önkormányzatok ráterheljék a falura, hogy erről szavazzanak. Itt a nagy kérdés az, hogy tulajdonképpen a múlt év végén 1,2 milliárd forintot miért vett el a kormány abból a 3 milliárdból, ami szerepelt a költségvetés éves rovatán tornaterem-építésre. Ezt nem kellett volna, ebből az 1,2 milliárdból nagyon-nagyon sok iskolának megépülhetett volna a tornaterme.

ELNÖK: A választát várom, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, nem fogadom el. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Halász János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Az adócsökkentéseknek milyen hatásai lesznek 2017-ben?”** címmel. Halász János képviselő urat illeti a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány 2010-ben olyan fontos gazdaságpolitikai célokat tűzött maga elé, mint a bővülő foglalkoztatás, a növekvő gazdaság, az államadósság és a költségvetési hiány csökkentése. Elmondhatjuk, hogy mára nagyon kevés olyan makrogazdasági mutató van, ami ne mutatna pozitív képet a gazdaság állapotáról, és szerencsére ma már adócsökkentésekről tudunk beszélni.

Tisztelt Ház! Szerintem mindannyian emlékszünk arra, amikor a korábbi szocialista kormányok egy választás előtt még adót csökkentettek, eltitkolták a Statisztikai Hivatal friss adatait, aztán a választási győzelem után elmagyarázták az embereknek, miért kell a lecsökkentett adót visszaemelní, azaz hazudtak, átverték mindenkit. A szocialisták valójában csak emelték az adókat. Arra is jól emlékszem, hogy 2010-2011-ben hányan megjósolták az egykulcsos személyi jövedelemadó kudarcát, és hogy a költségvetés ekkora terhet nem tud majd elviselni. Azóta eltelt hat év, és a költségvetés a rendszerváltás óta nem volt olyan kedvező pozícióban, mint most.

Jó látni, hogy a mostani polgári kormány mindent megtesz azért, hogy az ország teherbíró képességének megfelelően, fenntartható módon, de folyamatosan csökkentse az adófizetők terheit. A tavalyi esztendőben a személyi jövedelemadó mértéke 16 százalékról 15 százalékra csökkent, de 5 százalékra csökkent a sertés tokehúsok áfája is. Az idén tovább folytatódtak az adócsökkentések, hiszen januártól számos termék, mint a friss tej, a tojás, a baromfi hús áfája 5 százalékra csökkent, továbbá az internet-szolgáltatás áfája is mérséklődött 18 százalékra.

A gazdaság fejlődését jól mutatja, hogy ma már a gazdaság szereplőinek munkaerőhiánnyal kell szembenézni, ezért elengedhetetlenek a bérfejlesztések. Ebben segíteni kell a vállalkozásokat, ezért is csökkentettük a munkáltatói adót 5 százalékponttal, valamint a társaságiadó-kulcs mértékét is 9 százalékra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar gazdaság teljesítménye az elmúlt években igen sokat javult, és ez lehetőséget ad arra, hogy a gazdaság többletbevételeiből olyan intézkedéseket valósítsunk meg, amelyek az emberek, a vállalkozások számára közvetlenül érezhetőek. Ezek az intézkedések reálbér-növekedést, nagyobb fogyasztást jelentenek. Nyilván nem véletlen, hogy a kiskereskedelmi forgalom is folyamatosan nő, egyre több pénzt tudnak költeni az emberek. *(Gógös Zoltán: Ez mitől interpelláció, elnök úr? Valami műfaji tévedés van?)*

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiekre tekintettel kérdezem, hogy az adócsökkentéseknek milyen hatásai lesznek 2017-ben. Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: Hű, de izgalmas!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 2010-ben a Fidesz-kereszténydemokrata-kormány egyértelműen meghatározta, hogy adócsökkentést kell végrehajtani akkortól, amikor ezt a gazdaság teljesítménye lehetővé teszi.

(17.00)

És ahogy ön is elmondta interpellációjában, az elmúlt több mint hat évben komoly eredményt tud felmutatni a kormányzat ezen a téren is.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Minden lényeges adónemben csökkenés történt, így a jövedelemadóknál, a forgalmi adóknál és a munkáltatót terhelő adóknál is. Ennek az eredménye az, hogy a GDP-arányos adóterhelés, ami a szo-

cialisták idején 40 százalék fölött volt, ma már 38 százalék alá fog csökkenni.

De komoly eredményt tudunk elérni az áfarés csökkentése tekintetében is, hiszen éppen egy OECD-tanulmány szerint közel 4 százalékkal csökkent, és így 17,9 százalék ma az áfarés, tehát amit elvileg az állam még be tudna szedni. Ennek a mértéke 22 százalék fölött volt még néhány évvel ezelőtt.

Nagyon fontos azt is elmondani, és ön is hangsúlyozta ezt, hogy mindezt egy olyan teljesítmény mellett, ami szinte nemzetközileg is egyedülálló, hiszen hogyan létezik az, hogy miközben csökkennek az adók, közben a költségvetés hiánya is csökkenni tud; miközben az adóbevételekből kevesebb folyik be, aközben a költségvetés hiánya mégis csökken, ezért is tudott az ország kikerülni a túlzottdeficit-eljárásból; vagy hogyan létezik az, hogy ugyanakkor csökken az államadósság aránya és a mértéke is. Ezzel együtt a gazdasági teljesítmény növekedése, a foglalkozás bővülése és a fogyasztás növekedése az, ami jellemző a gazdaságra, a gazdaság szereplőinek teljesítményére.

Személyi jövedelemadó tekintetében nemzetközi szintű eredményeket is fel tud mutatni a kormány, hiszen Magyarország mellett öt országban van egykulcsos személyi jövedelemadó, és mindössze egyetlen országban, Bulgáriában alacsonyabb annak a mértéke.

De a legnagyobb teljesítményt mégis a családok támogatásával tudta elérni és tudja a jövőben is elérni a kormány, hiszen a családi adókedvezmény mértéke folyamatosan növekszik, 2010 óta már 3600 milliárd forinttal csökkentek a családok terhei.

Azt gondolom, hogy a családok helyzetének javítását fogja szolgálni az a hatévben bérmegállapodás, amit az elmúlt év novemberében kötött meg a kormány a gazdaság szereplőivel, a munkáltatókkal és a munkavállalókkal, hiszen 15 százalékkal fog növekedni a minimálbér, a bérminimum pedig 25 százalékkal már növekedett is. Ezzel egyetemben csökkent a munkáltatót terhelő adó, vagyis a járulék mértéke 27 százalékról 22 százalékra.

Szintén nemzetközi szinten is elismerendő teljesítmény, hogy a társaságok jövedelemadója is csökken, és ezáltal több marad egy társaság büdzséjében szabad forrásra, amit beruházásra vagy bérnövelésre, bérnövekedésre tud fordítani.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szávay István váltja fel.)

A társasági adó kulcsa január 1-jétől egységesen 9 százalékra csökkent, ami az Európai Unióban a legalacsonyabb mérték. Ezzel mintegy 145 milliárd forint marad ebben az évben a vállalkozások büdzséjében.

Tisztelt Képviselő Úr! Megígérhetem, hogy a kormány ezt az adócsökkentés politikáját fogja 2017-ben is folytatni. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm önöket, és egyben rögtön meg is kérdem Halász János képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon! *(Korózs Lajos: Igen!)*

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, államtitkár úr, a megnyugtató válaszát az adócsökkentésekkel kapcsolatosan, de nem szabad elfelejtenünk, hogy ezt is támadás érheti, az Unióban egyre többször jelenik meg az adópolitika közösségi szintre emelése. Ha ez bekövetkezik, akkor elveszítjük a jogot az adópolitikánk önálló alakítására. Arra kérem a kormányt, tegyen meg mindent, hogy Brüsszeltől meg tudjuk védeni az adócsökkentés eredményeit. Az adózásnak nemzeti hatáskörben kell maradnia, meg kell védenünk a családi adózás kedvezményeit és a munkáltatói adók csökkentését is, hiszen ezzel a béremelést is segítjük.

Köszönöm szépen, a választát elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért ítélik halálra a beteg, munkanélküli embereket? Miből éljen az, aki ahhoz elég beteg, hogy munkát ne kapjon, de ahhoz nem, hogy az állam elismerje egészségügyi problémáját?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt években több tízezer embernek csökkentették vagy elvették az ellátását. Itt természetesen a megváltozott munkaképességűekről és a rokkantokról beszélünk.

Az év végén olvashattuk a kormány rendeletében, hogy többször is átcsoportosítást hajtottak végre, először 5 milliárd forintot vettek el a megváltozott munkaképességűek finanszírozásából, majd ezt követően 5,7 milliárd forintot, és legvégül 3 milliárd forinttal csökkentették a nekik szánt összegeket, és mindezen pénzeket sportlétesítmények fejlesztésére fordították. Ebből is lehetett látni, hogy a futballpályák megépítése és a gyepek fűtése fontosabb, mint a megváltozott munkaképességű vagy rokkant emberek finansziális segítése.

Nagyon sokan ellátás nélkül maradnak. Én magam az ünnepeket követően nagyon sok olyan e-mailt, nagyon sok olyan telefonhívást kaptam, hogy tudomásuk van arról, hogy még a munkaügyi nyilvántartásból is törlik ezeket az embereket, és csupán azok maradnak meg, akik jogosultak még a 22 800 forintos segélyre.

Ahogy a címben is említettem, ezek az emberek nem elég rokkantak ahhoz, hogy ellátásban részesüljenek, viszont nem elég egészségesek ahhoz, hogy

akár könnyű fizikai munkát is tudjanak végezni. Megkérdezhetnénk, hogy mi áll mögötte. Szeretném pontosan idézni, hiszen a múlt év nyarán megjelent egy kormányhatározat, amely szerint a mentális, szociális vagy egészségügyi okból foglalkoztatásba be nem vonható álláskereső foglalkoztathatóságának növelését szolgáló 2016. évi kormányzati intézkedésekről szól. Értik, ugye, képviselőtársaim? Tehát olyan emberekről, akiket nem lehet foglalkoztatni, a kormányhatározat úgy fogalmaz, hogy szeretnék őket foglalkoztatni. Hangsúlyozni szeretném, hogy ezeknek az embereknek érvényes határozataik vannak arról, hogy nem lehet őket a foglalkoztatásba bevonni.

Ez a kormányhatározat rendelkezett arról, hogy a Belügyminisztérium, az emberi erőforrás minisztérium és a gazdasági minisztérium is feladatot kapott, és egy pilot programot hirdettek, tudomásom szerint 11 településen, 4 megyében, mintegy 300 millió forint értékben hirdették meg ezt a speciális foglalkoztatási programot, és minderre, ahogy említettem, elköltöttek 300 millió forintot. A kormányhatározat arról is döntött, hogy ez év januárjában nem elég, hogy megcsinálják ezt a pilot programot, még ki is fogják bővíteni.

Éppen ezért szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy hogyan lehetséges az, hogy a szegény és beteg emberektől, akik önhibájukon kívül kerültek ilyen helyzetbe, elveszik az ellátást, és kérem, mondja meg, hogy pontosan hány embertől vették el az egyetlen ellátást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött ülő függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Természetesen az ellátást senkitől nem vettük el, hiszen vagy munkahelyet, vagy pedig ellátást kínálnak mindazoknak, akik megváltozott munkaképességükönél fogva erre fokozottan igényt tartanak.

Ugyanakkor nem tudok szó nélkül elmenni amellett, tisztelt képviselő úr, hogy amikor ön még kormányzati pozícióban volt, akkor szó nélkül meg tudtak vonni fogyatékkal élő emberektől támogatást, az önök által beterjesztett utolsó költségvetésben 450 millió forinttal csökkentették több szervezet támogatását, így a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének támogatását 72 százalékkal csökkentették, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége éves támogatását 50 százalékkal csökkentették *(Moraj a kormánypárti padosorokban. - Korózs Lajos: Ezek szervezetek, most emberekről beszélünk!)*, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének éves támogatását 75 százalékkal csökkentették. *(Korózs Lajos: A rokkantokról*

beszéljen!) És amikor ezek a szervezetek zokon vettek ezt a nagyon nagy mértékű, 50-75 százalékos támogatáscsökkentést, akkor ön személy szerint erre azt mondta, hogy majd pályázzanak, és pályázati úton pótolják azokat a pénzeket, amit önök a költségvetésben megvontak tőlük. Ők csak azt mondták a közleményükben, hogy nekünk nem ez lenne az elfogadható mód, és az út a munkához nekik az lett volna, hogyha ezeket a támogatásokat meg tudják tartani.

(17.10)

Ugyanakkor 2010 előtt is és 2010 után is egyértelmű volt, hogy ezt a rendszert felül kell vizsgálni, és a megváltozott munkaképességűeknek adandó támogatásokat azoknak kell adni, akik erre valóban jogosultak. És akik erre nem jogosultak, azoknak pedig munkahelyet kell teremteni, amit a kormányzat meg is tett, hiszen 700 ezer új munkahely jött létre, és nagyon sokan tudtak a maguk részére most már nem segélyből, hanem munkabérből megélhetést garantálni. Ez persze más szemlélet, mint az, amikor önök elvették a szervezetek támogatását.

Nézzük át az ön által felvetettek közül először az álláskereső nyilvántartásával kapcsolatos szabályozást. Az álláskereső nyilvántartásában olyan személyek szerepelhetnek, akik alkalmasak arra, hogy munkába álljanak, magyarul olyan személy tekinthető aktív munkahelykeresőnek, aki 30 napon belül képes és kész is munkába állni, akár az állam által, akár a maga által talált munkakörben, legalább 16 órára.

A másik ellátórendszer a szociális támogatásoké. A munkaerőpiacról tartósan kiszorult, szociálisan rászoruló aktívkorú személyek részére biztosított juttatás az aktívkorúak ellátása. Az aktívkorúak ellátásán belül beszélhetünk egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásról, amely arra szolgál, amit a neve is mond, akik egészségkárosodásuknál fogva nem tudnak megélhetésre szert tenni, vagy a gyermekük igényel folyamatos felügyeletet a gyermek egészségkárosodása nyomán. Ők azok, akik ilyen különleges támogatást, az aktívkorúak ellátását igényelhetik, és meg is kaphatják. Egészségkárosodottnak az minősül, aki a munkaképességét legalább 67 százalékban elvesztette; akinek az egészségkárosodása legalább 50 százalékos mértékű; továbbá aki vakok személyi járadékában vagy fogyatékosági támogatásban részesül. Akik nem felelnek meg a fenti egészségkárosodási feltételeknek, vagy nincs olyan kiskorú, akit felügyelniük kellene, ők foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesültek és részesülnek.

A szociális törvény pedig egyértelműen kimondja, hogy csak annak a személynek lehet megszüntetni az aktívkorúak ellátására való jogosultságát, akit az állami foglalkoztatási szerv neki felróható okból törölt az álláskereső nyilvántartásából - itt van a tor-

zítás, ami az ön szövegében volt. Tehát ha valakit egészségkárosodási okból törölnek, és nem azért, mert neki felróható okból kellett törölni, akkor ez nem teremt jogalapot arra, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást megszüntessék az ő esetében, tehát neki továbbra is jár.

És még annyit említenék meg, hogy 2016 júliusában pedig a speciális közfoglalkoztatás, amire *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* ön is utalt, el is indult és működik.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Korózs Lajos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Sajnálom, államtitkár úr, nem tudom elfogadni. Én voltam olyan településen, amelyik szerepel ebben a pilot programban. Egyetlenegy olyan embert nem tudtak mutatni, aki ebben a speciális foglalkoztatásban részt vett volna - egyetlenegy! Még az az ember sem, aki ki volt jelölve valamilyen vezetőnek, munkavezetőnek. *(Dr. Rétvári Bence: Más településen talált esetleg?)*

Nem kaptam választ arra, hogy hány embernek vették el az ellátását, és arra sem kaptam választ, államtitkár úr, hogy hány embert töröltek a munkügyi nyilvántartásból ezekből az okokból kifolyólag. *(Dr. Rétvári Bence: Nincs olyan ok, amit mondtott...)*

Ebből adódóan, elnök úr, nem tudom elfogadni az államtitkári választ. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr, mint hallottuk, nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 24 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Újabb enyveskező fideszes államtitkár?**” címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A jelenleg a biztonságpolitikai és nemzetközi együttműködésért felelős államtitkárságot vezető Mikola István 2011-2014 között Magyarország OECD-nagyköveteként működött Párizsban.

Harmadik felesége, Fülemen Róza, akitől 2015-ben vált el az államtitkár, a kiküldetés idejére kénytelen volt lemondani minden pénzkereső tevékenységéről, és három éven keresztül megtakarításából fizette a járulékait. Az asszony most nyugdíjba vonul, ezért kérte a diplomatafeleségként töltött időszak

elismerését, csak hogy a neki járó pótlék Mikola nyugdíjalapjába vándorolt.

Fülemen Róza jelezte a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, hogy egyetlen eurót sem látott az elvileg neki járó 1600 eurós havi illetményből. Mindezt úgy, hogy Mikola 5000 eurós, tehát nagyjából 1,5 millió forintos fizetést és teljes nagyköveti ellátást kapott a kint töltött időszak alatt, amit a 2014-es adóbevallásából úgy, ahogy van, ki is hagyott. Mikola a vagyonyilatkozatai szerint a kormány egyik legszegényebb tagja: 1,1 milliós államtitkári fizetése ellenére csökkennek a megtakarításai.

A polihisztor Mikola a régiségek terén is otthon van. A közelmúltban volt felesége lopásért is feljelentette, mert Párizsból eltűnt egy 10 milliós értékű antik bútorkollekció, ami aztán, hogy, hogy nem, a fideszes politikus budapesti lakásából került elő.

Jó fideszes szokás szerint az offshore-biznisz sem áll tőle távol. Az egyik európai offshore-paradicsomban a családi pénzek kezelésére létrehozott egy alapítványt. A liechtensteini Vaduzban alapított céget Mikola egyetlen bevallásában sem szerepeltette. Bár ez a feledékenység is jellemző a kormánypárti politikusokra.

Korábban, hogy csak párat említsek, Rogán Antal, emlékezhetünk, többszöri nekifutásra sem tudta, hogy hány darab ingatlant, milyen arányban birtokol, és azok mekkorák. De beszélhetünk Tiba Istvánról vagy Tasó Lászlóról, nekik is kihagyott a memóriájuk, amikor a vagyonyilatkozataikat kellett kitölteni. A mellékelt ábra is mutatja, hogy Magyarország kormánya jobban teljesít - lopásban, sumákolásban, korrupcióban mindenkinél jobban.

Tisztelt Államtitkár Úr! A mai napon vagyonyilatkozati eljárást kezdeményezek Mikola István ellen, de nincsenek illúzióim. Ezt le fogják söpörni, ahogy sok más kezdeményezésünkkel tették. Ezért kérdezem: még mindig nem hajlandóak megreformálni a vagyonyilatkozati rendszert? A hozzátartozók vagyonyilatkozatának nyilvánosságát miért nem támogatja a kormány? A történetek után Mikola István maradhat az önök államtitkára?

Várom érdemi, mellébeszélésektől mentes választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak, aki a választ a kérdésre megadja. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Úr! Mellébeszélésben nehéz volna felülmúlni azt, amit előadott az elmúlt percekben.

Azt gondolom, az, hogy a parlamenti interpelláció értékes lehetőségét arra felhasználni, hogy zavaros, meglehetősen összefüggéstelen, hitelt érdemlő tények által alá nem támasztott, tehát megalapozatlannak mondható vádaskodásokat fogalmaz meg a kormány egyik legtapasztaltabb tagja ellen, azt mu-

tatja, legalábbis arra enged következtetni, hogy a Jobbiknak 2017 télutóján, egy bő évvel a következő országgyűlési választások előtt sincsen semmi érdemi mondanivalója Magyarország jövőjével kapcsolatban. Ez a tény minden bizonnyal az önök egyre szűkülő táborában meglehetősen zavarodottságot kelt. Talán elvárható volna egy komoly politikai erőtől, hogy ne ezen a színvonalon kommunikáljon a parlamentben.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ilyen vádakot fogalmaz meg, akkor ezt legközelebb valamilyen hitelt érdemlő adattal támassza alá. Különösen megütközést keltő és visszatetsző, képviselő úr, hogy egy évekkel ezelőtti válóperben felmerült magánéleti, magán anyagi viszonybeli momentumokat hánytorgat itt fel, citál az ország nyilvánossága elé. Bizonyára ön is tisztában van azzal, hogy egy ilyen magánéleti krízis során milyen szélsőséges érzelmdemonstrációra kerülhet sor. Itt most arról van szó, hogy egy három-négy évvel ezelőtti magánéleti krízisben felmerült kérdéseket hoznak fel a parlamentben, még egyszer: teljesen összefüggéstelenül, és az adott politikai kontextustól teljesen függetlenül. Biztosíthatom egyébként a képviselő urat arról, hogy amennyiben, ne adja isten, ön kerül hasonló helyzetbe, egészen biztosan nem fogjuk azt felhánytorgatni *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*, és ország-világ előtt megvitatni az ön ilyen belső magánügyeit.

Nagy tisztelettel arra biztatom a képviselő urat, hogy tekintve, hogy Mikola államtitkár úr, azt gondolom, több évtizedes karrierje során számtalan alkalommal bizonyította a nemzet iránti elkötelezettségét, bizonyította azt, hogy mind orvosként, mind politikusként, mind szakminiszterként megállja a helyét, és miután valószínűleg háromszor annyit szolgált a közéletben, mint mi ketten együttvéve, javaslom önnek, hogy már csak a korbeltől és a szakmai teljesítménybeli különbség okán is nagyobb tisztelettel beszéljen az államtitkár úrról. *(Mirkóczki Ádám: Akkor lehet lopni, ugye?)*

És ha legközelebb ilyen jellegű vádakot fogalmaz meg, akkor ezeket, még egyszer, ne a parlament, a politika nyilvánossága előtt, hanem a megfelelő hatósági úton intézze, ennél diszkrétebben; bár biztosíthatom a képviselő urat arról, hogy ott sem fog előrébb jutni, ugyanis ez egy minden megalapozottságot nélkülöző politikai koholmány, amivel ön itt előállt.

(17.20)

Amennyiben Mikola államtitkár úr magánéletével kapcsolatban bármilyen hatósági lépést tenni kíván, erre biztatom önt, de még egyszer arra kérem, hogy az ország nyilvánossága előtt, a parlament nyilvánossága előtt ezeket a témákat diszkrétebben vitassuk meg, ha lehet, akkor egyáltalán ne vitassuk meg, ahogyan egyébként, tisztelt képviselő úr, biztos lehet abban, hogy ha ön kerül ilyen helyzetbe, azt

senki nem fogja magának felhánytorgatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Ön másik adást nézett. Én közpénzekről és vagyonytulajdonosokról beszéltem, nem maganéletről. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban.)* Egyébként önök évente körülbelül 400 millió forintot lopnak el az államkasszából, ennyi megy el korrupcióra a visszafogott becslések szerint.

Egyébként hitelt érdemlő programról beszél, hogy nincs a Jobbiknak ilyen. Dehogyan nincsen! Ahogy kormányra kerülünk, el fogjuk számoltatni a politikusbűnözőket, teljesen mindegy, hogy fideszesről vagy MSZP-sről van szó, felállítjuk a korrupcióellenes ügyészséget, a családtagok vagyonytulajdonosainak nyilvánosságát törvényi erőre emeljük, az egész rendszert megreformáljuk, és kötelező vagyonosodási vizsgálatot vezetünk be a képviselőkre és a kormánytagokra nézve. Önök ezeket a javaslatokat folyamatosan lesöpörték az asztalról. A 2018-ban hatalomra jutó Jobbik-kormány ezeket meg fogja tenni.

Nem fogadom el a választát. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van! - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a belügyminiszterhez: „**Meddig lesz még ihatatlan az ivóvíz Baján?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Szabó Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Felső-bácskai Ivóvízminőség-javító Önkormányzati Társulás pályázatát nyújtott be a KEOP ivóvízminőség-javítási pályázatára még 2011-ben. A beruházás költségeinek fedezésére nettó 4,2 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást kaptak. Az összköltség időközben 5,9 milliárd forintra, a támogatástartalom pedig 4,9 milliárd forintra emelkedett.

A projekt lezárását nagy lakossági várakozás előzte meg. Az azóta eltelt időszakban azonban nem-

hogy a szolgáltatott ivóvíz minőségének javulását, sokkal inkább a szabad szemmel is látható romlását tapasztalják sokan. Bajai lakosként, országgyűlési képviselőként aggodalmamnak kell hangot adjak, hogy rengeteg közpénz elköltése után a mindennapi élethez alapvetően szükséges szolgáltatás szenvedett csorbát, amikor Baján és környékén az elmúlt évben jelentős mértékben romlott az ivóvíz minősége.

A hozzám beérkező panaszok szerint a víz klórtartalma jelentősen magasabb, mint korábban tapasztalható volt, és gyakran tapasztalható nagy mennyiségű szennyeződés is a vízben. A hatóság, miután megvizsgálta, a minták felénél megnövekedett mangán- és ammóniatartalmat mutatott ki. Ez a víz már egy éve keseríti sok bajai életét.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendelet szerint a miniszter úr felügyeli az ivóvízminőség-javító programmal kapcsolatos feladatokat. Ezért kívánom önökön számonkérni: álláspontjuk szerint hogyan érte el az a projekt a célját, ha az úgymond eredményes lezárás ellenére a hatóság, az önkormányzati társulás és a kivitelezők is csak az előállt probléma okát keresik még mindig 2017-ben? 2015 májusában zárult ez a projekt. Ha márciusra kért a hatóság intézkedési tervet a csaknem 6 milliárd forintból elkövetett javítás javítására, mikor lesz kifogástalan minőségű ez az ivóvíz? Az esetleges további javítás költségeit pedig ki fogja megfizetni? Mire véli, hogy egy 2015-ben lezárult projekt 2017 elején még mindig ilyen problémákkal küzd, és még most sem látni, hogy mikorra rendeződik a helyzet? Ki a felelős ezért? S miért azok vizsgálják ki a problémát, akik előidéztek ezt a problémát? Hol van a kormányzati kompetencia és felelősség? 26 település lakosairól van szó, körülbelül 90 ezer emberről.

Kérem, öntsenek tiszta vizet a pohárba! Várom választát.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Szabó Zsolt államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha röviden kellene válaszolnom, azt mondanám, hogy a karbantartás, a rendszerkarbantartás nem ivóvízminőség-javító program.

Kicsit bővebben: a felső-bácskai ivóvízminőség-javító projekt 25 települést érint, és 2015. december 10-én fejeződött be. A záró dokumentációt január 15-én nyújtották be. A projekt célja, hogy a térségben élő mintegy 90 ezer ember ivóvízminőség-ellátása (sic!) biztosított legyen. A záró kifizetési igénylést, valamint a záró beszámolót az irányító hatóság a

benyújtott dokumentumok alapján rendben találta és elfogadta, a vízkezelők megépültek, működnek egy kivételével, ahol az előre nem látható körülmények miatt üzemeltetési engedély megszerzése még folyamatban van.

A hálózatrekonstrukció a pályázati felhívásnak csak 20 százalékáig terjedhet ki - ezt nyilván ön is tudja -, ezért ez teljes mértékben felhasználásra került, de nem a teljes rendszer, 100 százalék területén. Az elvégzett rekonstrukciós munkálatok nem fedték le az érintett települések teljes ivóvízhálózatát, de a projekt célja nem is ez volt, hanem elsősorban új technológia kiépítése 16 érintett településen.

A vízminőség-javító program során vas-, mangán- és ammóniummentesítő technológia épült. A bajai vízműben az ivóvízminőség-javító projekt keretében kiépült új technológia próbaüzeme 2016 decemberében zárult le.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által adott tájékoztatás szerint az országos ivóvízminőségi adatbázis tavalyi évre vonatkozó adatai alapján Baján a vizsgált időszakban a szolgáltatott ivóvíz jellemzően megfelel a minőségi paramétereknek. Ammónium, nitrit miatti kifogás nem jelentkezett. A település ivóvize 2016-ban mikrobiológiai szempontból megfelelő minőségű volt.

A Baja közműves ivóvízére vonatkozó lakossági bejelentések száma ugrásszerűen megnőtt 2017 januárjában. A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal a bejelentéseket követően ellenőrizte a mártonszállási vízmű hálózati vízminőségét, valamint a kimenő víz kémiai és bakteriológiai minőségét. Az akkreditált laboratóriumban végzett, a bajai vízhálózatot átfedő 11 mintavételi pontról, illetve a kimenő vízből végzett vizsgálatok alapján megállapítást nyert, hogy a vízmű telet elhagyó vize a vizsgált komponensek alapján megfelelő minőségű, azonban egyes hálózati mintavételi pontokról származó minták esetében az ammóniumtartalom kismértékben, a mangántartalom jelentős mértékben meghaladta az előírt határértéket.

A kormányhivatal 2017. január 30-án határozatban kötelezte a víziközmű-szolgáltatót a határértéket meghaladó mangántartalommal rendelkező szakaszon történő hálózatöblítésre, átmosásra, a jóváhagyott 2017. évi önellenőrzési mintavételi tervtől függetlenül a problémás hálózati szakaszok három hónapon belül történő, soron kívüli átvizsgálására és a vízellátó rendszer és a hozzá tartozó hálózat műszaki felülvizsgálatára. A víziközmű-szolgáltató által adott tájékoztatás alapján a Baján tapasztalt lakossági panaszok nem hozhatók összefüggésbe az ivóvízminőség-javító programmal. Az ivóvízminőség romlása a városban két egymás követő, fő gerincvezetékben bekövetkezett csőtörésből eredt, valamint az ezt követő hálózat-karbantartás és fertőtlenítés következménye volt.

Kérem válaszom szíves áttekintését és elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Ikotity István jegyző urat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Parancsoljon!

(17.30)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ami előttem van az asztalon, nevezhető szemléltetésnek is *(Az asztalán álló pohárra mutat, amely sötét színű folyadékkal van tele.)*, ha nagyon szeretnék. De valójában csak ivóvíz. Bajai lakos vagyok, ahogy jeleztem, és a saját háztartásomban a csapból folyt ez, amit víznek neveznek. Azt gondolom, talán kávéra tippelnének néhányan messzebről. Hogy lehetne ezt a választ elfogadni? Hogy lehetne ezeket a szavakat ezekkel a tényekkel szemben?

Nem állítom azt, hogy állandóan ez folyik a bajai csapokból, de bizony gyakran és sokaknál előfordul ez a probléma, és igenis összefüggésben van azzal, amit önök ivóvízminőség-javításnak neveznek. Azt gondolom, hogy ez egy szűgyen.

Nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr nem nevezte meg ennek a felelőseit, és nem adott arra választ, hogy ez a helyzet mikor fog megoldódni. Nem tudom elfogadni a válaszát. *(Kunhalmi Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 25 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi az oka annak, hogy minden egyes szünetidőben tízezrek maradnak ki az ingyenes étkeztetésből? Miért lopja el a kormány a rászoruló gyermekeknek szánt pénzt is?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Szocialista Párt 2002 után fokozatosan terjesztette ki a rászoruló gyermekek étkeztetéséről szóló programot. Ennek részeként a bölcsődékben, óvodákban és az iskolákban is egyre nagyobb kedvezményben részesültek a szegénységben élő gyerekek. A Szocialista Párt évek óta mondja, hogy ha Magyarország jobban teljesít, akkor miért nem adnak többet azoknak is, akiknek semmijük nincs vagy nagyon kevés jövedelmük van.

A kormány, miközben kitömte a családtagjaiknak, a haveroknak a zsebet, fokozatosan csökkentette a szociális kiadásokat. Ezt ma már az Unió statisztika

tikai hivatala is nyilvánosságra hozta. A kormány hátba döfte a gyermekéhez felszámolásáról szóló civil kezdeményezést, a nemzeti minimumprogramot is, emlékszünk még rá. Először úgy tett, mintha támogatná azt, elkezdett nagyokat ígérni. Czibere Károly államtitkár úr 2015 nyarán bejelentette: egyeztetések folynak arról, hogy a közel 500 ezer kedvezményezett gyerek nyári étkeztetése biztosított legyen, szerinte ehhez minden feltétel adott, és megvan a kapacitás is. Akkor még azt vizsgálták, hogy erre elegendő lesz-e a 3 milliárd forint. Aztán 2015 őszén jött a csavar: lesz ugyan szünidei étkeztetés, de nem félmillió gyereknek, hanem csak 200 ezernek. Ugyanis átírták a rászoruló gyerekek körét. Jelenleg más számít szegénynek év közben, mint aki szünidőben. Amúgy semmi nem változott, csak maguk írták át a rászorultságot.

De az új rendszer sem működik megfelelően. Hiába ígérték, hogy 208 ezer hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyerek kap majd enni a szünidőben, a tavaszi szünetben csupán 96 ezer gyermek részesült étkezésben, pedig fél éven át azt hazudták, hogy 142 volt az a 96. Utána rákérdeztem, hogy az őszi szünetben hányan étkeztek. Az őszi szünetben 113 548 gyermek, a nyári szünetben 140 228 és a téli szünetben 126 051 gyermek. Igaz, hogy folyamatosan hazudtak, vagy nem akarták elárulni, államtitkár úr.

Államtitkár úr, mi annyira bonyolult? Ha önök felmérték, hogy 208 ezer gyermek önök szerint az 500 ezer helyett rászorult ma Magyarországon - a Nemzetgazdasági Minisztérium és az EMMI készítette a felmérést -, akkor mi annyira bonyolult? Tudom, belerakták azt a fél mondatot, hogy a szülőnek kell kérnie. Hogy még véletlenül se lehessen a gyerekeknek odaadni.

Államtitkár úr, egyszer legyenek már az életben becsületesek, és magyarázzák el, hogy miért fordul elő az, hogy év végén milliárdokat lopnak el a gyermekétkeztetésből, év végén, a harmadik évben (*Közbekialtás a kormánypárti padsorokból: Szégyellj magad!*) folyamatosan, államtitkár úr! Erre adjon választ! (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Képviselő asszony, a választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Talán ebben a témakörben is mindennél beszédesebbek a számok. A szocialista időszakban ingyenesen étkeztetett egy kisgyermekre, bölcsődésekre, óvodásokra (*Gógös Zoltán: Nem volt ennyi szegény, ember!*), hány most ingyenesen étkeztetett kisgyerek jut? (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem volt ennyi szegény gyerek, államtitkár úr! - Folyamatos zaj.*) Egy akkorira most mennyi jut? Három! Háromszor annyi gyermeknek jár... (*Nagy zaj. - Korózs Lajos: Há-*

romszor annyi a szegény!) Háromszor annyi gyermeknek jár és veszik igénybe az ingyenes gyermekétkeztetést. Önök biztosították ezt 92 ezernek, mi adjuk 318 ezernek. (*Bangóné Borbély Ildikó: 144 ezer gyerek kapta meg!*) Háromszor, háromszor annyi gyermeket tettünk jogosulttá a kisgyermekek közül az ingyenes gyermekétkeztetésre, mint önök.

Hogy viszonyul a tavaszi szünetben étkeztetett gyermekek száma, mi az arány az önök idejében ingyenes étkezést kapó, a tavaszi szünetben ingyenes étkezést kapó gyerekek száma és a mostani között? (*Dr. Szakács László: Kicsit kormányoztok, és lesz még szegény!*) Ez az összefüggés értelmezhetetlen (*Nagy zaj. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.*), hiszen önök nulla gyermeknek adtak ingyenesen étkezni a tavaszi szünetben. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között Bangóné Borbély Ildikó: Szégyellj magad!*) Hogyan viszonyul ez az őszi szünetben? (*Az elnök csenget.*) Ugyanígy matematikailag értelmezhetetlen, mert önök nulla, azaz nulla gyermeknek adtak ingyenesen étkezni, szemben azzal, hogy most több mint 100 ezer gyermek kapja ezt. (*Gógös Zoltán: Félmillió meg rászorult!*) És a téli szünetben? Talán már fejből is tudják, hogy önök mennyi gyermeknek adtak ingyenesen enni a mostani százezer fölötti számhoz képest? Nulla, azaz nulla gyermeknek adtak ingyenesen étkezni!

Ezek után, képviselő asszony, ön itt feláll, és azt a kormányt kéri számon, aki az iskolások közül a tavaszi, őszi és téli szünetben nulláról 100 ezer fölé emelte a jogosultak számát, és azt a kormányt kéri számon (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*), amely a bölcsődés- és óvodáskorúak körében egy gyerek helyett már három gyereknek adja arányosan többször az ingyenes gyermekétkeztetést. (*Gógös Zoltán: Mennyi lett a szegény ember?*) Ezek után ön beszél itt arról, hogy több forrás kéne, hogy több gyereknek kéne ezt biztosítani. (*Gógös Zoltán: Neked válaszolni kell, nem mutogatni!*)

Ön minden egyes parlamenti szavazásnál, amikor évről évre növekedett ez az összeg, 29 milliárd forint volt 2010-ben, idén 2017-re 74 milliárd forintra emeltük ezt az összeget, minden emelés ellen szavazott. Ön is és a teljes MSZP-frakció is. (*Gógös Zoltán: Stadionokra meg 120 milliárd ment el!*) Minden szavazásnál, amikor emelni lehetett volna ezeket a tételeket, amikor bővíteni lehetett volna a jogosultak körét (*Gógös Zoltán: Már megint hazudsz!*), ellene szavaztak, és nem szavazták meg itt a parlamentben egyetlen alkalommal sem. Mi pedig évről évre bővítettük ezt a kört, és a legutóbbi változás pontosan az volt, hogy már nem az önkormányzatoknak kellett igényelni, azért, hogy ne az önkormányzatok döntésén múljon, hogy a településen élő gyermekeknek igénylik-e ezt vagy sem, hanem automatikusan jár. Ha a szülők ezt kérik, a gyermek megkapja. Hány szülő kérelmét utasította vissza ez a kormányzat forráshiányra hivatkozva? Nulla! (*Bangóné Borbély Ildikó: Szégyellj magad! Megint az önkormányzatokra toljátok rá! Mindig más a hi-*

bás!) Aki a gyermekének rászorultsági alapon, természetbeni támogatásként kérte az ingyenes gyermekétkeztetést, az a szülő, az a család ettől a kormányzattól megkapta. Senki soha nem volt elutasítva, sem amikor települési pályázat volt, egy település sem kapott olyan levelet, hogy forráshiányra való hivatkozással nem kapja meg, és egyetlen szülő sem kaphatott olyan levelet, hogy forráshiányra hivatkozással nem kapja meg. Mert mindenki számára ezt biztosítottuk. *(Gógös Zoltán: Borsodban mikor jártál utoljára?)* És azért, hogy mindenki igénybe is tudja venni, minden rászoruló számára a jegyző egy írásbeli tájékoztatót küldött ki arról, hogy aki a jogosultsági feltételeknek megfelel, az jogosult, és ezt igényelje. Utána május 17-e után minden rászoruló családhoz a család- és gyermekjóléti szolgálat munkatársa személyesen odament, és segített kitölteni ezeket a kérelmeket, hogy ha valakinek ezzel lenne problémája, hogy nem tudja ezt igényelni, akkor erre nyújtson segítséget.

Mindenkinek fedezetet biztosítottunk. Minden jogosult írásbeli tájékoztatót kapott. Minden jogosulthoz kimentek a szociális munkatárs kollégáink, és segítettek abban, hogy ezeknek a családoknak természetbeni segítséget nyújthassanak. *(Gúr Nándor: Ez egyszerűen nem így van!)* Azt hiszem, ezek után az lenne a leghelyesebb, ha elfogadná ezt a választ, képviselő asszony. *(Hosszan tartó, nagy taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps. - Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen, képviselő urak és hölgyek! Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Gógös Zoltán: Jóllakottan könnyű ám tapsolni! - Nagy zaj.)* Képviselőtársaim, önöknek is fogok adni szót, amikor majd önökre kerül a sor, de most a képviselő asszonymál a szó. Hallgassák őt! Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr és képviselőtársaim, tudnak önök tükörbe nézni? *(Nagy zaj, közbekiáltások a kormányparti padsorokból, így többek között: Nulla! Nulla!)* Gusztustalan, amit művelnek! *(Dr. Hoppál Péter magasra emelve a kezét, jobb hüvelyk- és mutatóujjával nullát formál. - Nagy zaj.)* Ha tudja, hogy 208 ezer gyerek ma rászorult, mert felmérték, miért kell külön passzusokat belerakni? Tudja, államtitkár úr, ha egy gyerek éhezik, az mindig a felnőtt felelőssége és az adott kormány felelőssége!

(17.40)

Nem mi vagyunk kormányon, államtitkár úr *(Dr. Rétvári Bence: Hála istennek!)*, hanem maguk! Maguk vannak kormányon! És ha a gyerek éhezik, akkor nem az én hibám, hanem a maguké, és önök felelősek azért, hogy ma Magyarországon éhező gyerekek vannak.

Úgyhogy szégyellje el magát! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Nulla!)*

ELNÖK: Képviselő Asszony! Elfogadja a választ? Képviselő Asszony! Elfogadja az államtitkári választ? *(Jelzésre:)* Nem fogadja el. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Mint hallottuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 18 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Így már igazi sikertörténet a szociális ágazat bérrendezése, ugye?**” címmel. Sneider Tamás alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, alelnök úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A szociális ágazat 93 ezer dolgozójának bérrendezése évek óta várat magára. Számptalan ígéret volt, de a valódi bérrendezés helyett pótlékolást hajtott végre a kormány. Volt ágazati pótlék, kiegészítő pótlék, most összevont pótlék van. Eközben az alaphér közel egy évtizede nem változott. Az ágazati nettó átlagkeresetet mutató adatok pedig magukért beszélnek, hiába bizonygatja a kormány, hogy az elmúlt években milyen elképesztő mértékben növekedtek a szociális szférában dolgozók bérei.

De ha nem a statisztikákat nézzük, hanem konkrét eseteket február elejéről, azt látjuk, hogy volt, akinek 14 forintra csökkent a fizetése, volt akié 43 forintra nőtt - ez így már valóban sokkal kedvezőbb. Igaz, a kormány 32 milliárd forint kompenzációt biztosít a fenntartóknak a minimálbér és a garantált bérminimum emelésének fedezetére. Így már a bérminimumhoz igazították a szociális ágazatban dolgozók béreit. Gratulálunk, erre igazán büszkék lehetnek, hiszen hét éve nem történt semmilyen változás ezen a téren. Emellett közelmúltbeli eredmény, hogy a szociális ágazatban felsőfokú végzettséggel foglalkoztatottak bérrendezéséhez 7,5 milliárd forintot biztosítanak.

Ez azonban nem egészen 15 ezer dolgozót érint a 93 ezer dolgozó közül. Ráadásul a kormány szavahihetőségét jól mutatja, hogy Czibere Károly államtitkár úr bérrendezésre vonatkozó bejelentését a szociális ágazatban dolgozó szakemberek jó része már fenntartásokkal kezelte. Többet megfogalmazták, majd akkor hiszik el, ha a Magyar Közlönyben megjelenik - megjelent.

Viszont a korábbi tapasztalatok alapján úgy gondolom, még ezután is csak akkor biztos, hogy megérkezik a fizetés és annyi lesz, amikor ezt a dolgozók már valóban megkapják, hiszen volt már rá

példa, hogy az utolsó pillanatban is lefűjték az egész béremelés vagy bérpótlékolás rendszerét.

A legfőbb, hogy ebből a bérrendezésből kimaradtak a középfokú végzettséggel rendelkezők. Ők, akik számtalan területen, például gyermekvédelem, hajléktalanellátás, idősellátás, a fogyatékkal élők vagy a pszichiátriai betegek ellátása területén végzik áldozatos és meg nem becsült munkájukat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Folyamatosan megy az ígéretes a béremelésről, illetve a szociális életpályamodellről, de mindezek csak ígéretes és odavetett alamizsnák, érdemi előrelépés nélkül. Az esélyegyenlőtlenség megszüntetése, a nyugati társadalmi szint elérése elképzelhetetlen jól megfizetett szociális dolgozók nélkül. Ettől fényévekre vagyunk. Lesz-e béremelés minden szociális dolgozó számára, államtitkár úr? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alelnök úr interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány számára is fontos kérdés, hogy a szociális ágazatban dolgozók bére emelkedjen. Ma már szerencsére sok-sok ágazatban emelkednek a bérek, akár a fegyveres testületeknél, hivatásos állományúaknál. Kezdődött a pedagógusoknál, folytatódott az egészségügyben, és bizony a szociális terület is olyan terület, ahol az ott elvégzett munka megérdemli a béremelést, s Magyarország erősödése révén most már van a kormányzatnak lehetősége arra, hogy ezt meg is tegye, és anyagiakban is kifejezze azt a többletmegbecsülést, amit a szociális ágazatban dolgozók megérdemelnek.

Az a kormányzat által elfogadott terv - és ennek a tervnek a költségvetési alapjai idén a 2017-es költségvetésben is benne vannak, mint ahogy az előző évek költségvetéseiben is benne voltak -, hogy 2013-2018 között összességében 62 százalékkal emelkedjen a szociális szférában dolgozók bére. Ebből egy rész már megtörtént, hiszen ön is említette az ágazati bérpótlékot és a bértkiegészítést. Ennek köszönhetően 2014-2016 között például egy szakirányú végzettségű gyermekfelügyelőnek a bére, aki 32 éve van a pályán, 36 ezer forinttal nőtt, egy főiskolai végzettségű, pályakezdő családgondozóé, tehát aki most kezdi a pályáját, 43 700 forinttal nőtt. Tehát most 43 700 forinttal többet kap vagy már tavaly többet kapott, ha valaki elkezdte családgondozóként a pályáját, mintha 2013-ban kezdte volna el. Ha valaki szociális tanácsadóként kezdte el tavaly a szociális életpályáját, akkor bizony 52 ezer forinttal magasabb fizetésről indul, mint amennyivel három, négy vagy öt évvel ezelőtt indult egy akkori pályakezdő.

Ahogy ön is említette, volt több emelés, ezeknek az összes értéke az elmúlt két esztendőben 60 milli-

árd forint, amennyivel többet fordítottunk a szociális ágazatban bérekre, mint korábban. A '14-es emelésnek átlagosan 8800 forint volt az ágazatibérpótlékértéke, de akik kiegészítő pótlékban is részesültek, mert sok éve a szakmában dolgoznak, azoknak viszont 16 ezer forinttal nőtt a fizetése.

Nagyon sokakat érint a szociális szférában a minimálbér és a garantált bérminimum 15 és 25 százalékos emelése. Éppen ezért a szociális szolgáltatók, államiak és egyháziak is külön támogatást fognak kapni annak érdekében, hogy ezt a többletbért ki tudják gazdálkodni. A következőkben magasabb havi finanszírozást is kaptak a nem állami fenntartók, hogy ezt a bért ki tudják gazdálkodni, a 15 százalékkal, illetőleg 25 százalékkal megemelt bért. Ez a szociális ágazat 83 678 munkavállalóját és 5800 nevelőszülőjét érintette és érinti. Azt hiszem, mindannyiuk számára jó hír ez a fizetésemelkedés.

Ezek a béremelések egy kicsit össze is tolják a bértáblát, és az ágazati bérpótlék után a bértkiegészítésnek is az volt a célja, hogy a régebb óta pályán lévő, magasabb képzettséggel rendelkező vagy továbbképzéseken magát jobban kvalifikált munkavállalóknak tudjunk egy magasabb bért adni. Most, hogy 25 százalékkal nő a legtöbb dolgozó fizetése, akik a minimálbér és a garantált bérminimum emelése, a szakképzett minimálbér emelése miatt ennyivel magasabb fizetést kapnak, éppen ezért összetörölhető a magasabb végzettségűek bére és a szakképzettséggel rendelkezők bére. Éppen ezért ezen túlmenően egy 7,5 milliárd forintos keretből azoknak, akiket nem érintett a bérminimum-emelés vagy aránytalanul kis mértékben érintett, vagy e fölött vannak, egy differenciálást végzünk, amelynek az átlagos mértéke 14 ezer főnél 35 ezer forint lehet. De lesz olyan szociális ágazatban dolgozó is, aki 84 585 forintot kap, de átlagosan 35 ezer forint lesz, amit a kvalifikáltabb dolgozók bérnövekedésére tudunk fordítani.

Azt hiszem, ez egy nagyon fontos folyamat, és bízom benne, hogy sokakat őriz meg a szociális pályán hivatástudatában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem alelnök urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Amiket elmondott, ezzel a szociális ágazat továbbra is a legalacsonyabban megfizetett ágazat Magyarországon. Ezek a bérpótlékok, amikről ön beszél, továbbra is bérpótlékok, amelyek bármikor elvehetőek. Itt béremelést kérnek a dolgozók. Béremelést kérnek a dolgozók!

A helyzet gyakorlatilag változatlan a szociális ágazatban. Továbbra is túlterheltek az emberek, semmilyen szakmai támogatás szinte nincs a számukra, anyagilag, erkölcsileg nincsenek megbecsülve. Valódi bérrendezésre van szükség. Ugyanúgy,

ahogy elindult az oktatás és az egészségügy területén egy komolyabb felzárkóztatás, itt is erre volna szükség, de ez még mind-mind semmi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt egyszerűen látni kell, hogy ha ebbe az ágazatba és ezekbe az ágazatokba nem fektetünk be sokkal nagyobb pénzt, és nem becsüljük meg ezeket a dolgozókat, Magyarország nem fog felemelkedni, soha nem fog eljutni nyugat-európai szintre; mert a második világháború után Nyugat-Európa úgy tudott fejlődni, hogy először a humán tőkébe fektetett be, és utána ez megtörtént a gazdaság területén. Itt Magyarországon eddig ennek az ellenkezője történt.

Nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alelnök úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

17 óra 50 perc van, az interpellációk végére értünk. Most **ügyrendben** Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. *(Zaj.)* Kérem képviselőtársaimat, hogy maradjanak még a helyükön. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Akkor kértem szót, amikor Lukács László György képviselő úr valótlan állításokat fogalmazott meg velem szemben. Egyrészt szeretném elmondani, hogy ezek a feltételezései alaptalanok, egy nem létező rokonommal kapcsolatban fogalmazta meg azokat, aki legfeljebb névrokonom, de nem valós rokonom.

De nem ez a legfontosabb ebben a kérdésben, hanem az, hogy ezt a kérdést, azt a feltételezést, amit Lukács László György képviselőtársunk feltett, az előző hetekben a Hír TV riportereitől nap mint nap többször megkaptam. De azután, hogy a Hír TV riporterei belátták, hogy olyan területre tévedtek, ahol valótlanosságot állítanak, feladták ezt a küzdelmüket, és nem próbálták ezt a valótlan állítást elmondani. De mivel ugyanabból a kézből eszik a Jobbik és a Hír TV, ezért amit a Hír TV nem tud lehozni, azt itt a jobbikosok, akik ugyanúgy kiszolgálják ugyanannak az érdekkörnek az érdekeit, itt a parlamentben előhozzák.

Azt hiszem, csak azt bizonyította be Lukács László György is, hogy ugyanabból a kézből eszik, mint amiből a Hír TV-t etetik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr nem közölte, hogy személyes megtámadtatás ügyében szólal föl.

Tisztelt Országgyűlés! Most az **azonnali kérdések órája** következik. Azokat a képviselőtársaimat, akik most elhagyják az üléstermet, arra kérem, mindezt úgy tegyék, hogy ne zavarják az ülés folytatását. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Az azonnali kérdések órája következik. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért hagyta figyelmen kívül, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal két esetben is súlyos kockázatot tárt fel Kiss Szilárd átvilágításával kapcsolatban?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdőzem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Mesterházy Attila: Igen.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban elfogadom államtitkár urat mint válaszolót, de azért jó lenne, ha a miniszter úrnak most már lenne kellő bátorsága, bejönne ebbe a Házba és válaszolna egy-két nagyon egyszerű kérdésre, de bízom benne, hogy államtitkár úr is, hiszen kollégája a miniszter úrnak, lehet, hogy átadta azt az információt, amire szükség van.

Ahogy a kérdésben is elhangzott, adva van egy személy, Kiss Szilárdnak hívják, aki zavaros gazdasági kapcsolatokkal, zavaros más kapcsolatokkal, zavaros gazdasági ügyekkel jellemezhető, egyfajta szélhámos életművész. Ez az ember annyira fontos volt Fazekas Sándor miniszternek, hogy minden alkotmányvédelmi vagy nemzetbiztonsági kockázat ellenére is mindenáron ragaszkodott az ő személyéhez, hogy a magyar agrárgazdaságot Moszkvában agrárdiplomataként ő képviselje.

Kérdezem államtitkár urat, hiszen miniszter urat nem tudom kérdezni, mi az oka annak, hogy miután 2011-ben ez az ember megbukik a nemzetbiztonsági vizsgálaton - ennek ellenére egyébként a miniszternek törvény adta joga, hogy másképpen döntsön, így is döntött -, túllép ezen a miniszter és kinevezi agrárdiplomatának. Majd 2013-ban is megbukik ez az ember a nemzetbiztonsági vizsgálaton, s akkor ezt a problémát úgy oldja meg a minisztérium és Fazekas miniszter úr, hogy kinevezi miniszteri megbízottnak, amihez nem kell nemzetbiztonsági hivatali átvilágítás. Közben az illetőt korábban elítélték Oroszországban bírósági ítélettel vízumshopping, tehát vízummal való üzletelés és egyéb más zavaros gazdasági ügyek mentén, de ez sem zavarja a minisztert.

Éppen ezért feltennék két kérdést államtitkár úrnak. Miért tekintett el a miniszter a nemzetbiztonsági kockázattól, tehát miért volt ennyire fontos Kiss

Szilárd kinevezése. A 10 millió magyarból nem találta mást, aki Moszkvában képviselje a magyar államot, csak őt? A másik kérdésem: tájékoztatta-e Fazekas Sándor miniszter úr a külügyminisztert arról, hogy a moszkvai nagykövetségre egy olyan diplomátát nevez ki, aki nemzetbiztonsági kockázatot hordoz, és ezzel a teljes moszkvai magyar diplomatakolóniát sodorta veszélybe? Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Képviselőtársam! A magyar sajtó lassan két éve foglalkozik Kiss Szilárd ügyével, az érintett C típusú nemzetbiztonsági átvilágításának anyagára hivatkozva. Elgondolkodtató, hogy egy zárt, titkos nyomozati anyag miként kerülhet ki a nyilvánosság elé. Ilyen anyagokat a Földművelésügyi Minisztérium sem szokott kézhez kapni, én sem láttam. Megjegyzendő, hogy az érvényes jogszabályok szerint titkosított adatokról a minisztériumok emellett tájékoztatást sem adhatnak.

A Kiss Szilárd-ügyben vizsgálatot végző hatóságok munkáját a Földművelésügyi Minisztérium minden rendelkezésére álló tudásával segítette eddig is, és ezután is így tesz. Természetesen a Földművelésügyi Minisztérium álláspontja szerint aki törvényt sért, annak számolnia kell a következményekkel. Kiss Szilárd letartóztatása, illetve büntetőügye nem áll semmilyen összefüggésben azzal a munkával, amit az FM számára végzett. A Kiss Szilárd-üggyel kapcsolatosan a nyomozó hatóságok jogosultak a nyilatkozattételre. Diplomataként Kiss Szilárd Moszkvában dolgozott, nem volt a miniszter közvetlen munkatársa, a munkabére mellett egyéb juttatásban nem részesült.

Kiss Szilárd agrárattaséként történő ténykedése mentén meg kell jegyezni, hogy 2012-ben és 2013-ban 25 százalékkal nőtt Magyarország mezőgazdasági kivitele Oroszországba. Kiss Szilárd egyébként nem kapott miniszteri biztosi kinevezést, ilyen pozíciót a tárcánál nem töltött be, miniszteri megbízottként dolgozott.

Szeretném még elmondani arra a kérdésre, képviselő úr, hogy Kiss Szilárd jelentett-e nemzetbiztonsági kockázatot a tevékenységét illetően, hogy Kiss Szilárd tevékenysége azért nem jelentett nemzetbiztonsági kockázatot, mert miután nem volt C típusú minősítéssel, ezért emberi számítás szerint minősített adathoz nem férhetett hozzá a moszkvai kiküldetése idején. Köszönöm szépen. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egypetcses válaszára Mesterházy Attila képviselő úré a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem az a gond, hogy bármilyen eredmény kikerült, hanem az, hogy a miniszter úgy döntött, hogy a nemzetbiztonsági kockázat ellenére is kiküldi ezt az embert. Ő agrárdiplomataként agrárüzletekkel foglalkozott. Ha mást nem csinált volna ez az ember, már ezért összeférhetetlen lett volna egyébként a kinti kiküldetés szempontjából. Nem dolgozott együtt a miniszterrel, de miniszteri megbízott volt. Hát akkor hogy a csudába lehet valaki miniszteri megbízott, amikor nem dolgozik együtt azzal, aki megbízta azzal a feladattal?

Illő tisztelettel azt kérdezném újra, hogy lehet az, hogy a Proexpón az Agrármarketing Centrum standjánál ugrált ez az ember két héttel ezelőtt Moszkvában. Annyira vizsgálják az ő ügyeit, hogy még az útlevelét se vonták be, miközben előzetes letartóztatásban is töltött el időt. Diplomata-rendszámú autóval rohángál Magyarországon! Ezt politikai védelem nélkül Magyarországon nem lehet megtenni, éppen ezért ezzel a kérdéssel nemcsak most, hanem a következő másfél évben fogunk foglalkozni a parlamentben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egypetcses válaszára illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! 2013-ig 23 éven keresztül jogosítványa volt minden átvilágítást kérő embernek felülbírálni és mérlegelni azt a kockázatot, hogy amit föltártak az ő vizsgálatában, az befolyásolja-e a munkáját, jelent-e kockázatot vagy sem. 2014-től erre senkinek nincs lehetősége, mert ha a hivatal vizsgálata során olyan ügyet, olyan momentumot tárnak fel, ami veszélyes, abban a pillanatban nincs mérlegelési lehetőség, nem lehet semmilyen munkára kinevezni őt. Köszönöm szépen.

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Személyes nyilatkozattétel” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérek képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszterelnök úr parlamenti jelenlétét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván föltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Kilövedő problémák az út szélén?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi felém, hogy elfogadja. Képviselő úr, ön é a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számtalanszor beszéltem már arról, hogy ez a kormányzat hogyan fosztotta ki a devizahitel-károsultakat, hogy kötött paktumot a bankrendszerrel, amikor felvételtörlesztés helyett 256 forintot, majd hirtelen piaci árfolyamon számította át ezeket az úgynevezett hiteleket. A saját jóbarátainak persze a 180 forintos végtörlesztést lehetővé téve, egy ocsmány kettős mérce alkalmazásával.

A jelen helyzet az, hogy mégis kiírták a kormánypártok tagjai a plakátokra azt, hogy elszámoltatták az érintett bankokat, miközben továbbra is több mint 140 ezer ember van olyan elmaradásban, jórészt önhibáján kívül, hogy a kilakoltatás réme bármikor fenyegetheti. És 18 ezer olyan devizahiteles per folyik, amit ez a kabinet minden áron megpróbál elkaszálni.

Anélkül persze, hogy bele próbálnánk szólni a bíróságok munkájába vagy független mivoltukba, fel kell tennem a kérdést, államtitkár úr. Mi az ön személyes véleménye a Pécsi Törvényszék és Ítéltábla bírói kara egyeztetésén elhangzott kijelentésről, miszerint a devizahitel-károsultak próbálkozásait tulajdonképpen csak ki kell löni? Milyen klímát alakítottak ki önök, ahol úgy érzik, hogy ez elférhet adott esetben? Vagy pedig nem kiabálnak, nem hangoskodnak másnap a kormányzó pártok képviselői azt illetően, hogy ez megengedhetetlen, bajba került emberekről, honfitársainkról nem beszélünk így?

Az a helyzet, hogy most már duplán elmúlt 8 évről lehet beszélni. Olyan kormányzati időszakokról lehet beszélni egymás után, ahol az árak emelkedését mintegy hússzoros szintre hagyták elszabadulni a különböző színű kormányzatok, a bérek emelkedése ugyanakkor a vizsgált időszakban csak hatszoros volt.

Tehát egy hitelfelvételi kényszerbe sodorták azt a lakosságot, amelyet most nemhogy nem védenek meg ettől a katasztrófahehelyzettől, de egyenesen jóváírták a százmilliárdokat a bankok bankszámláin.

Eppen ezért adódik a kérdés, államtitkár úr: vállalhatónak érzik ezeket a kijelentéseket, illetve kívánnak-e tenni bármit a bajba jutott emberek érdekében? Vagy pedig a kilakoltatásokat kell néznünk önöknek köszönhetően? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én sem szeretnék kommentálni olyat, amit nem lehet kommentálni. De azt azért megállapíthatjuk, hogy ez a kormány 2010-ben jelentős terhet örökölt sok tekintetben. Úgy is, hogy olyan problémákat kellett megoldani, amelyeket az előző kormány okozott jelentős mértékben a magyar polgároknak, hiszen millió fölött volt azoknak a hitelfelvévőknek a száma, akiket devizahitelbe hajtottak bele vagy félrevezetéssel devizahitel felvételére buzdítottak.

És kiderült, hogy az, amit nehezen lehet elképzelni, 2007-2008 elején megtörtént egy árfolyamváltozás kapcsán, hogy a szocialista kormányzatok idején ígért alacsony törlesztőrészlet jelentős mértékben megemelkedett. 2010-ben ezt a problémát kellett úgy megoldani, úgy kezelni, hogy a költségvetés egyensúlyát fenn kellett tartani. A bankok és a polgárok által megkötött szerződésekbe beleszólni nem lehetett, legföljebb befolyásolni lehetett ezt. És azért önnek is el kell ismerni azt, hogy a kormányzat, a 2010-ben megalakult kormány jelentős lépéseket tett annak érdekében, hogy minél kevesebb terhet jelentsen a törlesztés és a devizahitel a polgároknak, és abban az esetben, ha lehetőség van rá, akkor különböző intézkedésekkel, a kölcsönszerződések visszafizetésével vagy a havi törlesztőrészletek csökkentésével segítsék a devizahitel okozta nyomás alól kiszabadulni a polgárokat.

Ennek érdekében azért meg kell említeni azt, hogy 2010 és '14 között végtörlesztéssel, árfolyamgáttal és a Nemzeti Eszközkezelő létrehozásával számos polgárnak, adósnak az adósságkezelését tudtuk elintézni. Ez körülbelül félmillió embert érintett, és a későbbi intézkedések kapcsán is több ezer embert érintett. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* De folytatom majd az egy percben, hogy milyen intézkedéseket hoztunk, és mivel próbáltuk a polgárok, az adósok terheit enyhíteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úrral egy dologban érthetek egyet: egy csomó embert elintéztek. Igen, elintézték a sorsukat. Most öntől megint ezt a csehszlovák szöveget kell végighallgatnom, hogy mit próbáltak állítólag megtenni. A kérdésem egyértelmű volt. Mit terveznek a jövőben kivitelezni, és hogyan akarják megakadályozni azt, hogy szó szerint kilakoltatások ezreivel szembesüljünk? Még egyszer mondom, a csehszlovák szöveg ide kevés.

Államtitkár Úr! Ha önöknek nincs válaszuk erre a szociális krízishelyzetre, akkor előáll az, hogy majd jön egy új kormányzat, jön egy új elszámolási, elszámoltatási folyamat. És el kell mondjam, akkor a végrehajtók, a bankárok, az érintett politikusok, önök

közül többen is a vádlottak padján fogják végezni. Egy évük van. Jól osszák be azt az egy évet, mert ha nem változtatnak ezen a helyzeten, akkor egy leendő Jobbik-kormány ezt az elszámoltatási folyamatot (*Kontrát Károly: Ne fenyegetőzz!*) a jogszabályi kereteken belül, de kíméletlenül végig fogja vinni, és akinek ebben a merényletben bármilyen részessége fellelhető, az meg fogja kapni a büntetését érte. Erre készüljenek fel! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm. A cseh-szlovák szöveg megfogalmazásáról nem kívánnék vitát nyitni, de az a populizmus, amit ön most elmondott, azt hiszem, akár ezt a fogalmat is nagyon komolyan kimerítené. Mert, ha ön tagadja azt, hogy ez a kormányzat nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az adósokon, a magyar polgárokon, akik devizahitelbe kerültek, és devizahitel nyomása alatt éltek a mindennapjaikat, nem próbált segíteni, akkor ön nem volt itt az elmúlt hat évben, vagy pedig átaludta ezt a hat évet.

Úgyhogy nem is érdemes önnek fölsorolni azokat az intézkedéseket, amivel próbáltuk segíteni és segítettük is a hiteleseket, a hitelt felvevőket, éppen azért, mert ezt nem ismeri el, és nem is akarja elfogadni, hanem a saját maga által megfogalmazott, mantraszerű gondolatokat ismétli minden felszólalásnál. Úgyhogy, azt hiszem, e tekintetben vitát önnel nem érdemes folytatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „Miért érintetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasza miniszter úr jelenlétét a parlamentben.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr, megvárom miniszter urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Ez már a polgári Magyarország?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdadásra Simicskó István miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét,

vagy megvárja a válasszal miniszterelnök úr jelenlétét a parlamentben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Bár külön meg fogom kérdezni miniszterelnök úrtól, miért pont Simicskó miniszter úrra gondolt a válaszban a kérdés alapján, nem tudom elfogadni, ha nem haragszik meg miniszter úr, és megvárnám miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mikor alakult újra a kormányzati jósda?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszdadásra Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Kénytelen vagyok, úgy tudom, elfogadni.

ELNÖK: Nem kénytelen, képviselő úr. Az ön döntésétől függ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Akkor megvárom miniszterelnök urat.

(18.10)

ELNÖK: Megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét. Tájékoztatom a tisztelt Házat és a képviselő urat, hogy a miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselője... (*Felzúdulás és taps a Jobbik padsoraiban.*) Igen tisztelt Képviselőtársaim! Látom, hogy nagy népszerűségnek örvend Boldog István képviselő úr, higgyék el, egy abszolút kiváló képviselő, én nagy tisztelettel adózom irányába, de engedjék meg, hogy most el tudja mondani mindazt, amire jelentkezett.

Tehát Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: „**Mit jelent valójában a jobbikos érpataki-modell?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdadásra Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem önt, képviselő úr, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Jelzésre:*) Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó Kontrát Károly államtitkár úr személyét. (*Boldog István: Már megy az idő, elnök úr! 7 másodpercnél tart az idő! - Zaj. - Z. Kárpát Dániel: Keményen! Keményen! Próbáld meg papír nél-*

kül! - *Dúró Dóra: A kérdés is hazugság! - Boldog István: 10 másodpercnél van az idő!*)

Képviselőtársaim! Ne! Hagyják már Boldog képviselő urat, hogy elmondja mindazt, amit el szeretne mondani! (*Boldog István: Elnök úr, 21 másodpercnél van az idő! - Zaj a Jobbik padsoraiban. - Mirkóczki Ádám: A kérdésben is hazudik!*) Képviselő Úr! Majd az időponttal kapcsolatban én intézkedem, ez az én feladatom. Boldog István képviselő úré a szó, és egyben kérem az óra visszaállítást, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik előszere-ttel mutatja be magát a makulátlanság pártjaként és a tiszta közélet elharcosaként. Ezzel szemben a valóság az, hogy ahol csak kicsit is a hatalom közelé-be férkőznek, egyből súlyos visszaélések mutatkoznak. Elég gondolnunk az Európai Parlamentben Szegedi Csanád fiktív elszámolási ügyeire vagy Kovács Béla ügynöktevékenységére. Ózd, amely város polgármesterét a Jobbik adja, csak a botrányoktól, a jogellenességtől hangos.

Ennek tükrében már meg sem lepődünk azon, amikor újabb, Érpatakhöz köthető törvénytelen-ségre derült fény. A minap megjelent sajtóhírek szerint Orosz Mihály Zoltánhoz, Érpatak polgármesteréhez köthető cégek állítólag több mint 50 család ingatlan-ját szereztek meg törvénytelenül, és ezeket közpén-zen újították fel.

Ez azért is figyelemre méltó, mert Oroszt Vona Gábor egyik legfőbb politikai szövetségeseének tartja, ráadásul nemrég kötött szoros együttműködési meg-állapodást vele. (*Dúró Dóra: Nem igaz! - Egy hang a Jobbik padsoraiból: Hazudik!*) Sőt, a polgármeste-ri tevékenységéről korábban példaként beszélt több jobbikos városvezetőnek. Vona többször beszélt az ügynevezett érpataki modellről is, amelyben példa-ként említi Orosz Mihály Zoltán tevékenységét.

A híradások szerint Orosz Mihály Zoltánhoz és élettársához köthető magáncégek idős, sokszor isko-lázatlan embereket forgattak ki vagyonukból. Ügy-védi trükkökkel és félrevezető szerződésekkel szerez-ték meg maguknak az átvert emberek ingatlanjait, amiket azután közpénzen újítottak föl. Állítólag több mint 50 embert vertek át, és valamivel több mint 150 millió forintnyi közpénzről van szó.

A híradások szerint a polgármester úgy próbálja meg kijátszani a folyamatban lévő nyomozást, hogy a Jobbik szoknyája mögé bújva (*Dúró Dóra: Megint a szoknya!*) gyakorlatilag elrejtőzik. (*Felzúdulás a Jobbik padsoraiban.*) Látható tehát, hogy a Jobbik hogyan is működik valójában. A korrupció hívószav-ukká vált az utóbbi időben, de láthatjuk, sorra de-rülnek ki a hozzájuk köthető korrupciós ügyek. (*Fo-lyamatos zaj. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem, folyik-e nyomozás Orosz Mihály ügyében. Mit jelent valójában a jobbikos érpataki modell? Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vá-laszt Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Arra kérem képviselőtársaimat, figyeljék figyelmesen a választ. Hallgassák! (*Közbeszólások.*)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi ál-lamtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország demokratikus jogállam, ahol senki nem állhat a törvények fölött, mindenkinek, minden embernek, aki a törvényeket megszegte, viselnie kell tetteinek következményeit. (*Dr. Szakács László: Ezért kapsz egy etikait a Fideszben! - Gógös Zoltán: Mint Mészáros Lőrincnek.*) A magyar rendőrség Magyarország valamennyi településén minden bü-nözővel szemben határozottan fellép az emberek élet- és vagyonbiztonsága, a közbiztonság és a törvé-nyesség megőrzése érdekében.

Érpatak kapcsán valóban számos újságcikk és híradás jelent meg Érpatak önkormányzatának, illet-ve Érpatak polgármesterének működéséről, tevé-kenységéről. (*Mirkóczki Ádám: Milyen színekben polgármester?*) Az önkormányzatnak, illetőleg a képviselő-testületnek, a képviselőknak az a feladatuk a törvény szerint, hogy a település, a településen élők érdekében törvényesen járjanak el a közpénzek fel-használása területén. De a hatóságoknak is figye-lemmel kell kísérni a törvényesség betartását. A rendőrség és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal is ezt tette. 2016. május 30-án, illet-ve július 7-én magánszemélyek és a kormányhivatal által tett feljelentések alapján a Nyíregyházi Járási Nyomozó Ügyészség rendelt el nyomozást hűtlen kezelés, valamint csalás büntetének gyanúja miatt. A feljelentések tartalma szerint - idézem - a polgár-mesteri hivatal helyzetével visszaélve sorban szerzi meg az Érpatak településen lévő ingatlanokat, azokat az önkormányzat cégeivel rendbehozhatja, felújíttatja, majd a lakóknak havi 10-15 ezer forint bérleti díjért kiadja. A feljelentés szerint, tehát a feljelentés szerint bérleti szerződés nem készül, a bérleti díj zsebből zsebbe vándorol.

A nyomozás, az eljárás folyamatban van, és a fo-lyamat, a nyomozás lezárása után lehet ezekről az ügyekről beszámolni. (*Taps a kormánypárti padsor-okban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy-perces viszonzásra Boldog István képviselő úré a szó, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, az a hír is megjelent a sajtóban, mi-szerint az Érpatak Kft. ügyével kapcsolatban is el-kezdték a nyomozást. Bízom benne, hogy ennek az ügynek a végére is fényt derítenek. Azt gondolom, nagyon fontos, hogy minden önkormányzat szabá-lyosan működjön, a jobbikos önkormányzatok is. Tudvalevő, hogy ez a polgármester (*Zaj, közbeszólá-sok a Jobbik padsoraiban. - Az elnök csenget.*), aki-

vel a Jobbik szövetséget kötött, Érpatak polgármestere az ózdi önkormányzattal is kötött egy együttműködési megállapodást, és az érpatai modellt Ózdon is próbálják terjeszteni. Bízom benne, hogy nem az lesz Ózdon az érpataki modell, ami Érpatakon ezek szerint a sajtóhírek szerint bekövetkezett, mert nagyon nagy baj az, hogy valakik az emberek vagyontörvénytelenül megszerzik, majd azt utána még állami közpénzen meg is próbálják felújítani, ráadásul az önkormányzat dolgozóival.

Bízom benne, hogy az eljárás mindenre fényt fog deríteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az előbb általam elmondott és felsorolt büntetőeljárásokon túlmenően folyamatban van továbbá még eljárás becsületsértés, illetve rágalmozás gyanúja, valamint közokirat-hamisítás gyanúja miatt is. Tisztelt Képviselő Úr! Bízunk abban, hogy ezekben az ügyekben kiderül az igazság, és ha valaki vagy valakik megsértették a törvényt, azért a bíróságon fognak felelni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: **„Lehallgatási botrányból, újabb ügyészégi botrány?”** címmel. A legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki, akit tisztelettel köszöntök itt az ülésremben. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a legfőbbügyész-helyettes urat válaszadónak. Így Harangozó Tamás képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Legfőbbügyész-helyettes Úr! Márciusban lehallgató készüléket találtak az MTVA megbízott vezérigazgatójának tárgyalójában. Az eszköz egy véletlenül kifolyólag vétette észre magát: egy heves esőzés után beázott a tárgyaló, az üzemeltetők leszedték a kábelcsatorna fedelét, ahonnan leesett a mikrofon.

Nem sokkal később ki is derült, hogy Enyedi Csaba, az MTVA vezérigazgató-helyettesénél és Vas Imre üzemeltetési igazgatónál is találtak lehallgató készüléket, olyanokat, amik fotók készítésére is alkalmasak. *(Közbeszólások a kormányparti padsorokban.)* A biztonsági videofelvételek alapján a rendőrök azonosították Vas Imrét, akinek az engedé-

lye nélkül *(Derültség.)* lehetetlen lett volna bejutni a tárgyalóba.

Vas a 168 Óra által megszerzett nyomozati anyagok szerint a helyszínen azt mondta a rendőröknek, hogy az eszközök - idézem - telepítése magasabb célokat szolgált. A rendőrség pedig megerősítette, hogy Vas és Enyedit gyanúsítottként hallgatták ki az ügyben.

A legújabb fejlemény az, tisztelt főügyész-helyettes úr, hogy az ügyészség valami elképesztő módon egyébként megszüntette a nyomozást tiltott adatszerezés bűncselekménye miatt, mondván, hogy joghézag van a magyar jogrendszerben, és erre most jöttek pont rá. Tehát ma önök szerint a legfőbb ügyész, a miniszterelnököt vagy épp a titkosszolgálatok vezetőjét is le lehet hallgatni jogszerűen Magyarországon bármelyikük irodájában, hiszen önök szerint csak a magánlakás területén érvényes az a Btk.-tényállás, amely nyilvánvalóan egyébként némi analógiával és jogértelmezéssel nem így értelmezhető.

(18.20)

És önök sem így értelmezték, hiszen 2011-ben már vádat emeltek egy olyan ügyben, ahol egy magáncég mosdójába szereltek fel ilyen eszközt, és természetesen akkor még úgy látták, hogy ez társadalmilag veszélyes és üldözendő bűncselekmény - ma már nem.

Arra kérném legfőbbügyész-helyettes urat, hogy árulja el, mi a valódi oka ennek a teljesen nonszensz jogértelmezésnek. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az említett ügygel kapcsolatban arról szeretném tájékoztatni képviselő urat, hogy a tiltott adatszerezés bűncselekményét többek között az valósítja meg, aki másnak a lakásában, egyéb helyiségében vagy az azokhoz tartozó bekerített helyen történeteket technikai eszköz alkalmazásával megfigyeli vagy rögzíti. A büntető törvénykönyv a lakás, egyéb helyiség fogalmát több törvényi tényállásban is szerepelteti, így megjelennek ezek a fogalmak az úgynevezett szituációs jogos védelem esetében vagy a magánlakásértés törvényi tényállásában is. Az utóbb említett bűncselekmény... - az úgynevezett házi jogot védelmezi, azaz lakásnak csak a polgárok lakhatási céljait szolgáló épületek minősülnek. Az úgynevezett egyéb helyiség tekintetében az ítélezési gyakorlat egyértelmű, nevezetesen az egyéb helyiség fogalmi körébe kizárólag azok az épületrészek tartoznak, amelyek szoros összeköttetésben állnak a lakással.

Amennyiben a büntető törvénykönyv több törvényi tényállás esetében is használja ugyanazt a fogalmat, a törvény koherenciáját csak azáltal lehet biztosítani, ha ugyanannak a fogalomnak ugyanolyan jelentéstartalmat tulajdonítunk. Ellenkező esetben a jogalkalmazás kaotikussá, a normavilágosságnak való megfelelés pedig értelmezhetetlenné válna. A Fővárosi Főügyészség tehát a törvényesség követelményének megfelelően döntött az ügyben, tekintettel arra, hogy a kép- és hangrögzítő eszköz elhelyezésére nem lakásban, hanem az ahhoz nem tartozó cég irodájában, tárgyalójában került sor.

Megjegyzem egyébként, hogy a büntetőeljárás az ügyben, kettős felhasználású termékkel visszaélés büntette miatt változatlanul folyamatban van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Egyperces viszonzásra Harangozó Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Az a helyzet, hogy szerintem a jogértelmezésük egy vicc. Segítek a megfejtésben. Felismeri-e ön *(Felmutat egy fényképet.)*, hogy a képen szereplők közül ki a gyanúsítottja az ügynek? Segítek. Itt Orbán Viktor mellett ez az ember Paks fideszes politikusa, volt képviselőjelöltje, a polgármesterjelöltjük kampányfőnöke. Ő az egyik gyanúsítottja az ügynek. Úgyhogy már csak arra kéne válaszolni, hogy valójában milyen magasabb célokat szolgál egyébként ennek az ügynek az ilyen típusú kezelése. Mert azt nem tudja elmagyarázni senkinek, legfőbb ügyész úr, hogy egy ilyen jogértelmezés tekintetében önök kiszolgáltathatják ezt az egész országot annak, hogy maguk leírják, hogy ma bárkít bárhol le lehet hallgatni, és ezt rezzentelen arccal el tudja itt mondani a parlamentben is. Ez egy vicc! És ha kell keresni jogszabály-értelmezési támpontot, akkor egyébként a titkosszolgálati eszközök egyéb szabályozásában találna is.

Kérdésem már csak az: meddig alázzák meg magukat, és meddig alázzák még a saját kollégáikat, hogy nyilvánvaló politikai okokból tesznek lépéseket az ügyészségnek? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra legfőbbügyész-helyettes úré a szó. Parancsoljon!

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy gondolom, képviselő úr, hogy ön alázza meg saját magát akkor, amikor az analógiára hivatkozik. Tudnia kéne, mint ahogy egy másodéves joghallgatónak is tudnia kell, hogy az analógia alkalmazása a büntetőjog területén tilos. Az 1921. évi szovjet alkotmány vezette be az analógia fogalmát, az eredete rámutat arra, hogy vajon miért tiltja a magyar büntetőjog az analógiát.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelettel kérem Harangozó Tamás képviselő urat, hogy máskor, ha szemléltetni akar, akkor azt jelentse be, mert így ezt nem engedélyezett szemléltetésnek tudom csak minősíteni, és arról a házelnököt tájékoztatnom kell. És azt is szeretném elsősorban a hallgatóság, tehát a médiában való hallgatóság számára tájékoztatásul jelezni, hogy ez a megemlített név szerinti úriember nem azonos az ülésteremben helyet foglaló képviselőtársunkkal. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mivel az sem igaz, amit kérdeznek a Pharaon-ügyben képek-e egyszer őszintén beszélni?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja miniszterelnök úr jelenlétét az Országgyűlésben, és tőle kéri személyesen a választ.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Bár nem értem miniszterelnök urat a témák leosztásánál, de elfogadom természetesen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ennek megfelelően Mirkóczki Ádám képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az ön főnöke, ha úgy tetszik, Orbán Viktor miniszterelnök úr Pharaon-ügyben eddig folyamatosan hazudott, és folyamatosan menekült a tények kimondása elől. Nem szeretném most kronológiailag felsorolni azt a sok-sok botorságot, amelyet akár miniszterelnök úr, akár a Fidesz frakcióvezetője, akár más prominens képviselők mondtak, hogy ez a Pharaon nem az a Pharaon, ez a Pharaon nem is az a bűnöző, akiről szó van, aztán mindig-mindig kiderült, hogy ez a Pharaon pontosan az a Pharaon, és jó eséllyel mindenki tudott a létéről, hogy ez az ember egy nemzetközileg körözött bűnöző.

Ugyanakkor a magyar kormányt nem zavarta mindez, folyamatosan azt mondták, hogy nem hibáztunk, majd később azt mondták, hogy hát, lehet, hogy hibáztunk, de ez nyilván egy idegen titkosszolgálati játszma, amelynek a magyar kormány áldozata lett. Közben kiderült, hogy Pharaon vízumkérelmében, illetve egészen pontosan nem a kérelmében, hanem a mellé rakott indoklásban egyértelműen benne van, hogy Ghaith Pharaon Orbán Viktorral szeretne találkozni, és ezért kéri a konzulátus, hogy a bejrúti magyar nagykövetség adjon neki vízumot.

Bár Pharaon úr meghalt, a kérdőjelek természetesen maradtak. Maradtak, hogy pontosan ki volt ő, kikkel találkozott Magyarországon, milyen mozgásokat produkált, milyen nemzetbiztonsági kockázatot vetett fel, és egészen konkrétan milyen üzleteket bonyolított Orbán Viktorral vagy Orbán Viktor családtagjaival, amiről igen széles spektrumban lehet olvasni a különböző sajtótermékekben, sajtóorgániumokban. És természetesen a legnagyobb kérdőjel, hogy mi az oka, hogy ekkora rés van a magyar nemzetbiztonsági pajzson. Mi az oka annak, hogy egy nemzetközileg körözött, pénzmosás, a terrorizmus pénzelése és nagyon sok súlyos bűncselekmény miatt körözött ember egészen a miniszterelnök családjáig jut? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Simicskó István honvédelmi miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Hadd kezdjem azzal, hogy a miniszterelnök úr nem hazudott, az ön állítását vissza kell utasítanom. Mindig ugyanazt mondta, és jó néhányszor hallhattuk itt ebben a kérdéskörben már a kérdésekre adott választ, mindig következetesen a kormány részéről az alábbiakat mondtuk. Pharaon úr vízumkérelmét feltöltöttük a schengeni rendszerbe, egyetlen tagállam sem emelt kifogást, és nem jelzett problémát, még az Interpol sem. Vagyis Ghaith Pharaon a kérdéses időpontban bármelyik schengeni tagállamba beutazhatott volna. Az én tájékoztatásom szerint Pharaon úr vízumkérelme ügyében a KKM, tehát a Külgazdasági és Külügyminisztérium már nyilvánosságra hozta a vízumigénylésének körülményeit, az országgyűlési képviselőknek pedig biztosította a betekintés jogát az előkészítő anyagokba. Nyilván, ahogyan ön is mondta, nem olyan régen a Libanonban, Bejrútban elhunyt úriember kapcsán, azt hiszem, hogy ezek a kérdések teljes mértékben okafogyottá váltak.

Én úgy látom, hogy amit az eddigi nyilatkozataink alapján megtettünk, azok természetesen egyértelműek, az illető úriember korábbi magyarországi tevékenységét illetően egyértelmű az, hogy a magyar törvényeknek megfelelt, és Magyarországra nézve semmilyen nemzetbiztonsági kockázatot nem rejtett magában az ő személye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszra Mirkóczki Ádám képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(18.30)

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Most sem őszin-

ték. Azt kell mondjam, hogy ha ön mint honvédelmi miniszter azt mondja, és azt állítja akár Orbán Viktor parancsára, akár más parancsára, hogy az az ember, aki nemzetközi szinten számos országban pénzmosással, terrorizmusfinanszírozással van vádolva és körözve rengeteg helyen, Magyarországra nem jelent nemzetbiztonsági kockázatot, akkor azt nagyon nehéz minősítenem.

Ugyanakkor azt is szeretném mondani, hogy ha ennyire bátrak, akkor hozzunk nyilvánosságra, illetve hozzanak nyilvánosságra mindent, nemcsak az előre kiszelektált részleteket a vízumkérelme kapcsán, hanem egyebek mellett a konzuli információs rendszer összes olyan dokumentumát, ahol feketén fehéren benne van, hogy ennek az embernek azért kezdeményezik a magyarországi vízum megadását, hogy Orbán Viktorral találkozzon, és akkor hozzuk nyilvánosságra az ő magyarországi üzleti tevékenységeit, ingatlanbeszerzéseit és azokat a partnereit *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, akik hozzásegítették ehhez a tevékenységéhez. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Szerintem az a helyes - sajnos mindannyiunkat utolér egyszer a végzet -, az a helyes, ha egy elhunyt személy esetében kellő tisztelettel tekintünk az elhunyt személyiségére, és az, hogy ebben kutakodjanak, természetesen ez lehetőségként továbbra is fennáll, nyilván a Jobbiknak, ha van valamilyen saját nyilvántartása, és ez alapján mondja azt, amit mond, akkor ez alapján bármit megtehet. De egy biztos, én azt tudom továbbra is mondani, hogy amennyiben az érintett személy, aki már nincs az élők sorában, szerepelt volna az Interpol nyilvántartásában vagy az Európai Unió bármelyik másik schengeni rendszerében, nyilvántartásában, akkor ez egyértelművé tette volna, hogy mi a helyzet. Azonban több ízben járt az Európai Unió területén, bárhol előfordulhatott a személye, valamilyen oknál fogva mégsem volt sehol sem nemzetbiztonsági kockázatot jelentő, és így értelemszerűen ránk sem.

Tehát Magyarországnak nem okozott nemzetbiztonsági kockázatot az ő tevékenysége, az ő személyisége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Kinek az olimpiája**” címmel. Miniszterelnök úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Nem is kell tovább mondanom az

ilyenkor szokásos szöveget, mert képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Simicskó István honvédelmi miniszter urat válaszdónak, ezért Ikotity István képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Elfogadom válaszdónak, de nyilván tudom azt, és ön is tudja, hogy amiről beszélni fogunk, az olimpia elől most menekül a kormány, hogy ezekre választ adjon. Nem szeretném, hogy heteket csússzon ez a válasz, ezért teszem föl mégis. A kormány megpróbál ugyanis úgy tenni, mintha semmi köze nem lenne a budapesti olimpiai pályázathoz.

Bizonyára önök is értesültek róla, mindenki értesült róla, hogy 260 ezernél több budapesti lakos jelezte, hogy nem akarja, hogy egy ilyen fajsúlyú kérdésben a véleményük megkérdezése nélkül döntsön a kormány. Ez a 266 ezer aláírás alig 70 ezerrel kevesebb, amit a jelenlegi kormánypártok leadtak a 2008-as népszavazási kezdeményezésük során, pedig akkor nemcsak Budapesten, hanem az egész országban gyűjtöttek. Tehát ez olyan akarat, amit sem a kormány, sem a főváros nem hagyhat figyelmen kívül.

Önök úgy tesznek, mintha a kormánynak semmi köze nem lett volna ehhez a pályázathoz, igencsak gerinces módon a főpolgármesterre kenik az egészet. A kormánynak joga és kötelessége lett volna saját hatáskörében népszavazást kezdeményezni még a pályázat beadása előtt. Igenis a kormány döntése volt, hogy nem kérdezte meg az embereket, hogy akarnak-e Budapesten olimpiát, a kormány döntése volt, hogy népszavazás nélkül elkezdtek szórni a pénzt az olimpiai pályázatra. A kormány gógós magatartása miatt súlyos milliárdokat dobtak ki az ablakon, a 2016. év végére már meghaladta azt az összeget, amit összesen előkészítésre lehetett volna szánni. Azt gondoljuk, hogy a kormány hibázott, amikor az emberek háta mögött akart olimpiát rendezni.

Kérem, miniszter úr, válaszoljon: mikor és ki döntötte el pontosan, hogy a kormány nem kezdeményez népszavazást olimpia kapcsán? Meg tudják-e mondani, hogy eddig pontosan hány forintot költöttek olimpiai pályázatra? Mekkora az az összeg, amit megspórolhattunk volna?

És ha már itt tartunk, ez után a kudarcuk után nem gondolja-e a kormány, hogy egy másik, az emberek által nem támogatott *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezermilliárdos pénzsórásról is meg kellene kérdezni az embereket, és pedig a Paksról kezdeményezett népszavazás, amit szeretnénk, ha önök elindítanának. Előre köszönöm a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Simicskó István honvédelmi miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Az ötödik ciklusomat töltöm a magyar parlamentben, és elég sok mindent megtapasztaltam már, sok-sok emberrel találkoztam, és azt hiszem, vagyunk úgy, amikor azt látjuk, hogy vannak olyan emberek, akik az ügyeknek, a fontos ügyeknek is a fonákját látják, és vannak, akik a színét. Mi azok közé tartozunk, akik a színét látjuk. Tehát nyilván mindenben lehet valamilyen olyan tényezőt keresni, amely kifordítja, átforgatja, átbillent, és negatív oldalról közelít meg nagy és nemes nemzeti ügyeket is.

Szerintem Magyarország egy történelmi lehetőség előtt áll, még talán mondhatom így jelen pillanatban is. A Fővárosi Közgyűlés döntött erről, ugye, városok pályáznak az olimpiára. 2015 júniusában, ezt megelőzően a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése teljes mellszélességgel, egyhangúlag szavazott az olimpia mellett, hogy Budapest pályázzon. A Fővárosi Közgyűlés 93 százalékos szavazattöbbséggel, egyetlen nem és egyetlen tartózkodás mellett szavazott a pályázat benyújtása mellett a '24-es olimpiára vonatkozóan. Ebben egyébként egyhangúlag támogatták a Fővárosi Közgyűlésben az Együtt-Párbeszéd, a Jobbik, az MSZP, a Fidesz és a KDNP megválasztott képviselői is, majd 2015. július 6-án az Országgyűlés több mint 80 százaléka pozitív támogatásáról biztosította a pályázatot.

Nyilván amikor azt kérdezi ön, hogy ez kinek az olimpiája, hát, ez a magyarok olimpiája. Ebben most ilyen szempontból teljesen mindegy, hogy ki, milyen színekben, milyen pártállással vonul föl. Én azt hiszem, hogy ez egy nagy lehetőség. Azért nagy lehetőség, mert az Agenda 2020, amely lehetővé tette azt, hogy ilyen nagyszabású városok is pályázhassanak, mint Budapest, ez nyitotta meg a lehetőséget és ez adott mindannyiunk számára történelmi esélyt.

Ön is sportember, pontosan tudja, hogy a sport mit jelent a magyar emberek számára. Ez egy közös nyelv, amit mindannyian beszélünk és értünk, ezért reális, észszerű és gazdaságos vállalkozás lenne Magyarország számára. Én sajnálom, hogy vannak olyan emberek, akik ezt másként látják, természetesen mi eszerint járunk el. Én magam személy szerint továbbra is támogatom az olimpiarendezés jogát, és remélem, hogy minél többen vagyunk emellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszontválaszra megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mit szokott tenni az önök kormányzata vagy akár a Fidesz, amikor úgy gondolja, hogy egy nemzeti ügy előtt áll? Megkérdezi az embereket, hirdet egy népszavazást, elindít egy nemzeti konzultációt, ahogy szokták mondani. Azt gondolom, hogy ez a megkülönböztetője sok esetben azoknak, amiket önök nemzeti ügyeknek neveznek,

és fennhangon ezt mondják róla. Miért nem tette meg ezt a Fidesz? Miért nem tette meg ezt a kormányzat, hogy megkérdezte az embereket arról, hogy szeretnének-e 2024-ben Budapesten olimpiát?

Nincsen kifogásunk az olimpia ellen, nagyon is szeretjük a sportot, azt gondoljuk, hogy egyszerű lenne, ha Magyarország egyszer egy olimpiát tudna rendezni, azt is látjuk, hogy ennek mekkora gazdasági terhei vannak, mit ró ez az országra egészen pontosan. A kérdésem, miniszter úr, ismét fölteszem, úgy hangzott, hogy ki döntötte ezt el, hogy nem kezdeményeznek erről egy népszavazást, hiszen minden nemzeti ügyről önök népszavazást szoktak indítani; illetve az, hogy mekkora költséget fordítottak erre eddig. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzásra, egyperces viszonzásra miniszter urat is megilleti a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Én úgy vagyok ezzel, hogy egy ilyen történelmi esély, történelmi lehetőség előtt, azt kell mondjam, szinte evidens, hogy nemzeti ügyről van szó, mert nem sikerült még olimpiát rendeznünk. Ott vagyunk az első tíz nagy nemzet között, akik eredményesség okán nyugodtan megtehetjük mindezt, ráadásul, ismétlem, az Agenda 2020 esélyt ad arra, hogy értelmesen pályázzunk. Az szomorú, ha egy ilyen kérdés pártpolitikai üggyé válik, amely nemzeti ügy, de ez pártpolitikai kérdéssé vált, ez szomorú. Egységet kellene szerintem fölmutatnunk.

Az, hogy mennyit szántak eddig tervezésre és kivitelezésre, azt tudnám mondani, hogy az elmúlt időszakban, 2010-től, képviselő úr, évente mintegy 30-40 világversenyné adtunk otthont: Európa-bajnokságnak, világbajnokságnak, világkupának. Folyamatosan épülnek azok a létesítmények, amelyek egyébként úgyis megépülnének egy olimpia rendezése kapcsán, mondjuk, 70-80 százalékban, a többit kellene csak, egy picit többet hozzátennünk, és akkor tudnánk rendezni egy nagyon komoly olimpiát, amely a nemzeti büszkeségünket jelentős mértékben emelheti, mindannyiunkét, pártállásra tekintet nélkül. Én ebben látok esélyt.

Sajnálom, hogy idáig fajultak a dolgok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, bízunk benne, hogy még nem reménytelen a helyzet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „Fideszes politikus a törvények felett áll?” címmel. A legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Belovics

Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a legfőbb ügyész úr jelenlétét, és személyesen tőle kéri a választ.

HERINGES ANITA (MSZP): A legfőbb ügyész úrtól szeretném megkérdezni, hogy hogy maradhat ki a KSE-ügy vádiratából a fideszes politikusok nevei, és hogy nem hallgatták ki őket, úgyhogy megvárnám. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a legfőbb ügyész úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért állnak az uniós és nemzeti támogatás kifizetései?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kis Miklós Zsolt államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Van egy viszonylag jól működő rendszer, vagy mondjam azt, volt egy viszonylag jól működő rendszer Magyarországon, ez a közvetlen támogatások kifizetése. Évek óta kisebb zavarokkal, de általában időben hozzájuthattak a gazdálkodók a pénzükhöz. Tavaly ugyan volt ebben némi megbicsaklás, de erre még talán volt is valamennyire szakmai magyarázat, hiszen egy teljesen új szisztémára kellett átállni, új elemek is kerültek be ezekbe a támogatásigénylésekbe, amire nyilván először fel kellett készülnie az irányító hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak is.

Most az a helyzet, mindenki azt gondolta volna az előlegek kifizetése után, hogy ez a rendszer most is rugalmasan működni fog, és az eddigi gyakorlatnak megfelelően nagyjából február közepéig a lehetséges támogatások olyan 70-80, de volt olyan év, amikor 90 százaléká is kikerül a termelőkhöz. Erre rendszerek épülnek, nyilván banki rendszerek, amelyek körülbelül pontosan belőhetik, hogy mikor juthatnak hozzá a támogatásokhoz ezek a gazdálkodók. Az elmúlt hetekben rengeteg megkeresést kaptam, hogy gyakorlatilag ez a kifizetés nem működik. Érdeklődnek az MVH-nál, vagy most már nem is mondom MVH-nak, hanem a jogutódjánál, és azt mondják, hogy általában az ellenőrzéseken túl vannak, tehát nagyon kevés van olyan, ahol még vita van. Nyilván ez a rendszer júniusig mehet, pontosan tudjuk, de nem ez volt a gyakorlat. Most az a gond, hogy hiányoznak ezek a források, és sok cég került olyan helyzetbe, hogy akár még felszámolásveszélyes közegbe is futhat, hiszen ők ezekből akarták - vagy nagyon sokan, és nemcsak ők, hanem nyilván terme-

lők is - rendezni az adósságaikat, illetve a tavaszi munkákra való felkészülésbe évek óta beleszámítótak ezek a források.

Úgyhogy, államtitkár úr, nem tudom, mitől csikorog ez a rendszer, lehet, hogy nem volt mégsem értelmes dolog ez az átszervezés, de én arra szeretnék választ kapni, hogy mi van itt most, vagy mit csinálnak. Úgy tudom, a héten valamennyi kifizetés elindult, de ez még mindig nem az az ütem, amire a gazdálkodók számítanak. Legyen szíves erre válaszolni. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Kis Miklós Zsolt államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Mint azzal bizonyára ön is tisztában van, a 2016. év egyik változása volt, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt megszüntettük jogutódlással. Most azon nem szeretnék vitát nyitni, hogy ez egy jól működő hivatal volt-e. Azt gondolom, hogy az elmúlt években elsősorban inkább a kritikus hangvételek voltak erősek, főleg amikor a gazdálkodókat valaki megkérdezte.

A legfontosabb azonban az, hogy természetesen a feladatot valakinek el kell végeznie, és részben a Magyar Államkincstárhoz, részben pedig a megyei kormányhivatalokhoz került ennek a feladatnak az ellátása.

Ami nagyon fontos még nyilván egy ilyen kifizetésekor, hogy ennek a szervezetnek legalább egy feltételes akkreditációja megjelent. Jelentem, december 27-től az Államkincstár akkreditációját megszerezték, és év végéig, illetve október 15-ig pedig a végleges akkreditációt is. Nem merném azt mondani, hogy a kifizetésekkel gond van, ugyanis ha egészen pontos statisztikai számokat kívánok mondani, akkor a logikában, amit képviselő úr említett, a következő a változás. 2017 január-februárja helyett mi a kifizetéseket majdhogynem teljes egészében előrhoztuk 2016-ban, ugyanis 2016. november 1-je és 2016. december 31-e között 223 milliárd forint került kifizetésre. Csak összehasonlításként jelzem, hogy 2015-ben ez 160 milliárd forint volt, és összességében az az összeg, amelyet 2016-ra teljes egészében úgymond prognózisként jeleztünk, ehhez képest a Kincstár több mint 80 milliárd forinttal ezt a kifizetést túlteljesítette.

A korábbi időszakokban sem volt egyébként jellemző, hogy a januári időszakban nagyon meglódult volna a kifizetés. Általában ez február, illetve március folyamán került kifizetésre a legtöbb esetben. Ez most is így van. Ezen a héten is indultak kifizetések, eddig, igaz, csak 6 milliárd forint értékben, de a területalapú támogatások, a zöldítési kifizetések is folyamatosan rendelkezésre állnak, és ami még talán jó hír, azt majd a következő egy percben fogom elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, államtitkár úr. A '15-16-os év összehasonlítása azért sántít, mert '15-ben nagyon-nagyon sok probléma volt a zöldítések indulásával, és ez okozta azt, hogy akkor alacsonyabb volt a kifizetés. Viszont azt szeretném még jelezni, hogy én kérdeztem egy írásbeli kérdésben, hogy az MVH-s létszámleépítésnek mi volt az indoka, és szerintem a zavart ez okozza alapvetően. Ön azt a választ adta, hogy minőségi cseréket fognak végrehajtani. Államtitkár úr, nem hiszem, hogy az minőségi csere, ha volt olyan kirendeltségük, ahol háromdiplomás mezőgazdasági gépészmérnök helyett óvodatitkár került abba a funkcióba. Azt gondolom, a hiba inkább innen adódik, hogy az a közel száz fő, aki elkerült a rendszerből, nyilván amikor az ellenőrzések és a végrehajtások vannak, hiányzik.

Én csak azt tudom mondani erre, hogy az rendszerben van, hogy vannak itt olyan határidők, amelyek jogilag tarthatók, de a termelők nem jelentkeznének a problémákkal, ha minden rendszerben lenne. Én arra biztatom önöket, hogy legyenek túl ezen a káoszon, mert úgy látom, most igazából kaotikus állapot van. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Nem jellemezném kaotikus állapotnak az MVH, illetve az utód Államkincstár szervezet helyzetét, már csak azért sem, mert ön létszámleépítésekre utalt, azt szeretném jelezni, hogy a kormányhivatalokban történtek bizonyos személyi változások. Ha gondot okozott volna a létszámleépítés, akkor nem lehetett volna arra például mód a kormányhivatalban, hogy sokkal hamarabb feldolgozzák a kárenyhítési kérelmeket, és ami jó hírre utaltam az előző két-tőperces felszólalásomban, a jó hír az, hogy ezt a körülbelül 4-5 milliárd forintnyi kárenyhítést, amit általában márciusban fizetett az MVH, azt most már februárban meg tudjuk tenni.

Tehát egyszerűen a létszámleépítésnek valóban bizonyos minőségi kifogásai, problémái voltak, ez azonban nem hatott az elvégzett munkára, és a kifizetések továbbra is zökkenőmentesen - bízunk benne -, még az eddigieknél is gyorsabban fognak menni. Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán: Úgy legyen! - Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. **Ügyrendben** Staudt Gábor frakcióvezető-helyettes úr kért szót. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy frakcióvezető úr jönne

tőlünk, és a házbizottsági ülésen van, ezért öt perc szünetet szeretnénk kérni, hogy tudjuk neki jelezni.

ELNÖK: Köszönöm. Öt perc szünetet elrendelek. (Rövid szünet.)

(18.50)

Ha a Ház nem emel kifogást, mivel Volner János frakcióvezető úr a Házbizottság rendkívüli üléséről megérkezett, akkor nem tartanánk be az ötperces szünetet. Természetesen megkérdezem a miniszter urat is, hogy emel-e ez ellen kifogást. (Dr. Simicskó István jelzésére:) A miniszter úr nem emel kifogást.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mit kellene tennie a Kormánynak a dolgozó magyar emberek bérfelzárkóztatásának érdekében?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét a parlamentben, és tőle várja személyesen a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Először is elnézést szeretnék kérni a késésért, a házbizottsági ülésen vettem részt.

ELNÖK: Azért nincs mit, tudom, hogy rendkívüli házbizottsági ülésen volt.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): A miniszterelnök urat szeretném megvárni a másik oldalról.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés, ezzel az azonnali kérdések végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról** szóló T/12895. számú javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztők képviselőjének, ötperces időkeretben - tisztelettel kérem, hogy ki lesz az előterjesztők képviselője, nyomógombbal kérem bejelentkezni ilyen esetben. (Megtörténik.) Köszönöm szépen. Staudt Gábor frakcióvezető-helyettes úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk

fekvő javaslat nem más, mint egy mondattal kiegészített javaslata annak a zárószavazás előtt elbukott alaptörvény-módosításnak, amit eredetileg Orbán Viktor nyújtott be, aztán számos módosításon kellett keresztülesnie, hogy a Ház elé megfelelő módon zárószavazásra kerülhessen, de sajnos a legfőbb dolgot, a teljes megoldást nem sikerült elérnie ennek a javaslatnak, hiszen csak részlegesen kezelte volna azt a problémát, ami a bevándorlási helyzettel keletkezett Magyarországon, és csak részlegesen építette volna bele az Alaptörvénybe azokat a megoldásokat, amelyeket minden magyar állampolgár elvárt, és amelyeket egyébként a népszavazáson megfogalmaztak az emberek.

Nem sikerült belevenni ugyanis azt, hogy ellenszolgáltatás fejében semmilyen módon ne lehessen beengedni és különösen letelepedési jogot ne lehessen adni külföldi állampolgároknak. Ez azért lett volna fontos, hiszen a letelepedési kötvény konstrukciójával, mint láthattuk, túlmentek a gazdasági konstrukción, és olyan személyek is megvásárolhatták ezt, kiderült utólag, például elítélt bűnözők, akik átjelentkeztek fél évre, és így rezidens státusszal tudták igazolni büntetlenségüket, büntetlen előéletüket. Nos, ha ilyen egyének kaphattak letelepedési jogot, akkor felmerül a kérdés, hogy ugyanígy ezt terroristák miért ne tehették volna meg, és ha a négyes szűrőt, amit oly sokszor hallhattunk ebben a Házban, gyakorlatilag elítélt bűnözők is könnyen kijátszhatták, azt mondhatjuk, hogy nem ért semmit.

Azért is hamis az a vélekedés vagy az az állítás, amit a Fidesz-KDNP-s képviselők elmondtak, hogy ez csak gazdasági kérdés lenne - feltettem a kérdést már a bizottság ülésén is, és nem tudtak érdemben válaszolni, egyébként többször felmerült ez a kérdés -, hiszen ha ilyen konstrukcióban annak a kvótában szereplő 1300 menedékkérőnek az Európai Bizottság megvette volna a letelepedési kötvényt, akkor minden további nélkül bejöhettek volna. Mert erről van szó, és ráadásul még egy jó üzlet is lett volna, hiszen négyszeres kamattal kapta volna vissza a Bizottság a pénzt az ötéves futamidő végén, és nem arról van szó, hogy elbukták volna ezeket az összegeket. Tehát ha ez ilyen módon lehetővé válik, és ráadásul Erbilben nyitnak irodát, amikor az Iszlám Állam szétesőfélben van, több millió dollárral lépnek meg a vezetői, úgymond terítéken kínálják azt, hogy csak be kell sétálni, és már meg is lehet venni a kötvényeket.

Egy ilyen helyzetben benyújtottuk november közepén a javaslatunkat, amely teljessé tette volna a védelmet, és elhúzták az időt, december közepéig nem került még az Igazságügyi bizottság elé sem a javaslat. Utána kezdődött a szünet, tehát már csak februárban kerülhetett arra sor, hogy egyáltalán az Igazságügyi bizottság erről dönten tudjon, és ott a Fidesz-KDNP-képviselők ezt a javaslatot elutasították. Nem voltak hajlandók tárgysorozatba venni sem, ami azt jelenti, hogy önök úgy gondolják, hogy ez a kérdés megoldódott.

Hivatkoztak itt egyébként az Alkotmánybíróság döntésére, amivel csak egy probléma van: nagyon szép és nagyon jó, csak minden alaptörvényi hivatkozást nélkülöz, illetve más uniós országok alaptörvényére és alkotmánybírósági gyakorlatára hivatkozik, de ha a magyar Alkotmánybíróság olyan védelmet szeretne felmutatni, amit akár Brüsszelben is fel lehet használni, akkor a magyar Alaptörvény szabályait kell alapul venni, és ez a módosítás igenis szükséges lenne. Ez nem azt jelenti, hogy ezzel megoldódna a probléma, ez nem azt jelenti, hogy ez egy százszázalékos megoldás lenne, hiszen az Unióban továbbra is küzdeni kellene azért, hogy ez a védelem bármiféle uniós döntéssel szemben hatékony legyen, de mindenképpen egy jobb, erősebb eszköz lenne a kormány kezében, amikor ezeket a tárgyalásokat végigviszi.

Úgyhogy azt gondoljuk, hogy ez nemcsak az offshore cégek biznisze, amelyek már közel félmilliárd dollárnyi profitra tettek szert a sajtóhírek szerint, az túlmutat ezen, bár ez is elég lenne az eltörléshez, és ráadásul önök csak felfüggesztésről beszélnek, azt is március végén. Hogy így lesz vagy nem, azt nem tudjuk, de ez az Alaptörvénybe nem kerül be, és nem úgy kerül kivételre, hogy a tilalom megfogalmazódik; belekerül az Alaptörvénybe, és akkor bárki, bármelyik kormányzat a jövőben visszavezetheti, sőt, ha csak sima felfüggesztésre kerül, akkor vissza se kell abban a tekintetben vezetni, hogy a törvényeket módosítani sem kell, egészen egyszerűen újra el kell kezdeni a forgalmazását. Ez az, ami megengedhetetlen mind gazdasági, de ami még fontosabb, mind biztonságpolitikai szempontból. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Megkérdem a frakciókat, hogy kíván-e valaki élni a lehetőséggel. *(Jelzésre:)* A Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úrnak adok szót, kettőperces időkeretben.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. A Jobbik ezt az alaptörvény-módosítást tavaly ősszel leszavazta *(Mirkóczki Ádám: Nem ezt!)*, így aztán azt látjuk, hogy a problémát igazából a Jobbik okozta. Nyilván van önöknél néhány embernek lelki ismeret-furdalása, hogy egyébként egy megegyezés tárgyat képező alaptörvény-módosítást önök leszavaztak, önöket nem érdekelte a magyar emberek biztonsága. Látszik az - hozzáteszem, hogy azt az egy mondatot sem tudták helyesen megfogalmazni -, hogy nem szolgál más célt az önök számára ez az alaptörvény-módosítás, mint hogy azt a látszatot igyekezzenek kelteni, hogy önöket érdekli a magyar emberek sorsa. Sajnos, tavaly ősszel megtapasztal-

tuk, hogy önöket nem érdekli a magyar emberek sorsa, a módosító indítványokat ott megszavazták, egyetértettek a törvényjavaslattal, de arra nem vették a fáradságot, hogy a zárószavazásnál legalább ketten támogassák az alaptörvény-módosítást.

Úgyhogy önöknek a választópolgárokkal kell elszámolni azért, amiért az alaptörvény-módosítást nem támogatták. Ezek után azt kérem, hogy gyakorlatilag ugyanazt az alaptörvény-módosítást vegyük tárgysorozatba, szerintem rendkívüli módon furcsa felvetés. Úgyhogy ezen okból nem támogatjuk egyébként, miután nem egy helyes magatartásról szól, az alaptörvény-módosítás tárgysorozatba vételét. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Vas Imre Képviselőtársam! Nem ezt szavaztuk le, ezt önök szavazzák le. Tehát azt a megoldást, ami a lehető legnagyobb védelmet adná meg az országnak, amikor nagyon egyszerű - és ezt lehet önnek akárhogy magyarázni: se szegény, se gazdag migráns ne jöjjön be az országba, ezt mondtuk, ezt tartjuk, és ezt is tartalmazza jelen pillanatban az alaptörvény-módosítás. Önök a migráció veszélyével folyamatosan próbálják az embereket befolyásolni, milliárdos kampányt folytatnak ezzel kapcsolatban, de amikor valóban meg kellene védeni az országot, akkor, mint ahogy látszik, önöknek fontosabb a korrupció, fontosabb a piszkos pénz. Mert semmi másról nem szól a letelepedési kötvény, mint a korrupcióról, a piszkos pénzről, amit önök raktak zsebre. Ez semmi más egyébként, mint amiről ma már szó volt itt: amit Kiss Szilárd megcsinált kicsiben, hogy elkezdett mutyizni a vízummal, négyezer vízumot adtak ki a schengeni övezetbe, azt hirtelen önök észrevették, és Rogán Antal megcsinálta nagyban.

(19.00)

Törvényerőre emelték a korrupciót, megtámogatták a törvényekkel, óriási pénzeket adnak oda offshore-cégeknek, sőt most ott tartunk, hogy 1671 embernél a befizetett pénz nincs is meg. Tudja, mennyi az? 140 milliárd forinttal nem tudnak most elszámolni a letelepedési kötvényeknél. Mi mit mondunk? Vezessük ki a letelepedési kötvényeket, és szüntessük meg ezt a kiskaput, legyen benne az Alaptörvényben, hogy soha senki ne árulhassa a hazáját pénzért. Mert maguk azzal, hogy a letelepedési kötvényhez ragaszkodnak, a saját hazájukat árulják pénzért, akár terroristáknak is, és kockáztatják a magyar emberek és kockáztatják Magyarország biztonságát.

Tehát én nem hiszem el, hogy önnek ez ne lenne egyértelmű, ön pontosan tudja, és lehet, hogy nincs

is benne ebben a bizniszben, de azzal benne van, hogy falaz azoknak a képviselőtársainknak, azoknak a minisztereknek, akik ebből jól megtömjék a zsebüket. Szégyelljék magukat! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Staudt Gábor képviselő urat mint az előterjesztő képviselőjét... *(Jelzésre:)* Nincs lehetőség Mirkóczki Ádámnak, egy frakcióból egy. *(Dr. Staudt Gábor: De a zárszót...)* Bocsánat, elnézést, csak ön vezette elő, úgy gondoltam, ön is fog válaszolni. Ez az én hibám volt, és elnézést kérek.

Tehát az elhangzottakra az előterjesztő képviselőben Mirkóczki Ádám képviselő úr fog válaszolni. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vas Imréhez fordulnék, hogy emlékszik-e arra, amikor Brüsszel először fölvetette azt az 1500 fős, Magyarországra vonatkozó kvótatervezetet. És emlékszik arra, hogy hogyan tiltakoztunk akkor egyébként nemcsak mi, hanem önök is, Orbán Viktor is és a kormány minden egyes tagja már az ötlet, a javaslat ellen, és hogy hát az milyen sok, 1100 migráns?

Szeretném ehhez adalékként hozzátenni: tudja ön egyébként pontosan, hogy a letelepedési kötvények vásárlói és a hozzá tartozó családtagok során hány harmadik országbéli ember, személy egyébként céljait, háttérüket nem ismerve kapott letelepedési engedélyt Magyarországon? *(Németh Szilárd István: De ez nem igaz, ezt te is tudod!)* Közel 8 ezer. Németh Szilárd képviselőtársamnak mondom, hogy néhány héttel ezelőtt... *(Közbeszólás Jobbik soraiból: Igaz, Szilárd! - Németh Szilárd István: Te is abban a bizottságban ülsz, amelyikben én. És ott mindig tájékoztatnak... - Az elnök csenget.)* Majd Németh Szilárdnak javasolom, hogy a következő nemzetbiztonságin kérdezze meg, hogy igazat mondok-e vagy sem. Néhány héttel ezelőtt néhány képviselőtársammal a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalban voltunk, akik egyébként korrekt módon nagyon részletes tájékoztatást adtak a jelenlegi helyzetről. Közel 8 ezer ember kapott letelepedési kötvényen keresztül letelepedési engedélyt Magyarországon. Ezen emberekről egyébként a BÁH-nak fogalma sincs, hogy jelentenek-e kockázatot vagy sem. Ők arra hivatkoznak, hogy a négyes szűrőből ők csak egy, és igazából rajtuk is csak az megy át, hogy kifizették a pénzt, tehát kaphatnak, avagy sem.

Hozzátevé, hogy azok az emberek - és ebben talán Németh Szilárd is meg tud erősíteni -, akik átesnek nemzetbiztonsági átvilágításon, annak függvényében, hogy jelenthetnek-e bármilyen kockázatot vagy sem, mi mindenen kell átmenni, milyen környezettanulmányok készülnek és a többi, önök komolyan gondolják, hogy ezt harmadik országból érkező emberek, személyek esetében is meg lehet tenni? Nem lehet megtenni. A Jobbik javaslata azt a célt szolgálja, hogy ilyen biztonságpolitikai helyzet-

ben ne jöhessenek pénzért sem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most megköszönöm eddigi szíves együttműködésüket, és az elnöklést átadom Sneider Tamás alelnök úrnak. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **a közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/13091. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2017. február 15-én tartott ülésén megtárgyalta a közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló T/13091. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság 26 igen szavazattal, nulla nem és nulla tartózkodás mellett, egyhangúlag fogadta el.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban szereplő, Igazságügyi bizottság által beterjesztett módosító javaslatokat, amelyek legfőképp jogtechnikai pontosításokat tartalmaznak.

Továbbá a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatában egy érdemi módosító javaslatra hívom fel képviselőtársaim figyelmét. A javaslat egyik pontja tisztázza, hogy a családi név korrekciójára irányuló eljárás az előterjesztés hatálybalépését követően illetékmentes lesz. Itt az a probléma merült föl, hogy az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény lehetővé teszi az 1953. január 1-jén hatályba lépett kötőjel kötelező használatával és a megkülönböztető betűjel eltörlésével, valamint az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnévvel kapcsolatos rendelkezések következtében kialakult névviselés rendezését a családi név korrekciójára irányuló eljárással. Ezért a jövőben ezek a korrekciók illetékfizetési, illetve díjfizetési kötelezettséggel nem járnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslatban mintegy 20 hatósági eljárás díjának megszüntetésére tesz javaslatot a kormány. Ennek elfogadása

esetén az élet egy-egy területén olcsóbbá válik az ügyintézés meghatározott társadalmi csoportok vagy adott esetben minden ügyfél számára. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány az előterjesztést támogatja.

ELNÖK: Köszönjük. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót. Így most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nem érkezik jelzés.)* Mivel nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Nem tudom, az előterjesztő részéről Kovács Zoltán kíván-e hozzászólni. *(Dr. Kovács Zoltán: Igen, nagyon röviden.)* Tessék, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden, hiszen ebben a Ház előtt konszenzus volt, ezért szeretném megköszönni minden frakciónak a támogatását mind a bizottsági ülésen, mind pedig az Országgyűlésben.

A bürokráciacsökkentő kormányprogramnak egy újabb elemén lehetünk túl a holnapi szavazással. Ennek az a lényege, hogy megkérdeztük mind 2015-ben, mind 2016-ban is az állampolgárokat, hogy mely díjak azok, amelyek nagy társadalmi csoportot érintenek, fontos ügyekben vannak jelen az államigazgatásban, és szükséges lenne ezeknek a megszüntetése vagy csökkentése. Ezekre első esetben 400 ezer, második körben 280 ezer válasz érkezett be. Ennek alapján állítottuk össze a törvényjavaslatot. Ez utóbbiban is mintegy 20 igazgatási szolgáltatási díj, illetve illeték megszüntetésére tettünk javaslatot.

Nem hangzott el az imént, de szeretném azért a tisztelt Ház figyelmét arra felhívni, hogy az első törvényjavaslattal mintegy 12 milliárd forint, a második esetben mintegy 2-2,5 milliárd forint marad az állampolgárok és a vállalkozások zsebében.

Tisztelt Országgyűlés! A következő mentességek részletes felsorolása nélkül csak említem, hogy különböző célcsoportokat vett górcső alá a kormány ezeknek az intézkedéseknek a következtében, például a 65 év feletti, kiskorúak, családi otthonteremtés kedvezményét igénylők, termőföld-tulajdonosok és ahogy itt az imént elhangzott, a családi név korrekciójára irányuló eljárás kérelmezői.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy szavazataikkal is támogassák a kormány-előterjesztést, hiszen eddig ebben konszen-

zus volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(19.10)

ELNÖK: Köszönjük. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következnek az **egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Semjén Zsolt, Szászfalvi László, Balog Zoltán, Varga Mihály, Németh Szilárd István és Mátrai Márta képviselők által benyújtott előterjesztés T/12969. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Balog Zoltánnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BALOG ZOLTÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a lehetőséget, hogy ezzel a törvényjavaslattal, a törvénynek ezzel a módosításával munkaszüneti nappá nyilváníthatjuk a húsvét előtti pénteket, amit a keresztény kultúrkörben nagypénteknek nevezünk. Azt kérjük az Országgyűléstől, hogy tegye munkaszüneti nappá ezt a napot már ebben az évben - erre törvényi lehetőség van -, tehát 2017. április 14-e munkaszüneti nap lehet, ha az Országgyűlés támogatja ezt a törvény módosítást.

Ebben az ügyben összetalálkoznak azok a dolgok, amik jó, ha egyébként összetalálkoznak az életben is, márpedig az értékek és az érdekek. Mi úgy gondoljuk - itt az összes előterjesztő nevében beszélünk -, hogy mind az értékek, mind pedig az érdekek szempontjából ez az intézkedés jót tesz Magyarországnak, jót tesz Magyarország polgárainak, és különösen is jót tesz a magyar családoknak, ez az ő érdekük is. Tehát ez mindenki számára nyereség, függetlenül attól, hogy világnézetileg milyen módon gondolkozik saját magáról és arról a világról, amelyben él.

Számunkra, ha az értékek felől közelítünk, akkor a mondanivalója ennek a lehetőségnek az, hogy az ország, a nemzet keresztény önazonosságának a helyreállításában ez egy fontos lépés lehet, úgy is mondhatnánk, hogy a rendszerváltoztatás elmúlt 25 évének egy fontos adóssága, amit törleszteni fogunk. A keresztény üzenete ennek a napnak, a nagypénteknek az, hogy áldozat nélkül nincs ünnep, halál nélkül nincs föltámadás, nagypéntek nélkül nincs húsvét.

Miközben erről beszélünk az értékek felől közelítve, aközben nem gondoljuk azt, hogy bárkire ezt a meggyőződést rá kellene vagy rá lehetne kényszeríteni. Viszont biztosak vagyunk abban, hogy az érdekek szempontjából minden családnak az érdeke az, hogy a húsvéti ünnepkörben - egyébként akkor, amikor különösen a gyermekes családoknál problémát jelenthet a gyermekek felügyelete, hiszen a péntek eddig munkanap volt, egyébként pedig iskolai szü-

net - egy újabb napot kapnak a közös pihenésre, meghosszabbodik az a háromnapos ünnep, ami a húsvétvasárnap, a húsvéthétfő és a szombat - ami persze szombati munkarend szerinti vagy szombati rend szerinti nap a naptárban -, és a magyar szabályozásban ez egy négy napra kibővülő lehetőség lehet a családok számára. Tehát ha az érdekeket nézzük, megint csak kapcsolódik az értékekhez, hiszen az életminőség szempontjából ez egy kulturális többlet is jelent a család szabadidejének az eltöltésében.

Ha arra gondolunk, hogy persze nem tudjuk és nem is akarjuk Magyarországon a gazdaság szempontjait figyelmen kívül hagyni, akkor elmondhatjuk azt, hogy bár ez a javaslat - és erről érdemes megemlékezni - már évekkal ezelőtt, az előző ciklusban egy kereszténydemokrata képviselő, Varga László részéről betervezésre került, most látjuk eljönni az idejét, ezért szimbolikus az, hogy Varga Mihály gazdasági miniszter is az előterjesztők között van; most láttuk eljönni az idejét annak, hogy a gazdaság teljesítménye megteremtette azokat az alapokat, amikkel egy ilyen plusz munkaszüneti napot nyugodtan vállalhatunk.

Valóban a gazdaság korában vagyunk, a gazdasági szempontok nem nélkülözhetőek, mégis fölhívnam a figyelmet arra, hogy ha körülnézünk az országban - és ezt mutatják a belföldi turizmus számai is -, akkor azt látjuk, hogy a hosszú hétvégéken, különösen az iskolai szünetek idején alig lehet Magyarországon minőségi pihenőhelyet találni, mert a turisztaszálláshelyek foglalása olyan nagy mértékű. Hál' istennek, számos család számára - a miniszterelnök úrtól hallhattunk ma délben erről egy számot - most már kinyíló lehetőség az, hogy együtt turisztaszálláshelyen tölthetik az ilyen hosszú hétvégeket. Tehát azt mondhatjuk, hogy még a gazdasági kiesés is pótlódik bizony szempontból azzal, hogy a magyar turizmus és vendéglátás számára a vásárlóerő még intenzívebben meg tud jelenni.

Ezzel természetesen az jár, hogy a munkavállalóknak a munkaszüneti napra rendes munkabér jár, távolléti díj jár, ilyen módon a munkavállalók bére a munkaidő csökkenése és a szabadidő növekedése ellenére nem mérséklődik, a kieső munkanap pótlása esetén a bérek pedig növekedni fognak. Bizunk benne, úgy látjuk a számokat, hogy az ország versenyképességét nem fogja rontani ez a javaslat, ellenkezőleg: azzal, hogy több idő jut a regenerálódásra, még inkább a munkaerő minősége javulhat.

S ha abból a szempontból nézzük meg a szabályozás megváltoztatása iránti kérésünket, illetve javaslatunkat, hogy vajon mennyire sok ma Magyarországon az országos munkaszüneti nap vagy az állami szünnap, vagy éppen a közös ünnep, akkor érdemes körülnézni a házunk táján, hogy a nálunk gazdaságilag sikeresebb vagy éppen kevésbé sikeres, vagy velünk nagyjából egy súlycsoportban lévő országokban hogyan is alakul a munkaszüneti napok száma. Ezzel a nagypéntekkel, amennyiben a Ház támogatja ezt a javaslatot, Magyarországon az eddigi

10 munkaszüneti nap helyett - amik akár hétköznapra is eshetnek - 11 munkaszüneti nap lesz: január 1-je, március 15-e, húsvéthétfő, május 1-je, pünkösdhétfő, augusztus 20-a, október 23-a, november 1-je, december 25-e, illetve 26-a. A nagypéntek Európában 14 országban ünnep, most Magyarország is csatlakozik ezekhez az országokhoz.

Hogy összehasonlításként hozzak néhány számot arról, hogy a gazdasági sikeresség nem feltétlenül a munkaszüneti napok számától függ: Németországban 17 munkaszüneti nap van, Bulgáriában 16, Szlovákiában 15, Horvátországban 14, Ausztriában, Csehországban, illetve Lengyelországban 13, Dániában, Franciaországban és Belgiumban 12 ezeknek a napoknak a száma. Láthatjuk - különböző súlycsoportú országok vannak itt -, hogy nem feltétlenül a gazdasági sikeresség záloga a több vagy a kevesebb munkaszüneti nap.

Amikor a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsra beterveztettük ezt a javaslatunkat, hogy ott az érdekegyeztetés fórumán meg tudjuk ezt vitatni, akkor a munkaadókkal vitába keveredve azt tudtuk mondani, hogy azok az adócsökkentések, azok a szabályozások, amik az elmúlt időben a magyar gazdaság javára szolgáltak és a teljesítményét növelhették, sokkal többet nyomnak a latba, mint ez a munkaszüneti nap, amely természetesen bizonyos szegmenseivel a gazdaságnak termelés kiesést okozhat.

Összefoglalóan azt tudom mondani, hogy a kormány annyit tud tenni, hogy egy napot munkaszüneti nappá nyilvánít. Hogy ebből mi lesz, az azokon az embereken, családokon, közösségeken múlik, akik ezt a napot majd használni fogják, élni fognak vele. Hogy ünnepnap lesz-e belőle, azokon múlik, akik ünnepelni szeretnének. S el kell mondani, az elmúlt évtizedekben - bizony ez az időszak visszanyúl az előző rendszer idejére - voltak, akiknek mindig is ünnepnap volt a nagypéntek, függetlenül attól, hogy egyébként munkaszüneti nap volt vagy nem. Én magam betanított esztergályosként szabadságot kaptam annak idején a Diósgyőri Gépgyárban 1977-ben, hogy otthon tudjam ünnepelni ezt a napot. Akkor is voltak ilyen megértő munkaadók, bízom benne, hogy most is lesznek olyanok, akik ezt támogatni fogják. Tehát mi munkaszüneti napot fogunk adni, ünnepé a polgárok és a polgári közösségek, az egyházi közösségek tehetik ezt a napot.

S ha már itt a szakszervezeti szempontok is felmerülnek, egy kicsit ironikusan hadd jegyezzem meg, hogy természetesen az egyházak és az egyházi szolgák számára ez a nap, nagypéntek mindig is egy intenzív munkanap volt, és az is fog maradni, hiszen ők munkával ünnepelnek.

(19.20)

Tudjuk, hogy egy nap nem fogja megoldani az ország összes gondját és nem fogja feltétlenül mindenben jóvá tenni az életünket, de biztos vagyok

benne, hogy az életminőséget javítja, és ez a nap sokat hozzátehet ahhoz, hogy a dolgok jó irányba menjenek a gazdasági életünkben, a személyes életünkben és a közösségi életünkben is. Köszönöm, hogy meghallgattak, azoknak, akik meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, a kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván-e hozzászólni. *(Soltész Miklós: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Ön é szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Országgyűlés! Elnök Úr! A nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával kapcsolatos módosító javaslat valóban elsősorban, ha szabad így mondani, Magyarország keresztény gyökereihez, keresztény alapjaihoz kapcsolódik. Egy olyan ünnepkör méltó megünnepléséről és az arra való felkészüléséről van szó, ami a kereszténységen belül Krisztus kínszenvedésétől, halálától és temetésétől egészen húsvétvasárnapig, a feltámadásig tart, nagypéntektől húsvétvasárnapig.

Mi azok közé az országok közé tartozunk, ahol, ha nem is mindenki hívő, nem is mindenki gyakorló hívő, de az emberek átlagában megmutatkozik az - például a különböző megjelenéseken, ünnepkörökön, az egyházak felé az 1 százalékos felajánlásokon -, hogy a kereszténység igenis a legerősebb vallás a különböző felekezetein keresztül. Éppen ezért nagyon fontos ez a javaslat, amit mindenképp érdemes nemcsak megfontolni, hanem elfogadni is.

De azért hozzátesszem, hogy nyilván nem csak a hívők számára fontos ez. Általában egy-egy ünnepnapnak, amikor a családok együtt vannak, együtt tölthetik az idejüket, eredménye is van a családok szempontjából, a családok és a közösségek megerősödése szempontjából is pozitívan hat vissza a társadalomra. Ráadásul egy olyan napról beszélünk, nagypéntekről, amikor a szülők nagy része amúgy is szabadságot vesz ki, mert a gyermekével amúgy is otthon van és készül valamilyen módon a húsvétra. S ha mindezt megerősítjük egy egyházi ünnepvel, egy munkaszüneti nappal, akkor mindenképp segítjük ezeknek a családoknak a további boldogulását és erősödését.

S hozzá kell tennem ahhoz, amit miniszter úr előterjesztőként elmondott, hogy megvan-e ehhez a gazdasági alap. Amikor néhány évvel ezelőtt Varga László kereszténydemokrata képviselő, volt református püspök úr betervezte ezt a javaslatát, akkor ilyen szinten még nem volt meg a gazdasági alap. S itt néhány tényrt érdemes megjegyezni. 2010-ben a GDP-arányos államadósság 80,5 százalék volt, most 74 százalék. Az is tény, hogy 2010-hez képest 700 ezerrel több ember dolgozik ma Magyarországon; ez közel 4,4 millió embert jelent. S miután megvan a gazdasági alap, megvan az a lehetőség, amit látunk

az elmúlt évek fejlődésének eredményeképpen a Magyarországon élő és dolgozó emberek segítségével, úgy gondoljuk, meg is érdemlik azok az emberek, akik ezt a haladást, ezt a GDP-emelkedést, illetve azt a pozitív változást, ami a gazdaságban megtörtént, megteremtették, hozzájárultak, hogy egy ilyen előterjesztést tárgyaljunk, majd pedig közösen elfogadjunk.

S ez kapcsolódik ahhoz is, amit miniszter úr is mondott, hogy szerte az Európai Unión belül sok-sok országban vagy jóval több szabadnappal rendelkeznek a munkavállalók irányában, vagy pedig - ami legalább ilyen fontos - a nagypénteket ünnepnappá nyilvánították már a korábbi időkben. Akik legalább annyi vagy még több szabadnappal rendelkeznek a hasonló méretű és körülbelül azonos gazdaságú országok közül: Ausztria, Szlovákia, Lettország, Szlovénia, Csehország, Svédország, Finnország. Most tehát nem a nagyobb országokról beszéltem. Mindenképp fontos, hogy náluk 11 vagy több szabadnap van, és be kell látni, hogy ettől az ő gazdaságuk még nem esett össze. A nagypéntek jelenleg is munkaszüneti nap Dániában, Németországban, Észtországban, Görögországban, Szlovákiában és még több mint egy tucat országban.

Körülbelül két héttel ezelőtt a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács tárgyalta ezt a kérdést. Érdekes volt az ott megjelent hat oldal véleménye, a munkaadóké, a munkavállalóké, a civil és egyházi szervezeteké, a művészet és tudomány képviselőié. 5:1-ben szavazták meg és támogatták ezt a javaslatot. Gondolom, könnyen kitalálják, hogy kik nem támogatták. Nos, a munkaadók. Az érvelésük viszont érdekes volt.

Túl sok pozitívumot a gondolatmenetükben az érvelésük során nem tudtak felhozni, jól látszott, hogy néhány embernek csak a gazdasági haszon a fontos, és nem tudja magában egyensúlyozni, hogy egy olyan munkaszüneti nap, amiről most dönténénk, adott esetben a társadalom, az egész közösség, s mint említettem, a család javára, valamint teljesen természetesen a vallásos emberek érdekében olyan pozitív előrelépés, amelynek eredményeképpen lehet, hogy a gazdaság bizonyos szempontból még jobban teljesít. Ilyen értelemben furcsa volt a munkaadók hozzáállása. S még egyszer hangsúlyoznom kell, hogy a munkavállalók, a civil oldal, az egyházi oldal, a művészeti oldal és a tudományos oldal képviselői egyhangúlag támogatták ezt a javaslatot.

Befejezésül, tisztelt Országgyűlés, tisztelt Előterjesztők, a javaslat jó az országnak, jó az embereknek, egy érték mentén történő javaslat, ami nagyon fontos, éppen ezért a kormány támogatja. S még egyszer nagyon köszönöm az előterjesztőknek, és bízom benne, hogy az Országgyűlés egységesen fogja támogatni ezt a javaslatot. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a ve-zérszónoki felszólalások következnek. Megadom a

szót Mátrai Mártának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MÁTRAI MÁRTA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Korunk emberének az a benyomása, hogy már nem tud versenyezni a rohanó idővel, a változó világgal, mégis a harmadik keresztény évezred hajnalán sem változott a helyzet. A hit szempontjából ugyanott vagyunk, mint az első húsvét hajnalán. A helyzet azóta sem változott. Az emberiség azon része, amely nem tud hinni a feltámadásban, ma is szomorúan bandukol élete országútján.” - írta 2003-ban Jakubinyi György, Gyulafehérvár érseke a húsvéti körlevelében.

Tisztelt Országgyűlés! A kereszténység legnagyobb ünnepe a húsvét. A keresztény egyházak tanítása szerint ez az ünnep az emberiség megváltásának ünnepe, amelynek kiemelkedő napja nagypéntek, az áldozathozatal, a megváltás szimbóluma. Nagypéntek nem egyszerűen a gyásznak, hanem az Úr keresztáldozatának, a megváltásnak a napja. Ilyenkor a hívő ember csendben elmélkedik, magába fordul, és új erőt merít a hétköznapiakhoz. Ezt nem lehet másképp megtenni, mint gondolatainkba merülve, köztötségek nélkül, és csak az erre való odafigyeléssel. Ez nem ideológiai, eszmei vagy vallási kérdés, ez több annál, mert vannak pillanatok, amikor mindenkinek számot kell vetnie saját életének küzdelmeivel, szenvedéseivel, reményeivel. Ez lehetőség, hogy érzékelje a hétköznapiak értékét, gyarapodó életének sikereit, valóságosan láthassa saját sorsát. Erre tanítanak bennünket az ünnepek. Esélyt kell adni a számvetés készítésére.

A polgári kormány már máskor is hitet tett amellett, hogy vallja a keresztény értékrendet, az ebből adódó szellemi és lelki kötelezettséget. Magyarország Alaptörvénye a Nemzeti hitvallásban elismeri a kereszténység nemzetmegtartó szerepét, becsüljük országunk különböző vallási hagyományait. Mindannyiunk figyelmét felhívja arra, hogy büszkések vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette. Természetes, hogy a kormány a nemzet ünnepei mellett támogatja a hagyományainkat megtartó hitnevezetes ünnepeit is.

(19.30)

Lehetőséget kíván teremteni arra, hogy mindenki köztötségek nélkül élhesse meg az ünnepek ünnepét. Ahogy az Balog Zoltán és Soltész Miklós államtitkár úr felszólalásában is elhangzott, én is szeretnék arra utalni, hogy Varga László református lelkész, aki 2010 és 2014 között a KDNP országgyűlési képviselője volt, 2011. május 9-én önálló képviselői indítványában kezdeményezte a munkaszüneti napok számának bővítését. Ő is nagypéntekre gondolt,

a következő indokolással. Azt írja: „Nagypéntek ünnepe az Európa önazonosságát jelentő keresztény kultúra alapvető, egyik kiemelkedő napja, amit minden magát keresztény egyháznak valló közösség a legnagyobb ünnepei között tart számon. Ezen a napon emlékeznek a világ kereszténysége Jézus Krisztus megváltó halálára. Munkácsy Mihály Krisztustrilógiájától kezdve az útszéli keresztig minden erre a napra emlékeztet. Éppen ezért szükség lenne ezt a napot munkaszünetté nyilvánítani, ezzel is lehetőséget adni a hívő emberek számára az elmélyülésre, az áhítatra.”

Vannak azonban, akik kifogásolják ezt a sok ünnepet. Miért kell gyarapítani munkaszüneti napok számát? Ez a kérdés persze mindig csak akkor vetődik fel a kételkedők részéről, amikor hitbéli elkötelezettségünket akarjuk megerősíteni. Ugyanis, ha viszsza tekintünk a XVIII. század Európájára, láthatjuk, hogy 120-140 olyan vásár- és ünnepnap volt, amelyeken nemcsak a vallási, de a világi törvények is tiltották a munkavégzést. A fejlődő kapitalizmus idején a szabadnapok, az ünnepnapok számának csökkenése a termelés növelését, több bevételt és nagyobb haszon elérését szolgálta. Ez a haszonelvű szemlélet tovább ment a XX. században, egészen a rendszerváltozásig.

A magyar kormány hitet tett amellett, hogy az életet befolyásoló ünnepeket a lakosság szabadon, köztötségek nélkül, nyugodtan, családi körben, szeretetben élhesse meg. A mai eltorzult, erőszakos, teljesítménykényszeres világban sokkal nehezebb az igazi értékeket felismerni. Ezért fontosak az ünnepek. Ezért a polgári kormánynak segítenie kell abban, hogy a jó, kiegyensúlyozott élet ígéretét az emberek ne csak gazdaságilag, hanem lelki és szellemi értelemben is felfedezzék.

A kormány a maga sajátos eszközeivel csak azt tudja tenni, hogy nagypénteket munkaszüneti nappá nyilvánítja, de ahhoz, hogy ez a nap igazi ünnep legyen, az egyházak segítségére is szükség van. Ha körülményeink szomszédos országainkban, ahogy itt elhangzott, akkor látjuk, hogy nagypéntek Lengyelországban, Szlovákiában már régóta ünnep, Csehországban 2016-ban vált azzá, de Európa jó néhány országában, így például Németországban, Ausztriában, Olaszországban, Portugáliában jelenleg is munkaszüneti nap.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve én csak azt kérem, hogy támogassák az egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló T/12969 számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képvi-

selőtársaim! A nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítása más törvényeket is megmozgat. Ugye, érdekes módon öt törvény módosulásával is párosul a dolog, olyanokkal is, amikről nem gondoltam volna az előtt, mielőtt végigtallóztam. Az anyakönyvi eljárástól kezdve gyakorlatilag az egyes kikényszerítési és szabálysértési vizsgálatok eljárásán keresztül többfajta törvényt is megérint.

De hát nem ez a lényeg. A lényeg valójában az, amit az előterjesztők is forszíroznak, hogy a keresztény liturgiában a nagypéntek gyakorlatilag a húsvét előtti pénteket jelenti. Nyilván ez az a nap, amikor gyakorlatilag a vallásgyakorlók emberek egy kicsit a mindennapoktól visszavonultabban, elmélyedettebb állapotban, akár azt is mondhatom, hogy az igazságtól talán távol tartva önmagukat medítálnak - és sok minden az élet dolga körül. És hát egyfajta szigorú böjtöt is tartanak. Vannak nyilván olyan hosszú-hosszú évszázadok időszakában kialakult hagyományok, amelyek tiszteletben tartása megítélésem szerint is fontos.

Fontos ugyanúgy, mint ahogy a vallásgyakorló ember részéről, szerintem hasonlóképpen fontos a vallást nem gyakorló emberek irányában való tolerancia is. A kettősség e tekintetben, mármint az egymás iránti azonosság tekintetében szerintem mindenképpen fenn kell hogy álljon, mindegy, hogy valaki vallásgyakorló vagy vallást nem gyakorló. Orbán Viktor a tavalyi esztendőben, ha jól emlékszem, akkor tavaly novemberben jelentette be, hogy nagypéntek munkaszüneti nap lesz. Nekem nem ezzel van bajom. Nem azzal van bajom, hogy nagypéntek munkaszüneti nap lesz, hanem ahogyan eljutunk ahhoz, hogy nagypéntek munkaszüneti nappá válik.

Gyakorlatilag, ha végiggondoljuk, akkor ez egy direkt kinyilatkoztatás, mely kinyilatkoztatás mások vélekedésére nem is volt nagyon kíváncsi. Úgy van, ahogy Balog Zoltán is mondta, meg többen említették. Ha ma körülnézünk Európában, megnézzük a mi környezetünket, a tágabb környezetünket, akkor van nagyon sok ország, ahol, mondhatni, jóval több a munkaszüneti napok száma. Van néhány, ahol kevesebb, de döntő többségében azok az országok jellemzők, ahol több. Még a nagy piaci partnerünk is, Németország is a tavalyi esztendőben egy munkaszüneti nappal többel bírt, mint Magyarország.

E tekintetben nagyon nem megkérdőjelezhető, és nem is szeretném megkérdőjelezni ennek a munkaszüneti napnak a létjogosultságát. De arra szeretném most is egy gondolattal felhívni kormánypartii képviselőtársaim figyelmét, hogy a mai napon képviselőtársaimmal együtt benyújtottunk egy módosító javaslatot. Szeretném, ha majd nem kerülne el a figyelmüket, és támogatnák mindazt. Majd erről Legény Zsolt képviselőtársam bővebben is beszél.

Azzal, ha a nagypéntek munkaszüneti nappá válik, akkor Magyarország azok körébe sorakozik fel, ahol 11 munkaszüneti nap lesz. Akik kevésbé örülnek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvání-

tásának, azok inkább, azt mondhatom, a munkaadói körhöz tartozók. Ennek hangot is adtak, emlékeznek biztos önök is rá, több dologra hivatkozva; egyrészt arra hivatkozva, hogy a kormány elmúlt időszakbeli intézkedéseiből fakadóan elég sok teher nyomja a vállukat. Többször hallottam magam is meghivatkozva a minimálbér vagy garantált bérminimum emelését.

Hozzáteszem, hogy persze ez igazából azért okoz nagy nehézséget a munkaadóknak, mert a kormány az elmúlt hét esztendőben is a minimálbér vagy a garantált bérminimum emelésénél arra törekedett, hogy a bruttóját és a járulékkerheket emelje, és ezzel szorította falhoz a munkaadókat. Nyilván van ezernyi teher, amivel szembe kell nézni a munkaadóknak. Ez volt az anyagi része a történetnek az ő aspektusukból, szémszögükből.

A másik része viszont, ahogy én hallottam, az volt, hogy nyilván ez gazdasági értelemben vetten is kiesést jelent, mint ahogy megint csak erről már az előbbieken szó esett. Nem lehet egzakttá tenni egy munkaszüneti napnak pontosan a gazdasági kiesést érintő nagyságrendjét, de azért egy közelítő mértékű nagyságrendet lehet mondani. Nagyjából egy munkaszüneti napnak a jó irányú becslések alapján 0,3-0,4 százalékos mértéke jelenik meg a GDP-hez viszonyítottan.

(19.40)

Ezt csak azért jelzem, mert egy ilyen döntés, amely megszületik, nagyságrendileg százmilliárd forintos, százezer-millió forintos nagyságrendű döntés. Nincs ezzel baj. Nem ezzel van baj. Szerintem azzal van baj, ahogy a döntés megszületik, ahogy a döntés előkészítése történik. Mint ahogy mondtam, Orbán Viktor kinyilatkoztatta, és utána gyakorlatilag a törekvés nem alakult ki az irányba, hogy másokkal, munkaadókkal az érvek sokasága medrében haladva egy közös együttes döntés tudjon megszületni.

A munkaadók tehát nem igazán vannak ennek a munkaszüneti napnak az eldöntése pártján. E tekintetben megnyilatkozott az elmúlt időszakban a VOSZ is. Azt mondták: nagy nyomást helyez a vállukra ez a döntés. E tekintetben megnyilatkozott a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége is, és sok mindenki más, akik úgy gondolják, hogy az említett ügyeken kívül az a mértékadó kifogás, hogy nem kérdezték meg az embereket sem. Nem volt egyfajta nemzeti konzultáció arról, hogy az emberek mit gondolnak, ez-e az a nap, amelynek munkaszüneti nappá válása a leginkább fontos a számukra, vagy az a nap - csak példaként mondom -, amit most benyújtottunk módosító javaslatként, azaz december 24-e. Szerintem ez a kérdés megért volna annyit, ebben konzultálni kellett volna vagy lehetett volna az emberekkel. Én nem a nagypéntek munkaszüneti nap ellenében szólok, hanem a decemberi 24-ei munkaszüneti nap megvalósításáért, a kettő együttes meg-

valósításáért. Abban hiszek, úgy gondolom, hogy egy nemzeti konzultáció keretei között történő kérdésfelvetést követően valószínűsíthetően az emberek legalább olyan hányada, ha nem nagyobb hányada december 24-ét támogatná ebben az ügyben sok okból kifolyólag. De a részletekbe azért nem bocsátkozok bele, mert képviselőtársam erről minden bizonnyal részletesebben fog szólni.

Hozzáteszem azt is, hogy egyszerű, praktikus kérdéseket is felvet a nagypéntek ügye. Ugyanis a nagypéntek után vasárnap és a hétfő húsvét. Vasárnap és hétfő evidencia, gyakorlati példa, hogy ez a kiskereskedelem kapcsán - nem akarok a vasárnapi boltbezárásig eljutni - egyértelmű helyzetet teremt. A szombat nem munkaszüneti nap, az pihenőnap, a péntek munkaszüneti nappá fog válni. Hogy fog működni a rendszer? Pénteken bezár, szombaton kinyit, vasárnap-hétfőn újra bezár? Vagy négy nap zár? Vagy hogyan, miképpen gondolják az egyszerű, praktikus kérdések kezelését e tekintetben? Nyilván az emberek mindennapi életére is kihatással lévő dolgokról beszélek. Tehát ezt a részét is érdemes megfontolni, átgondolni, olyanná tenni, hogy ez ne okozzon majd különösebb zavarokat az emberek mindennapi életében.

Szóltak már Varga László református lelkész, püspök korábbi kezdeményezéséről, a 2011. évi kezdeményezéséről. Megpróbáltam utánanézni, és megpróbáltam megnézni, hogy milyen alátámasztások, indokok fogalmazódtak meg akkor és most. Vagy ugyanúgy szintén 2011-ben az augusztus 15-e munkaszüneti nappá nyilvánítása tekintetében; Michl József ugyancsak KDNP-s képviselőtársunknak a Nagybaldogasszony napjának munkaszüneti nappá nyilvánításával kapcsolatos kezdeményezéséről van szó. Próbáltam megnézni tehát azt, hogy mik az érvek, mik az indokok, az alátámasztások. Nem bántva az előterjesztéseket, de úgy, ahogy most e törvénytervezet kapcsán sem igazából láttam olyan széles körben az alátámasztásokat megtenni, az akkori előterjesztéseknél is volt hiányérzetem. De nem az én hiányérzetem a lényeg.

Csak jelzem... *(Vágó Sebestyén közbeszól.)* Így igaz, képviselőtársam, de az önöké sem. Az önöké sem, legyenek teljesen nyugodtak, az is indifferens. A dolog lényege igazából az, hogy megítélésem szerint, ha a kormány vagy a kormány feje, a miniszterelnök eldönti önmaga azt, hogy mit kíván munkaszüneti nappá tenni, akkor annak az előkészítettségét ilyen értelemben jobban meg lehetett volna rajzolni. Érdemes lett volna, még egyszer mondom, talán nemzeti konzultációt is lefolytatni, hogy az önök szavajárása szerint és az önök cselekedetsorai alapján fogalmazzak.

Az utolsó gondolataim arról szólnak, hogy a Magyar Szocialista Párt részéről ennek a törvénytervezetnek az elfogadásával kapcsolatosan támogatólag lépünk fel. Támogatólag lépünk fel, mert úgy látjuk, hogy minden vélt vagy valós, megfogalmazott és meg nem fogalmazott kritikánk ellenére a nagy-

péntek munkaszüneti nappá nyilvánítása a munkavállalók érdekét szolgálja. Mindegy, hogy pihenés, rekreáció vagy éppen konkrétan a vallásgyakorlásból fakadóan az ünnephez illesztett tevékenységek gyakorlása kerül a fókuszba, mindenképpen a munkavállalók érdekeit szolgálja. Olyan törvénytervezetet, olyan törvényt nem kívánunk támogatni, amely a munkavállalók ellenében van, de ez nem olyan, ezért mondjuk azt, hogy a mi támogatásunkra e tekintetben számíthatnak.

De egy dolgot nagy tisztelettel szeretnék kérni a kormánypárti képviselőtársaimtól. Ha már nem folytattak le nemzeti konzultációt példaként a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításával kapcsolatosan, és nem gondoltak arra, hogy talán érdemes lenne más vallási ünnepekhez illesztetten végiggondolni, hogy lehet-e más olyan nap, amely hasonló fontossággal bírhat, akkor kérem önöket nagy tisztelettel, vegyék komolyan az ellenzék részéről benyújtott javaslatot a december 24-e munkaszüneti nappá nyilvánításával kapcsolatosan. Kezeljük a kérdést karöltve együttesen. Mert ha a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítása nem okoz nagy terhet a gazdaságnak és ennek az országnak, akkor nyugodt lelkiudattal és nagy tisztelettel szeretném jelteni és jelezni, hogy a december 24-e a gazdaság szemszögéből még ennyi problémát sem okoz, sem munkaszervezési, sem egyéb más szempontból; mondjuk, hozzáteszem, például a munkavégzéshez illesztett hatékonysági és eredményességi szempontokból sem.

Ezért, ha már e kérdéskör kapcsán döntés születik, még egyszer nagy tisztelettel azt kérem önöktől, kormánypárti képviselőtársaim, hogy a két napot, a nagypénteket és a december 24-ét együtt kezelve döntsünk a munkaszüneti nappá nyilvánításról. Elnök úr, képviselőtársaim, miniszter úr, ennyit szerettem volna mondani, és remélem, hogy meghallgatják szavainkat, és a módosító javaslatainkat figyelembe veszik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Szászfalvi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A benyújtott törvényjavaslat lényege, hogy a nagypéntek Magyarországon is munkaszüneti nap legyen, és segítse, hogy e napot méltó módon ünnepelhessék meg a keresztyén egyházak, keresztyén emberek. A nagypéntek az egyik legnagyobb és legfontosabb nap és ünnep a keresztyénység számára, amely alkalommal a keresztyén emberek Jézus Krisztus szenvedéséről, passiójáról és kereszthaláláról emlékeznek meg.

Tisztelt Ház! A KDNP országgyűlési képviselőcsoportja örömmel üdvözli ezt a beterjesztett javasla-

tot, örülünk annak, hogy több évtized vitái után a kormány, a kormánypárti képviselők felvállalták ezt a fontos ügyet, és ezt a javaslatot a kormánypárti képviselők előterjesztették a Ház elé.

(19.50)

Az elmúlt majd' húsz esztendőben magam is részese voltam olyan bizottsági és plenáris vitáknak itt az Országgyűlésben, amelyekben a mindenkori kormánypárti és ellenzéki frakciók képviselői felelős dialógust folytattak ilyen ügyekről is, folytattunk arról, hogy mely napokat nyilvánítsunk munkaszüneti napokká. Mint hallottuk, Varga László volt képviselőtársunk konkrét javaslattal is élt, és emlékszem még egy olyan vitára is itt a parlamentben, amelyben maga Donáth László, MSZP-s képviselőtársunk konkrétan javasolta, hogy a nagypéntek legyen munkaszüneti nap.

A KDNP frakciója támogatja ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását, támogatjuk elsősorban azért, mert ez a javaslat a vallásszabadság kiteljesítését és megvalósítását szolgálja, jelenti.

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdését hadd idézzem ide, amelyre hivatkoznak is az előterjesztők: „Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását, és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.”

A szabad vallásgyakorlat, a szabad vallásgyakorlás az emberi jogok szerves részét képezi. Ezért azt gondolom, hogy nekünk, országgyűlési képviselőknek mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a vallás szabad gyakorlása a legteljesebb módon megvalósulhasson Magyarországon. Úgy gondolom, hogy az előterjesztett javaslat ezt az alkotmányos célt kívánja megvalósítani, azt az Alaptörvényünkben megfogalmazott célt, amelyet az imént is idéztem.

Másodszor támogatjuk ezt a beterveztett javaslatot azért is, mert ez a javaslat a magyar családok érdekeit szolgálja, és hadd mondjam így, hogy a magyar munkavállalók érdekeit is szolgálja. Imént vártam Gúr Nándor képviselőtársamnak, bár idézte, a munkaadók iránti aggodalmait, de a munkavállalók oldaláról nem volt sok megközelítés; lehet, hogy beszélt róla egy-két félmondatban, de nem volt annyira hangsúlyos, mint a munkaadók iránti aggodalom. A KDNP nagyon fontosnak tartja a javaslatot ilyen szempontból is, hiszen úgy gondolom, hogy az elmúlt esztendőben számos olyan intézkedés történt a kormányzat részéről, a parlament, az Országgyűlés részéről, amely a magyar családokat szolgálta, a magyar családok érdekei tekintetében komoly elő-

relépések történtek. Azt gondolom, hogy nyugodtan, őszintén mondhatjuk azt, hogy Magyarország családbarát országgá vált.

Ez a mostani beterveztett törvényjavaslat is, azt gondolom, hogy ebbe az irányba mutat, és ezt a valóságot szeretné kiteljesíteni vagy fölerősíteni, hogy Magyarország valóban egy családbarát országgá váljék, és ez a javaslat is, illetve minden törvény, minden jogszabály szolgálja a magyar családok egészségét, szolgálja a magyar családi értékeket, szolgálja a magyar családok megerősödését, kibontakozását és kiteljesedését.

Ugyanilyen értelemben azt gondolom, hogy a magyar munkavállalók érdekeit is szolgálja ez a beterveztett javaslat, itt már számosan előttem elmondták ezeket az érveket. Azt gondolom, hogy ezeket is kell látnunk itt az Országgyűlésben, amikor meg fogjuk hozni majd a döntést erről a beterveztett javaslatról. Azt gondolom, hogy szintén a magyar munkavállalók érdekét szolgálja, ha esetleg egy nappal tudjuk növelni a munkaszüneti napok számát.

Harmadszor támogatjuk ezt az előterjesztést azért is, mert úgy gondoljuk - és erre is már számos érvet hallottunk -, hogy ez a javaslat, ennek a javaslatnak az elfogadása, a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítása természetesen érinti a nem vallásos embereket, a nem vallásos családokat, ugyanakkor ezzel párhuzamosan erősítheti a magyar turizmust, erősítheti a magyar belföldi turizmust különösképpen, erősítheti a magyar gazdasági növekedést.

Bár természetesen a gazdasági érdekek tekintetében és ennek a döntésnek a következményeképpen számos érvet kell mérlegelni, például a munkaadók véleményét is, vagy számos aggodalmat kell mérlegelni természetesen, de én azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása mindenképpen többet hozhat a magyar munkavállalók, a magyar családok, illetve a magyar gazdaság számára is. Tehát értéktöbbletet jelenthet, minőségi többletet jelenthet a magyar családok és a magyar gazdaság, a belföldi turizmus számára is, amelyeket, azt gondolom, hogy figyelembe kell, figyelembe lehet venni ennek a döntésnek a meghozatalakor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül azt gondolom, hogy nagyon fontos kitekinteni, ahogyan többen megtették már. Ilyenkor nehéz három megszólalás után negyedikként elmondani ugyanazokat az érveket, de azt gondolom, hogy muszáj megerősíteni. Tehát azt gondolom, hogy a nemzetközi kitekintés szempontjából is fontos, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk.

Itt hallottuk már, hogy gazdaságilag erősebb, esetleg gazdaságilag gyengébb országok tekintetében is számos országban a nagypéntek munkaszüneti nap már, számos országban jóval több munkaszüneti napot vezettek be, mint Magyarországon. Nálunk ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával 11 munkaszüneti nap lenne. Azt gondolom, hogy ez a szám semmiképpen nem jelenti, nem jelentheti azt, hogy

gazdasági szempontból valamilyen negatív változás vagy válságos krízishelyzet alakulhatna ki a magyar növekedő gazdaság életében.

Mindezen érveket figyelembe véve a KDNP részéről természetesen maximálisan támogatjuk ennek a javaslatnak az elfogadását, és tisztelettel kérjük minden frakció támogatását, gondolván azt, érezvén azt, és abban bízva, hogy ez az előterjesztés semmiképpen nem pártpolitikai ügy. Azt gondolom, hogy ezt efőle tudjuk emelni, és kérem, hogy minden frakció, minden képviselőtársunk támogassa ezt az előterjesztést.

Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Mirkóczki Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik az előterjesztés céljával egyetért, az előterjesztést támogatja, és természetesen a végszavazáson igennel fogunk szavazni.

Én nem ismételném meg azt a nagyon sok érvet, ami elhangzott az előterjesztés mellett és szükségessége gyanánt. Ugyanakkor egy dolog eszembe jutott Soltész államtitkár úr indoklásából, érveléséből kifolyólag, amikor államtitkár úr azt mondta, egyébként teljesen jogosan és helyesen, hogy nagyon sok, főleg kisgyermekes család nagypénteken már eleve szabadnapot vesz ki, hogy otthon lehessen. Én szinte szóról szóra ugyanezt az érvelést mondtam, többször, több éven keresztül benyújtottunk egy hasonló javaslatot, igaz, az nem nagypéntekre, hanem december 24-ére, szentestére vonatkozott, ahol ezek az érvek szinte fokozottan igazak. December 24-e alaptól már a téli szünetre esik, aki gyermeket nevel, annak talán még nehezebb megoldani.

Azt javasolnám, azt kérném a nagypénteki előterjesztést látva - és vélhetően ez át is fog menni, én nem gondolnám, hogy lesz olyan, aki nem fog szavazni -, hogy következő ütemben adott esetben a minisztérium vagy a kormány vagy kormánypárti képviselők gondolkozzanak el azon, hogy a december 24-e szerintem gazdaságilag még kevésbé figyelembe vehető, szerintem sokkal kisebb károkat okozna még a munkáltatóknak is, hiszen ott már effektíve érdemi munkavégzés nem folyik. Ha valahol dolgoznak, ott is csak délig mennek, a buszok csak 6 óráig járnak.

(20.00)

Nem akarom sorolni a különböző ágazatokat, de ha valahol a legkisebb anyagi kárt okozza, mondjuk, egy munkáltatónak a munkaszüneti nap vagy adott esetben a szabadnap, az éppen a december 24-e lenne. Azt gondolom, hogy érdemes ezen javaslat kap-

csán is elmenni vagy továbbmenni, amint erre lehetőség van, tegyük meg azt is, mert ahogy nagypéntekkel kapcsolatban nagyon sok embert bosszant a munkavégzés és az ünnep nem kellő eltöltése, azt gondolom, hogy december 24-e kapcsán is ez igaz.

Érdemes ezt továbbgondolni, én csak ezt kérem, hogy a jövőben ezen is gondolkodjunk el. Mi azt is támogatnánk. Természetesen, ha 24-e kapcsán nem egy tizenkettedik munkaszüneti napot hirdetne a kormány vagy nem olyan javaslat érkezne, akkor el lehet esetleg magán azon gondolkodni, hogy akkor legyen az egy szabadnap. Azok a szolgáltatások, amelyek nélkülözhetetlenek, azok menjenek, de akinek csak lehet, nemcsak vallási szempontból, hanem egyszerű kényelmi szempontból és ünnepi szempontból is tegyük könnyebbé az életét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tavaly terjesztették be Semjén Zsolt, Balog Zoltán és Varga Mihály urak a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításáról szóló törvényjavaslatot egyéni képviselői indítvány formájában. Így nem volt szükség arra, hogy az emberek véleményét kikérjék, egy társadalmi egyeztetésre kerüljön sor; konzultáció egyházakkal, szakszervezetekkel, munkaadói és érdekképviselettel. Elhangzott Soltész Miklós államtitkár úr szájából, és szeretnék majd a vita során kérni egy kis kiegészítést, egy félmondat, hogy volt ilyenfajta egyeztetés, ahol csak a munkaadók tiltakoztak ez ellen. Kérem, néhány szót majd erről szóljon. Úgy látjuk, hogy viszonylag szűk volt ez, ha volt is ilyen. Nyilván abban nagyon széles körű az egyetértés, hogy munkaszüneti napot igenis van hely adni és ezt támogatjuk is, de hogy pont erre kerül a választás, arról bizony érdemes lett volna egy társadalmi vitát nyitni és nem megkerülni, illetve nyilván hatástanulmányokat is érdemes lett volna talán készíteni és azokat megismerhetővé tenni.

De nézzük konkrétan a javaslatot! Néhány érvet szeretnék majd hozni, és bízom benne, hogy itt a beszélgetésben válaszokat fogok rá kapni. Elsőként talán, emlékeznek, voltak bent jó néhányan a jelenlévők közül tavaly ősszel, amikor egy hosszanhosszan elnyúló javaslat, a magyar haditengerészek napja kapcsán hónapokkal később végre elfogadásra került egy javaslat, és én eléggé határozottan a KDNP-tagoknak mint előterjesztőknek elég határozottan jeleztem azt a fajta igényt, hogy nagyon jó lenne, ha némileg alaposabban fogalmaznák meg saját előterjesztésüket.

Ha emlékeznek, elmondom, szerepelt az indoklásban olyan rész is, hogy a hullámsírban alusszák örök álmukat az elhunytak. Azt gondolom, egy

KDNP-s javaslatnál ennél több várható, a keresztényektől, akik a feltámadásban hisznek. De nemcsak ilyen apróságokba kötnék bele, hanem abba, hogy egy igényesség ehhez nem ártana, ugyanígy a jelenlegi előterjesztéshez is.

Amikor elolvastam ezt, hogy a nagypéntek - idézem - a keresztény liturgiában a húsvét előtti péntek, amelyen a keresztények Jézus Krisztus kínszenvedéséről, kereszthaláláról és temetéséről emlékeznek meg - idáig az idézet -, ez tökéletesen helytálló, jó megfogalmazás, csak egyetlen a probléma velem, amit én rossz néven veszek, ez a megfogalmazás betűről betűre a Wikipédiából van bekopipésztelve. Azt gondolom, egy előterjesztésnek lehet ennél komolyabb rangja. Lehet, hogy fordítva történt és a Wikipédia később készült, mint ez az előterjesztés novemberben? Könnyen meg lehet nézni, mert a bejegyzések visszakövethetők. Aztán több lexikonban megnéztem, és itt bukkant föl legelőször, amit találtam. Ha mégis van ellene érv, én szívesen nyitott vagyok ezt meghallgatni. Szerintem ez nem egy precíz, alapos előkészítés volt. *(Soltész Miklós közbeszól.)*

Tavaly októberben jelentette be Orbán Viktor a magyarországi református egyház zsinatának emlékülésén, idézem: „A reformáció emlékévé a kormány részéről alkalmas pillanatnak látjuk, hogy a nagypéntek méltó megünneplését úgy segítsük elő, hogy azt munkaszüneti nappá nyilvánítsuk.” A kormányfő azt is hozzátette, hogy már csak egyetlen akadályt kell vennünk, egy karcagi református atyafi bölintására várunk. Ez utóbbi megjegyzés, úgy gondoljuk, hogy az egyéni képviselői indítvány egyik szerzőjére is utal, és Varga Mihályról van talán szó. *(Németh Szilárd István: A nemzetgazdasági miniszter. - Szászfalvi László: Talált, sülyedt!)* Köszönöm, nem volt más tippem, B-verzió. Tőle idézek egy korábbi interjújából: „Reformátusok vagyunk, egy évben csak kétszer járunk templomba, karácsonykor és húsvétkor. Sosem voltunk buzgó katolikus fajta.” Én buzgó katolikus fajtának tartom magam ezen a megszólaláson, ezen az interjúrészleten egy kicsit meg is botránkoztam, de azt gondolom, hogy ha az egyik szerzője vagy egyik jóváhagyója ennek a javaslatnak ekként nyilatkozik meg, akkor mennyire gyökerezik mélyen ez a fajta indíték, amiből származott az önök javaslata.

Érdemes elolvasni Balog Zoltánnak szintén ezen a zsinaton elhangzott beszédét. A miniszter úr szavai szerint, idézem: „A mai világban szükség van az egyházak becsületére, hitelére és súlyára. E társadalomban betöltött szerepükre válaszul lesz újra munkaszünet Jézus kereszthalálának emléknappja.” Folytatom egy kis kihagyással: „A kormány annyit tud tenni, hogy munkaszüneti nappá nyilvánítja nagypénteket; hogy ünnep is legyen, az az egyházak feladata.”

Azt gondolom, nyilván amikor miniszterként elmondta, figyelniük kellene arra, hogy valahol megtaláljuk azt a határt, ami egy állami tisztségviselőként, miniszterként, illetve egy egyház tagjaként,

egyház lelkészeként feladatunk megtalálni a kettő között a különbséget. Hogy érezzük, hogy lássuk, hogy miért mondom ezt, ezt egy gondolatkísérlettel megfordítom. Emlékezzenek vissza, néhány hónappal ezelőtt, amikor éppen most van kicsengése vagy jelentős fordulata ennek az olimpiai kezdeményezésnek, a parlamentben lévők széles egyetértést tanúsítottak, nagyon kevesen voltak, akik az olimpia ellen foglaltak állást, és egy olyan társadalmi kezdeményezés indult, ami teljesen megfordította ezt, és ma is a kormány teljesen hallgatott erről. A honvédelmi miniszter válaszolt az ezzel kapcsolatos kérdésekre. Elbűjtak ez elől.

Tehát kialakult itt egy majdhogynem konszenzus, és azt láttuk, hogy kívülről meg annyi aláírást összegyűjtöttek, ami minden idők egyik legnagyobb mennyiségű aláírása, pedig csak Pesten gyűjtötték. Mi van akkor, tisztelt miniszter úr, tisztelt államtitkár úr, ha egy fordulat következik be Magyarországon, mi van akkor, ha egy olyan kormányzat kerül hatalomra és olyan többséghez jut, hogy az első intézkedése az, hogy ezt a kezdeményezést eltörli és a nagypénteket mint munkaszüneti napot eltörli?

Tetszik érteni a fordított gondolkodást? Gondolkodjunk ezen is, hogy ne tegyünk olyat a társadalomra vagy gondoljuk meg, alakítsunk ki egy konszenzust, ne adjuk meg a lehetőséget arra, hogy azt mondják, na, azok kitalálták, nem egyeztettek senkivel, átnyomták, föl sem mérték azt a helyzetet, ami nem az ő saját szempontjuk. Ezt érdemes lenne megfontolni már csak azért is, hogy ne lehessen ezt úgy egyik napról a másikra, mert egyáltalán nem vagyok ennek ellene, de azért majd mondok jó néhány érvet, ami szerintem elgondolkodtató.

Ilyen például az egyik, hogy a nagypéntek ünneplésének a jelenlegi gyakorlata meggyőződésem szerint nem alapozza meg azt, hogy ez egy munkaszüneti nap. Gondoljanak csak bele, mi történik nagypénteken! Délután 3-kor keresztútjárás, 5-6 órakor megemlékezés, aztán utána gyakorlatilag zárul a liturgiák sora. Nem ez a nap az, ami akadályozza az emberek vallásgyakorlását, lehet, hogy ezen a napon dolgoznak. Én magam részt veszek rendszeresen ezeken.

Ami számomra fennakadást okozott, az épp a nagycsütörtök volt. Nem azt mondom, hogy ezt nyilvánítsuk munkaszüneti nappá. Például a krizmaszentelő misék csütörtök délelőtt vannak, és a püspöki székesegyházakban. *(Soltész Miklós: Az nem is nekünk van! Az a papságnak van!)* Tehát oda eljutni azért sokkal nehezebb, az akadályozva van sokkal inkább. Pénteken, azt gondolom, a szertartások ezt nem teszik indokolttá, hogy ezen a napon legyen a munkaszüneti nap. A családok érdeke hangzott el érvként.

(20.10)

Nézzük meg azt a szempontot, hogy ha nagypénteken - és ez már elhangzott érvként, de még egyszer

felhoznám ezt - zárva tartának a kereskedelmi egységek, akkor pont egy nagyszombaton nyitnának meg újra, és egy vásárlási hullám indulna, és ez megtörné, azt gondolom, ennek az ünnepnek a folyamát. Sokkal szerencsésebb, hogyha nem szombaton kell elmenniük vásárolni, hanem meg tudják ezt tenni korábban, az ünnepre készülés során. Szerintem ez is egy átgondolandó szempont, hiszen a boltok ritkán vannak négy napig nyitva. *(Sic!)*

Az álláspontunk, a Lehet Más a Politika álláspontja, hogy ha munkaszüneti napon gondolkodunk, akkor azt mindenképpen a társadalmi igények felmérésével kellene kezdeni, és ezzel kapcsolatban - ez is elhangzott - szerencsésebbnek tartjuk, hogyha, nyilvánvalóan tudjuk is, de megkérdezzük az embereket, akkor sokkal hamarabb bukkan elő a december 24-e, sokkal hamarabb van erre igény. Hiszen gondoljanak csak bele annak a családnak a helyzetébe, aki december 24-én 2-ig, 4-ig vagy akár 6-ig dolgozik, és úgy esik be gyakorlatilag a karácsonyfa mellé. Meggyőződésem, hogy ez egy olyan szempont, amit hogyha családokra hivatkozunk, akkor bizony érdemes figyelembe venni.

Számos társadalmi előnye is lenne nyilván ennek, ha december 24-e lenne munkaszüneti nap. Egyértelműen alkalmasabb rá, hogy munkaszüneti napként szolgálja az előterjesztésben kitűzött célokat. Ahogy korábban jeleztem, szerintem ezt úgy levezetni egyházi ünnepből egy állami, egy általános munkaszüneti nappá, sokkal inkább indokolt egy szélesebb elfogadottságú alkalomkor, mint például december 24-én.

Ahogy elhangzott, Németországban 17 nap, Szlovákiában 15 nap a munkaszüneti napok száma, és hogyha a gazdaság állapota ezt lehetővé teszi, akkor természetesen szerencsés az, ha Magyarországon is ez minél több lesz; az emberi szempont, az emberek érdeke sokkal fontosabb, azt gondoljuk, mint a munkaadók szempontja. Mi kitartanánk amellett, hogy gondolják át, hogy sorrendben december 24-e előbb van, mi erre vonatkozó módosító javaslatunkat is megtesszük. Tisztelettel várom a felmerülő érveket, és örülnék, ha erre lenne nyitottság, hogy ezeket a szempontokat megbeszéljük, mert úgy érzem, hogy az elhangzott érvek nem támasztják alá kellőképpen azt, ami alkalmat önök megjelöltek erre a munkaszüneti napra. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Le szeretném szögezni előre, hogy a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot. Azért támogatjuk, mert a Magyar Szocialista Párt mindig is a munkavállalók oldalán állt, és mivel azt gondoljuk, hogy ez a munkavállalók számára egyéb-

ként egy üdvözlendő dolog lenne, ezért támogatjuk a törvényjavaslatot. És természetesen abszolút nem szeretnék hitvitába vagy teológiai vitába keveredni Mátrai Márta háznagy asszonnyal, de mi azt gondoljuk, hogy a kereszténység legnagyobb ünnepe nem a húsvét, hanem a karácsony. *(Felzúdulás a Jobbik és a Fidesz soraiban. - Mirkóczki Ádám: Bölcsebb lettél volna, ha hallgatsz.)* Tudom, hogy ebből a szempontból vitát kezdeményezhetnénk, de szerintem ez a karácsony lenne, éppen ezért képviselőtársaim benyújtottak a mai nap folyamán egy javaslatot, amely javaslat alapján december 24-ét, a karácsony előtti napot, a szentestét szeretnénk, ha munkaszüneti nappá nyilváníthatná a kormány. És mivel most az előterjesztés alapján a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítását kezdeményezik, ezért azt gondoljuk, hogy egyben kezelve ezt a dolgot, december 24-ét is munkaszüneti nappá lehetne nyilvánítani. Ebből a szempontból már a jobbikos és az LMP-s képviselőtársaim is megemlézték ezt a dolgot.

Azt gondoljuk, hogy a december 24-e munkaszüneti nappá nyilvánítása széles társadalmi elfogadottsággal bír, és egyébként is a - mondjuk úgy, hogy - kialakult társadalmi szokások alapján, aki teheti, az erre a napra általában inkább szabadságot vesz ki, hogy fel tudjon készülni a karácsonyra. És mivel szabadságot vesznek ki, ezért a gazdaság teljesítőképessége ezen a napon a többi munkanaphoz viszonyítva amúgy is alacsonyabbnak mondható, ezért nekünk az lenne a javaslatunk - képviselőtársaim már benyújtották a módosítót ehhez -, hogy a nagypéntek mellett a december 24-ét is nyilvánítsa munkaszüneti nappá az Országgyűlés. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Soltész Miklós államtitkár úr jelentkezett, hogy hozzá kíván szólni a vitához.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy a vita stílusa és a menete nyilván azt kívánja meg tőlünk, hogy egy-két dolgot helyre tegyünk, de nagy barátsággal, szeretettel. És ez szerintem fontos, mert ritkán adatik meg a Magyar Országgyűlésben, hogy nagyon komoly kérdésről nagyon egységesen, majdnem összességében azonosan tudunk gondolkodni; talán a végszavazás is azonos lesz. Ilyen értelemben Ikonty Istvánnak nem értem az aggodalmát, mert ha baloldali ellenzék kerülne valamikor - nem tudom, milyen idő távlatában - hatalomra, akkor, gondolom, önök sem változtatnák ezt meg. Tehát most jelezték, hogy támogatják. Muszlimokra meg nem számítunk, legalábbis mi Magyarországon, hogy ők akár nagypénteket, akár pedig más keresztény ünnepköröket megváltoztatnának.

Éppen ezért, ha megengedik, tényleg félre ne értsék, nem kioktatóan, csak egy-két olyan dolgot kéne helyre tenni, ami talán segít abban, hogy azt a vitát, amit szerintem jól elkezdtünk közösen, azt

abba a mederbe tereljük, ami végül is a közös döntést segíti.

Gúr Nándornak szeretném mondani, hogy elvonnak a keresztény emberek, és az igazságtól távol tartják magukat. Pont azért szeretnének csöndben lenni, elvonulni szertartásra, hogy az igazsághoz közel kerüljenek. Tehát nem a világ igazságától, hanem, amit a keresztény emberek, a hívők a legmagasabb igazságnak és a legnagyobb valónak tartanak. Amit egyébként úgy tapasztalok az élet során, ahogy az ember egyre inkább öregszik, hogy egyre több ember mondja ki azt halála előtt, valamilyen súlyos krízisben, hogy valaminek kell lenni, mert hát úgy önmagában ez a világ nem működik. És ez egy óriási nagy lehetőség, még egyszer hangsúlyozom, ilyen szempontból nemcsak a keresztény emberek számára, hanem az Istent kereső emberek számára és még a nem hívő emberek számára is.

Tehát kinyilatkoztatásról meg végképp nem szeretnék vitatkozni, mert mondjuk, a mi hitünk szerint a kinyilatkoztatás az Ó- és Újszövetségben jelenik meg. Tehát sem Orbán Viktor, sem más nem nyilatkoztat ki, mert az egy teljesen más fogalom a mi gondolkodásunkban. Lehet, hogy mondott egy olyan gondolatot, amely egyébként - és itt szeretnék visszautalni kicsit az LMP-s vezérszónok úr kérdésére is, hogy - valóban elhangzott már a Reformáció Emlékbizottság ülésén is, de ott voltak az egyházak vezetői, és nemcsak a protestáns egyházak vezetői, katolikus részről is ott voltak, tehát ilyen szempontból azt kell mondani, hogy már ott egy vitára vagy megbeszélésre került sor, és valóban a gazdasági kérdés volt az egyetlen, hogy tudjuk-e vállalni.

Mert tagadhatatlan, hogy van mögötte. Az egy más kérdés, hogy azt a százmilliárd forintos összeget bedobta valaki a munkaadói oldalról, sokan cáfolták, sokan nem; ez egy vitatható kérdés, mert van, ami így is leáll, van, ami így is működik. A kereskedelem működik, a vendéglátás nemhogy működik, hanem inkább meglódul ebben az időpontban, mindenki saját tevékenysége szerint. Nyilván az ipar kicsit leáll, de azt önök is tudják, hogy a multik kihasználják az egész évet, és azt mondják, hogy be fogják úgyis hozni más helyzetben azt, amit kitűztek már előző években, hogy miket fognak megtermelni itt Magyarországon.

Tehát igazából szerintem nem ezen kell vitatkozni, mert másik oldalról az emberi tényező legalább olyan fontos. És ugye, ha visszagondolunk a múltira, mondjuk, a nagy Szovjetunió ki akarta találni, meg még a francia forradalom is, hogy akkor ne egyhetes, hanem tíznapos legyen a munkahét, és utána ott legyenek csak a munkaszüneti napok; nem győzték. Valahogy az embernek van egy ritmusa, és ha nem lennének ünnepek, nem lennének szünnapok, akkor nyugodtan kimondhatjuk, hogy az nemcsak az emberi közösségeket, nemcsak a családot rombolná, hanem az egész társadalmat tenné tönkre. Tehát ilyen tekintetben, ha azt mondanák, hogy 30 munkaszüneti napunk lenne, azt mondom,

hogy az katasztrófa. De miután körülbelül az átlagon vagyunk az Európai Unióban, ez nem gazdasági kérdés, szerintem erről nem is érdemes vitatkozni.

(20.20)

Amit december 24-éről mondtak itt, nagyon röviden szeretném helyre tenni. Tehát december 24-e az idők során alakult úgy, hogy tulajdonképpen szentestének hívjuk, de Krisztus születésének az előestéje. 25-e az északi féltekén a napéjgyenlőség napja, az Krisztus születésének a napja, 325-ben a niceai zsinaton döntöttek efelől, tehát 25-e Krisztus születése. 24-e ilyen szempontból, érdekes módon, tulajdonképpen a kereszténységben is most már elindult, hogy előesti szentmise, de igazából az éjféli misével kezdődik a katolikus körben, de ugyanez igaz egyébként a protestáns egyházakban is. Tehát ezt csak azért szeretném mondani, kialakult valahogy az idők során ez a 24-e, de az ünnep 25-26-a.

Arról nem beszélve, hogy valóban a keresztény ünnepkörben - itt Legény Zsolt hozzászólásához szeretném mondani - igazából a legnagyobb ünnepünk a húsvéti ünnepkör, és direkt mondjuk így, mert bármennyire is furcsa ezt kimondani, de a halál és a feltámadás összetartozik a kereszténységben, és ilyen szempontból teljesen mindegy, hogy milyen felekezetről beszélünk, ortodoxiáról, protestáns egyházakról vagy katolikus egyházról. A legnagyobb ünnepkörünk Krisztus halála, a keresztre feszítése, a halála, az eltemetése és utána pedig vasárnap a feltámadása.

Annyira beleivódott ez egyébként az emberiségbe, hogy ha belegondolnak, a nagy kommunizmus 70 éve alatt Oroszországban a vasárnapot mint napot - voszkreszenye - nem tudták eltörölni, tehát akkora nagy ünnep, hogy még Lenin, Sztálin meg a többi se tudta eltörölni. Fantasztikus dolog! És ez egy biztató dolog szerintem minden szempontból, azt mutatja, hogy ebben a környezetben, ahol mi élünk, itt Európában, Oroszországtól egészen Angliáig a kereszténység különböző formáiban ez az emberbe belevésődött kétezer év óta kitörölhetetlenül.

Próbálkoznak most ezt megváltoztatni mindenféle ideológiákkal, keletről meg máshonnan jött ideológiákkal, de nem fog menni, és ezért fontos ez talán, hogy ebben adjunk a legnagyobb felekezeteknek - és ezek a keresztény felekezetek, szeretném hangsúlyozni -, akik vallásosnak tartják magukat. 95-96 százalék mondja valamelyik keresztény felekezethez tartozónak magát, tehát érthető, és ez ellen, hozzátartozom, egyetlenegy zsidó felekezet sem tiltakozott.

Nem tiltakoztak esetleg a két magyarországi bevett egyházhoz tartozó muszlimok sem, senki nem mondta azt, hogy akkor most jöjjünk elő más ünnepekkel is. Az egy más kérdés, amit önök fölvetettek, én erre nem tudok választ adni, mert ez valóban egy külön következő döntés kérdése, hogy dec-

ember 24-e lehet-e szabadnap vagy sem. Senki nem akarja ezt lesöpörni, félre ne értsék, csak azért tettem én helyre, amennyire lehet, ezt a gondolkodást, mert most erre van lehetőségünk gazdasági szempontból, és én azt gondolom, hogy lelkileg az országnak ez jót tesz, ha ilyen lehetőségünk van.

Mégiscsak, ha körülnézünk ebben a csodálatos épületben, itt is a kereszt mint motívum, és a kereszt nemcsak mint motívum, hanem sokkal több, az itt van közöttünk folyamatosan, és ez itt maradt érdekes módon még a kommunista rendszerben is. Ehhez képest, én azt gondolom, hogy ez egy közös szép döntés lehetne, és hogyha ezt a döntést közösen hozzuk meg, akkor nem kell attól félni, hogy 5 év múlva, 15 év múlva, remélhetőleg 150 év múlva sem fogja senki megváltoztatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. További kétperces hozzászólásokra vannak jelentkezők. Mirkóczki Ádám képviselő úrnak adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Távol álljon tőlem, hogy kioktassak vagy vitatkozzak, pláne ilyen témakörű vitában, csak Legény Zsolt készített egy gombnyomásra, és nem is oktatni szeretnék, inkább egy nagyon rövid történetet elmesélni. 2007-08 magasságában Egerben egy kereskedelmi rádióban dolgoztam, éppen húsvétkor is műsort vezettem, és úgy döntöttem, hogy kereskedelmi rádió, szokások ide vagy oda, egy rövid műsort szentelünk a húsvétnak, pontosan azért, mert egyre inkább tapasztalom, hogy nagyon sok ember nincs tisztában a különböző ünnepek, elsősorban keresztény ünnepek fontossági sorrendjével és igazi tartalmával.

Behívtam az egri szervita templom plébánosát egy rövid interjúra, és azt kértem tőle, hogy nagyon egyszerű szavakkal, kerülve a teológiai és dogmatikai kifejezéseket, magyarázza el a legegyszerűbb, legérthetőbb módon, hogy a kereszténységnek miért a húsvét és miért nem a karácsony - az ön által elmondottakkal ellentétben - a legnagyobb ünnepe, és ő azt mondta, hogy nagyon egyszerű, megszületni mindenki meg tud, feltámadni nem. Ezt csak az ön felhívásához szerettem volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr megszólalására szeretnék reagálni. Azt szeretném az előbb felvázolt, tehát a vezérszónokiban is mondott szempontokra, hogy arra kérem önöket, amikor valamilyen munkaszüneti napot jelölnek ki, akkor ne egyházi vagy valamiféle vallási gyökere legyen annak olyan értelemben, mert akkor joggal mondja azt bárki, hogy az államnak ez nem feladata, nem vezetheti le egyházi ünnepből, miért kötné magát kifejezetten egyvalamihez, hanem

egy társadalmi konszenzust kell ebben keresni, mert ez a feladatunk. Azért vagyunk képviselők, azért vezetője ennek a kormányzata ennek az államnak, mert nekünk a társadalmi szempontokat kell sokkal inkább figyelembe vennünk, és ezért érvelek ismét és vetem föl.

Nyilvánvalóan abban szeretném javítani államtitkár urat, hogy szó sincsen téli napéjegyenlőségről, napforduló ez, és az sincsen szoros összefüggésben, hiszen jó néhány nappal utána van. Teljesen egyetértetek, hogy 24-e úgy nem ünnep. Pontosán tudjuk mindannyian, hogy abban az időszámításban, akár pont húsvét kapcsán tudjuk a legjobban, hogy hogyan jön ki az, hogy a pénteki keresztalálhoz képest szombat este feltámadás, hogy jön ki a három nap. Pontosán tudjuk azt, hogy estétől, sötétedéstől kezdődtek a napok, tehát előeste alatt azt értjük, amikor december 24-én sötétedik. Ez hány óra? 4 óra? Valami ilyesmi időtájban sötétedik akkor, tehát ezért van talán jogosultsága annak ilyen szempontból levezetve, hogy meggondolandó legyen, és figyelembe veendő az a társadalmi igény, ami, azt gondolom, hogy sokkal erősebb.

Tehát ahogy korábban is elmondtam, mi mind a kettőt támogatjuk. Az európai átlaga a munkaszüneti napoknak 12, azt gondolom, hogy simán belefér akár mind a kettő is, de ha fontossági sorrend kell, azt gondolom, a társadalmi szempontok előbbre sorolják a 24-ét, és nekünk ezt kell elsősorban figyelnünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Most Balog Zoltán miniszter úrnak adom meg két percben a szót.

BALOG ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Lehet, hogy ez akkor a hosszabb zárszót főlegesség is teszi. A Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács 2011 óta létezik, ahol egy olyan rendben, ahogy egyébként az érdekegyeztetés az Európai Unióban kialakult, az egyházak képviselői, a munkaadók képviselői, a munkavállalók, a tudomány, a kultúra és a civil oldal képviselői vitatják meg a javaslatokat. Ott egy több mint egyórás vitában államtitkár úrral végighallgattuk az összes véleményt.

Az előterjesztést mindenkinek a rendelkezésére bocsátottuk, és ahogy ezt hallottuk, 5:1 arányban támogatta ezt a javaslatot ez a tanács, amelyik 2011-12 óta közmegegyezéssel működik. Tehát azt, hogy itt nem lett volna egyeztetés, nem szívesen hallom, mert egyébként a szakszervezetek képviselői is ott ülnek, és ők is támogatták ezt a javaslatot. A TAB, a Törvényalkotási bizottság pedig egyhangúlag támogatta, azt hiszem az önök frakciója is, tehát én nem értem pontosan, hogy milyen támogatáshiányról beszél.

És akkor hadd mondjak azért itt valamit a teológiai részéhez. December 24-e nem egy önálló ünnepnap, az a karácsonyi ünnepkörhöz hozzácsúszott, a nagypéntek egy külön keresztény ünnepnap. A definíciót nem mi vettük a Wikipédiából, hanem a

Wikipédia vette a kétezer éves keresztény lexikonokból nem egészen pontosan. Tehát az a helyzet, attól, hogy a Wikipédia egy teológiai művet idéz, attól még mi is idézhetjük ezt a teológiai művet, tehát nem tudom, miért kell átfogalmazni azt, ami egyébként megfelel a valóságnak. És ha már itt az esti templomba járásról érvelt képviselő úr, a halál órája délután 3-kor van, akkor erre van egy liturgikus elem, ha ezt nézzük, de a lényeg mégiscsak a nagypéntek, ami a húsvéti ünnepkörben van ugyan, de ez egy önálló ünnep, tehát önálló történet van, december 24-én nincs önálló történet.

(20.30)

Csak azt nem értem, és itt egy kicsit azért a javaslatot komolytalannak érzem a december 24-ével kapcsolatban, mert ha 100 milliárd forint - én vitatnám a számot - megterheli a magyar gazdaságot, 200 milliárd meg nem terheli meg? Ha az előkészítést hiányolják, amiről beszámoltunk, akkor miért kéri tőlünk, miért akarnak egy olyan javaslatot előterjeszteni, amely valóban nincs előkészítve? Köszönöm szépen, a türelmét is. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Szászfalvi László képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Igazából szerintem a miniszter úr a zárszó környékét is elmondta, illetve majd lehet, hogy ezt majd befejezi, elnézést, nem is akartam ebbe belekötyni, de Ikotity képviselőtársunk gondolataira szerettem volna reflektálni. Ő az emberek véleményét, illetve az emberek véleményének a kikérését kérte számon, ha jól értettem, az előterjesztőkön, a társadalmi igény kérdéskörét. Én azt gondolom, az egy létező valóság, hogy Magyarországon keresztény, keresztyén emberek és közösségek élnek. Ez is egy társadalmi igény.

Én most nyilván nem akarok itt számokkal dobálózni, de mondhatjuk azt, hogy több millió keresztény, keresztyén ember él ma Magyarországon. Most azon persze lehet vitatkozni, hogy ezek közül mennyi a rendszeresen hitét gyakorló keresztény, keresztyén ember, mennyi nem, hány vasárnap jár el egy hónapban, hányra nem jár, évente hányszor, két-három nagy ünnepre, vagy nem tudom. Általában azt szoktuk mondani, hogy 15-20 százalék a hitét rendszeresen gyakorló hívó ember Magyarországon. Ha ezt most összeszámoljuk, képviselőtársam, azért az egy jelentős társadalmi igény, az egy jelentős létszám, ha lehet így fogalmazni.

Én azt gondolom, mi lenne, ha huszonhét évvel az úgynevezett rendszerváltoztatás után most már figyelembe vennénk Magyarországon a keresztény, keresztyén emberek igényét is mint társadalmi igényt, mint közösségi valóságot, mint társadalmi, kézzelfogható valóságot, amely egy élő közösség, egy létező közösség Magyarországon.

Már csak annyit, hogy egyébként megnéztem, gyorsan átfutottam a listámat a nemzetközi helyzet tekintetében. A szenteste négy országban munkaszüneti nap, de legalább ugyanennyi országban az október 31-e is munkaszüneti nap. Én meg azt javasolnám, hogy az október 31-ét is vezessük majd be munkaszüneti napként, főleg ha a reformáció 500. évfordulója lesz, esetleg száz év múlva már eljutunk talán oda, hogy az is munkaszüneti nap lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most újból megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden még egy gondolatot, mert talán nem a miniszter úr tisztje azt elmagyarázni vagy elmondani saját magáról, hogy mondjuk, egy hívó ember és egy állami vezető, tisztségviselő kettéválasztható-e a személyében vagy sem. Szerintem ez egy elképesztően rossz gondolkodás. Ő hívó emberként vállalta a közszereplést, és nemcsak ő, hanem sokan. Akkor nem lehet azt mondani, hogy amíg a Parlament falai között vagyok, nem gondolkozhatok, nem cselekedhetek és nem viselkedhetek úgy, a másik oldalról pedig amikor kimegyek innen és a templomba bemegyek, akkor meg ott igen. Ez volt a bolsevizmus lényege, hogy legalább menjenek be a templom falai közé, és csak ott gyakorolják az emberek a vallásukat. Szerintem ez igenis egy nagyon fontos megnyilatkozás, megnyilvánulás, hogy fel merik vállalni azok az emberek, akik előterjesztők voltak, hogy igenis ez a magyar nemzet szempontjából egy nagyon szükséges vagy fontos döntés.

Szászfalvi képviselő úr gondolatát továbbvive, az emberek 55 százaléka azt mondta a népszámláláskor, hogy felekezethez tartozik. Több mint 90 százaléka az embereknek, olyan 92-93 százalék mondja azt, hogy valamilyen istenhite van. Ha azt mondjuk, hogy 55 százalék valamilyen felekezethez tartozó, és ezen belül a keresztény felekezetek pedig 97-98 százaléknian vannak, akkor azt kell mondanom, hogy az egy társadalmi igény is egyben. Az a feladata azoknak az embereknek, akik egyrészt a gazdaságért felelnek, mint Varga Mihály, ő megmondja, hogy tudunk-e most egy ilyet elindítani, vagy sem, és mindazoknak, akik hívóként itt vannak a parlamentben, vagy pedig akár istenkeresőként is, hogy azokat az ünnepköröket keressük és támogassuk, amelyek végül is ennek a hatalmas, nagy számosságú tömegnek az ünnepköréhez tartoznak. Mindamelllett pedig a nemzeti ünnepeink ugyanúgy megvannak, és van - mondjuk így - egy nemzetközi ünnep is, a május 1-je továbbra is megmarad. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Gúr Nándor jegyző úrnak jelzem, hogy két percre most nincs lehetőség, mert egyszer már volt az MSZP részéről, de normál időke-

retben bármikor, illetve az előzőekben már vannak mások is, akik bejelentkeztek. Úgyhogy normál időkeretben elsőként Burány Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A keresztény és a vallási hagyományok azoknak az életét is meghatározzák, akik nem feltétlenül járnak templomba. A kultúránk mindennapjait át- és áthatják ezek a hagyományok, sokszor magunk se tudunk róla. Amikor valaki kételkedik, és azt mondjuk rá, hogy tamáskodik, akkor azok, akik ezt a kifejezést használják, nem mindig lehetnek azzal tisztában, hogy hitetlen Tamásra nyúlnak, utalnak vissza ezek a szavak, de tőle függetlenül egy általános, közhasznú szavá vált azok számára is, akik mondjuk, a Bibliát sorról sorra nem ismerik, és soha nem is olvasták.

Magának az egyháznak a hagyományai is változtak az évszázadok során, még ha azért sok-sok száz éve ezek a hagyományok már rögzültek. Maga az egyház vett át korábbi, urambocsá' egyébként pogány ünnepeket is, pontosabban előszeretettel határozott meg egyházi ünnepként olyan napokat, amelyek korábban más vallások, a kereszténységhez képest pogány vallások ünnepei voltak. Ilyen például a téli napforduló is, de még tudnék mondani példákat. A húsvét nem ilyen. Krisztus halálának az évét ha nem is lehet pontosan tudni, de egyébként, hogy milyen hónap milyen napra esett, azt viszont igen, ellentétben a születési idejével, amit ilyen értelemben pontosan nem tudunk meghatározni. Ha a történelmi tényekből indulunk ki vagy a csillagok állásából, hiszen tudjuk, hogy különös égi jelenség jöveddölte meg Jézus születését, akkor akármilyen furcsának tűnik és képzavarnak, amit mondok, de azt mondhatjuk, hogy Jézus a legkorábban Krisztus előtt 7-ben, de legfeljebb Krisztus előtt 4-ben született. Aztán konszenzussal egy zsinaton eldöntötték, hogy mikor legyen Jézus születésnapja, és azóta ezt a hagyományt a kereszténység tartja is, legalábbis Nyugaton. (*Derűltég a Jobbik soraiból.*) Tudomásom szerint az ortodox kereszténységnek bizonyos ünnepnapjai más napokra esnek, ha ez így nem volt elég világos.

De maguknak az ünnepeknek vannak társadalomban rögzült hagyományai is, és ezeket viszont érdemes figyelembe venni. Kár arról teológiai vitát nyitni, hogy a szenteste teológiai értelemben milyen. Tény és való, hogy Magyarországon legalábbis a családoknak az a karácsonyeste, függetlenül attól, hogy ez teológiai értelemben pontos vagy pontatlan. De magánál a húsvétnál is vannak társadalmi szokások. A húsvéthétfő tudomásom szerint nem egyházi ünnep, viszont egy olyan társadalmi népszokást kell vele elismerni, hogy azt hiszem, talán még a forradalom is kitörne, ha kétségbe vonnánk, hogy húsvéthétfő munkaszüneti nap legyen-e a jövőben.

Ilyen értelemben, ha szabad ezt a kifejezést használnom, egyáltalán nem ördögtől való, amikor

bizonyos egyházi ünnepek mellett az egyházi ünnepekhez kapcsolódó társadalmi szokásokat is figyelembe veszünk. Mélyen egyetértek Ikotity István képviselőtársam szavaival, aki azt mondta, hogy nagyon fontosak a teológiai tételek, nagyon fontos maga a vallás is, ugyanakkor itt a parlamentben nekünk lehetőség szerint olyan törvényeket kell megalkotni, amelyek figyelembe veszik a nagy hagyományokat, a vallási előírásokat és hagyományokat is, az esetleg hozzákapcsolódó társadalmi szokásokat is, és egyfajta társadalmi konszenzusra törekedvén, a közjót szolgálva kell a törvényeinket, a döntéseinket meghozni. Ebben a tekintetben teljesen mindegy, hogy egyénileg, képviselőként a lelkiismeretünk parancsa is benne van-e a szavazatunkban vagy sem, a lényeg az, hogy a parlamentnek a közjóra kell törekedni, a közjót kell szolgálni, és ilyen értelemben nem teológiai tételeket kell törvénybe iktatnia.

Ezért tehát csak azt szeretném javasolni tisztelettel, mert kicsit elment a vita ebben, hogy kinek van igaza, és melyik zsinat mikor mit csinált, és melyik az igazán nagyobb egyházi ünnep, kár erről vitatkozni. Tény és való, hogy az egyházi ünnepeket munkaszüneti napban is el kell ismerni, az egyház társadalomszervező erő, az egyházi hagyományok nagyon erős hagyományok, ezeket tisztelni kell, de én is úgy gondolom, hogy legalábbis megfontolandó a december 24-e ebből a szempontból, mint szintén munkaszüneti napként való elismerés, függetlenül attól, hogy az egyház melyik ünnepet tartja a nagyobbak, egyszerűen azért, mert maga az egyház is emelt be társadalmi szokásokat egyházi ünneppé nyilvánításban, maga a nép is tett hozzá saját szokásokat létező egyházi ünnepekhez. Nekünk azt kell figyelembe venni, hogy a magyar társadalom igényei szerint, a magyar gazdaság teherbíró képességét is figyelembe véve mi a racionális döntés. Erre kérem képviselőtársaimat, függetlenül attól, hogy a lelkiismeretük parancsa ebben a kérdésben számukra mit ír elő.

Összegezve tehát, ezeket a kiegészítő gondolatokat nem a javaslatot cáfolva kívántam megtenni, azt kiegészítve próbáltam ebbe az irányba módosítani a közös gondolkodásunkat. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiból.*)

(20.40)

ELNÖK: Köszönjük. Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsőként, örülök, hogy tudunk ezekről a dolgokról beszélgetni, és bízom benne, hogy ezt mindannyian így éljük meg. Bár érzem, hogy időnként néhol elbeszélünk egymás mellett, bár sok dologban egyetértés van, megpróbálok néhány dologra rávilágítani.

Nem szeretném Soltész államtitkár úr vényomását emelni, csak itt a „bolsevik” szó kapcsán nyilván az is - tudom, hogy erre ugrik, én magam is egyébként, de nyilván van egy olyan konnotáció, amiből az jut eszünkbe, hogy beszorulunk a templomba, a templomok keretei között kell gyakorolni a vallást, ugyanakkor az is benne van a „bolsevik” szó értelmezésében, a köztudatban, hogy a társadalom egyik csoportja elnyomja a másikat, a többi csoportját, sokszor a kisebbség elnyomja a többséget. De azt gondolom, ha bármelyik társadalmi csoport, legyen az akár egy vallás, bármi, rátelepszik a többire, és túllépi azt, ami számára kijelölt, megengedett, akkor azt gondolom, ez is egyfajta negatív dolog lehet, ami visszaüthet.

Amikor védte a miniszter urat, értem azt, hogy nyilván egy emberben nehéz különválasztani azt, hogy mi az egyházi meggyőződése és mi az állami pozíciója, de ezt valahol, mivel azért csak egy szekularizált országról beszélünk, el kell tudni különíteni. Bizonyos területeken egyébként nem teológia az, amiről beszélünk, némi történelmi és szerintem leginkább történelmi dolgokról beszélünk, ez nem teológia.

A lexikonos célzással azt szerettem volna kifejezni, hogy ez lehetett volna egy alaposabb munka is. Én nem találtam azóta, közben rákestem erre a kifejezésre különböző lexikonokban, és nem találtam meg ennek az előzményét, de nyilván ez a kifejezés egyébként frappáns, jó, tömör definíció, sajnálom, hogy ezt valahonnét mégis így átvették. Bizonyára önök által ismert, hogy ha valaki a Wikipédiáról átvesz valamit, és azt beilleszti valamibe, az nem egy menő dolog, az nem egy minőség-, rangnövelő dolog. Azt gondolom, mostanában ez társadalmi normának számít.

Október 31-e elhangzott a képviselőtársamtól. Én támogatom, tehát ez egy olyan dolog, hogy hogyan, ez tiszteletreméltó, és igenis megvan a jogosultsága, de egyetlenegy dolgot kérek tisztelettel és megint csak: nézzük meg, beszéljünk az emberekkel. Amikor azt mondta a képviselőtársam, hogy mekkora a társadalmi igény, mennyire sok a keresztény ember a társadalomban, ez igaz, de megvan-e bennük ez az igény?

Ha elmegyek délután háromkor, ahogy a miniszter úr mondta, egy keresztútra nagypénteken, akkor én ott nagyon kevés embert látok, és nemcsak azért látok nagyon kevés embert, mert azok az emberek éppen dolgoznak. Kíváncsi leszek, ha ez bevezetésre kerül, márpedig nyilvánvalóan bevezetésre kerül, pénteken délután, nagypénteken, három órákor hányan lesznek a templomban jövőre, az utána lévő évben. Nem gondolom, hogy olyan nagyon megteljenek a templomok emberekkel. Erre gondolok, hogy van-e erre ilyen fokú igény.

És hogy mit értek az alatt, hogy társadalmi igény? Azt gondolom, a Fidesz-KDNP sokszor tartott már ilyen nemzeti konzultációt, például most is éppen hirdetnek egyet. Ilyen keretek között is meg lehet kérdezni az embereket, azt gondolom, például

egy ilyen kérdésről, ami nem direkt a közvetlen politikai célt, a miniszterelnök értékelőjét vagy beszámolóját alátámasztani szükséges, hanem tényleg mi az emberek véleménye erről.

Végül, legutoljára: nagyon jó, hogy elhangzott Burány képviselőtársamtól a közjó fogalma. Valóban, nekünk ezt kell figyelembe venni szerintem itt képviselőként, és most ez a kalap van rajtunk elsősorban, hogy képviselők, miniszterek, államtitkárok vagyunk, és ennek a feladatnak kell megfelelni. Még egyszer elmondom, hogy szerintem egy kicsit elbeszélünk egymás mellett, kérem, hogy értsük jól egymást. Én arra kérem önöket, gondolják át, hogy milyen társadalmi súlya van ezeknek, azt is figyelembe véve, hogy tisztában vagyok azzal, ahogy már mondtam is, hogy 24-e nem egy ünnep, nagypéntek egy ünnep, de mégis sokkal több ember van, aki délután négy órákor családi körben szeretne lenni, és a családok értéke, a családok összetartása ott nagyon jól megmutatkozik, ha 24-én délután már együtt vannak. Azt gondolom, ezek számunkra fontos és figyelembe veendő szempontok.

ELNÖK: Köszönjük. Most Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kívánom túlragezni a történetet, tehát nem akarok sem ismétlésekbe bocsátkozni, sem pedig nagyobb vitát gerjeszteni, merthogy jeleztük mindhárman a Magyar Szocialista Párt részéről, akik hozzászólunk, hogy a törvénytervezetet támogatni fogjuk.

De szeretném jelezni, hogy mindig csak annyit tulajdonítsanak nekünk, amit elmondunk, ne többet. Soltész Miklós első hozzászólása kapcsán mondanám a nagypéntek tekintetében, amikor, idézőjelben, elvonulnak, félrevonulnak adott esetben az emberek, mondja ő, hogy az igazságtól távol tartsák magukat, tulajdonítja ezt a mondatot nekem. No, ilyen mondatot én nem mondtam, olyan mondatot mondtam, ami arról szól, hogy a nagypéntek szigorú böjttel, a nagypéntek a nagyobb csend igényével, a nagypéntek a nagy dínomdánomok kerülésével, egyebekkel párosul nyilván a keresztyén ember részéről. Tehát azt gondolom, hogy addig érdemes és kell elmenni a más politikai pártok véleményének az ismertetésében, amíg azt helytállóan alá tudja támasztani valaki, még ha államtitkár, akkor is.

A másik dolog, amit szeretnék még egyszer jelezni, nem én mondom: gazdasági értelemben véve nyilván minden munkaszüneti nap valamilyen szintű terhet hordoz magában. Én nem állítom, hogy az százmilliárd forintos nagyságrend, nem. Nem állítom, mert nyilvánvaló, hogy sokkal komplexebb ez a történet; komplexebb, hiszen úgy-ahogy bizonyos értelemben kieséssel párosul, más felületeken pedig bevételekkel párosul egy ilyen munkaszüneti nappá való nyilvánítás, nem megyek bele az ismétlésekbe, nyilván az idegenforgalom és egyéb más területekre

vonatkoztatva. Nagyságrendi megközelítést mondtak a munkaadók e tekintetben.

Vélem, valószínűsítem inkább, hogy nyilván ez több tízmilliárd forintra taksálható, tehető, nincsenek háttérszámításaim, de azt hiányolom, hogy a kormánynak sincsenek, legalábbis előttünk nem vált ismertté, mi nem ismerhettük meg, ha vannak. Ha és amennyiben vannak, akkor nem lenne baj, ha a miniszter úr erről szólna, és tényszerűen megtámasztaná a történetet, hogy ez mit is jelent valójában, és akkor őneki sem dobálózni kell a számokkal akkor, amikor nagypéntekről és december 24-éről, az előestéről beszélünk vagy annak a munkaszüneti nappá történő nyilvánításáról, hogy akkor az 200. Ha a 100 nem 100, akkor helyesen a kétszer 100 sem 200, és ha 20-20, akkor a 200 az 40.

De nem a számokkal akarok játszani, hanem azt akarom mondani, hogy nekem az alapvető bajom az, hogy mindegy, hogy milyen típusú törvény tervezete kerül a Ház falai közé, valójában soha nem látunk háttérszámításokat, megalapozó számításokat, amelyek gyakorlatilag az országgyűlési képviselők döntését, nem a kormánypártiakét csak, mert ők sem látják, ahogy én tudom, de a parlamenti képviselők döntését e tekintetben is segítenék.

(20.50)

Tehát azt szeretném javasolni, hogy egyrészt ezt a hiányt érdemes lenne pótolni, másrészt a későbbi törvénytervezetek Ház elé történő behozatalánál gyakorlatilag azt a szokást el kellene felejtetni, amit hét éve gyakorolnak, és a háttérszámításoknak meg kellene lenniük, harmadjára pedig azt szeretném javasolni, mert szeretem mindegyikünk érzete azt mondatja, hogy ha pénzügyileg, gazdaságilag viszonyulunk ennek a kérdésnek a megközelítéséhez - az én értékítéletem szerint sem ez az elsődleges, de ha aszerint viszonyulunk -, akkor látjuk, hogy ez nagyságrendileg körülbelül mit jelenthet, akkor ne féljünk a december 24-étől, ne féljünk december 24-ének, az előestének munkaszüneti nappá történő nyilvánításától.

Azért se féljünk, mert ha nagypéntek és december 24-e gazdasági értelemben vett megközelítését megteesszük, akkor nyugodt lelkülettel merem állítani, hogy december 24-ének munkaszüneti nappá történő nyilvánítása sokkal kisebb mértékű gazdasági kiesést jelent, mint a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítása. Ez egyszerű tapasztalásokból fakad, amiket nehéz lenne elvitatni, és szerintem önök sem tudják elvitatni.

Ilyen értelemben ma harmadszor kérem nagy tisztelettel a Ház falai között, hogy vegyék komolyan azt a módosító javaslatunkat, amelyben december 24-ének munkaszüneti nappá nyilvánítását kezdeményezzük. Mégpedig azért, mert ha megnézték volna, hogyha nemzeti konzultációt tartottak volna, mint ahogy már mondtam, ebben a kérdéskörben,

akkor azt hiszem, abban sem tévedek, hogy ha csak ezt a két napot adták volna választási alternatívaként, akkor nagyon nagy valószínűséggel az emberek messze döntő többsége december 24-e munkaszüneti nappá történő nyilvánítását helyezte volna a prioritási sorban az első helyre.

Ilyen értelemben, ha úgymond a társadalmi igényeket is számításba kívánják venni, akkor érdemes lenne megfontolni - még egyszer javaslom - nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítása mellett december 24-ének is munkaszüneti nappá történő nyilvánítását. Egyszerűen azért, mert egyházi ünnepekhez kapcsolódó napokról beszélünk. S ahogy Burány képviselőtársam mondta, az egyházi ünnepek melletti társadalmi szokások figyelembevétele elengedhetetlen fontossággal bír, s így, ahogy ő mondta, a közjó szolgálata a mi elsődleges feladatunk minden tekintetben, a törvényhozás vonatkozásában is.

Tényleg nem akarom ragozni, de még egyszer kérem, hogy azt a módosító javaslatot, amely december 24-ét munkaszüneti nappá nyilvánítaná a nagypéntekkel együtt, támogassák a kormánypárti képviselők. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ígérem, hogy utoljára szólok hozzá ma este a tisztelt Házban. Nem akarnám elrontani azt a - talán jól érzékelem - másféle hangulatot, mint ami itt általában uralkodni szokott, és ha nem tűnik túl önkényesnek, akkor azt mondanám, hogy a keresztény kultúra valahol mégiscsak belengi ezt a Házat, és adott esetben nem vagdosunk olyan sértéseket egymás fejébe, mint ami itt elő szokott fordulni akár okkal, akár ok nélkül.

Ez egy jó vita, úgy gondolom, adni akarunk valamit az embereknek. Ebben egyetértünk, s szerintem ez egy nagy dolog. De hogy mit és hogyan akarunk adni, azon meg vitatkozunk, és ez is jó dolog, mert ez a dolgunk. És mondom, talán köze van a kereszténységnek is hozzá, hogy van miről beszélünk, s nemcsak egyszerűen arról, hogy mi mennyi - bár az is nagyon fontos dolog -, hanem arról is, hogy is van az, hogy vannak értékek meg vannak érdekek, és ezeket próbáljuk összhangba hozni.

Miközben ahelyett, hogy szembeállítanánk a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítását és december 24-ét, én azt mondanám, inkább örüljünk annak, hogy tettünk egy olyan lépést, aminek - biztos vagyok benne - mindenki örül. Lehet, hogy van olyan, aki jobban örülne annak, ha az ő születésnapját nyilvánítanák munkaszüneti nappá vagy éppen december 24-ét, én ezt egyáltalán nem vitatom, de arról, hogy az mindenkinek jó, hogy a húsvéti ünnepkör, a húsvéti pihenőnapok, azoknak is, akinek ez nem ünnep, hanem egyszerűen munkaszüneti nap, eggyel meghosszabbodik, nem érdemes vitát

nyitni, mert ez bizonyára így van. Szerintem inkább mi is örüljünk annak, hogy valami olyasmi történik itt, ami mindenkinek jó.

És csak utána következik az, amit Ikotity képviselő úr újra és újra feszeget. Nem pontosan értem, pedig megvan bennem a jóindulat, hogy megértem, miért lenne az probléma, hogy valaki ennek kapcsán - ezt egyébként ön is megtette - a saját ünnepi szokásairól beszél, vagy arról beszél, hogy neki miért fontos ez a dolog. Amikor a közjót próbáljuk megkeresni, akkor azért mégiscsak valamilyen érdekek alapján ülünk itt, és azoknak az érdekeit kell képviselnünk, akiknek ez fontosabb. Vannak, akiknek fontosabbak a munkaadók, mint a munkavállalók, van, akinek fontosabb a munkavállaló, mint a munkaadó.

Szerintem a kormánynek az a feladata, hogy ezeket a szempontokat mind figyelembe vegye. Ön is biztos tud olyan szempontokat idehozni, ami másoknak kevésbé fontos. Én ezt egyáltalán nem tartom tragikusnak. Itt hallottunk egy képviselőt, Szászfalvi Lászlót, akinek meg a reformátusok szempontjai a fontosak, és ha itt arról beszélünk, akkor nem sértjük meg azokat, akiknek ez kevésbé fontos, hanem részben ismeretterjesztés történik, részben pedig kiderül, hogy Magyarországon a közösségek kultúrájában, hagyományaiban egy olyan gazdagság van, amit érdemes tisztelni, és akkor tudjuk tisztelni, ha ismerjük. Valóban többször felmerült, hogy október 31-e a reformáció 500. évfordulóján legyen munkaszüneti nappá. Ezt a javaslatot mi nem terjesztettük be, de most hallottunk erre nézve egy javaslatot.

Szerintem egy ország jobb akkor, ha beszélünk arról, hogy mit miért gondolunk úgy vagy mit miért hiszünk, mint ha nem beszélünk róla, hanem egy általános szósszal leöntjük a dolgokat és nem mondjuk el, hogy honnan jövőnk. Én kimondott élvezettel hallgattam, még ha volt is benne egy kis tévedés, amit egykori államtitkár úr itt elmondott az ünnepek kapcsán, merthogy húsvét másodnapja természetesen egyházi ünnep, annak megvan a maga szigorú liturgikus rendje. De igaza van abban, amit Gúr Nándor képviselő úr is hangsúlyozott, hogy már inkább a társadalmi szokások viszik el ezt a dolgot abba a profán irányba, ami a locsolás, amelynek szintén megvan a nagyon ősi mitikus és aztán később egyházivá lett vagy egyházilag is értelmezhető hagyománya.

Az természetesen jó dolog, ha kiderül egymásról, hogy ehhez is hozzá tudunk szólni, hogy ezzel kapcsolatban is van mondanivalónk. Most Antall Józsefre gondolok, aki azt mondta, hogy Európában még az ateista is keresztény. Ő pontosan arra gondolt, hogy van egy kulturális alapja ennek a világnak, függetlenül attól, hogy Varga képviselő úr talán már háromszor fog templomba menni egy évben, mert nagypéntek is munkaszüneti nap lesz, és el tud menni a templomba. Hogy hányszor járunk vagy nem járunk templomba, vagy énekeljük-e karácsony este a nem tudom melyiket, a Csendes éjt vagy valami

mást, vagy mit is teszünk majd húsvétkor, ez mégiscsak valamilyen módon összeköt bennünket. Szerintem érdemes erről is beszélni, még ha nem is ez a lényeg.

Előterjesztőként az eredeti szakmából kifolyólag talán megengedhettem volna magamnak egy mélyebb fejtegetést is a Theologia crucisról, a kereszt teológiájáról, ami Luther Mártonnak a nagy újrafelfedezése volt az egyházatyák után, de szándékosan nem erről beszéltem, hanem inkább arról, hogy van olyan dolog, ami a keresztényeknek fontos, s ezen belül - erről is beszélhettünk volna - a protestánsoknak fontosabb, mint a római katolikusoknak. Az ortodoxok egyébként ugyanakkor ünneplik ezeket az ünnepeket, csak egy másik kalendárium szerint, de ők is úgy számolják, hogy húsvétól 40 napra van a mennybemenetel, 50 napra van a pünkösd és így tovább. Azért beszéltem erről kevesebbet, merthogy ebben a dologban az a lényeg, hogy találtunk valami olyan javaslatot, amelyik függetlenül attól, hogy valaki ateista, vallásos, protestáns vagy katolikus ezzel ő kap egy pluszlehetőséget arra, hogy pihenjen, és a pihenését úgy töltsse ki, ahogy az neki a legjobban megfelel.

És az nem árt - s ezzel a nappal erre is felhívjuk a figyelmet -, hogy ha azok is, akik egyébként nem osztják ezeket a gondolatokat, megtudják azt, hogy ennek a napnak Magyarország és Európa hagyományában van egy kétezer éves mély jelentése, mély üzenete. Valóban furcsa, hogy ünnephez böjtöt kötünk, ebben igaza van Gúr Nándornak, de egy nagyon szigorú böjttel emlékeznek ezen a napon a keresztények. S ennek egy olyan általános mondanivalója van - idézhetnék a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsból egy hozzászólást -, hogy bárkinek, aki nem osztja ezeket a gondolatokat nagyon mély hittel, annak is van mondanivalója.

(21.00)

Ez arról szól, hogy áldozat nélkül nincs eredmény. A kereszt nélkül nincs föltámadás. Anélkül, hogy az ember nem képes valamiről lemondani, ott éppen valaki az életéről mondott le, anélkül csak talmi sikereket tud aratni. Ez egy olyan fontos társadalmi mondanivaló is, ami a kereszténységtől függetlenül is megáll. Biztos vannak okos pszichológusok, akik ettől függetlenül is tudják ezt idézni, vagy tudják ezt egy olyan tanításként odavinni az emberek elé, hogy ebből lehet tanulni. És vannak, akik erre ilyen módon hívják föl a figyelmet. Vannak más vallási csoportok meg nem vallási csoportok, akik a saját kultúrájuk ünnepével, nagyon sok ilyen emléknapot elfogadtunk már, fölhívják arra a figyelmet, még ha nem is munkaszüneti nap, hogy ők is itt vannak ebben az országban, nekik is van valami mondanivalójuk.

A Magyar Országgyűlés abban egyébként európai összefüggésben is úttörő volt, kiváltotta Német-

ország és a német Bundestag tiszteletét, ők csak utánunk következtek abban, hogy a magyarországi németek, svábok elhurcolásának és elüldözésének emléknapijáról megemlékeznek. Nem minket vittek el, talán nem is a mi nagyszüleinket, bár én tudok olyanról, aki ebben a parlamentben ül, és személyesen is érintett ebben a dologban, mégis, ha van egy emléknapi, akkor az üzen azoknak is, akiket ez a dolog közvetlenül nem érint. Mert egy közösség vagyunk, miközben nagyon sokféle ember van itt.

Én is azért, hogy az államtitkáromat, a kormány képviselőjét egy kicsit provokáljam, hadd mondjak el egy olyan történetet, hogy hogyan kapcsolódnak össze adott esetben ezek a hagyományok. Én, amíg nem lettem botcsinálta politikus, egy olyan közösségnek voltam a lelkipásztora, német ajkú protestáns közösségnek, ahol az 1900-as évek közepén, azt hiszem, az első világháború után komoly vita bontakozott ki a presbitérium, az egyháztanács és a lelkipásztor között, mert a lelkipásztor nem volt hajlandó május 1-jén ünnepi istentiszteletet tartani. Azt mondta, hogy az nem egyházi ünnep. Az egy szociálisan érzékeny, munkáspárti, olyan értelemben, hogy a munkások pártján álló közösség volt, és követelték a lelkipásztortól, hogy ennek kapcsán tartson egy áhítatot.

Ez még 1945 előtt volt, vagy '48 előtt, a május 1-je is másfajta ünnep volt. Úgy gondolta a lelkipásztor, hogy igenis jár azoknak a munkásoknak, akik odajárnak a templomba, és a munkáról mint istentiszteletéről, Kálvin János tanítása, tartott egy szép elmélkedést. És annak a közösségnek a két alapítója, Josef Dreher, a sörgyáros három hordó sört ajándékozott az ünnepre, és Gerbeaud, aki katolikus volt, de mégiscsak a hugenottákkal érkezett Magyarországra, mindenfajta finom süteménnyel ünnepeltette meg ezt a napot. Akkor ott kiderült, hogy még május 1-jéhez, a munkához mint ünnephez van mondani valója a kereszténységnek, természetesen a szociális tanítás értelmében. Hogy aztán mi lett május 1-jéből később, meg mi ma, az egy következő kérdés.

De hogy milyen hagyományaink vannak, az szerintem érték, amiről inkább beszélni kell, nem hallgatni. Én nem szégyellem, hogy hívó ember vagyok. Ebben az országban nagyon sokáig volt egy olyan rendszer, ahol azt szerették volna, hogy szégyelljék magukat a hívó emberek. Szerintem erről visszafogott büszkeséggel kell beszélni, mert az ember nem jó keresztény, csak igyekszik jó kereszténynek lenni. Ha ez egyébként kapcsolódik a munkájához, az válhat.

Ne csináljuk azt, már túlságosan belelendültem, most nem is merem az egyik közjogi méltóságot bírálni, akit egyébként nagyon tisztulek, és aki azt mondta, hogy ő azért nem vesz részt a szent áldozásban egy mise keretében, mert van az országban olyan, aki ezt nem tartja, és ő mindenkinek a nemzet egységét jeleníti meg. Szerintem ez egy rossz megközelítés. Az ember akkor gazdagítja a közösséget, ha vállalja, hogy ő kicsoda. Ha elmondja, hogy ő kicso-

da, és utána választják meg miniszterelnöknek, köztársasági elnöknek, képviselőnek, akkor az azt jelenti, hogy az emberek azt értéknek tartják. Sokkal jobb, mintha színtelen, szagtalán, műanyag emberek ülne a parlamentben, és eltitkolják mindazt, ami a fejükben vagy a lelkükben van, nehogy már véletlenül valaki számára megbotránkozást okozzanak, vagy netán kizárjanak valakit az ő támogatásukból.

Szerintem az egy jó dolog, hogy vállaltuk azt, hogy nekünk ez fontos, és van egy pluszszempontunk. A legfontosabb szempont az, hogy ez mindenkinek jó, és ezen túl van egy pluszszempontjuk a keresztényeknek, és ezen belül ráadásul az említett Theologia crucis értelmében a protestánsoknak még egy pluszszempontjuk van ebben a dologban; mert az evangélikus szó még nem hangzott el ebben a vitában. Szerintem számukra a legfontosabb, ha lehet úgy mondani, a nagyon szép liturgikus szokások kötődnek ehhez, és Luther Márton tette igazán erőssé ezt a hagyományt, amit Kálvin is folytatott. Úgyhogy, ha szabad valamit hozzátenni az egyébként kívánatos, de nem mindig sikerülő konszenzus felé irányuló vitához, akkor én ezt szeretném hozzátenni.

Köszönök szépen minden hozzászólást. Szerintem nem zárjuk ki azt, bár erre most nincs mandátumunk, hogy a december 24-ét is megfontoljuk. Érdemes visszatérni rá, ha végiggondoljuk ezt az ügyet, hogy mikor kerülünk abba a helyzetbe, hogy ezt támogatni tudjuk. De azt kérem, hogy ne állítsuk ezt szembe egymással, fogadjuk el. Köszönöm a támogatásukat ebben az ügyben, aztán amikor tovább tudunk lépni, akkor lépünk tovább. Köszönök minden hozzászólást. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Burány Sándor képviselőnek adom meg a szót, két percben.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az egyházon belül sem volt mindig egységes az, hogy milyen ünnepeket tartsanak, milyeneket nem. Ha már a reformációról szó esett, elég régen olvastam már, de egyik kedvenc olvasmányom volt Merlétől a Francia história vagy históriák, nem tudom pontosan, mi volt az első könyv címe, aztán az egész regényfolyamnak nyilván históriák. Abban van egy nagyon szép jelenet, amikor a báró úr az ő háza népét megtéríti katolikus hitről református hitre. Persze, mennek az érvek, és hallgatnak is a rá a férfiak. Az asszonyok egy kicsit kétkedtek, nehezebben fogadták el, hogy Szűz Máriát ezentúl nem kell nekik, sőt, nem is szabad szentként tisztelni, de végül szépen a báró úr egész háza népe, úgy, ahogy kell, áttér a református hitre.

Majd az egyik embere megkérdezi a báró urat, hogy jó-jó, de mi lesz a szentek ünnepével, ugye, azokat ugyanúgy megünnepeljük, mint eddig. A válasza a hittérítőnek az volt, hogy erről szó sem lehet, mert ha nem ismerjük el a szenteket, akkor természetesen nem fogjuk megünnepelni az ő napjukat

sem. Akkor döbbsent csend lett a teremben, mert rájöttek, hogy 50 ünnepet buktak el évente az áttéréssel.

Úgyhogy lehet, hogy Kálvinnak és Luthernek világos elvei és meggyőződésből fakadó álláspontja volt ebben a kérdésben, de gyanítom, hogy a báró uraknak egyéb megfontolásaik is voltak. Tehát már a kereszténység történetében bizony az egyházi ünnepek is változó napokon és változó számban zajlottak. Ez csak egy kiegészítő adalék, nem újra nyitva és egyáltalán nem cáfolva az eddigieket. Csak szeretném jelezni, hogy, még egyszer mondom, nem ördögtől való megfontolni a gazdasági és társadalmi hatásokat sem.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igyekszem nagyon gyors lenni. Miniszter úr jelezte, hogy nem teljesen érti, ezért próbálok még egy kísérletet tenni annak érdekében. Közösség vagyunk. Vannak történelmi ünnepeink, március 15., október 23., amire emlékezünk. Vannak, ahogy ön is említette, különböző emléknepok, vannak egyházi ünnepek, amik ugyanúgy különböző jelentőségűek. Vannak olyan kurzusok időnként, valamennyiünk rossz emlékezetében él, amikor november 7-ét vagy április 4-ét meg kellett ünnepelni. Azt mondták, mostantól azt kell megünnepelni, az a kötelező, akkor van munkaszünet.

Azt gondolom, nekünk arra kellene figyelni, tudván azt, hogy nyilván az egy adottság, hogy milyen vallásúak, milyen meggyőződésűek vagyunk, milyen értékeket vallunk ezen belül, mert ez is különböző lehet, és ez így szép és jó is, de azt gondolom, hogy ha valamelyikre mégis azt mondjuk, hogy ezt kiemelhető az összes többi közül, akkor lehet, hogy a társadalomban erről még sincs olyan széles konszenzus. Azt gondolom, demokrácia vagyunk, ami azt jelenti, hogy nyilván törekedni kell konszenzusra, a lehető legnagyobb egyetértésre, de ha ez nem sikerül, akkor ezt kell szerintem, nyilván nagyon fontosak az értékek, és ez maximálisan támogató, de szerintem azt is fontos figyelembe venni, hogy mi az emberek választása, ha az embereket megkérdeznénk, hogy ők mit szeretnék, mit ünnepelnek jobban, mi jönne nekik jobban, akkor...

Ez az, amire utalok, ez az, amit szeretnék megérteni, hogy ezt a szempontot ne... Nyilván az egy nagyon fontos érték, hogy egyházi szempontból hogyan látjuk, vallási meggyőződésünkben hogy látjuk, de könnyen lehet, hogy nekünk sokkal fontosabb azt figyelembe venni a jelenlegi demokratikus rendszerben vett megbízatásunknál fogva, hogy mi az, amit a társadalom, a közjó nagyobb igénnyel igényel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a mai vitá-

hoz, beszélgetéshez. (Nem érkezik jelzés.) Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

(21.10)

Bár miniszter úr már mondott egy zárszónak megfelelő szöveget, de azért meg kell hogy kérdezzem. (Balog Zoltán jelzésére:) De jelzi, hogy már nem kíván hozzászólni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A napirendi pontjaink tárgyalásának ezzel a végére értünk, így a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkező Vágó Sebestyén képviselő úr: „Szent László éve” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten pénteken, február 17-én, Győrben dr. Veres András püspök úr egy szentmise keretében hivatalosan is megnyitotta a Szent László-évet. A Szent László-évet nagyon fontos nemcsak abból a szempontból megünnepelnünk, hogy az 1077 és 1095 között uralkodó királyunk, Szent László vagy I. László az egyik legnagyobb uralkodónk, de hogy miért is fontos még, nézzük át, hogy mit köszönhetünk neki. Köszönhetjük neki azt, hogy tulajdonképpen a keresztény európai országgá tételt, ezt a művet, Szent István művét tulajdonképpen ő fejezte be, ő volt az, aki Magyarországon a keresztény egyházat megerősítette; egyébként megalakította a csanádi érsekséget is mindemellett.

Ezenkívül megerősítette a magántulajdon védelmét az országban, megvédte az országot mind a külső, mind a belső támadásokkal szemben, és nemcsak uralkodóként, hanem tevőlegesen is, lovagkirályként tette mindezt. És mindezt úgy, hogy komolyan hívó és mint ezt a későbbi szentté avatása is bizonyítja, példaértékű keresztény és katolikus életet élő királyunk volt.

Bizonyítja ezt az a tény is, hogy ő elmékedésével nemcsak a külső, hanem a belső, a saját magában lévő pogányokkal való küzdelemben is helyre tudta azt tenni, hogy keresztény emberként, figyelembe véve a „ne ölj” és akár a „tartsd oda a másik orcádat” parancsokat, illetve kinyilatkoztatásokat is figyelembe véve, ő egy ténylegesen kardforgató és a harcok során a belső és külső támadásokkal szemben az országot megvédő uralkodó és tulajdonképpen hadvezér is volt. Példamutató életének és a bizonyított csodatételeinek köszönhetően és annak következtében 1192-ben a pápa szentté avatta.

Mit taníthat nekünk, azt egy emlékévként során figyelembe kell vennünk, hogy mit taníthat számunkra Szent László, mi lehet az a példázat, amit nekünk akár ebben az évben követnünk kell. Nagyon jól tudjuk azt, hogy jelenleg is, mint akár abban az időben,

a keresztény Magyarországot és a keresztény Európát veszély fenyegeti. Keresztény emberként, európai emberként kötelességünk az országot is megvédeni ezekkel a külső támadásokkal szemben.

Az országot nemcsak a külső támadásokkal szemben, hanem a belső támadásokkal szemben, akár a kereszténységet, akár a nemzetet érő támadásokkal szemben is meg kell védenünk, és Szent László példáját figyelembe véve a saját lelkünkben lévő, a saját magunkban lévő pogánysággal is meg kell küzdenünk, és így egyéni emberként is példamutató életet kell élnünk.

A Szent László-év nagyon sok más dologra is lehetőséget adna számunkra. Már parlamentbe kerülésünk óta elég sokszor elmondtuk, egyébként nagyon sokszor Novák Előd képviselőtársam mondta el, és ezzel egyet is tudok érteni, hogy Magyarországnak rengeteg olyan történelmi személyisége, olyan sok hőse és olyan sok példát adó vezéralakja van, akiről érdemes lenne akár egy történelmi kalandfilmet is forgatni. Úgy gondolom, hogy ha Szent László életéről egy történelmi kalandfilmet forgatnánk, az méltán esélyes lehetne akár egy Oscar-díjra is, mert úgy gondolom, hogy fordulatosságban és izgalomban sem lenne hiány, és a megfelelő lelki tartalmat is megkaphatná, és a megfelelő lelki következtetés is megtörténhetne.

Vagy nézzük azt, hogy mi történik most Somogyváron, Somogy megyében: Bakay Kornélnak köszönhetően feltárára kerültek az ott lévő romok. Dicséretes módon volt a kormánynak egy olyan szándéka, hogy egy emlékhelyet, egy látogatóközpontot hozzon létre, csak az a szomorú tény, hogy ez a látogatóközpont nem a feltárt romok helyszínén van, hanem onnan több kilométeres távolságra, és ennek következtében a látogatóközpontot nem is látogatják annyian, mintha ott a helyszínen lenne, ráadásul amellet, hogy felépült a látogatóközpont, a feltárt romok és az épületegyüttesek egyre rosszabb állapotban vannak, és ha erre nagyobb költséget nem fordít a kormány, akkor valószínűsíthetően ezek el is pusztulnak, és nem lesznek láthatók az utókor számára, nem láthatjuk meg azt a helyszínt, azt az apát-ságot, amit maga Szent László királyunk alapított.

Tehát úgy gondolom, hogy a saját magunk élete, akár a nemzetépítés szempontjából, akár keresztény értékek figyelembevételével Szent Lászlóra mint példaképünkre kell néznünk és erre kell fordítanunk ezt az évet, de mellette az akár két kiragadott példát is figyelembe véve ilyen építő és hasznos dologra is kellene fordítani ezt az évet.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Iván, Újkér, Egyházásfalu, Pusztacsalád, Csáfordjánosfa, Csér Községi Önkormányzatok Képviselő-testülete kérdezett, Önök válaszolnak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A mai napon a Jobbik részéről ez a probléma már általánosságban - mint az egész országot érintő probléma - elhangzott, Hegedűsné Kovács Enikő képviselőtársam, aki egyébként ennek a területnek a szakpolitikusa is, ő már felvetette ezt. Én mégis fontosnak tartottam, hogy most napirend után erre ráerősítsek, hiszen a választókerületemből érkezett a már említett települések részéről egy kérés, gondolom, nemcsak az én irányomba, hanem minden érintett országgyűlési képviselő irányába, remélem, hogy majd tőlük is hallhatunk hasonló indítványokat, felszólalásokat.

Előljáróban azt el kell mondanom, hogy ezt a kérést, ezt a levelet természetesen írásban is eljuttattam az illetékes miniszterhez, hiszen mégiscsak az a legfontosabb, hogyha szóról szóra azt kapja meg, amire kíváncsiak az érintett települések vezetői, és nekik is így tud válaszolni, ha más nem, hát rajtam keresztül.

Úgy gondolom, hogy a vidék kivéreztetésének egy újabb lépéséről beszélünk, amikor az önkormányzati hivatalok tisztségviselőinek megalázó fizetése szóba kerül. Ezt a levelet, amit tehát Iván, Újkér, Egyházásfalu, Pusztacsalád, Csáfordjánosfa, Csér községi önkormányzatok képviselő-testületétől kaptam mintegy két hete, úgy éreztem, hogy mindenképpen itt meg kell említeni. Az érintettek megállapították, hogy a kormány jelenleg sem 2017-re, sem 2018-ra nem tervezi az önkormányzati köztisztviselők illetményének emelését, még ígéret sincs arra vonatkozóan, hogy a 38 650 forintos köztisztviselői illetményalap növekedhetne. Ebből kifolyólag csak a minimálbér és a garantált bérminimum, illetve az úgynevezett soros lépés jelentene béremelést a hivatali munkavállalóknak.

A 161 ezer forintos garantált bérminimum elfogadásával gyakorlatilag az önkormányzati köztisztviselők bértáblája megsemmisült. Elképesztő, hogy 35-37 éves munkajogviszonnyal rendelkező köztisztviselő is csak a garantált bérminimum szintjét éri el.

Az ebből fakadó bérfeszültséget és az érintett munkavállalók illetményével kapcsolatos helyzetet tovább rontotta a 2016-ban elfogadott, állami tisztségviselőkről szóló törvény. Ennek következményeként az állami tisztviselők és állami ügykezelők illetményének alsó határához viszonyítva 76 százalékkal, a felső határhoz viszonyítva átlagosan 150 százalékkal kevesebb a hivatali köztisztviselők és ügykezelők illetménye.

Természetesen ezzel nem azt mondom és nem azt mondjuk, hogy jól fizetettek az állami tisztségviselők, de azt igen, hogy az önkormányzati hivataloknál dolgozók megalázóan keveset vihetnek haza.

A jelentősebb adóbevétellel rendelkező települések ugyan magasabb illetményalapot tudnak elfogadni, de a költségvetési tekintetben hátrányosabb helyzetű önkormányzatokra ez nem mondható el. És

ez csak tovább növeli azt a szakadékot, ami egyébként is megvan az említett települések között.

Az utóbbi időben egyébként felerősödött az a tendencia is, hogy a jól képzett, szakmai gyakorlattal rendelkező önkormányzati dolgozók más ágazatokban helyezkednek el, ahol jóval versenyképesebbek a jövedelmek.

(21.20)

Az önkormányzatokról el lehet mondani általánosságban, hogy erejükön felül is az illetményalap emelése mellett döntöttek, hogy dolgozóik megélhetését garantálni tudják. Ezen kiadásokhoz feltétlenül szükség lenne a központi költségvetés támogatására vagy az önkormányzati hivatal működésének támogatása jogcímén juttatott támogatás mértékének emelésére. Ugyanezen problémával szembesülünk egyébként a családsegítő és gyermekjóléti szolgálati társulás költségvetésének kiegészítésénél is, hiszen a kötelező béremelés miatt a települések itt is kénytelenek hozzájárulást fizetni. Jól látható tehát, hogy a probléma súlyos, és tényleg az egész országot érinti.

Mindezek alapján adódik néhány kérdés. Nagyon sajnálom, hogy a kormány részéről senki, de senki nem vette komolyan annyira az ügyet, hogy legalább itt maradjon, és érdemben egy-két mondatban megnyugtató választ tudjon adni. Én azért felteszem ezeket a kérdéseket, ha más nem, akkor a jegyzőkönyv kedvéért. Mégis mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy a kötelező béremelés és a törvény által biztosított illetményalap eltérítése kapcsán keletkező bértömegben jelentkező önkormányzati költségvetési hiányokat kompenzálja? Adódik továbbá az a kérdés is, hogy ha a Jobbiknak vagy bárkinek ezen tarthatatlan helyzet orvoslására benyújtott módosítása a parlament elé kerül, számíthatnak-e az önkormányzatok, ezáltal a magyar emberek a kormány segítségére. Számíthat-e egyáltalán bármely település a kormány segítségére?

Remélem, majd egyszer választ is kaphatnak a települések. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Ma van a Társadalmi Igazságosság napja. Gondolom, nem tűnt föl a kormány számára...” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2007-ben hozott egy határozatot az ENSZ, amely ezt a napot világnappá emelte. 2009 óta erről meg is emlékeznek. Az a helyzet, hogy egy ilyen világnapot nagyon sokféle módon lehet fölhasználni, mondjuk, egy szélsőliberális bizonyára ingerenciát érezne arra, hogy amiatt csapjon hisztit, mert teszem azt, nincsenek nemsemleges mosdók Magyarországon. De ép-

pen föl lehetne hozni a világban tapasztalható hatalmas nagy igazságtalanságokat is, amelyek szerint - az Oxfam intézet mondja ki - 2016-ban a világ 62 leggazdagabb emberének vagyona volt akkora, mint a világ fele lakosságának, tehát 3,5 milliárd embernek az összvagya. Aztán ez 2017 elejére úgy módosult, hogy már a 8 leggazdagabb ember rendelkezett akkora vagyontömeggel, mint ez a 3,5 milliárd ember.

De lehetne egyébként itt a Kárpát-medencében is keresgélni a társadalmi igazságtalanság kapcsán például az elszakított területeken élő nemzettestvéreink ügyével kapcsolatban, akik Trianon óta bizony elnyomásban élnek, és majd Szávay képviselőtársam bizonyára fog beszélni arról a következő felszólalásában, hogy Ukrajnában, Kárpátalján az ott lévő magyarok milyen elnyomással kénytelenek szembeneézni. Különösen fontos ez a kérdés akkor, ha azt is hozzáteszem, holnap lesz az anyanyelv világnapja.

De hogy megmaradjunk az eredeti ENSZ-határozat olvasatánál, amely a szegénység elleni küzdelmet, illetve a normális, tisztességes munkához való jogot mondta ki, ez volt eredendően az igazi aspektusa ennek a világnapnak, nézzük meg a számokat, hogy Magyarország hogyan áll ebben a tekintetben. Bizony, nem túl jól. Ha a rendszerváltás óta eltelt 27 évet, itt az elvesztegetett 8 meg 7 esztendőket nézzük, akkor azt kell mondani, hogy a társadalmi igazságosság tekintetében Magyarországon igen komoly gondok vannak. Míg egy ekkora időtartam alatt, mondjuk, Dél-Korea, amely a hatvanas évek elején sokkal rosszabbul állt, mint Magyarország, sőt az egy főre jutó GDP tekintetében még a ghánai szint felét sem érte el, 27 év alatt a harmadik világból ki tudott emelkedni, és a világ vezető gazdasági fejlettségű államai közé tudott kerülni, addig itt Magyarországon a leszakadás, a társadalmi különbségek és a Nyugathoz mért távolság egyre inkább csak nőtt.

Elborzasztó számokkal találkozhatunk, hiszen ha, mondjuk, azt az alapigazságot is megnézzük, hogy a munka a társadalom fő szervezőereje, akkor Magyarországon nagyon sok ember kénytelen szembesülni azzal a végtelenül igazságtalan helyzettel, hogy annak ellenére, hogy dolgozik véres verejtéket izzadva, nem jut egyről a kettőre, nem tapasztalja meg a fejlődésnek és az előrehaladásnak a boldogító állapotát, ennél nagyobb igazságtalanságot pedig elég nehéz elképzelni.

A KSH 2015-ben már nem is közölte egyébként a létminimummal kapcsolatos számításokat, helyettük ezt elvégezték mások, és 2015-ben 88 ezer forint volt Magyarországon az az egy hónapra szükséges összeg fejenként, ami a létminimumot biztosította. Ebből egyébként továbblépni nem lehetett, ez tényleg csak a máról holnapra való élést tette lehetővé. Kiket érintett ez? A kétszázazernyi közmunkást, a közszférában foglalkoztatott 900 ezer embernek az egynyelcadát vagy éppen a versenyszférában foglalkoztatott több mint 3 millió ember egynegyedét. Ha

így tekintjük, akkor az összefoglalkoztatotti mennyiség 27 százalékát. Ha ezt háztartások szintjére, családok szintjére bontjuk le, akkor azt látjuk, hogy ott már több mint 40 százalékos volt a létminimum alatt élők aránya, és ha azt is vizsgáljuk, hogy ezek a családok, háztartások neveltek-e gyermeket, akkor a kép még sokkal borzasztóbb. Magyarországon tíz gyermekből hat létminimum alatti családban, illetve ilyen anyagi eszközökkel bíró családban kénytelen felnőni.

Azt látja, hogy a szülei dolgoznak, de nem jutnak egyről a kettőre, tehát ez az az óriási igazságtalanság, amit itt az elmúlt 8 és 7 év a nyakunkba zúdított. Azt is meg lehet nézni, hogy hogyan: Magyarországon kialakult egy szociopata, neoliberális gazdasági felfogás, ami szerint a tőkevonzó képességünk záloga nem más, mint az alacsony bér és a munkavállalók jogainak csorbítása. Ezt hangoztatva, ennek a rugalmas munkaerőpiaci szlogenjét hangoztatva csaptak szét a dolgozói jogok között, a munkavállalói jogok között, és züllöttünk egyébként egy olyan országgá, amely most már nem Lengyelországot vagy éppen Szlovákiát tekintheti versenytársának, hanem sajnos Romániával és Bulgáriával kénytelen versenyezni.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra Szávay István képviselő úr jelentkezett: „Újabb magyarellenes törvények várhatóak Ukrajnában.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években számos alkalommal szólaltam fel az egyre romló kárpátaljai helyzettel kapcsolatban mind az Országgyűlésben, mind a Nemzeti összetartozás bizottságában. Megfontolt, felelős, kormányra készülő erőként a problémáikkal hozzánk forduló helyi magyarokon keresztül nemcsak tisztában vagyunk a kárpátaljai magyarság helyzetével, hanem helyi tagjainkon és szimpatizánsainkon keresztül nap mint nap meg is éljük azt.

Az immár lassan három éve dühöngő értelmetlen, ám annál fájdalmasabb és jóvátehetetlenebb veszteségeket okozó kelet-ukrajnai háború kérlelhetlenül emészti fel Ukrajna amúgy is szűkös erőforrásait. A véres testvérháború nyomán egyre jobban elburjánzó gazdasági válság miatt pedig máris emberek milliói kényszerültek elhagyni szülőföldjüket azért, hogy külföldön emberhez méltó életet élhessenek.

Tisztelt Országgyűlés! E súlyos nehézségek mázsás súllyal nehezednek a gigászok harcában oly védtelen kárpátaljai magyar közösségre, amely lassan, de biztosan veszíti el értelmiség vezető rétegét, pedagógusait, szakmunkásait, de iskolásait, egyetemistáit is.

Kétségtelen és általam is minden alkalommal elismert tény az, hogy a magyar kormány számos mó-

don próbálja támogatni a kárpátaljai magyarság szülőföldjén történő megmaradását. Ezzel mi természetesen messzemenőig egyetértünk, még ha gyakorlati kérdésekben olykor akár komoly kritikákat is megfogalmazunk. Ugyanakkor az is tény, hogy a kijevi törvényhozásban az elmúlt hónapokban számos olyan tervezet került benyújtásra, amelyek alaposan szűkítenek az amúgy sem túl tág nyelvhasználati és oktatási jogokat Ukrajnában, és elfogadásuk esetén ellehetetlenítenék a magyar nyelvhasználatot és a magyar tannyelvű oktatást Kárpátalján. Történt mindez annak ellenére, hogy Budapest támogatásával tavaly az egyik legnagyobb ukrán költőnek, Tarasz Sevcenkónak avattak szobrot Beregszászon, és a magyar kormány minden eszközzel, ám szerintünk hibás módon feltétel nélkül támogatja Ukrajna európai uniós csatlakozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ukrán alkotmánybíróóság még tavaly ősszel kezdte tárgyalni azt az óvást, amelyet kijevi képviselők egy csoportja nyújtott be a 2012 óta érvényben lévő ukrain nyelvtörvénnyel szemben. Bár az ügyben máig nem született döntés, abban mindenki egyetért Kárpátalján, hogy a 2012-es nyelvtörvény minden tökéletlensége ellenére legalább élhető keretrendszer biztosít a magyar nyelv használatának és a magyar tannyelvű oktatásnak, annak eltörlése pedig katasztrofális következményekkel járna az élet minden területén.

(21.30)

Az elmúlt hónapokban ugyanis több, nyelvhasználati és oktatással kapcsolatos törvénytervezet is napvilágot látott, amelyek eltörölnék a regionális nyelvek, így a magyar nyelv használatának lehetőségét is. E javaslatok benyújtói úgy tennék kizárólagossá az ukrán nyelv használatát, hogy a mindennapi tapasztalat szerint Ukrajnában egyébként vezető politikusok, magas rangú állami hivatalnokok, közszereplők, üzletemberek, celebek, sztársportolók tömege képtelen ukránul nyilatkozni a sajtónak, lévén, hogy orosz az anyanyelvük.

A rada előtt fekvő tervezetek a jelenleg hatályos 10-ről 30-33 százalékra emelnék fel a kisebbségi nyelvhasználati küszöböt, és e súlyosan korlátozó feltétel teljesülése mellett is csupán lehetségesé válna a kisebbségi nyelvek használata, miközben a jelenlegi nyelvtörvény garantálta a küszöb elérése esetén a nyelvhasználatot. A példátlan szigorítások kiterjednének az élet minden területére, például ukrán nyelven is meg kellene jelenjen minden kisebbségi nyelvű sajtótermék. De olyan lehetetlenségek is szerepelnek egyik-másik tervezetben, hogy a kisebbségi nyelven előadott színházi darabokat kötelező lenne ukránul szinkrontolmányozni. Az abszurd rendelkezéseket pedig nyelvcsendőrök ellenőriznék, az azokat megszegőkre pedig súlyos pénzbüntetések várnának. Ráadásul egy, az ukrán oktatási miniszté-

rium által közreadott és a parlament által egyébként első olvasatban már el is fogadott oktatási törvénytervezet jelentősen szűkítené a magyar tannyelven történő oktatást is. Óvodától az egyetemekig csak ott lehetne nemzetiségi nyelven tanulni, ahol az adott nemzetiség „többen él”, amely meghatározás egyfelől hiányzik az ukrán joganyagból, így széles értelmezési lehetőségeket és ezáltal jogszűkítést tesz lehetővé, másfelől rögtön kizárja a magyar tannyelvű oktatást a szórványban.

Kedves Képviselőtársaim! A kárpátaljai magyarság nyelvhasználatának durva szűkítését, valamint oktatási jogainak széles körű megnyirbálását célzó támadás ellen - nagyon helyesen - együtt, egymást erősítve emelték fel szavukat a kárpátaljai magyar pártok, és együtt gyűjtenek aláírásokat is. A magyar kormány pedig a Martonyi János-Németh Zsolt-éra mosolydiplomáciájához képest némileg nagyobb határozottsággal nyilvánult meg a kérdésben. Sajnálom egyébként, hogy most senki nincs jelen a kormány részéről, hogy válaszoljon az elmondottakra.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik a nép pártján áll, így a kárpátaljai magyarság kérését tolmácsolva határozottan követeljük a magyar kormánytól, hogy minél nagyobb eltökéltséggel lépjen fel a nyelvtörvény és az oktatási jogok megengedhetetlen és Európai Unióba igyekvő országtól idegen korlátozása ellen. Kormányra kerülve egyetlen külhoni régióban sem fogjuk elfogadni a már megszerzett jogok megnyirbálását, és Kárpátalján is azok mielőbbi kiterjesztéséért, valamint a területi autonómia biztosításáért fogunk dolgozni az összes érdekelt féllel együttműködve. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Az utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr: „Mikor hallja meg végre a kormány az ápolási díjon lévők hangját” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Keveset beszélünk a parlamentben az ápolási díjról, pedig több tízezer ember úgy végzi fogyatékos, súlyosan beteg vagy magatehetetlen idős családtagja otthoni ápolását, átvállalva ezzel az állam feladatát, hogy mellette nincs más munkajövedelme. Több mint egy éve kérdeztem itt a parlamentben Rétvári Bence államtitkár urat arról, hogy javul-e az ápolási díjon levők helyzete. A válasz lényegében az volt, hogy a kormány, amit tudott, már segített ezeknek az embereknek. Holott ez nyilvánvalóan nem igaz.

Mint ismert, az ápolási díj a fogyatékos, tartósan beteg hozzátartozóját ápoló személy számára biztosított, havi rendszerességgel nyújtott pénzbeli ellátás. A legutóbbi hozzáférhető adatok szerint 2015-ben Magyarországon körülbelül 53 ezer fő részesült anyagi jogú ápolási díjban. Amit kutatások alapján lehet tudni ezekről az emberekről, hogy háromnegyedük nő, jellemzően 40-es, 50-es éveikben járnak. Napj 6-

9 órában látják el az ápoltság körüli, aktív gondoskodást igénylő feladatokat, amilyen például az öltöztetés, etetés, pelenkázás, forogtatás. Az ápoltság személyek fele 24 órás felügyeletet igényel.

Azt is tudjuk róluk éppen egy, a kormány megbízásából végzett kutatásból, hogy az ápoltság díjban részesülők háromnegyede az ápoltság díj igénybevétele előtt dolgozott, jelenleg az ápoltság tevékenységük mellett csak 22 százalékuk végez fizetett munkát, legalább alkalmi jelleggel. Ennek ellenére személyes jövedelmük az ápoltság díjat, a munkajövedelmüket és egyéb ápoltság támogatásokat is beleszámítva körülbelül 40 ezer forint körül mozog. Az ápoltság díjban részesülők háztartásaiban az egy főre jutó jövedelem mediánja 50 ezer forint. Az ápoltság díjban részesülők harmada jövedelmi szegénységben él, kétharmaduk deprivált, csaknem felük anyagilag is súlyosan deprivált.

Az alapösszegű ápoltság díj jelenlegi, nyugdíjjáru-lék levonása után maradónetó összege 27 900 forint. Erre a tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos 18 év alatti gyermeket ápolóság személy jogosult. Az emelt összegű ápoltság díj nettó összege 42 525 forint, és ez azoknak jár, akik fokozott ápoltság szükségletű, súlyosan fogyatékos személyt gondoznak. Végül van a kiemelt ápoltság díj, amire az önellátásra nem vagy csak segítséggel képes egészségkárosodott személyt vagy olyan személyt ápolóság jogosult, aki után magasabb összegű családi pótlék jár súlyos betegsége vagy fogyatékosága okán. Ennek összege a legmagasabb, azonban még így is csak nettó 50 220 forint, az alapösszeg 180 százaléka.

2015 áprilisáig volt ezenkívül egy olyan ellátás is, amit méltányossági ápoltság díjnak hívtak, és amit az önkormányzatok nyújtottak. Ettől az időponttól azonban megszűnt az ezen a címen nyújtott ellátás, és az önkormányzatok döntésén múlik, hogy nyújt-e ilyen települési támogatást a beteg, idős hozzátartozójukat ápolóság embereknek. Korábban több mint 8 ezren részesültek ilyen ápoltság díjban, de szintén a kormány megrendelésére készült kutatásban volt olvasható az, hogy a települések egy része megszüntette ezt a támogatást. Az tehát, aki súlyos beteg, idős, magáról gondoskodni nem tudó édesanyját vagy édesapját ápolja otthon, jó eséllyel semmilyen ellátást nem kap, és még be is kell fizetnie a 7110 forint egészségügyi szolgáltatási járulékot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nem mondhatja azt a kormány, hogy megoldotta az otthon ápoltság végzők és az ápoltság problémáit, amíg ilyen gyalázatosan kevés, még a közmunkánál is alacsonyabb ellátást kapnak ezek az emberek. Az otthon ápoltság sok esetben kemény fizikai munkát jelent és nem utolsósorban egy olyan ellátást, amiért az állam az általa fenntartott bentlakásos intézményekben egyébként sokkal magasabb fejenkénti összeget fizet. Ehhez képeset az ápoltság díjon lévők támogatása még a legjobb esetben sem éri el a közmunka összegét, vagyis biztos szegénységre ítéli a benne résztvevőket.

A már idézett kormányzati tanulmány azt is megállapítja, hogy az otthon ápolást jellemzően nem megélhetési okból választják az emberek. Az ápolási díjon részesülőknek az ápolás előtt 71 százalékos volt a foglalkoztatottsága, mindössze 8 százalékuk volt munkanélküli az ápolási díj igénybevétele előtt. 90 százalékuk szeretne is visszatérni a munkaerőpiacra, iskolai végzettség tekintetében is az átlagot képezik le, az alapfokú végzettségűek aránya csak 22 százalék.

A jelenlegi méltatlan helyzet tarthatatlan. Két lehetőséget látunk. Vagy az otthon ápolást munkaviszonyként ismeri el az állam, és minimálbért biztosít az ápolást végzők munkájához, vagy pedig olyan szolgáltatássá alakítja az otthon ápolást, ami lehető-

vé teszi, hogy professzionális ápolást végzők otthonközeli szolgáltatásáért fizessenek a hozzátartozók, akár állami támogatással. Melyik irányba kíván elindulni a kormány? Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülést bezárom.**

(Az ülésnap 21 óra 38 perckor ért véget.)

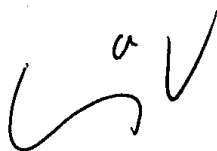
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)